

Giới thiệu Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert

"Khách chí tâm thường nhiệt, Nhân tầu trà bất lương".

(Khách tới lòng thường nhiệt, người đi trà không lạnh)

Đây là một cái xuyên qua người mang trà đạo truyền thừa hệ thống, ở một cái khoa học kỹ thuật tài nghệ vượt xa địa cầu văn minh song song trong thế giới, chăm chỉ kinh doanh một tiệm trà câu chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Con riêng

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Khi Tô Trọng Khang mơ mơ màng màng mở mắt ra lúc, hắn còn chưa kịp đảo mắt nhìn bốn phía một cái, chỉ cảm thấy mình gò má đau xót, hình như là bị người thương một bàn tay, để cho hắn chuẩn bị không kịp là, sau đó hắn lại một lần nữa mất đi tri giác.

"Bây cha a! Ta đây chẳng lẽ là đang nằm mơ chứ, bất quá giấc mộng này cũng quá dài một ít. Bây giờ thật vất vả mới chịu tỉnh lại, rốt cuộc là ai hạ nặng như vậy tay, lại đánh ta một cái tát, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!" Tô Trọng Khang ở ngất đi trước, chỉ kịp ở trong đầu chuyển qua tia ý niệm.

"Bá An, hắn không có sao chứ?" Lúc này, một vị vốn là ngồi ngay ngắn trên ghế sa lon bán lão từ nung, đang một tiếng đứng lên, hướng về phía một vị khác cùng Tô Trọng Khang dáng dấp bảy tám phần giống người tuổi trẻ hỏi.

Vị kia tên là Tô Bá An người tuổi trẻ, dùng chân đá đá ngã xuống đất ngất đi Tô Trọng Khang, xác nhận hắn đã hôn mê bất tỉnh, lúc này mới khinh thường nói: "Không có chuyện gì. Hắn chẳng qua là đã hôn mê mà thôi, không xảy ra chuyện. Tiểu tử này lại như vậy bất kính đánh, chẳng qua là đánh hắn mấy bàn tay mà thôi, là được cái này tánh tình, tiện nghi hắn."

"Vậy thì tốt! Nếu là đem tên tiểu tạp chủng này đánh chết, được trâu chọc rất nhiều chuyện phiền toái, quang suy nghĩ một chút qua loa chính phủ liên bang những thứ kia điều tra liên làm người nhức đầu. Nếu hắn còn chưa có chết, nếu không chúng ta liền thuận hắn ý, đem kia đang lúc cũ nát biệt thự cho hắn tốt lắm. Nói thế nào đi nữa, hắn cũng là người mà quý cha ruột thịt. Hơn nữa hắn một cái như vậy mềm xương, khi dễ nhiều không có ý nghĩa, hãy cùng đánh bao cát vậy cũng không kêu một tiếng. Thôi, liền cho hắn một con đường sống, đỡ cho ba người kia mấy cái bộ hạ cũ có những thứ khác tâm tư." Nói xong, cái này ăn mặc trang điểm lộng lẫy đàn bà dùng khoe mắt dư quang lại liếc trên đất Tô Trọng Khang một cái.

"Hắn một cái con riêng, nào có thừa kế di sản quyền lợi, lại còn dám đến cửa thỉnh cầu gia sản, thật sự là chán sống." Tô Bá An tức giận nói. Sau khi nói xong, hắn lại đá đá dưới chân Tô Trọng Khang mấy đá.

"Thật là tức chết ta, người từ quý gia cha chết cũng không để cho chúng ta yên tĩnh. Ở người muốn cạnh chọn thập đại thanh niên kiệt xuất đương từ chuyện lúc mấu chốt, con tiện nhân kia sinh ra tạp chủng, lại cảm một phần di chúc tới cửa. Ta mới vừa rồi gọi điện thoại hỏi từ luật sư, phần di chúc này lại vẫn là hữu hiệu." Người đàn bà kia cảm ra một phần di chúc bản sao, đưa cho Tô Bá An.

Tô Bá An nhận lấy bản sao, nhanh chóng xem một lần sau, hỏi: "Thật chẳng lẽ phải đem kia đang lúc biệt thự cho hắn? Bây giờ chẳng qua là có một tiểu tạp chủng muốn đi qua tranh kia đang lúc phá biệt thự mà thôi, nếu là sau này có người cảm di chúc tới muốn ta vị trí này, chẳng lẽ ta cũng phải ngoan ngoãn nhường ngôi sao?"

"Cái này người ngược lại không cần lo lắng. Ở ba người sau khi chết những năm này, ta đã sớm thuê thám tử tra tra xét mấy lần. Người từ quý gia cha cũng chỉ có một cái như vậy con riêng, hơn nữa mấy ngày trước ta cũng đã tra lần các đại luật sư sự vụ sở, hắn cũng chỉ có ký ra phần này quá mức di chúc mà thôi." Người đàn bà kia hai tay khoanh ôm, lấy một cái nâng có thể làm được ưu nhã tư thế, giống như một con cao ngạo thiên nga.

Nghe được cái này lời nói sau, Tô Bá An gương mặt căng thẳng mới dần dần thư triển ra. Hắn đi mấy bước, từ trên bàn uống trà nhỏ bung lên một cái ly trà, ực ực uống mấy hớp.

"Ta trước tìm người xem qua cái đó biệt thự, cũng chỉ hoàn cảnh thanh tịnh một ít, lầu đó tầng đồ nát không chịu nổi, đại khái là mười mấy năm trước đổ cổ. Sau đó, ta nghe liên bang nội bộ người nói qua, thật giống như biệt thự bên công viên kia mấy năm bên trong thì phải hủy đi, xây cái gì mua đồ quảng trường. Dựa theo mấy năm này giá thị trường nha, biệt thự này hủy đi sau bù cũng chỉ mấy trăm ngàn liên bang tiền mà thôi, không nhiều lắm giá trị, hơn nữa chính phủ thật giống như thanh toán diện tích phí cái gì, còn phải đóng một số tiền lớn đầu. Ta phải nói nha, dứt khoát liền trực tiếp cho hắn tốt lắm. Cứ như vậy, chúng ta cùng hắn coi như lại không bắt kỳ dây dưa rề rề má, coi như đồ cá thanh tịnh."

"Nếu là như vậy, vậy liền đem hắn đuổi ra ngoài tốt lắm. Sau này không nên để cho hắn bước vào chúng ta Tô gia một bước!"

...

Ban đêm.

Trong thành phố khắp nơi đều là đăng hồng từ lục, sáng như ban ngày, một bộ cảnh tượng phồn hoa. Mà ở cái thành phố này trung tâm nhất chỗ, trừ tùy ý có thể thấy được đèn đường vẫn sáng ra, cũng chỉ có mấy nóc lẻ tẻ bằng gỗ lâu các còn mơ hồ có thể thấy, trừ cái này ra, ở khu vực này cực ít thấy người đi đường.

Lúc này, ở trong đó một cái nhà lâu các bên trong, hôn mê nửa ngày Tô Trọng Khang một lần nữa mở hai mắt ra. Hắn lắc lắc nặng nề đầu, chỉ cảm thấy cả người trên dưới khắp nơi đau nhức, không một tia khí lực.

"Đây rốt cuộc là nơi nào nha?" Tô Trọng Khang ní non nói một câu.

Đột nhiên, Tô Trọng Khang phát giác trong đầu nhiều hơn một cái quang cầu, ngay sau đó, một đoạn lại một đoạn trí nhớ giống như chiếu phim vậy xuất hiện ở hắn đầu.

Có thể là trong nháy mắt, cũng có thể qua rất lâu, đến khi những ký ức này bị Tô Trọng Khang tiêu hóa sau, hắn trong nháy mắt liền dờ khóc dờ cười.

"Xuyên qua!"

Giống như loại này chỉ ở tiểu thuyết internet trung mới tồn tại tình tiết, lại bị mình cho đuổi kịp. Tô Trọng Khang ở xuyên qua trước, lúc rồi rãnh cũng xem qua mấy bộ tiểu thuyết internet, mặc dù không có mê mẩn trong đó, đạt tới không thể tự kiềm chế mức, nhưng là cũng đúng loại này mang nhân vật chính hào quang xuyên qua kịch tình động tâm không dứt. Không nghĩ tới, hắn lại còn thật sự có như vậy một ngày.

Bất quá, để cho hắn buồn bực là, hắn không phải xuyên qua đến tiên hiệp trên thế giới đi gặp thứ kia màu sắc sắc sỡ thần kỳ bảo vật; hắn xuyên qua đến cái thế giới này lại là văn minh khoa học kỹ thuật địa cầu phát đạt song song thế giới. Ở chỗ này, cả thế giới là bị một cái liên bang nước cộng hòa thống trị, bởi vì bên trong khu vực tin tức cộng hưởng quan hệ, trước mắt khoa học kỹ thuật tài nghệ so với trên địa cầu hơi cao một chút. Những thứ kia khoa học kỹ thuật người điên cũng giống trên địa cầu một ít khoa học gia vậy nhạc trung với dùng khoa học kỹ thuật lực lượng đi thay đổi nhân dân cuộc sống.

Thí dụ như, ở trên cái thế giới này, khoa học kỹ thuật người điên phát minh một loại màu xanh da trời viên thuốc nhỏ. Chỉ cần một viên loại này màu xanh da trời viên thuốc nhỏ, nó là có thể để cho người ở một ngày bên trong sẽ không cảm giác được đói bụng, hơn nữa nó còn có thể cung cấp cho thân thể con người một ngày cần năng lượng cùng các loại vật chất.

Như vậy thứ nhất, giá cả rẻ tiền màu xanh da trời viên thuốc nhỏ một khi ra đời, liền bị toàn thể giới nhân dân truy phùng, trăm họ không nữa vì một ngày ba bữa mà phiền não. Càng nhiều hơn người có thể đem tiết kiệm khoảng thời gian này tiêu phí đến những chuyện khác thượng, từ đó kéo theo các nghề nghiệp bỗng bột phát triển, hiện đại hóa tài nghệ càng ngày càng cao.

Đáng tiếc là, bị Tô Trọng Khang xuyên qua cổ thân thể này, chỉ là một địa vị cực kỳ thấp hèn con riêng. Ở tiện nghi của hắn cha qua đời sau, hắn lực tung dưới, mới tìm được phần di chúc này. Vốn cho là hắn có thể bằng vào phần này di sản, để cho cuộc sống mình đổi khác hơn một chút, lại không nghĩ rằng, khi hắn cầm di chúc bản sao tìm tới sau cửa, bị hắn cùng cha khác mẹ đại ca đánh, tức giận công tâm dưới, lúc này mới để cho Tô Trọng Khang phụ thể sống lại.

Hiểu chuyện ngọn nguồn sau, Tô Trọng Khang thật sâu thở dài một cái. Đầu nói vậy thước nuôi trăm dạng người, người người bất đồng, nguyên lai giống nhau xuyên qua, cũng là một cái gặp được cũng sẽ bất đồng.

Bất quá, ôm trong ngực "Ký lai chi tắc an chi" trung dung tư tưởng, Tô Trọng Khang cũng chỉ có thể buông trôi bỏ mặc. Không phải có một vị triết nhân nói qua như vậy một câu nói sao, nếu như người bị cuộc sống cái kia, nếu người không cách nào phản kháng, như vậy người liền thật tốt hưởng thụ đi.

Đang lúc Tô Trọng Khang suy nghĩ bầy bọ đang lúc, một đạo lạnh như băng không cảm tình chút nào giọng điện tử ở trong đầu của hắn vang lên.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Trà đạo truyền thừa hệ thống

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

"Tích tích, trà đạo truyền thừa hệ thống kiểm tra đến túc chủ, túc chủ sinh mạng đặc thù ổn định, thích hợp bảng định, chuyên chờ trung..."

"Bảng định thành công, mới bắt đầu tiến hành."

Ở Tô Trọng Khang còn không có lấy lại tinh thần trong nháy mắt, cái này giọng điện tử giống như một kèn vậy vang không ngừng. Hắn cho là bên trong căn phòng xuất hiện công nghệ cao sản phẩm điện tử, cẩn thận tra tìm một phen sau, lại không thu hoạch được gì.

"Trà đạo truyền thừa hệ thống." Tô Trọng Khang kinh ngạc vạn phần.

Ngay sau đó, hắn trong tầm mắt xuất hiện một cái giao diện, kỳ mô bản đại khái cùng bình thường trò chơi thương thành không sai biệt lắm. Đồng thời, cái đó quen thuộc giọng điện tử vang lên lần nữa.

"Trà đạo truyền thừa hệ thống khảo sát bản chính thức chạy."

Ở giao diện trung, xuất hiện một hàng lại một hàng chữ viết nói rõ.

"Trà đạo truyền thừa hệ thống, chính là tương lai tinh cầu nhất mới khai phá ra đời thứ nhất vượt qua tốt đỉnh khoa học kỹ thuật phần cuối, trước mắt đang đứng ở khảo sát kỳ. Các vị túc chủ sắp có không định kỳ thời gian thử việc, trong lúc ở chỗ này cần độc lập hoàn thành bốn hệ thống ban bố các hạng nhiệm vụ. Ở trong vòng thời gian quy định hoàn thành nhiệm vụ người, sẽ được hệ thống đưa tặng các hạng phúc lợi; mà chưa xong thành nhiệm vụ tình tiết tồi tệ người, sẽ bị tức thì không thu trà đạo truyền thừa hệ thống, cũng rất có thể bị đẩy tới vũ trụ chỗ sâu tự sinh tự diệt. Các vị túc chủ, các người có thể ủy khuất, cũng có thể không phục, nhưng là các người chỉ có thể phục tùng vô điều kiện. Đúng rồi, vốn hệ thống cuối cùng giải thích quyền thuộc về ta phương tất cả."

Ở giao diện bên trái, hiện lên một người hình ảnh, cẩn thận nhìn một chút, bộ dáng đại khái cùng Tô Trọng Khang giống nhau. Hình ảnh phía dưới thì liệt kê trừ hắn nhân vật tin tức.

Túc chủ: Tô Trọng Khang

Tuổi tác: 23

Tình trạng thân thể: Bình thường

Danh vọng: 0

Kỹ năng: Vô

Danh hiệu: Tạm thời không có. (nhưng là bốn hệ thống đem lục tục truyền thừa cho người trà đạo, trở thành trên thế giới đứng đầu nhất trà thần)

Cho đến lúc này, Tô Trọng Khang mới cuối cùng trở về qua thần. Đọc thuộc lướt văn bộ sách võ thuật hắn, đã không kèm chế được trong lòng nhỏ tung tăng, vô số ý niệm ở trong đó không ngừng lóng lánh, hơn nữa hắn rất thức thời tự động che giấu cuối cùng mấy câu. Nếu cuối cùng giải thích quyền ở trong tay người khác, coi như không thấy tốt lắm.

"Ta cũng biết ta cũng là tự mang nhân vật chính hào quang đàn ông!"

"Mặc dù ta thân phận bây giờ rất lúng túng, địa vị cũng không cao,

Nhưng là ta bây giờ cũng là tự mang hệ thống người. Ha ha ha, ta đây là phải đi hết đời người tốt cùng, đón đầu bạch phú mỹ đích tiết tấu a."

Đang lúc Tô Trọng Khang nào động mở lớn thời điểm, hắn bên tai lại truyền tới giọng điện tử.

"Hệ thống phân phát nhiệm vụ. Là hay không tiếp nhận nhiệm vụ?"

Tô Trọng Khang sau khi nghe xong, chân mày cau lại, trong lòng mơ hồ có chút bất an, hắn lại có chút khẩn trương. Mới vừa rồi kia cổ hưng phấn cũng không còn, làm sao lập tức liền phân phát nhiệm vụ.

Ở hắn nghi ngờ như vậy một hồi, cái đó lạnh như băng giọng điện tử vang lên lần nữa.

"Mỗi túc chủ trong vòng một phút tiếp nhận nhiệm vụ. Nếu như ở trong thời gian quy định không có tiếp nhận thành công, coi là nhiệm vụ chưa xong thành, đem gặp phải tiền phạt kết xù hoặc là trùng phạt."

"Làm sao tiếp nhận a?" Tô Trọng Khang vừa nghe đến tiền phạt, trùng phạt chữ, mồ hôi trên người lông không tự chủ được dựng lên. Đối với mình trên người tự mang một cái như vậy tính nết nóng hệ thống, hắn cũng là trong nháy mắt sẽ không có tính khí, ai bảo mình ăn nhờ ở đậu đâu, tình thế so với người mạnh a.

"Trong lòng mặc niệm liền có thể cùng bốn hệ thống trao đổi. Nếu như muốn kiểm tra nhiệm vụ hoặc là dùng danh vọng trị giá đổi hàng hóa, chỉ cần ngưng thần, dụng ý nghĩ là làm được."

"Tiếp nhận nhiệm vụ. Tiếp nhận nhiệm vụ... ." Thừa dịp một phần chung còn không có đi qua lập tức, Tô Trọng Khang liên tục mặc niệm nhiều lần, rất sợ hệ thống xuất hiện không cách nào phân biệt đích trở ngại.

"Bỏ hệ thống chính là công nghệ cao sản phẩm, mặc niệm một lần là được rồi."

Ngạch, kêu ngao như vậy.

Tô Trọng Khang trong nháy mắt có một loại bị cùi chỏ kích lồng ngực khoang bụng các loại cảm giác vô lực. Hắn hít thở sâu một chút, tập trung tinh thần, lấy ý niệm mở ra thương thành nhiệm vụ một lan.

Nhiệm vụ một ở hai mươi bốn giờ bên trong, đi trà núi công viên, ít nhất tìm được 3 bụi cây dã cây trà.

(nhiệm vụ nhắc nhở: Muốn trở thành trà đạo người thừa kế, đầu tiên là phải biết cây trà. Hoàn thành nhiệm vụ cần thời gian càng ngắn, thưởng càng phong phú. Nhiệm vụ chưa xong thành lúc, tức chủ đem gặp phải trừng phạt.)

"Trà núi công viên?"

Mới thoát nghe, Tô Trọng Khang còn chưa kịp làm ra phản ứng, hân vơ vét một chút trí nhớ trong đầu, mới chợt hiểu ra, thật giống như bên cạnh cái đó bỏ hoang công viên chính là trà núi công viên.

Theo trí nhớ trong đầu biểu hiện, hẳn chỗ ở cái thành phố này ở mấy trăm đầu năm cũng coi là một cái sản xuất nhiều lá trà địa phương, các loại tay công tác phường khắp nơi nở hoa, nhà nhà đều có thể chế trà, lá trà xa tiêu hải trong ngoài, thanh minh lan xa, thậm chí, kỳ lá trà trúng người xuất sắc tiên đình mây mù trà, còn một lần trở thành công phẩm, bị lúc ấy xã hội thượng lưu cùng hải ngoại nước láng giềng truy phùng, có thể nói là có giới vô thành phố. Bất quá, theo lịch sử biến thiên cùng tiên đình mây mù trà tuyệt tích, năm đó trà trần đã từ từ diễn biến thành hiện đại hóa thành phố, nông canh thời đại chuyển hóa thành kỹ nghệ thời đại, cổ xưa những thứ này kinh doanh đã vùi lấp ở bụi bặm trong.

Bất quá, theo nhân văn tư tưởng hồi phục, mấy trăm năm trước huy hoàng lại bị người cố ý từ bụi bặm trong tìm được.

Vì kỷ niệm trước kia huy hoàng thành tựu, cũng vì có thể bình chọn liên bang "Thập đại trà " danh hiệu, lúc đó chánh phủ cố ý bỏ vốn ở trung tâm thành phố kiến tạo chỗ ngồi này chủ đề công viên, còn từ trong núi sâu moi ra mấy chục bụi cây dã cây trà tô điểm trong đó. Đáng tiếc là, cử động này cũng không có lay chuyển lúc đó giám khảo chuyên gia đoàn. Cuối cùng, mặc dù hoa hạ khu bao lăm "Thập đại trà " trước ba vị, nhưng là Mân Nam thành phố vẫn là lấy chút hơi chênh lệch bại bởi Phù Tang khu trà thành phố, tiếc nuôi bị loại.

Từ đó, trà núi công viên mặc dù thuộc về thành phố khu vực trung tâm, cũng không lớn bị bộ phận dân chúng tiếp nhận, từ xây xong lúc du khách như dẹt cửi, càng về sau lạnh tanh tiêu điều, lại tăng thêm những thứ kia dã cây trà sơ vụ quản lý, tiếp nhị liên tam khô chết, từ từ đất biến thành hôm nay bộ dáng này. Hơn nữa, Mân Nam thành phố trước mười năm thành phố hoạch định lấy ngoại ô làm chủ, ở nguyên hữu thành phố trên căn bản, lại lần nữa xây rộng hơn năm lần, những thứ kia chung cư kiến trúc hơn hiện đại hóa, thành phố dân số cũng đi bên ngoài nghiêng về, trà núi công viên cái này vốn là trung tâm thành phố thì càng bị lãnh lạc.

Tô Trọng Khang nhìn một chút đồng hồ treo trên tường, kim chỉ giờ đã chỉ hướng tám giờ. Lúc này, trà núi trong công viên đèn đường cũng nhanh muốn dập tắt đi. Rốt cuộc muốn không nên đi qua chứ ? Vừa nghĩ tới nửa đêm du đặng ở hoang vu một người bên trong công viên, Tô Trọng Khang trong lòng liền có chút sợ.

"Muốn thì không cách nào ở trong thời gian quy định hoàn thành nhiệm vụ chứ ? Sẽ có như thế nào trừng phạt?" Tô trọng khTô Trọng Khang nghi ngờ hỏi.

"Lấy người tình cảnh trước mắt đến xem, bất kỳ trừng phạt nào đều không phải là người có thể chịu nổi. Mời túc chủ có thể dàng hoàng thái độ, bảo đảm các hạng nhiệm vụ đều có thể hoàn thành viên mãn."

Nhìn tới nơi này, Tô Trọng Khang cắn răng một cái, liền lập tức quyết định muốn không đếm xỉa đến. Không biết thời gian có quá nhiều biến cố, hẳn hiện tại mới vừa sống lại, đang hẳn đem hết thảy cũng nắm ở trong tay mình mới đúng, dĩ nhiên, cái hệ thống này ngoại trừ.

Vì vậy, hắn xoay mình xuống giường, ở các cái tủ trong tra tìm một phen, cầm lên một cái tập ký tên chiếu sáng, còn có thể kiêm cổ quái trượng ba dùng công cụ, trực tiếp ra cửa.

Bên ngoài, trăng sáng sao thưa, thỉnh thoảng còn có trận trận gió lạnh thổi qua.

Tô Trọng Khang bị gió lạnh thổi, trong nháy mắt thanh tỉnh không ít, liên quan mới rồi có điểm nóng lên đầu óc cũng bình tĩnh lại, nhưng là lúc này, hắn cũng đã bước chân vào trà núi bên trong công viên, không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt kéo chặt quần áo trên người, nắm chắc công cụ, tiếp tục qua lại ở chỉ phồn lá tốt trong rừng cây.

Có lẽ là hắn hôm nay vận khí không tệ, ở gần gần nửa giờ bên trong, hắn liền thông qua nhanh nhẹn khứu giác, dựa vào trong không khí kia cổ nhàn nhạt lá trà hương, liền tiếp phát hiện hai bụi cây dã cây trà, mặc dù hai bụi cây nhìn đã không còn chi phồn lá tốt, một bộ tùy thời cũng có thể chết không trạng thái, nhưng là bọn họ hay là ương ngạnh còn sống. Vào giờ khắc này, hắn không thể không xúc động sinh mạng vĩ đại.

Bất quá, có lẽ thật sự là vận khí bị liên tục sử dụng, có thể sắp hao hết sạch đi, cuối cùng này một cây dã cây trà hắn chậm chạp không có tìm được. Lúc này, nhìn thời gian từng giây từng phút trôi qua, hắn không tự chủ được đem lòng dâng tới cổ họng. Hắn có chút lo lắng, nếu là công viên này bên trong thật chỉ có hai bụi cây dã cây trà, như vậy hắn vô luận như thế nào cũng thì không cách nào hoàn thành nhiệm vụ.

Hệ thống hẳn sẽ không như vậy cái hồ ta đi. Tô Trọng Khang đột nhiên nghĩ đến một điểm này, sau đó hắn liền đem cái ý niệm này bỏ rơi, hắn thu hồi tâm tư, hay là tìm được cuối cùng một cây trà quan trọng một ít.

Đang lúc hắn bước vào công viên chỗ sâu hơn lúc, "Ba" đất một tiếng, bên trong công viên đích đèn đường dập tắt.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Đạo thụ tặc

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Lúc nửa đêm trà núi công viên, ở đèn đuốc sáng choang thời điểm chẳng qua là để cho người cảm thấy rất là lạnh thôi, nhưng là ở đèn đường cũng tắt sau, phổi hợp tùy ý có thể thấy được trong rừng bóng cây, theo gió lạnh là cả vang dội cảnh lá, tăng thêm ra một cổ xơ xác tiêu điều âm u cảm giác.

Ở nơi này văn minh khoa học kỹ thuật phát đạt song song thế giới, bọn họ duy vật mà nói, đối với những thứ kia duy tâm mờ mịt chuyện, đã không rất tin không nghi ngờ, coi như là nghe người ta thỉnh thoảng nói tới, cũng phần lớn là làm trò cười, chút nào cũng sẽ không buông vào trong lòng. Nhưng là, Tô Trọng Khang cũng không phải là ở bên này sinh trưởng ở địa phương, hướng chỉ ở hắn trong thân thể vẫn tồn tại nhân công trí năng vượt xa hắn nhận biết, đã có thể bị thuộc về kết làm thần tích chi hệ thống, vì vậy, tổng hợp những thứ này tương quan nhân tố, hắn trong lòng vẫn là có chút sợ, không nói ra được rốt cuộc là kỳ vọng có chút gì phát sinh hay là kỳ vọng không nên phát sinh cái gì.

Khoan hãy nói, cũng không biết là xuất hiện huyền thánh hoặc là cái gì khác, Tô Trọng Khang lại nghe được từ đằng xa truyền tới đứt quãng tiếng nói chuyện.

Hắn trong lòng chẳng qua là ngăn ngừ đất quẩn quít một chút muốn không nên đi qua xem xét một phen, đang tò mò lòng chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, lại tăng thêm sâu trong nội tâm hắn từng tia may mắn trong lòng dưới tác dụng, cuối cùng hắn định lặng lẽ ẩn núp quá khứ, liền xa xa liếc mắt nhìn, tuyệt không làm chết.

Mọi người luôn nói, không làm chết cũng sẽ không chết. Một câu nói này liền ứng ở Tô Trọng Khang trên người, hắn tính toán xa xa xem một chút chạy, nhưng mà, khi hắn đóng lại đèn pin, niép thủ niép cước tận lực không phát ra một chút tiếng vang nhích tới gần lúc, hắn bên tai đột nhiên vang lên cái đó lạnh như băng tới cực điểm giọng điện tử.

"Hệ thống phân phát tạm thời nhiệm vụ, là hay không tiếp nhận?"

Một xảy ra bất ngờ thanh âm, quả thực dọa hắn giật mình, hắn theo bản năng thì phải quát to một tiếng, khá tốt ở đó ngăn cản treo sợi tóc đang lúc, hắn kịp thời đem những thanh âm kia cũng nuốt vào trong bụng, loại này chưa thoải mái thể nghiệm thiếu chút nữa để cho hắn nghẹn chết.

"Lần sau ngươi muốn phân phát nhiệm vụ thời điểm, có thể hay không không muốn như vậy đột nhiên, sẽ bị sợ chết người." Tô Trọng Khang trong lòng mặc niệm một câu, hắn còn lớn hơn thờ hờ hững tốt mấy hơi thở, mới đem phần này kinh sợ cũng đè ép xuống.

"Nhằm vào túc chủ đề nghị, bốn hệ thống ở sau này với ngươi trao đổi trung, có hai loại kiểu mẫu có thể lựa chọn, giọng nói hoặc là chữ viết nói rõ? Mời lựa chọn."

"Vậy thì chữ viết nói rõ tốt lắm." Nói cho cùng, Tô Trọng Khang vẫn có chút không lớn thói quen chỉ nghe tiếng, không thấy kỳ nhân loại này trao đổi kiểu mẫu, huống chi cái này giọng điện tử nghe lạnh như băng, một chút đều không khả ái.

"Hệ thống phân phát tạm thời nhiệm vụ, là hay không tiếp nhận? Mời lựa chọn."

Sau đó, Tô Trọng Khang liền thấy ở hắn trong đầu xuất hiện một cái như vậy khung đối thoại, hắn dụng ý nể tình "Chắc chắn" cái nút này thượng hư điểm một cái, toàn bộ nội dung nhiệm vụ liền cũng nổi lên.

Tạm thời nhiệm vụ một phát hiện khả nghi cỏ cây trà một buổi,

Mời túc chủ ở 60 phút bên trong đi về trước nữa na đi mường thước.

(Nhiệm vụ nhắc nhở: Tạm thời nhiệm vụ tưởng thưởng cùng trừng phạt đều gấp đôi.)

Chửi thề một tiếng ! Đây là cái gì quý nhiệm vụ.

Phải biết, lấy Tô Trọng Khang trước mắt chỗ ở vị trí, hần loáng thoáng có thể thấy ở phía trước 20 thước chỗ có hai cái thân ảnh qua lại, mặc dù chỉ có thể nhìn rõ đối phương đại khái đường ranh, nhưng là đã có thể nhìn ra bọn họ trong tay đều là mang công cụ. Hần bây giờ cách đoạn khoảng cách này ngấm nhìn, mượn bóng đêm cùng bóng cây che giấu mà không bị phát hiện, nếu là đi về trước nữa mười thước, bị bọn họ phát hiện tỷ lệ có thể to lớn rất nhiều. Hơn nữa, nhìn bọn họ dáng điệu, nhìn một cái cũng biết đang làm phạm pháp phạm tội thủ đoạn, Tô Trọng Khang há có thể đi tới chịu chết, đem mình đưa vào nguy hiểm tình cảnh đâu.

Nhưng là kia không biết trừng phạt nội dung, có thể thật muốn hần mạng già, lấy cái hệ thống này vô tình trình độ, nói không chừng thật có thể đem hần vứt ở vũ trụ chỗ sâu tự sinh tự diệt. Xem ra, lúc này là không thể không đi qua.

Vốn tưởng rằng mang một cái như vậy hệ thống, có thể để cho mình đi lên đời người tốt cùng, trở thành cuộc sống người thắng, lấy con mắt tình hình trước mắt đến xem, hần có thể chống đỡ không tới lên làm đời người người thắng ngày đó, nói không chừng ngày nào liền bị nó kỳ kỳ quái quái nhiệm vụ hại chết. Tô trọng khang ai oán vạn phần, trên mặt một tấm mặt nhăn nhó sợ là có thể kẹp chết mấy con con ruồi.

"Nguy hiểm càng lớn, thu hoạch có thể lại càng lớn u. Bỏn hệ thống coi trọng người."

Có lẽ là Tô Trọng Khang oán niệm bị trà đạo truyền thừa hệ thống cảm ứng được, ở hần trong đầu hiện lên như vậy một câu khích lệ lòng người tới.

Làm sao than thượng một cái như vậy diêm dưa mặt hàng. Trong lúc nhất thời, Tô Trọng Khang có loại lệ rơi đầy mặt cảm giác thất bại.

Mặc dù hần ngoài miệng vừa nói không muốn, nhưng là hần thân thể cũng rất thành thực đi về trước len lén dò. Hần dùng sức cả người giải số, xài gần mười phút, mới chỉ đi về trước nhích tới gần ba thước nhiều, bất quá, nơi này đã đại khái có thể nghe được nói chuyện của bọn họ tiếng.

"Di, bọn họ thật giống như nói đúng Phù Tang ngữ?" Tô Trọng Khang nghe truyền tới kỳ lý oa lạp thanh âm, đại khái phán đoán một chút.

Hần lại nghe một hồi, mặc dù một câu cũng nghe không hiểu, nhưng là từ bọn họ trong giọng nói, hần có thể cảm giác được bọn họ trong lời nói kia có hưng phấn tình. Đồng thời, hần thông qua liên tưởng đến mới vừa rồi hệ thống ban bố tạm thời nội dung nhiệm vụ, to gan suy đoán ra bọn họ có thể phát hiện buội cây này khả nghi cỏ cây trà sự thật.

Vì vậy, hần lặng lẽ vờn tai, thừa dịp bọn họ đang đối thoại lúc, niếp thủ niếp cước đi về phía trước mấy bước, núp ở phía sau một cây đại thụ mặt.

"Hội trưởng, buội cây này cỏ cây trà có thể thật sự là thất truyền hai trăm năm tiên đỉnh mây mù mẫu cây trà chi nha thiên cấm mà thành."

Khi lại một câu nói thời qua lúc tới, Tô Trọng Khang phát giác mình lại có thể nghe hiểu được Phù tang ngữ.

Nguyên lai, ở nơi này khoa học kỹ thuật người điên lớp lớp xuất hiện song song trong thế giới, bọn họ vào sáng sớm mười mấy năm trước liền bồi thực thành công một loại có thể trong vòng mấy phút liền nghe hiểu một môn ngoại ngữ ưu hóa tế bào. Vèn vèn chỉ cần phải hao phí mấy trăm liên bang tiền đi làm một cái nho nhỏ di chuyển giải phẫu, đem ưu hóa tế bào di chuyển đến nhĩ khuếch trung sống sót, là có thể dễ dàng nghe hiểu được cái này song song trên thế giới tồn tại bất kỳ ngôn ngữ.

Ngay mới vừa rồi kia mấy phút bên trong, vốn là hần nhĩ khuếch trung ưu hóa tế bào thuộc về trạng thái hư miên, ở hần tiếp thu được ngoại lai ngữ lúc, hần hệ thống thần kinh kích hoạt cái này ưu hóa tế bào, vì vậy, hần lúc này mới phát giác mình lại nghe hiểu được Phù tang lời.

Thật là yêu thích đám này khoa học kỹ thuật người điên, nếu là loại kỹ thuật này có thể trên địa cầu phổ biến rộng rãi đích lời, vậy phải tạo phúc bao nhiêu người nha. Đây mới thật sự là nơi nào không hiểu điểm nơi nào, soeasy.

Đang lúc Tô Trọng Khang đang cảm khái cái thế giới này khoa học kỹ thuật tài nghệ lúc, xa xa kia hai cá nhân thanh âm lại lục tục truyền tới.

"Thông qua vệ tinh định vị vị trí đến xem, buội cây này cỏ cây trà chắc là chúng ta Diên Trung gia tộc ba đời người tìm mấy thập niên buội cây kia cỏ cây trà."

"Hội trưởng, như vậy tới nay chúng ta liền đem buội cây này cỏ cây trà mời trở về Phù tang đi, đây chính là thất truyền tiên đỉnh mây mù cây trà, giá trị liên thành. Chỉ cần đem buội cây này cỏ cây trà hiến tặng cho lão hội trưởng, hần một cao hứng dưới, tuyệt đối sẽ đem ưu hạng nhất trà đạo truyền thừa cho ngài."

"Nếu là bị ta Diên Trung gia tộc chọn trúng cỏ cây trà, như vậy nó cũng đã là ta vật trong túi. Buội cây này cao cấp tiên đỉnh mây mù cây trà là khẳng định phải di chuyển trở về Phù tang, nhưng có phải hay không bây giờ. Chúng ta buổi tối tránh những thứ kia đi theo người tới, chẳng qua là đi trước tới đập một chút điểm mà thôi. Chờ chúng ta thật sau khi xác nhận, sẽ do người chuyên nghiệp sĩ qua tới xử lý."

"Hội trưởng nói đúng. Buội cây này cỏ cây trà bị tùy ý như vậy vứt ở bên này, nói rõ tạm thời còn không có người Hoa biết nó giá trị. Buội cây này cỏ cây trà như vậy quý báu, hần phải có chuẩn bị chu đáo sau, mới có thể tiến hành sau này động tác."

"Người chuẩn bị một chút, chúng ta phải trước cắt đứt mấy cái chi nha mang về hóa nghiệm. Cẩn thận một chút, chớ làm ra quá lớn tiếng vang."

"Được, hội trưởng. Ngài đừng lo lắng, ta đã nghe ngóng, cái này công viên đã rất lâu không người tới."

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Khen thưởng

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Khi kia hai cái người Phù Tang đề thấp giọng còn đang xì xào bàn tán lúc, nhưng vạn vạn không ngờ tới, nói chuyện của bọn họ nội dung không sót một chữ bị Tô Trọng Khang nghe.

Sau khi nghe xong, hắn trong lòng lăm bầm một chút. Vốn là cho là hai người là côn đồ cùng hung cực ác, nguyên lai chẳng qua là hai cái đến từ Phù tang ăn trộm, bất quá bọn họ lá gan thật là mập, lại cũng trộm được cửa nhà mình tới.

Đối với loại chuyện này, Tô Trọng Khang trong lòng đó vốn là nhỏ như không nhìn thấy chính nghĩa cảm lập tức liền bành trướng lên. Hắn âm thầm hạ quyết tâm, quyết không để cho âm mưu của bọn họ quỷ kế được như ý. Huống chi, buội cây này trong mắt bọn họ giá trị liền thành cỏ cây trà, nhưng là lớn lên ở nhà hắn hậu viện, mặc dù cách nửa ngọn núi cách, nhưng là đã bị hắn tiềm thức coi thành nhà mình đích, tuyệt đối không cho phép bị người chấm dứt.

Những thứ này tâm tư biến hóa, ở hắn biết được chân tướng sự tình sau, lấy điện quang đá lửa vậy tốc độ nhanh chóng thành hình. Hắn vốn định đứng ra, nửa hét lớn một tiếng, sau đó đem bọn họ mang ra công lý, giao cho cảnh sát xử trí. Bất quá, hắn hay là tự biết mình, biết song quyền nan địch tứ thủ đạo lý, chỉ dám cứng rắn lá gan đi về trước nửa bí mật đi ba bốn thước thôi, mới vừa rồi đầu kia não nóng lên nhiệt huyết đã bị hắn quên mất.

Trà dưới tàng cây hai người, run lên trong tay công cụ, chẳng qua là lóc lên mấy cái sau, thì có mấy cây chi nha từ phía trên rớt xuống. Bọn họ rất cẩn thận cầm ra cái hộp, đem bọn họ thận chi hựu thận đất bỏ vào trong đó.

Lúc này, núp ở phía sau cây Tô Trọng Khang, cùng bọn họ cũng chỉ cách nhau mười một mười hai thước cách, mượn xuyên thấu qua lá cây khe hở ánh trăng, hắn đã có thể thấy rõ bộ dáng của bọn họ.

Hai người đều mặc âu phục giày da, một bộ thương giới tinh anh lóe ăn mặc. Một vị trong đó vóc người cao ngất, ngũ quan堂堂 hoàng, có một bộ nhìn như trung thành gương mặt, mi mắt giữa nhưng thỉnh thoảng toát ra từng tia khôn khéo, kia cấp trên khí chất để cho hắn ở dưới ánh trăng nhiều hơn một phần uy nghiêm, cái này chắc là cái gọi là hội trưởng; mà một người khác, xem ra tuổi tác thoáng lớn một ít, vóc người hơi mập, kia hơi có vẻ thô bỉ trên mặt chông trứ một cỗ nhà nghề nịnh hót, hắn chắc là vị kia một hóp một cái hội trưởng thuộc hạ.

Từ hai người bọn họ động tác cùng với thần thái đến xem, mặc dù bọn họ đều đầu vào đây thao tác khí giới, nhìn như rất chuyên chú ở trên đỉnh đầu cỗ cây trà chi, nhưng là Tô Trọng Khang tin tưởng, chỉ cần bên cạnh có một gió thổi cỏ lay lòi, trong tay bọn họ khí giới lập tức là có thể biến thành hành hung giết người đồ sắc bén. Vì vậy, hắn chút nào cũng không dám nhúc nhích, liền ngay cả hô hấp cũng nhẹ phải giống như là cách mấy tầng sa vậy.

Hắn đoán chừng, hai người ở thu góp hoàn chi nha sau, có thể liền sẽ trực tiếp rời đi. Hắn chỉ cần chịu đựng đến bọn họ đi xa sau, sẽ đi qua cỗ cây trà bên kia đi lang thang một chút, là có thể hoàn thành viên mãn giá hai cá nhiệm vụ. Nếu bọn họ cũng không tính ở tới nay đem cỗ cây trà dời đi, thật sự là không cần phải tranh như vậy mấy phút, nói thật, hắn đều có điểm hối hận mới vừa rồi tại sao phải đầu nóng lên, lại đi về phía trước ba thước nhiều.

Tiếp theo trong thời gian, Tô Trọng Khang bội cảm đau khổ, trừ luôn luôn thổi qua gió lạnh làm ra tiếng vang ra, hắn cũng có thể rõ ràng nghe được trong cơ thể tim đập thanh âm. Vì để cho mình thần kinh căng thẳng thư giãn xuống,

Hắn bắt đầu đếm mình tim đập, ở hắn đếm tới thứ năm trăm mười chín hạ lúc, hắn rốt cuộc nhận ra được hai người khác có muốn rời đi triệu chứng.

Bệnh thần kinh! Hai cái đại nam nhân hướng về phía một cây cây trà, lại là lấy tay sờ lại là móc dùng lỗ mũi ngửi, không biết còn tưởng rằng các người là yêu cây phích đâu! Lo lắng để phòng thời gian dài như vậy Tô Trọng Khang, không tự chủ được trong lòng mắng. Hừ, các người cho thêm ta lộ ra một bộ vẫn như cũ không thôi về mặt, có tin hay không ta ngày mai sẽ đem buội cây này cây trà quang minh chính đại đào được nhà ta hậu viện, để cho các người cái nhìn này, chân chân chánh chánh biến thành một lần cuối cùng.

"Hội trưởng, chúng ta có muốn hay không ở bên này làm tay chân một chút, phòng ngừa bị người trong lúc vô tình đào đi." Cái đó hơi mập thuộc hạ ở lúc rời đi, vẫn không ngừng đi trở về nhìn, kia hai cá mắt ti hí thần, giống như là tích biệt mến yêu tình nhân vậy.

"Chúng ta cả đêm đem hàng mẫu đưa về Phù tang, kiểm tra kết quả hắn ở tới mai là có thể đi ra, chúng ta lúc này cũng không cần gây thêm rắc rối tốt.

Nếu như chúng ta âm thầm làm tay chân lười, ngược lại sẽ để cho những thứ kia ghét liên bang cảnh sát thấy sơ hở, bọn họ thật giống như đối với chúng ta có không giống thái độ, chẳng qua là khổ nỗi không tìm được chứng cứ mà thôi.

Nếu là bọn họ có chúng ta cái chuỗi, đây đối với chúng ta sau này hành động bất lợi. Cây cỏ cây trà đầu sao còn chưa phải là mục tiêu cuối cùng của chúng ta, biết chưa!" Điền trung hội trưởng đáp lại.

"Đúng vậy, hội trưởng."

...

Đến khi bọn họ rời đi cỏ cây trà, lại cũng không nghe được bất kỳ tiếng vang lúc, Tô Trọng Khang mới lặng lẽ từ cây sau lưng đi ra. Hắn nhìn chung quanh bốn phía một cái, rất cảnh giác đi về phía trước, cho đến xác nhận bọn họ đã đi ra trà núi công viên sau, lúc này mới bước nhanh đi tới cỏ cây trà hạ.

Hắn đi thượng nhìn một chút, muốn từ trung theo dõi ra buổi cây này cỏ cây trà cùng hắn trước gặp phải kia hai buổi cây đã cây trà khác nhau, cũng học mới vừa rồi hai người kia bên trái sờ một cái bên phải khu khu nửa khắc đồng hồ, hảo vô sở hoạch sau, hắn chỉ có thể cười khổ buông tha, xem ra coi như mình có trà đạo truyền thừa hệ thống, cũng không khả năng một hơi liền ăn thành cấp đại sư khác.

Nghĩ tới đây, hắn mới nhớ lại mình kia hai cái nhiệm vụ hắn cũng hoàn thành. Hắn trong lòng tưởng nhớ hệ thống sắp cho hắn những thứ kia khen thưởng, vội vàng ngưng thần tĩnh khí, đem ý thức chìm vào trong đầu hệ thống nhiệm vụ hoàn thành khu kiểm tra.

Nhiệm vụ một ở 24 giờ bên trong, đi trà núi công viên, ít nhất tìm được 3 buổi cây đã cây trà. (đã hoàn thành, thời gian sử dụng 3 giờ 18 phút)

Cơ sở khen thưởng sơ cấp chế trà kỹ năng (có thể nhận)

Khen thưởng quá mức nhiệm vụ độ hoàn thành đạt lương hảo cấp, đặc biệt khen thưởng nhị đẳng tinh phẩm cấp ô long trà (thoang thoang hình) 250 khác. (có thể nhận)

(Chúc mừng túc chủ, người đã từ trà đạo tiểu Bạch tấn thăng làm Sơ cấp nhập môn, muốn không ngừng cố gắng.)

"Cơ sở khen thưởng trúng cái này sơ cấp chế trà kỹ năng là cái gì?" Tô Trọng Khang hỏi.

Hệ thống nói rõ: Đây kỹ năng có thể để cho túc chủ trong thời gian ngắn truyền thừa tới tay chế trà công nghệ thủ pháp, trong đó bao hàm chế trà học nghề mười năm chế trà tích lũy kinh nghiệm.

"Lá trà cấp bậc phân chia, trừ tam đẳng tinh phẩm cấp, còn có kia mấy loại?" Tô Trọng Khang hỏi tới.

Hệ thống nói rõ: Thông hơn người giác quan (thị giác, khứu giác, vị giác cùng xúc giác) đối với lá trà hình dáng, ánh sáng màu, mùi thơm, mùi vị, thăng sắc, lá để chờ sáu nhân tố tiến hành tổng hợp thẩm bình, đem lá trà cấp bậc chia làm ngũ đẳng, phẩm chất từ cao xuống thấp, theo thứ tự là đặc biệt cực phẩm cấp, nhất đẳng cực phẩm cấp, nhị đẳng tinh phẩm cấp, tam đẳng ưu phẩm cấp cùng tứ đẳng phổ phẩm cấp.

"Vậy ta nắm giữ sơ cấp chế trà kỹ năng, có thể chế ra nhị đẳng tinh phẩm cấp trà sao?" Tô Trọng Khang hỏi tiếp.

Hệ thống nói rõ: Không thể. Chỉ có đem này kỹ năng thăng cấp đến trung cấp chế trà kỹ năng, mới có thể thủ công chế ra tinh phẩm cấp trà.

Lúc ở địa cầu, Tô Trọng Khang mặc dù không phải là rất thường xuyên thưởng thức trà, đối với lá trà tự nhiên không có bao nhiêu nghiên cứu, nhưng là hắn bên người luôn là có vài bằng hữu là kinh doanh lá trà cung ứng buôn bán. Đối với bọn họ động một chút là cảm ra nhất đẳng cực phẩm cấp thậm chí còn là đặc biệt cực phẩm cấp lá trà tới chào hỏi khách nhân, hắn đã sớm thấy có lạ hay không.

Cho nên, Tô Trọng Khang vốn là đối với hệ thống khen thưởng quá mức nhị đẳng tinh phẩm cấp ô long trà còn rất có phê bình kín đáo, cảm thấy cái này nhị đẳng tinh phẩm cấp hắn sẽ là lớn như vậy đường mặt hàng, bất quá thông qua mới vừa rồi đại khái hiểu, lại căn cứ kiếp trước đối với lá trà một ít nhận biết, hắn ngược lại thì loáng thoáng cảm thấy, sợ rằng cái này nhị đẳng tinh phẩm cấp ô long trà hắn coi như là có chút giá trị.

Như vậy xem ra, trước kia cái loại đó đặc lá trà, hắn chẳng qua là cung ứng thương mình cứng rắn dán lên nhãn hiệu mà thôi, căn bản cũng không có trải qua nghiêm khắc thẩm bình.

"Nếu như đem nhị đẳng tinh phẩm cấp ô long trà bán đi, ta có thể bán ra bao nhiêu liên bang tiền?" Tô Trọng Khang thừa cơ hội này, thỉnh linh hỏi cái vấn đề này.

Hệ thống nói rõ: Đối với cùng trà đạo không liên quan đề tài, bản hệ thống có quyền cự tuyệt trả lời.

Đang mong đợi hệ thống làm ra trả lời Tô Trọng Khang, trong nháy mắt hóa đá.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Chương 5: Gien di chuyển

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Từ hệ thống bên kia ăn một lỗ mũi tro Tô Trọng Khang, cũng chỉ có thể khi làm chuyện gì cũng chưa có phát sinh qua, hận hận tiếp tục đi xuống xem.

Di, cái đó tạm thời nhiệm vụ không phải chắc hoàn thành sao, làm sao không tìm được. Tô Trọng Khang kinh hô thành tiếng, vì hoàn thành cái này tạm thời nhiệm vụ, mình nhưng là chịu không ít khổ, không nói mới vừa rồi là mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng, vền vền là động một cái cũng không dám động kia ngăn ngừa mười mấy phần chung, sẽ để cho mình sắp không chịu nổi.

Nếu như cái hệ thống này dám can đảm tư nuốt phần thưởng của hắn, hắn thì phải nổi đóa lạc. Được rồi, nếu như sự thật là như vậy, Tô Trọng Khang cũng chỉ có thể đưa cái này người cảm thua thiệt cho ngay cả giấy nịt da cốt được ăn trong bụng đi. Ai bảo nói "Cuối cùng giải thích quyền thuộc về ta phương tất cả " câu này không phải hắn Tô mồ người đâu!

Nếu như lúc này có người ở bên cạnh lời, tuyệt đối có thể thấy Tô Trọng Khang sắc mặt, muốn rất khó coi liền có bao nhiêu khó khăn nhìn. Hắn chưa từ bỏ ý định mở ra chưa xong thành nhiệm vụ khu lúc, bất ngờ phát hiện cái đó tạm thời nhiệm vụ lại vẫn còn ở nơi này, chỉ bất quá nó nội dung biến thành như vậy.

Tạm thời nhiệm vụ một tiếp theo tức chủ cần đem hai tay dán chặt ở khả nghi cổ cây trà lực lượng chủ yếu hơn năm phút, nửa đường không thể buông xuống. Nếu như buông xuống, có thể trực tiếp phán định tạm thời nhiệm vụ vừa mất bại.

(Nhiệm vụ nhắc nhở: Bốn hệ thống đem ở nơi này năm phút trong thời gian đối với cổ cây trà tiến hành gien di chuyển.)

Vậy là cái gì chiêu thức! Tô Trọng Khang oán thầm đạo. Nhưng là, hắn ới cái máng thuộc về ới cái máng, hay là ngoan ngoãn đem hai tay cũng dính sát ở cổ cây trà thượng.

Lúc mới bắt đầu, Tô Trọng Khang chỉ cảm thấy hai tay có chút băng nước đá, hắn có thể cảm nhận được ở hắn các trên đầu ngón tay, đều có một tiểu đoàn ám áp khí lưu, bọn họ hình như là buổi cây này cổ cây trà linh tính. Từ từ, hắn có thể cảm giác được cổ cây trà linh tính càng ngày càng mạnh, bọn họ khi thì quán quanh ở hắn đầu ngón tay, khi thì lại tụ tập ở lòng bàn tay của hắn chỗ, hoạt bát linh động.

Tô Trọng Khang chỉ nhận ra được kia cổ linh tính tăng cường, mà ở hắn không thấy được cổ cây trà những bộ vị khác, vỏ cây trở nên lại dày lại quân rách, nó lá trà cũng sẽ không như vậy có ánh sáng trắng, bọn họ sinh cơ ở lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ ở biến mất trừ. Có thể nữa muốn không được bao lâu, buổi cây này cổ cây trà sẽ trực tiếp chết.

Rốt cuộc, Tô Trọng Khang trên hai tay khí lưu đã đạt tới lớn nhất trị giá, mà lúc này cổ cây trà sinh cơ cũng biến mất phải xong hết rồi. Vốn là cho là năm phút cũng sẽ giống như đi qua như vậy Tô Trọng Khang, đột nhiên cảm giác được mình trên hai tay giống như nắm hai cái đốt đến đỏ bừng thiết bỏng.

Loại này đột nhiên biến cố, để cho Tô Trọng Khang chuẩn bị không kịp, hắn hai tay không tự chủ được từ nay về sau súc, khi hắn điều kiện bản bắt đầu tác dụng lúc, ở hắn trên hai tay xuất hiện khác một cổ hấp lực, đem hắn cả người văng vẳng hút ở, không cách nào nhúc nhích chút nào.

Chừi thè một tiếng ! Rốt cuộc là chuyện gì a? Tô Trọng Khang khóc không ra nước mắt, nếu để cho hắn biết cái này trà đạo truyền thừa hệ thống có thể để cho hắn tạo như vậy nhiều tội, hắn thật tình nguyện không muốn loại chủ giác này hào quang, hắn chỉ muốn ở nhà lặng yên làm cái trai tở,

Có tri hoãn chứng cái loại đó.

Bất quá, cũng may loại này tương tự pháo lạc khốc hình, chẳng qua là kéo dài ngăn ngừa mấy giây. Mà lúc này, Tô Trọng Khang cả người đều ướt đầm, tựa như cùng từ trong nước mò ra vậy. Hắn ôm thật chặt cổ cây trà tốt mấy phút, lúc này mới phục hồi tinh thần lại.

Hắn lúc này, ngay cả kiểm tra hệ thống khen thưởng khí lực cùng tâm tình cũng không có, hắn lao đảo đi trở lại nhà.

Hắn vừa về tới nhà, liền trực tiếp nằm ngã xuống giường, trầm trầm ngủ.

Một đêm yên lặng.

Khi hắn thứ hai ngày tỉnh lại lúc, đã sắp tới buổi trưa, hắn qua loa đi trong miệng nhét một màu xanh da trời viên thuốc nhỏ, giải quyết ẩm no vấn đề sau, liền lại đem chủ yếu tinh lực dùng để nghiên cứu cái này để cho hắn vừa yêu vừa sợ trà đạo truyền thừa hệ thống.

Hắn yêu là cái hệ thống này có thể cho hắn mang đến lực lượng thần kỳ, để cho hắn qua một loại hắn trước kia ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ cuộc sống, sẽ cho hắn mang đến danh lợi mang đến hắn coi như cuối cùng mấy đời cũng không cách nào có được vật hi hắn.

Mà đồng thời, hắn cũng sợ, sợ không chỉ là phải tiếp nhận những thứ kia thiên hình vạn trạng nhiệm vụ, còn có sợ mình ở một ngày nào đó có lẽ đột nhiên liền không hoàn thành được những nhiệm vụ này. Nếu là đến lúc đó, hắn vừa có thể cảm thứ gì tới phản kháng cái hệ thống này chứ ? Hơn nữa coi như phản kháng, hắn có thể phản kháng được mà?

Như vậy một đồng lớn có lẽ hạnh phúc hoặc là buồn khổ phiền não, giống như một đoàn loạn ma vậy đem Tô Trọng Khang trôi tròn vo, để cho hắn lại cũng không sanh được những thứ khác tâm tư lo lắng những vấn đề khác. Mất thấy hắn sẽ bị mình làm phiền chết, hắn dứt khoát phá người què phá suất, đem trong đầu những ý niệm này tất cả đều tháo ra, đem bọn họ chôn ở trong lòng hắc động trong.

Bất kể sau này sẽ là như thế nào, vào giờ phút này ta, phải cố gắng qua tốt mỗi một ngày là được, Tô Trọng Khang nghĩ như vậy.

Vì vậy, hắn ôm mình cuộc sống mới lý niệm, đầu nhập vào hệ thống cho phần thưởng của hắn trung đi.

Lúc này, hắn lần nữa mở ra hệ thống hoàn thành nhiệm vụ khu, liền phát hiện hai cái nhiệm vụ cũng hoàn thành.

Nhiệm vụ một ở 24 giờ bên trong, đi trà núi công viên, ít nhất tìm được 3 buổi cây dã cây trà. (đã hoàn thành, thời gian sử dụng 3 giờ 18 phút)

Cơ sở thưởng sơ cấp chế trà kỹ năng (có thể nhận)

Khen thưởng quá mức nhiệm vụ độ hoàn thành đạt lương hảo cấp, đặc biệt khen thưởng nhị đẳng tinh phẩm cấp ô long trà (thoang thoang hình)250 khác. (có thể nhận)

(Chúc mừng túc chủ, người đã từ trà đạo tiểu Bạch tấn thăng làm Sơ cấp nhập môn, muốn không ngừng cố gắng)

Tạm thời nhiệm vụ một phát hiện khả nghi cỏ cây trà một buổi, mời túc chủ ở 60 phút bên trong đi về trước nữa na di mười thước. (đã hoàn thành)

Tạm thời nhiệm vụ một tiếp theo túc chủ cần đem hai tay dán chặt ở khả nghi cỏ cây trà lực lượng chủ yếu hơn năm phút, nửa

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Tỉnh trà

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

"Hệ thống phân phát nhiệm vụ! Là hay không tiếp nhận nhiệm vụ?"

Lại có nhiệm vụ tới, Tô Trọng Khang vừa nghĩ tới tới hôm qua nhiệm vụ, gục hít một hơi lãnh khí. Nhưng là coi như hắn nữa không tình nguyện, cũng chỉ có thể nơm nớp lo sợ lựa chọn tiếp nhận.

Chủ tuyến nhiệm vụ mời túc chủ ở sáu ngày bên trong, vận dụng hệ thống cung cấp cho người ba loại bất đồng tài liệu (cộng sáu phân), thuần thủ công chế ra ít nhất một phần tam đẳng ưu phẩm cấp trở lên Hoàng Sơn Long Tỉnh trà.

(Nhiệm vụ nhắc nhở: Thân là trà đạo người thừa kế, nên lấy có thể chế ra cao cấp trà ngon là nhiệm vụ của mình. Coi như đối mặt bất đồng phẩm chất nguyên liệu, vẫn có thể bằng vào hai tay chế ra vượt xa tiêu chuẩn trà ngon.)

Nhiệm vụ tài liệu một mầm hai lá ba phân, một mầm hai lá sơ triển hai phân, một mầm một lá một phần (có thể nhận)

Thấy nội dung nhiệm vụ sau, Tô Trọng Khang thật dài thở phào nhẹ nhõm. Hắn bây giờ ở nhà này biệt thự nhỏ chính là hắn tiện nghi cha Tô Minh Thăng ở hai mươi mấy đầu năm xây dựng.

Khi đó, Tô Minh Thăng hăm hở, đem An Khang tập đoàn chế tạo thành Minh Tinh xí nghiệp sau, đang đứng ở sự nghiệp trên xa lộ thăng kỳ, hơn nữa lấy một cái giá tiền vô cùng thấp đem một nhà sắp sập tiệm Trà trang thu nạp và tổ chức dưới cờ, muốn lấy này đánh vào trà thương vòng.

Sau đó hấn cũng từ từ thích uống trà, hấn cố ý ở trà núi công viên kế cận mua biệt thự này, còn nghĩ nó đồ cổ phong chế trang hoàng liêu một phen. Ở nơi này nóc ba tầng lầu cao đồ cổ phong chế khu biệt thự bên trong, hấn tiêu phí trọng kim ở một lầu bên thính chế tạo một gian chế phòng trà, bên trong dụng cụ đều là hấn từ lão trà nhà nông trong thu mua tới, phong cách cổ xưa phong phú.

Vốn là hấn còn tuyển mộ mấy vị kinh nghiệm phong phú chế trà sư phó, muốn đem biệt thự này chế tạo thành cao cấp thủ công chế trà phường, đặc biệt vì hấn chế ra tinh phẩm cấp trở lên lá trà. Nhưng là bởi vì hấn không hiểu trà nghiệp giá thị trường, hơn nữa cao cấp trà thương vòng nước rất sâu, hấn thu mua nhà kia ngự mình trà trang chỉ có thể kinh doanh đề đoan lá trà, không cách nào lời.

Cho nên, hấn cũng chỉ tắt kia một phần tâm tư, cũng phân tán những thứ kia chế trà sư phó, chẳng qua là hấn trong lòng kia cổ đối với lá trà nhiệt tình, khiến cho hấn lúc rỗi rảnh cũng tới bên này ở mấy ngày. Cho đến hấn nhân duyên té hội dưới bên chắc Tô Trọng Khang mẹ, một ra sắc nghệ thuật uống trà người biểu diễn, bọn họ quen biết yêu nhau, cũng cuối cùng có Tô Trọng Khang.

Tô Minh Thăng làm an trí mẹ con bọn hấn, liền đem biệt thự này giao cho bọn họ ở. Chẳng qua là hết thấy các thứ này, đều là trong bóng tối tiến hành, khi đó vợ chính thức của hấn mang mới sinh ra không lâu Tô Bá An cư ngụ ở Phù Tang nhà mẹ.

Cho đến Tô Minh Thăng ở một lần tai nạn xe cộ trung qua đời sau, Tô Bá An mẫu tử trở lại thừa kế gia sản, Tô Trọng Khang mẹ con mới biết chuyện chân tướng, đồng thời bọn họ vẫn bị vô tình từ nơi này đuổi ra ngoài. Mấy năm sau, Tô Trọng Khang mẹ bởi vì quá mức nhớ nhung Tô Minh Thăng, hơn nữa muốn một mình chiếu cố Tô Trọng Khang, một nhọc thành bệnh, ở đem Tô Trọng Khang nuôi dưỡng sau khi lớn lên, cũng buông tay đi.

Tô Trọng Khang đang sửa sang mẹ di vật lúc, thấy được phần di chúc kia. Cho nên khi hấn cầm phần di chúc kia bản sao tìm tới cửa lúc, hấn một cái thân phận con tư sanh, gặp phải Tô Bá An mẫu tử chăm chọc cộng thêm đánh, hấn tức giận công tâm dưới, lúc này mới có bốn văn mở đầu một màn kia.

Thật may ở một lầu bên thính còn có một gian chuyên nghiệp chế phòng trà, bằng không cái này chế trà nhiệm vụ hấn là vô luận như thế nào cũng không hoàn thành được. Tô Trọng Khang nghĩ tới đây, không kịp đi nhận kia sáu phân nguyên liệu, liền chạy xuống.

Hấn đi tới một lầu bên thính, thấy những thứ kia trà cụ cũng còn hoàn hảo nằm ở bên trong, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Những thứ này truyền thống thủ công chế trà khí cụ đều là lão trà nông sử dụng mấy thập niên, có thậm chí còn truyền thừa mấy đời người. Nói thí dụ như, ở bên nơi góc phòng, dùng đất bếp lữ trữ kia miệng giết xanh nồi sắt, toàn bộ nồi ô tất mực đen, còn lộ ra hắc quang tỏa sáng, nghe nói nó truyền thừa trên trăm năm, đi qua nó xào chế lá trà có chừng mấy chục ngàn cân nhiều.

Đừng xem nó không tầm thường chút nào, Tô Trọng Khang đứng ở cửa cũng có thể ngửi được nó tản mát ra mùi trà vị. Do nó xào chế giết xanh lá trà, khẳng định so với mới nồi hiệu quả tốt hơn, chớ đừng nói chỉ là bây giờ trên thị trường tràn đầy những thứ kia do máy không chế đại thông trà.

Nữa nói thí dụ như, bên trong phòng nhu niệp lá trà thành hình hòn đá nhỏ đôn, phơi nắng lá trà trúc miệt cùng dùng để hong bồi hong lung vân vân khí cụ, mặc dù bọn họ nhìn không bắt mắt, nhưng là bọn họ tuổi tác so với Tô Trọng Khang hấn tiện nghi cha còn lớn hơn nhiều lắm, nơi tay công chế trà trong quá trình, cũng tương ứng mới có thể có thêm được tác dụng.

Có thể như vậy nói, đem bộ này lão khí cụ thu góp là một món vô cùng không dễ dàng chuyện, nhưng là bọn họ sở điệp cộng lại hiệu quả, ở đặc định trường hợp trong, nhất định là đáng giá thu thập bọn họ mà trả giá cao.

Nhìn những thứ này vốn là một khiêu cũng không biết, mà nay lại một lần nữa cảm giác vô cùng gần gũi, Tô Trọng Khang trong lòng dâng lên một cỗ cảm giác tự hào, hấn khẩn cấp muốn cùng bọn họ cùng nhau, thành công chế ra độc chúc với chính hấn trà ngon.

Mặc dù bây giờ nội tâm chỗ ý nguyện dâng cao, nhưng là hấn hay là kịp thời khắc chế, hấn biết "Công đức thiện kỳ sự, trước phải lợi kỳ khí" đạo lý. Đặc biệt là những thứ này bị long đong lâu như vậy khí cụ, càng hấn muốn tỉ mỉ rửa rẩy mới là, chủ yếu đang lúc là trước hết để cho bọn họ tĩnh lại, hãy cùng ăn sâu ở trong hâm trú ân rượu ngon vậy, chỉ có tĩnh lại rượu, mới có thể làm cho người ném ra nó chân chính cam thuần.

Như thế nào để cho bọn họ ở trong thời gian nhanh nhất tĩnh lại, đây đối với có mười năm chế trà kinh nghiệm Tô Trọng Khang mà nói, thật sự là một món rất không đáng kể chuyện.

Hấn đầu tiên là dùng chổi lông gà tỉ mỉ đem bao trùm ở trên người bọn họ bụi bặm cũng dọn dẹp sạch, sau đó chạy đi hậu viện chỗ cảm tới mấy đoạn củi, lại đi trà núi công viên hái một đại bùng lão lá trà, lúc này mới đem tảo hỏa đốt.

Hấn giống như là một cái kinh nghiệm lão luyện chế trà sư phó, dựa theo truyền thống thủ công cách làm, đem những thứ này lão lá trà từ giết xanh bắt đầu, trải qua nhu niệp, hong bồi chờ thứ tự làm việc, chu nhi phục thủy nhiều lần, đem những khí cụ này khôi phục thành bọn họ vinh dự nhất lúc đáng vẻ.

Hấn nhiệm vụ của lần này là muốn thủ công chế ra tam đẳng ưu phẩm cấp chớ trở lên Hoàng Sơn Long Tinh, đây đối với hấn mà nói, hay là có độ khó nhất định. Ở toàn bộ hoa hạ khu, chỉ cần lấy được tài liệu về phẩm chất tươi Hoàng Sơn loại trà lá trà, mượn dùng tân tiến nhất trí năng chế trà ky, chỉ cần làm từng bước liền ban lời, năm thứ hai trung là có thể chế ra một phần tam đẳng ưu phẩm cấp Hoàng Sơn Long Tinh.

Đến nỗi tam đẳng ưu phẩm trở lên cấp bậc Hoàng Sơn Long Tinh, những thứ kia chế trà ky thì không cách nào bắt chước được, chỉ có thể dựa vào chế trà sư phó mấy chục năm như một ngày suy nghĩ, kết hợp hấn đối sinh sống kinh nghiệm hiểu, như vậy mới có thể làm cho thường thức trà người ở thường thức trà lúc cảm nhận được kia một tia không giống với lạnh như băng cơ giới bắt chước ra tình hoài.

Cho nên, mặc dù Tô Trọng Khang có mười năm chế trà kinh nghiệm, đối với chế trà các bước như lòng bàn tay, nhưng là muốn hấn thủ công chế ra tinh phẩm cấp Hoàng Sơn Long Tinh, hấn vẫn là không có bao nhiêu nắm chắc. Hấn biết, nhiệm vụ lần này thành bại hay không, điểm mấu chốt chính là ở

chỗ hần có thể hay không ở chế trà trong quá trình lấy một người trầm ổn thái độ, đi hoàn toàn dung hợp cũng phát huy ra hần có được những thứ kia kinh nghiệm.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Chế tạo trà

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Hoàng Sơn Long Tinh, chính là hoa hạ thập đại trà nổi tiếng một trong, ở một trăm đầu năm còn từng bị làm quốc gia quà tặng cho nước nước láng giềng, thanh danh hiển hách.

Nó sở dĩ có lớn như vậy danh tiếng, chính là ở chỗ nên trà bề ngoài vì cuốn, giống như tước lưới, xanh trung hiện lên vàng, ngân chút nào hiển lộ, lại mang theo màu vàng kim lá. Nó ở vào ly trùng phao lúc sương mù kết đỉnh, thanh sắc thanh bích hơi vàng, lá để vàng xanh có việc lực, mùi vị thuần cam, mùi thơm như lan, ý vị thâm sâu. Bởi vì mới chế lá trà bạch chút nào phi người, mầm nhọn đỉnh mang, lại tiên lá thái tự Hoàng Sơn cao điểm, toại đem nên trà đặt tên là Hoàng Sơn Long Tinh.

Tinh phẩm cấp trở lên Hoàng Sơn Long Tinh, lấy một mầm một lá sơ phát triển mới sao tiên lá chế thành, phẩm chất tốt đẹp, không chút nào lộ vẻ sức nặng. Cho nên, trải qua hiểu biết sau Tô Trọng Khang, định lấy tài liệu phẩm chất hơi kém một mầm hai lá coi như luyện tay chi dụng. Đến khi hần có đủ kinh nghiệm sau, một lần cuối cùng nữa lấy phẩm chất hơi tốt một mầm một lá tới chế ra tam đẳng ưu thượng thức trà, cứ như vậy, hần hoàn thành nhiệm vụ cơ hội tương đối mà nói thì sẽ lớn hơn nhiều lắm.

Làm xong những thứ kia thức tinh trà cụ việc sau, hần không để ý tới nghỉ ngơi, liền vội vàng nhận ra một phần một mầm hai lá Hoàng Sơn loại lá trà. Hần mới vừa lấy ra, khắp phòng cũng khắp nơi tràn đầy từng trận mát mẽ lá trà hương, giống như mới vừa từ chi trên đầu bóp xuống vậy. Hần lại nhìn một cái, những thứ kia mầm lá tươi phải tựa như cùng mới từ chi nha thượng lấy xuống vậy.

Những thứ này tươi mầm lá phẩm chất cũng quá cao đi, bọn họ người người đều giống nhau lớn nhỏ, màu sắc đoan chính, không có chút nào tàn lá hoặc là sẫm lá hiện tượng.

"Người xác nhận người cho ta là một mầm hai lá, mà không phải là một mầm hai lá sơ triển?" Tô Trọng Khang nghi ngờ hỏi.

Hệ thống nói rõ: Bồn hệ thống cung cấp lá trà đều trồng trọt ở trăm phần trăm bắt chước sung đầu nguyên trà khu, nơi đó núi cao nước chân, ẩm áp ướt át, hàng năm mây mù mờ mịt, mà chọn dùng một mầm hai lá trăm dặm chọn một, vì vậy phẩm chất siêu quần, mời tức chủ yên tâm.

Ai nha, những thứ này phẩm chất tuyệt cao mầm lá quả nhiên có trâu như vậy lai lịch. Tô Trọng Khang không khỏi lấy làm kỳ, trong lòng yên lặng điểm vô số khen.

Vốn là Tô Trọng Khang đã còn dư lại không nhiều lòng tin, khi nhìn đến những thứ này một mầm hai lá phẩm chất sau, ngạc nhiên tăng lên vô số nấc thang. Một mầm hai lá phẩm chất đều như vậy cao, như vậy một mầm hai lá sơ phát triển phẩm chất, thậm chí là một mầm một lá phẩm chất, lại sẽ cao đi nơi nào. Tô Trọng Khang cũng không dám đi lên nữa suy nghĩ.

Mặc dù hệ thống mỗi lần nhiệm vụ đều rất thao đàn, nhưng là không khỏi không thừa nhận nó lấy ra đều là tinh phẩm! Đây nếu là để cho hệ thống biết Tô Trọng Khang lại phá thiên hoang hung hăng không cần tiền khen nó một lần, không biết nó có thể hay không bị sợ lập tức ngưng hoạt động. Nhưng là, những lời này thật sự là Tô Trọng Khang lời thật lòng nha!

Đồng thời, ở Tô Trọng Khang nội tâm kích động một hai phút trong, hần hai tay cũng không có nhàn rỗi. Hần đem như vậy một đại phân lá trà chia ra bày ra phơi nắng ở mấy cái trúc biến trung, sau đó phân nhóm bỏ vào một gian khác ánh nắng trong phòng.

Căn này ánh nắng phòng cũng là cái này bên trong sánh duy nhất công nghệ cao sản phẩm,

Nó bắt chước ánh nắng soi, thông qua điều chỉnh ánh nắng chiếu xạ cường độ cùng thời gian, có thể trong vòng thời gian ngắn hoàn thành cần nửa ngày thậm chí là mấy ngày lá trà phơi khô, độ bốc hơi rơi lá trà lượng nước, hạ xuống tế bào hoạt tính, đạt tới hiệu quả so với bình thường ánh nắng soi phải tốt hơn nhiều.

Trong khoảng thời gian này, hần rất nhanh ở đất bếp thượng bốc cháy ấm lên, đến khi lá trà ánh nắng soi thời gian không sai biệt lắm thời điểm, hần đem

ước chừng 500 khắc tả hữu lá trà, rót vào đã đạt tới 150 độ tả hữu trong nồi sắt.

Lá trà rơi vào trong nồi sắt, phát ra xào hạt mè vậy tiếng vang, nghe được cái này tiếng vang sau, Tô Trọng Khang trên mặt lộ ra nụ cười, thời gian này điểm nắm chắc cũng không tệ lắm. Nhưng là hắn cũng không dám xem thường, tiền lá vừa vào nồi, hắn lấy tay khi oa sạn, chỉ như vậy lật rang.

Hắn một tay cầm vào đáy nồi, cuốn lên lá trà, động tác tay thật cao nâng lên, lại nhẹ nhàng buông xuống. Mặc dù thủ hiệu của hắn nhẹ vô cùng, nhưng là trộn xào tần số cũng không chậm, ước chừng mỗi phút 50 tới 60 lần. Hắn giống như một cái kinh nghiệm phong phú chế trà sư phó, đương phải cao, rải phải khai, mò phải tịnh, mặc dù mấy phút liền rướm mồ hôi, nhưng không thêm để ý chút nào, một chút cũng để cho người không nhìn ra thật ra thì hắn là lần đầu tiên thủ công chế trà.

Nửa giờ sau, trong nồi sắt mầm lá bề ngoài mất đi sáng bóng, thanh khí cũng biến mất, một cổ mùi trà vị hiện ra. Tô Trọng Khang vội vàng dùng một cái tay khác lau một cái mồ hôi trên mặt, sau đó đem những thứ này mầm lá vớt lên, đặt vào ở bên cạnh vớt lên thớt đá.

Mới vừa mới ra lò lá trà, vừa đụng đến lạnh như băng thớt đá, tàn mát ra hàng loạt khói trắng. Tô Trọng Khang hơi híp cặp mắt, vừa đem mầm lá giữ ra, một bên nhân lúc nóng mà xoa xoa. Vì giữ mầm lá nguyên vẹn, hắn động tác chậm chạp êm ái, mầm lá ở hắn trong tay từ từ quyền khúc thành sợi. Đến khi không chút nào hiển lộ, ánh sáng màu xanh nhuận lúc, hắn liền đem bọn họ đặt ở một bên để lạnh, chờ sấy khô.

Một buổi chiều thời gian, Tô Trọng Khang phân nhóm lần đem phần kia mầm lá toàn bộ sao cùng xoa xoa, đặt vào sau một thời gian ngắn, lại tiếp lần lượt ở giá sấy sấy khô, sau khi sấy khô ở nhiệt độ từ cao tới thấp, lại chia làm bốn lần, thẳng đến sau cùng toàn bộ đều khô.

Đến khi toàn bộ sau khi làm xong, sắc trời đã đen thui, mà Tô Trọng Khang cũng đã mệt mỏi tê liệt. Hắn muốn trực tiếp đi lên lầu nghỉ ngơi, nhưng là vừa nhìn thấy sau cùng thành quả, hắn trong nháy mắt sẽ không có buồn ngủ.

Hắn nhớ rõ ràng mình ở lúc mới bắt đầu, cũng toàn bộ bắt được yếu điểm điểm chính, cũng đều hoàn thành không tệ. Nhưng là tại sao phải biến thành như vậy đâu!

Khi hệ thống phán định một nhóm Hoàng Sơn Long Tinh trà, ngay cả tứ đẳng phổ thông phẩm cũng không tính lúc, Tô Trọng Khang nội tâm lạnh một nửa. Hắn ngờ ngác nhìn kia một đoàn đen một khối u tới một khối trà đoàn, hắn trong lòng như có mười ngàn chỉ thảo nê mã chạy qua.

Đây không phải là ta kết quả mong muốn, rõ ràng hãy cùng với kịch không hợp. Nói xong nhân vật chính hào quang chứ ? Hắn ở trong lòng reo hò, hắn không phải không tiếp thụ nổi thất bại, mà là không tiếp thụ nổi như vậy thất bại, không có dấu hiệu nào.

Cuối cùng, hắn hay là bắt đầu tiếp nhận. Hắn không có để lại tới thu thập cái này cục diện rồi rã, mà là che mặt chạy về trên lầu, thật sự là quá mất mặt. Hắn vốn tưởng rằng mình lần đầu tiên chế trà, bằng vào rất nhiều ngón tay vàng, thế nào cũng có thể đạt tới tứ đẳng phổ phẩm mới đúng.

Mà nay, khởi điểm thì đã thấp đến bụi bặm, mình còn lấy cái gì nhắc tới cao đâu! Tô Trọng Khang nằm ở trên giường khổ tư mình tưởng, cuối cùng lại mơ mơ màng màng ngủ.

Thứ hai ngày, khi Tô Trọng Khang còn nằm ở trên giường, làm cả đêm đều ở đây sao trà cùng xoa xoa mầm lá ác mộng lúc, hắn bị hàng loạt tiếng còi xe đánh thức.

Khi hắn không thể nhận được nữa, muốn đi xuống lầu dạy dỗ đám này không tư chất người lúc, phát hiện nhà hắn một lầu chỗ đã tiến vào hết mấy người.

Để cho hắn cảm giác được không ổn là, hắn phát hiện đêm hôm đó hắn thấy kia hai cái người Phù Tang lại cũng ở trong đó, bên cạnh những người đó cũng đối với bọn họ hết sức cung kính.

"Các người là người nào, tới nhà ta làm gì?" Tô Trọng Khang chợt dạ hỏi, trong ánh mắt mang từng tia cảnh giác.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 8: Cười nhạo

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Đang lúc Tô Trọng Khang chất vấn nhóm người kia thời điểm, ở đó hai cái người Phù Tang bên cạnh, có một vị vóc người đại hán khôi ngô đứng ra,

chấn Tô Trọng Khang trước mắt.

"Tiểu thiếu gia, người không nhớ ta sao?" Hần hài hước nhìn Tô Trọng Khang, trong giọng nói mang một tia khinh thường.

"Trung ca?" Tô Trọng Khang nhìn vừa có chút quen thuộc, nhưng vừa xa lạ mặt, nhỏ giọng nói một câu. Hần nhớ mang máng, người này hình như là hần tiện nghi cha người hầu, ban đầu ở ngự minh trà trang nhậm chức.

Trung Đức Dững cười ha ha một tiếng, nói: "Ta còn tưởng rằng người cố ý quên ta đâu!"

Tô Trọng Khang phát giác hần bất thiện cử chỉ, hơi nhú chân mảy, hần đã rất lâu chưa thấy qua người này, mặc dù trước kia cũng cùng hần không có giao tình gì, cho nên hần cảm thấy có một chút không giải thích được.

Trung Đức Dững không đợi được Tô Trọng Khang đáp lời, cũng không lớn để ý, tiếp tục nói: "Ta hôm nay phụng bồi Đại thiếu gia khách quý tới làm việc, mới vừa rồi tạm thời nhận được Đại thiếu gia điện thoại, liền muốn thuận tiện qua tới bên này nhìn một chút người. Rất đúng dịp nha, ta trong tay vừa vận có một cái biệt thự chìa khóa, không nghĩ tới thật vẫn có thể mở, thật sự là quá ngoài ý muốn."

"Nếu như người không có chuyện gì rồi, rồi mời rời đi đi. Ta bên này không hoan nghênh người." Tô Trọng Khang sắc mặt không để coi, đối với một cái cố ý đến tìm gốc người, hần thật sự là khách khí không đứng lên, hơn nữa đối phương còn trực tiếp xông vào.

"Tốt, được. Bất quá ở trước khi rời đi đâu, ta bên người vị này Điền Trung hội trưởng muốn thăm một chút biệt thự này, hần nhưng là Đại thiếu gia bạn tốt, cùng chúng ta ngự minh trà trang còn có làm ăn lên lui tới đâu! Coi như người không hoan nghênh ta, cũng không thể khiến cho sắc mặt cho người ngoài nhìn, để cho người chê cười." Trung Đức Dững hướng bên cạnh lui lại mấy bước, còn làm một cái hần cho là nhất hữu hảo một nụ cười.

"Người khỏe, ta là Điền Trung Tân Ba Lang, lần đầu gặp mặt, xin chiếu cố nhiều hơn." Điền Trung hội trưởng vừa nói một hóp lưu loát tiếng Hoa, tao nhã lễ phép, "Ta rất thích nhà này phong cách cổ xưa kiến trúc, nghe nói nó còn có một đoạn bất phẩm lai lịch. Ta có thể tùy tiện đi một chút nhìn một chút sao?"

Điền Trung hội trưởng giọng rõ ràng là rất lễ phép hỏi, nhưng là ở Tô Trọng Khang nghe tới, câu nói trung rõ ràng mang không cho phép nghi ngờ ra lệnh giọng.

Ngay tại Tô Trọng Khang do dự có muốn hay không uyển chuyển cự tuyệt đám người này lúc, Điền Trung hội trưởng bên cạnh cái đó thuộc hạ, hình như là ngửi thấy mùi vị gì, không nói tiếng nào liền hướng bên thính đi về phía.

"Di." Sau đó, Điền Trung hội trưởng cũng kinh nghi lên tiếng, đưa ánh mắt chuyển hướng bên thính.

"Các người cho ta đi ra ngoài! Nơi này không hoan nghênh các người." Tô Trọng Khang nhìn hết thấy các thứ này, trong lòng một lai do địa run một cái. Hần mau đi mấy bước, chấn Điền Trung hội trưởng cái đó thuộc hạ trước mặt, hơn nữa rất không khách khí nói.

Điền Trung hội trưởng cũng không để ý tới bạo khiêu Tô Trọng Khang.

Nhìn hần thuộc hạ, hỏi: "Nhỏ tuyền, người phát hiện cái gì? Ta thật giống như ngửi thấy một cổ nhàn nhạt mùi trà."

"Đúng vậy, hội trưởng. Cổ mùi trà chính là từ bên cạnh căn này bên thính truyền tới. Cổ mùi trà ngửi vào có tiên thoải mái mát mẽ cảm giác, còn mang gần giống như lan hương phần vị." Điền Trung hạ chúc cung kính nói.

"Trung tổng, căn này bên thính chính là Bá An công tử nói kia đang lúc hao tổn tư cực cao chế phòng trà sao?" Điền Trung hội trưởng đưa ánh mắt dời về phía Trung Đức Dững.

"Đúng vậy, lão gia chúng ta trước thích nhất chính là căn này chế phòng trà. Những thứ kia chế trà khí cụ đều là đồ cũ, ban đầu ở mua sắm những thứ này lúc, ta cũng có tham dự trong đó. Khi đó nhưng là xài rất lớn khí lực mới gộp đủ, nhưng không nghĩ tới về sau bị ngồi chơi xơi nước lâu như vậy. Ta phỏng đoán nha, qua không được bao lâu, những thứ này đồ cũ phải bị tiện bán." Trung Đức Dững sau khi nói xong, còn không quên nhìn Tô Trọng Khang một cái, trong mắt biểu đạt ý lại không quá minh bạch.

Điền Trung Tân Ba Lang sau khi nghe xong, ánh mắt vì bùng sáng. Nhà bọn họ cũng coi là lấy trà dựng nhà, trong gia tộc cũng có một ít truyền thừa mấy đời người chế trà khí cụ, bất quá những thứ này đồ cũ nhưng là bị trong gia tộc các lão gia coi thành bảo bối, trông chừng rất chặt chẽ, tùy tiện không kỳ với trước người. Điền Trung người vì gia tộc con cháu, cũng chỉ có may mắn thấy qua mấy lần mà thôi, nhưng là hần đối với những thứ kia đồ cũ tân ra mùi trà vị nhưng khác sâu ấn tượng.

Không nghĩ tới lần này trong lúc vô tình một lần tới thăm, lại có thể đụng tới bức này bảo bối. Nếu có thể đem những thứ này cũng làm trở về Phù Tang, khẳng định có thể làm cho những lão gia hóa kia vui vẻ. Nghĩ đến đây, hần trong lòng thì có một cỗ nóng ran cảm, hần vút cho cái đó gọi nhỏ tuyền thuộc hạ một cá hần mới có thể hiểu ánh mắt, sau đó đi về phía trước mấy bước, vừa vận để ngang Tô Trọng Khang cùng Tiểu Tuyền giữa.

Tiểu Tuyền hiểu ý, quẹo một cái cua ngoặt sau, hay là hướng bên thính đi tới.

"Ai, các người tại sao có thể không lễ phép như vậy! Ta nói hết rồi bên này không hoan nghênh các người, các người còn không mau rời đi. Các người nếu là nữa quá đáng như vậy lời, ta lập tức liền báo cảnh sát." Tô Trọng Khang bên một chút người, đưa tay phải ra muốn kéo cái đó vô lễ Tiểu Tuyền.

Nhưng là, khi hần vừa muốn chạm được Tiểu Tuyền quần áo lúc, Điền Trung hội trưởng cũng đưa tay phải ra, nắm thật chặt Tô Trọng Khang tay phải,

vừa vặn biến thành bình thường xã giao lúc bắt tay, sau đó rất có lễ phép nói: "Lần này thật sự là rất cảm ơn vị tiểu thiếu gia này chiêu đãi, chúng ta vì mới vừa rồi vô lễ hướng người nói xin lỗi, hy vọng người không nên tức giận."

Đứng ở bên cạnh Trương Đức Dũng, cũng là thường thấy việc đòi, lập tức đi tới, nhẹ vỗ nhẹ Tô Trọng Khang cánh tay, nói: "Tiểu thiếu gia hay là như vậy tình nghịch. Chúng ta cũng coi là là người một nhà, chính là tới thăm một chút mà thôi, lại còn khách khí đây rồi, không muốn động một chút là nói báo cảnh sát, cảnh sát tiền sinh nhưng là cũng rất bận rộn."

Sau khi nói xong, hần thuận thế đem Tô Trọng Khang kéo qua một bên, thấp giọng nói: "Người ta Điền Trung hội trưởng lần đầu tiên ứng mời tới hoa hạ khảo sát, chính là nhìn khắp nơi trừ đều cảm giác tươi, dấu sao chúng ta phân chúc hai bang mà. Chúng ta cũng liền bồi hần khắp nơi nhìn một chút mà thôi, người chờ như vậy chết đầu óc. Người bên này cũng hoang phê thành như vậy, trả thế nào làm báo. Nếu không phải hần cảm thấy hứng thú, tiêu tiền mời ta tới bên này, ta cũng không muốn tới."

Trương Đức Dũng ký lý oa lập nói một tràng, nhìn Tô Trọng Khang không chút biểu tình mặt, liền ôm hần bả vai, hướng về phía Điền Trung hội trưởng, nói: "Hội trưởng, ngài chờ đề ý. Hần chính là vừa mới nổi lên giường, kia thức dậy con giận còn chưa tan đâu. Tiểu tử này, nhưng là ta từ nhỏ nhìn lớn lên, kia thức dậy khí tới một cái, coi như là lão gia mặt mũi cũng không cho. Không có sao, không có sao, các người tùy ý nhìn một chút."

Tô Trọng Khang bị hần ôm chặt, muốn tránh thoát đi ra, không nghĩ tới bả vai bị hần tay cô phải cùng thùng sắt vậy vững chắc, còn bị hần lập tức liền quẹo vào bên cửa sảnh niệm.

"Không phải là những thứ kia lão phải rơi răng đồ cũ mà, cũng không phải là bảo bối gì. Những đồ chơi này ở chúng ta những thứ này không hiểu được trong mắt người, hãy cùng ven đường đá không có gì khác biệt." Trương Đức Dũng nhìn bị hần ôm phải gắt gao Tô Trọng Khang, lơ đãng giắt hần đi vào bên thính.

Tô Trọng Khang gương mặt trứng kim nén đến hồng hồng, còn đang ra sức đất muốn tránh thoát Trương Đức Dũng hiệp chế. Hần mới vừa ngẩng đầu một cái, liền thấy ở bên trong sảnh, Tiểu Tuyên nắm hần tới hôm qua làm được những thứ kia lá trà, rất thận trọng đặt dưới lỗ mũi mặt nghe.

"U, ta còn tưởng rằng là gì đây! Nguyên lai tiểu thiếu gia cũng không phải không đúng tí nào, không nghĩ tới còn có thể thủ công chế trà. Chỉ bất quá nha, y theo ta xem ra, người tay nghề này có thể không làm sao, những thứ này thế nào hãy cùng cá vài rách vậy." Trương Đức Dũng nhìn trà biển thượng những thứ kia rách rưới lá trà, cười ra tiếng.

Hần lơ đãng lấy tay ước lượng một nắm lá trà, trực tiếp ném trở về trúc biển trung, sau đó nói: "Ta còn tưởng rằng người giấu giếm cái gì không để cho chúng ta nhìn, nguyên lai là xin lỗi để cho chúng ta thấy những thứ này nha. Được, nếu tiểu thiếu gia có lòng muốn dâng trà, vậy ta thì nhìn ở lão gia mặt mũi, sau này nha, người muốn là thật có thể chế trà thành công, nếu là không bán được lời, liền lấy đi ngư minh Trà trang. Bất quá nha, người kia phẩm hương cũng không thể kém như vậy."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Ngoài dự liệu

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Bị Trương Đức Dũng như vậy không chút nào tại chỗ cười nhạo, mặc dù Tô Trọng Khang trong lòng rất không phải mùi vị, nhưng là hần nhưng không lời chống đỡ. Hần rất cố gắng không để cho mình phải đem sự chú ý nữa tập trung ở những thứ kia hàng thất bại thượng, nhưng là bọn họ tản ra đốt trội vị, hình như là cố ý đang giễu cợt hần vậy, tranh nhau đi hần trong lỗ mũi chui.

Ở hần buồn rầu lúc, hần bỗng nhiên cảm thấy cả người một trận ung dung, biết đây là Trương Đức Dũng rút cuộc buông lỏng hần. Lúc này, hần bỗng nhiên có chút ảo não, tại sao tới hôm qua không lập tức đem những thứ này trực tiếp ném ra ngoài cửa, như vậy thì sẽ không có trước mắt giờ khắc này xảy ra.

"Những thứ này đều là người tự mình làm?"

Tô Trọng Khang mới vừa ở ảo não trung, liền nghe được câu này hỏi. Hần nghiêng đầu qua nhìn một cái, vừa vặn thấy Tiểu Tuyên đem vật cầm trong tay lá trà cũng thả lại trúc biển trung, hần lại phiên động chừng mấy lần, không nghĩ tới trong không khí đốt trội vị theo hần đích phiên động, lại nồng nặc mấy phân.

Tiểu Tuyền vỗ tay một cái, hướng về phía mới vừa rồi lên tiếng hỏi thăm Điện Trung hội trưởng lắc đầu một cái.

Tô Trọng Khang cũng không để ý mấy người bên cạnh, nhắm mắt đi tới, hẩn nhanh nhẩu đem mấy cái trúc biến trướng lá trà đầu chung một chỗ, định đem bọn họ vội vàng xử lý xong, đỡ cho nữa mất mặt xấu hổ.

Điện Trung hội trưởng đợi một hồi, nhìn Tô Trọng Khang ở bên kia sửa sang lại đốt cháy lá trà, nhưng không có chờ được Tô Trọng Khang trả lời. Những thứ kia nhỏ vụn lá trà mặt bị Tô Trọng Khang đàn bay khắp nơi dương, hẩn cuối cùng nhìn một cái Tô Trọng Khang kia hơi có chút đỏ lên hai tay, nhìn chung quanh một vòng sau, chào hỏi những người khác lui ra ngoài.

"Thật sự là thật mất thể diện." Tô Trọng Khang nhìn những người đó rút cuộc đi, thở dài nhẹ nhõm.

"Những thứ này lá trà muốn trực tiếp vứt bỏ sao?" Tô Trọng Khang có chút bất không được chủ ý, "Có lẽ bọn họ phẩm tương không tốt, nhưng là mùi vị thật ra thì cũng không tệ lắm đâu, bằng không ta tới trùng phao một chút thử một chút mùi vị của nó đi!"

Tô Trọng Khang đột nhiên cảm thấy mình có lẽ muốn đứng rồi một điểm này. Hẩn lúc ở địa cầu, cũng là gặp nhiều rất nhiều tướng mạo xấu xí thức ăn, kỳ phẩm tương có so với cái này chút còn tệ hại nhiều lắm, nhưng là bọn họ mùi vị nhưng cũng không tệ lắm. Có lẽ hẩn tới hôm qua chế tạo lá trà, là thuộc về giá một loại phạm vi. Đang lúc hẩn nghĩ mỹ tư tư thời điểm, một giây kế tiếp hẩn cũng cảm giác mình bị mất mặt.

Hệ thống nói rõ: Chớ ngu! Những thứ này lá trà thật sự là có thể dùng thể thâm không nở nhìn để hình dung, không chỉ là phẩm tương, ngay cả mùi vị cũng là không có chút nào có thể lấy chỗ.

Coi như

Ngươi

Ác!

Tô Trọng Khang đột nhiên có một loại muốn đánh người xung động.

Lúc này, đám kia đi xa một nhóm người trung, Điện Trung hội trưởng nhìn Tiểu Tuyền, hỏi: "Nhóm kia trà chất lượng như thế nào?"

Tiểu Tuyền suy nghĩ một chút, nói: "Mâm là chất lượng không tệ, nhưng là chế trà thủ pháp quá kém. Bất quá, có thể thấy được lý luận của hẩn cơ sở cũng không tệ lắm, hẩn là xuống không ít khổ công. Cũng có thể là hẩn quá chắc hẩn phải vậy, đối với thủ công chế trà không có một cái ý nghĩ rõ ràng, hơn nữa hẩn có thể trên giấy đàm bình chiếm đa số, trên tay công phu có chút không theo kịp hẩn suy nghĩ. Nếu như cho thêm hẩn bảy tám năm, để cho hẩn từ từ thôi hạp, hẩn có thể dẻo dai còn là rất cao, hoặc là có một cái danh sư chỉ điểm lời, hẩn cần thời gian có thể rút ngắn một nửa."

Nếu như lúc này để cho Tô Trọng Khang ở bên cạnh nghe được những lời này sau, hẩn tuyệt đối sẽ rất kinh ngạc, liền hẩn như vậy ngăn quan sát thời gian, lại có thể nhìn ra như vậy nhiều vấn đề, hơn nữa cùng sự thật cơ hồ nhất trí.

"Nếu như do người tới tự mình chỉ điểm hẩn lời chứ?" Điện Trung hội trưởng truy vấn một câu. Hẩn bây giờ cần đào tạo được một vị có rất cao chế trà tiêu chuẩn tâm phúc, lấy qua loa một năm sau có thể gặp phải biến cố. Hẩn bản thân mình cũng là chế trà năng thủ, chẳng qua là tiêu chuẩn không Tiểu Tuyền cao, nhưng là nhãn lực của hẩn nhìn người cũng không tệ lắm, hẩn mơ hồ nhận ra được người trẻ tuổi này trên người tự mang theo kia cỗ bất phàm, cỗ ý muốn đem hẩn thu vào dưới quyền.

"Do ta tự mình chăm sóc dạy bảo lời, vậy cũng phải ba năm." Tiểu Tuyền trả lời.

Đứng ở bên cạnh Trương Đức Dũng, nghe ra bọn họ trong lời nói ý, thật giống như bọn họ có ý hướng này muốn tài bồi Tô Trọng Khang, đây có thể không được hẩn vội vàng nói: "Cái này tiêu thiếu gia mẹ chính là chúng ta trà trang trước kia nghệ thuật uống trà người biểu diễn. Bị mẹ nâng cùng lão gia ảnh hưởng, hẩn từ nhỏ liền bắt đầu tiếp xúc trà. Nhưng là hẩn đứa nhỏ này, gọi không luyện, làm việc cũng ba lòng hai ý, không một cái định tính. Tính tình này chỉ như vậy nuôi xuống, không thay đổi được."

Điện Trung hội trưởng nghiêm túc sau khi nghe xong, rất tiếc rẻ nói: "Đáng tiếc!"

Trương Đức Dũng vừa nghe giọng điệu này, cũng biết Tô Trọng Khang hẩn là không được. Ở hẩn vì mình động tác nhỏ thiết thiết tự hi thời điểm, hẩn cũng thật vì mới vừa rồi lau mồ hôi một cái. Hẩn biết Tô Bá An tâm tư, tuyệt đối không thể để cho Tô Trọng Khang có bất kỳ cơ hội trở mình. Nếu là hẩn mang Điện Trung một nhóm người đi đến lại để cho Tô Trọng Khang bị Điện Trung vừa ý mang đi, hẩn ngư minh trà trang người đứng đầu chắc coi như là đi chấm dứt.

Phải biết, Điện Trung sau lưng nhưng là đứng đại nhân vật. Chỉ cần Điện Trung làm cái quyết định này, Tô Bá An là nhất định không dám phản đối, coi như phản đối, đó cũng là phản đối không có hiệu quả. Như vậy, hẩn lửa giận nhưng là sẽ trực tiếp đốt tới hẩn Trương Đức Dũng trên người. Tô Bá An là không làm gì được Điện Trung, nhưng là hẩn có thể chơi chết mình nhà.

"Đứng rồi, bên cạnh chính là trà núi công viên. Trong này a, nhưng là di thực không ít dã cây trà. Mặc dù bọn họ giá trị không cao, nhưng là cũng thắng ở mới lạ không phải, ta nghe nói nha, đầu năm nay có thể tồn tại dã cây trà cũng không nhiều, cũng theo chúng ta loại này vùng núi còn có thể có chút hàng tích trữ mà thôi." Trương Đức Dũng đi ở phía trước, chỉ phía trước công viên hướng các khách nhân nhiệt tình giới thiệu.

Điện Trung hội trưởng làm bộ như rất nghiêm túc nghe xong, mới lộ ra một cá bùng tình hiểu ra vẻ mặt, sau đó lơ đãng cùng Tiểu Tuyền nhìn nhau một cái.

Trương Đức Dũng nhìn Điền Trung giật mình biểu tình, còn lấy vì giới thiệu của mình rất dè cho người vào thắng, cho nên càng ra sức đem trong bụng hàng tích trữ tất cả đều một cổ rùn đi ra, còn vừa nói vừa mang bọn họ đi vào trong công viên.

Bên trong sảnh, Tô Trọng Khang vốn là muốn đem những thứ kia hàng thất bại cũng dọn dẹp ra đi, những thứ này tồn tại càng lâu, hẳn lại càng cảm thấy mình bị đánh mặt, đó là một khắc cũng không muốn nhìn thấy nữa bọn họ.

Bất quá ở hẳn theo thông lệ dò xét tính câu hỏi trung, hệ thống lại trả lời ra nó có thể trong nháy mắt để cho hàng thất bại tại chỗ biến mất. Hẳn đang thúc giục hệ thống vội vàng xử lý lập tức, không thừa nhận cũng không được hẳn một lần nữa bị nó đánh bại.

Xem ra sau này cũng không có việc gì cũng phải hỏi bậy vừa thông suốt. Tô Trọng Khang âm thầm hạ quyết tâm. Nhưng là, hẳn lập tức lại bị mất mặt.

Hệ thống nói rõ: Người có thể lựa chọn hỏi hoặc là không hỏi, mà bản hệ thống có thể lựa chọn trả lời hoặc là không trả lời.

Được rồi, Tô Trọng Khang bĩu môi, một bộ ta hiểu biểu tình, còn thuận tiện lật một cái liếc mắt. Làm xong những thứ này sau, hẳn lại bắt đầu một vòng mới chế trả nhiệm vụ.

Ở hẳn tối hôm qua lẫn lộn khó ngủ thời điểm, hẳn mặc dù là trong lòng âu trĩu một hơi, nhưng là hẳn hay là rất nghiêm túc hồi tưởng hẳn làm bước, khi hẳn so sánh trong đầu kinh nghiệm sau, hẳn ngược lại là cũng phát giác mấy cái vấn đề mấu chốt. Vì vậy, hẳn hôm nay còn phải động thủ nữa một lần.

Hôm nay hẳn, bất kể là nơi tay pháp, hay là ở trong lòng, lại cũng so với hôm qua muốn trầm ổn hơn. Hơn nữa hẳn tại hạ tay trước, cũng sẽ tới trước trở về so sánh trong đầu kinh nghiệm, sau đó mới quả quyết xuất thủ. Nếu như lúc này để cho nhò tuyên hai người thấy, bọn họ nhất định sẽ trở mặt ghen hòng, không nói ra lời, tiền bộ cũng quá rõ ràng đi.

Khi hết thấy cũng bụi bặm lắng xuống lúc, mặc dù thành quả vẫn là không có đạt tới hệ thống yêu cầu, nhưng là nhưng cũng làm Tô Trọng Khang bất ngờ ra, khó khăn lắm đạt tới tam đẳng ưu phẩm cấp, đã coi như là bước ra một bước rất lớn.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Sơ cấp pha trà kỹ năng

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Có thể là ngày thứ hai tiến bộ quá mức rõ ràng, cũng có thể là có cái gì chi tiết bị mình bỏ quên, ở tiếp theo ba ngày trong, Tô Trọng Khang lại liên tiếp dụng tâm luyện chế ba lần, mặc dù hẳn mỗi lần cũng có thể đạt tới tam đẳng ưu phẩm cấp, nhưng là hẳn chính là vượt qua không được.

Hơn nữa rất bị kích là khi Tô Trọng Khang muốn pha một bầu mình tự tay chế tạo nước trà lúc, lại bị hệ thống vô tình cự tuyệt. Đáng giận hơn là, những thứ này ưu thường thức trà tất cả đều bị hệ thống thu hồi tiêu hủy, cho ra lý do giống vậy để cho người học mấu.

Hệ thống nói rõ: Thân là trà đạo người thừa kế, nếu là uống nhị đẳng tinh phẩm cấp trở xuống nước trà, đó là một món biết bao thê lương chuyện. Chẳng lẽ ngươi muốn cho mình thấp đến trong bụi bặm sao?

Ta không khát, ta không uống, nhưng là bảo bảo làm sao chỉ muốn đánh chết ngươi đâu. Lúc này Tô Trọng Khang, hẳn nội tâm là tan vỡ.

Chỉ còn lại không tới một ngày, như thế nào chế ra tam đẳng ưu phẩm cấp trở lên Hoàng Sơn Long Tỉnh trà chứ ? Tô Trọng Khang tay chân luống cuống, hẳn có thể nghĩ tới phương pháp ở mấy ngày nay cũng đều nhất nhất thí nghiệm qua. Đối một câu nói, hẳn bây giờ là hoàn toàn bế tắc.

"Tam đẳng ưu phẩm cấp trở lên, túi kia không bao gồm tam đẳng ưu phẩm cấp a? Vậy ta bây giờ coi như là hoàn thành nhiệm vụ sao?" Tô Trọng Khang cũng học hệ thống đùa bốn nỗi lên vô lại.

Hệ thống nói rõ: Mời tiếp tục cố gắng lên, không muốn làm chút không chỗ dùng chút nào giấy giũa.

"Vậy ta có thể trước thời hạn biết hoàn thành nhiệm vụ khen thưởng là cái gì không?" Tô Trọng Khang nhàm chán hỏi.

Hệ thống nói rõ: Nhắm vào túc chủ đề nghị, bản hệ thống sau này ở phân phát nhiệm vụ thời điểm, đem đồng thời cho thấy hoàn thành nhiệm vụ cụ thể

khen thưởng. Nhiệm vụ lần này tưởng thưởng là sơ cấp pha trà kỹ năng.

Oa, sơ cấp pha trà kỹ năng! Tô Trọng Khang lập tức liền nghĩ đến hẳn trước bắt được hai lần khen thưởng. Vốn là hẳn còn tưởng rằng mình có thể còn rất lâu, hoặc là là căn bản liền không uống được kia hai khoản cao cấp trà ngon, không nghĩ tới cái này ngạc nhiên mừng rỡ lại tới nhanh như vậy.

Nhưng là, muốn lấy được khen thưởng, phải hoàn thành trước nhiệm vụ. May mắn chính là, lúc này Tô Trọng Khang thay đổi trước ưu tư đề mê đáng về, ngược lại không biết từ nơi nào nhiều hơn từng tia lòng tin.

Ngay cả hẳn ngay từ đầu mê mang, đều có vận khai vụ tán khuynh hướng. Hẳn lại lần nữa tổng kết mấy lần trước kinh nghiệm, bất kể là hòa hậu, thủ pháp còn có thời cơ, hẳn cũng cẩn thận đắn đo, cho đến không kém chút nào, hơn nữa trải qua năm lần dò xét, hẳn đã sớm đem trước kia mười năm kinh nghiệm toàn cũng hóa vì tâm đắc của mình thể nghiệm, không loạn chút nào.

Như vậy, hẳn khiếm khuyết chính là một phần tâm tính. Đối với uống trà người mà nói, khi hẳn ở thưởng thức trà lúc, hẳn có thể cảm nhận được là phần kia phụ ở trà trong nước yên lặng cùng ôn hòa, lại từ trung phẩm ra có thể cùng hẳn tâm linh sinh ra hô ứng phần kia tình cảm. Mà năng thủ công chế ra loại này phẩm cấp lá trà chế trà sư phó, hẳn lại nên lấy dạng gì tâm tính đi chăm chỉ xử lý đâu! Không nghĩ ngờ chút nào,

Những thứ kia tâm tính khẳng định không phải hư phù gấp gấp cùng công danh lợi lộc.

Nghĩ thông suốt những thứ này sau, Tô Trọng Khang cảm giác mình đối với trà đạo có khác sâu hơn biết, cũng chính là từ giờ khắc này bắt đầu, hẳn mới thật sự đem toàn thân mình tâm địa dung nạp vào trong đó.

Sau đó, Tô Trọng Khang điều chỉnh một chút tâm tính, đem trong lòng tốt đẹp nhất kia một mặt bày ra, làm xong những thứ này thật giống như không cần thiết chút nào nhưng lại không thể thiếu được chuẩn bị sau, hẳn không chút do dự lấy ra cuối cùng một phần nguyên liệu, cũng là tốt nhất kia một phần.

Vậy thuộc lòng trong lòng, vậy nước chảy mây trôi, nếu như động tác lúc trước dùng lưu loát tới hình dung, như vậy lần này nhưng là có thể dùng ưu mỹ cái chữ này. Nếu như lúc này, bên cạnh vừa vặn có người nhìn đến thời khắc này Tô Trọng Khang, sẽ phát hiện hẳn động tác thật giống như phù hợp quỹ tích nào đó, loại cảm giác này huyền diệu khó giải thích, trong lúc nhất thời để cho người không nghĩ ra dùng cái gì từ để hình dung, nhưng phải thì phải để cho người cảm thấy thoải mái.

Khi một cái động tác sau cùng dừng lại lúc, Tô Trọng Khang lại có chút chưa thỏa mãn, hơn nữa hẳn không nghĩ tới kết thúc như vậy, một chút cũng không có xuất hiện giống như trước kiệt sức, cũng không có tâm thần suy kiệt, hết thảy cũng hợp với bình thường.

Lúc này hẳn, thật giống như cũng không có trước mao mao táo táo. Hẳn đem đã dùng qua khí cụ cũng dọn dẹp một lần sau, lúc này mới mở ra trong đầu nhiệm vụ hoàn thành khu.

Đúng như dự đoán, phía trên cho thấy nhiệm vụ hoàn thành ký hiệu.

Chủ tuyến nhiệm vụ mời tức chủ ở sáu ngày bên trong, vận dụng hệ thống cung cấp cho người đích ba loại bất đồng tài liệu (cộng sáu phần), thuận thủ công chế ra ít nhất một phần tam đẳng ưu phẩm cấp trở lên Hoàng Sơn Long Tỉnh trà. (đã hoàn thành)

Khen thưởng nhiệm vụ: sơ cấp pha trà kỹ năng.

(Chỉ có nắm giữ nên kỹ năng, mới có thể đang hướng pha trà lúc, đại phúc độ gia tăng tức chủ ôn hòa tâm cảnh, hơn nữa sẽ căn cứ lá trà chủng loại khiến cho tức chủ linh ngộ nên loại lá trà cơ bản trùng phao phương pháp, trình độ lớn nhất tăng lên nhất đẳng cực phẩm cấp trở xuống lá trà ẩn chứa đặc biệt ý vị.)

Kỹ năng này cũng quá nghịch thiên đi. Vậy có phải hay không ý nghĩa chỉ cần là mình tự tay hướng pha trà lá, ở ngang hàng dưới điều kiện, khẳng định so với người khác tốt hơn uống nhiều.

Ai, vậy ta có phải hay không cũng có thể đi khi nghệ thuật uống trà sư, cũng có thể dựa vào loại này tài nghệ đi biểu diễn. Tô Trọng Khang rất tự nhiên liền nghĩ đến một điểm này, hẳn hồn nhiên quên lấy trước mắt hẳn có thể nắm giữ chế trà kỹ năng, đã không cần lại đi ra xuất đầu lộ diện.

Lúc này, hẳn xuất hiện trước mặt một cái vô ích hũ sành tử. Hẳn sửng sốt một chút, liền hiểu hệ thống ý.

Hẳn rất cẩn thận đem hẳn mới vừa chế tạo thành, cũng giải nhiệt một lúc lâu tam đẳng ưu phẩm cấp trở lên Hoàng Sơn Long Tỉnh trà bỏ vào hũ sành tử.

Sau đó, cái này hũ sành tử liền biến mất ở hẳn trước mặt, ngay cả một tia trà mạt tử cũng không cho hẳn lưu lại.

Quý hút máu! Chu Bát Bì!

Ai nha, mắng người Chu Bát Bì cũng làm nhục chu lột da, thật giống như cái này Chu Bát Bì chẳng qua là bị văn học chế biến nhân vật mà thôi, người ta trên thực tế cũng không có như vậy đáng giận.

Trước bất kể những thứ này, nếu là cái hệ thống này là vận lý trường thành, bây giờ Tô Trọng Khang tích lũy oán khí hẳn là có thể trực tiếp lật nó.

Thôi, bốn đại gia đại nhân không nhớ tiểu nhân, việc cần làm trước mắt là, cần phải đi ném một chút kia lon Ô Long trà mới đúng, hẳn nhưng là thấy thèm rất lâu rồi.

Vì có thể uống đến Ô Long trà, Tô Trọng Khang còn cố ý từ từ chỗ sâu đem hần tiện nghi cha trước không bỏ được dùng trà cụ lấy ra, hơn nữa còn rửa ráy hơn khô thật nhiều lần.

Có sơ cấp pha trà kỹ năng Tô Trọng Khang, lúc này lấy ra bộ này trà cụ là đất sét chất liệu nắp chén và 2 cái ly trà nhỏ, đang hướng pha lúc, nắp chén không chỉ có thể rất tốt khóa lại lá trà mùi thơm, còn rất thuận lợi châm trà mảnh vụn hòa thanh tằm, là uống Ô Long trà tiêu chuẩn trang bị.

Cho đến lúc này, hần mới trân trọng đất cầm ra kia lon Ô Long trà. Cùng trước kia làm sao cũng không mở ra lúc so sánh, lúc này hũ sành từ mình lộ vẻ thuận mắt rất nhiều, ít nhất ở Tô Trọng Khang trong mắt, nó trước mắt giá trị có thể so với khác một lon cực phẩm trà Long Tĩnh còn muốn cao hơn như vậy một đoạn, dầu sao kia lon cực phẩm trà Long Tĩnh là chỉ có thể nhìn không thể uống.

Hần xé ra túi chứa, rất dễ dàng mở ra đảo nắp, nhất thời một trận mùi trà vị xông vào mũi, để cho người ngửi tâm khoáng thần di. Cần thận nhìn một chút, hũ sành bên trong lá trà bề ngoài điều tác chắc kết, có hình như cân cầu, có giống như tinh diên đầu, ở kỳ biểu mặt đều hình thành một tầng sương trắng, cái này sương trắng tục xưng "Sa xanh khỏi sương".

"Thiết Quan Âm!" Tô Trọng Khang liếc mắt một cái liền nhận ra khoản danh tiếng cực lớn minh trà.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Thưởng thức trà

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Thiết Quan Âm chính là Ô Long trà thượng phẩm, bởi vì người cốt nặng nề như sắt, hình mỹ tựa như Quan Âm mà có tên, cũng là hoa hạ thập đại trà nổi tiếng một trong.

Ô Long trà, tục xưng thanh trà, là lục đại trà hệ một trong, những thứ khác năm hệ trà theo thứ tự là thanh trà, hồng trà, bạch trà, hắc trà cùng hoàng trà. Tô Trọng Khang mới vừa thủ công làm xong Hoàng Sơn Long Tĩnh là thuộc về thanh trà thượng phẩm.

Ô Long trà phao uống có đặc biệt kỹ thuật, ở phao uống trong quá trình cũng đừng có một phen gọi cảm. Phao uống kỹ thuật tổng cộng có tám đạo thủ tục, tương đối tao nhã.

Vì có thể lấy tâm tình vui thích uống được bình này trà ngon, Tô Trọng Khang cố ý đem một ứng trà cụ cũng dời đến trên sân thượng. Lúc này, trời chạng vạng, mặt trời ngã về tây, gió lạnh tập tập, một cái nhìn sang, là có thể thấy cách đó không xa trà núi công viên, hoa hồng lá xanh, núi đại nước xanh, ánh sân kia một cong ánh nắng chiều, có khác một phen mùi vị.

Ở nơi này loại cảnh đẹp trước mặt, có thể để cho người quên trong thế phân phân nhiều cùng vạn thiên phiền muộn, để cho tâm linh về lại với an bình thanh tịnh.

Lúc này Tô Trọng Khang mơ hồ nhận ra được tìm mình cảnh thượng lại có từng tia tăng lên, cái này làm cho hần càng thêm tò mò mình chờ một chút từng phao sẽ xuất hiện dạng gì hiệu quả thần kỳ.

Đến khi Tô Trọng Khang lắng xuống nội tâm chỗ nhỏ tung tăng, mà quay về thuộc về đến giếng cổ không sóng trạng thái lúc, hần cầm lên nấu nước đào hồ, bỏ vào tám phần đầy tươi nước suối, đặt ở mini đất bếp thượng, lúc này đất trong lò bếp đang bùng bùng đất thiêu đốt phơi khô trà mộc. Trà mộc lên dầu mỡ bị hòa khí bức ra, bạo đánh ra mịn tia lửa, thế lửa càng tăng lên mấy phần.

Chỉ trong chốc lát, đào trong bình nước suối liền sôi trào, nóng bỏng hơi nước thỉnh thoảng đỉnh khai đào nắp bình, nóng bỏng nước suối thuận thế phun ra một ít, đây là "Sơn tuyền sơ phí".

Tô Trọng Khang thuận thế đem đào hồ nhắc tới, rất cẩn thận lần nữa dùng nước suối sôi rửa nắp chén và ly trà, bước này xưng là "Bạch hạc tắm", vừa có thể sạch sẽ trà cụ, vừa có thể để cho trà cụ giữ ấm áp trạng thái.

Tiếp theo chính là "Quạ đen vào cung", hần dùng muỗng trúc lựa ra Ô Long trà, bỏ vào nắp trong chén, cận bao trùm ở mong mòng một tầng, ước chừng 2 khác nhiều hơn một chút. Hần lần này chọn dùng là 1-2 người uống nắp chén, cái này phân lượng đã đủ rồi, hướng chỉ trà này là phẩm chất tốt như vậy, hần không bỏ được một lần dùng như vậy nhiều, hay là tiết kiệm một chút tốt.

Làm xong những thứ này sau, đào trong bầu nước ấm cũng thấp xuống một ít, hẩn lấy sống bàn tay khinh xúc một chút đào hồ, đợi thêm hậu một lát sau, nhấc tới đào hồ, tự cao chỗ đi nắp miệng chén xông vào, mập đầy đầy đặn lá trà ở trong chén không ngừng xoay tròn, nó mỗi chuyển động một vòng, trong không khí tràn ngập mùi trà vị liền dày đặc một ít, đây là "Huyền hồ cao hương" .

Khi nắp trong chén nước trà đạt tới bảy tám phần đầy thời điểm, Tô Trọng Khang lập tức đẩy lại chén nắp, cũng dùng chén nắp nhẹ nhàng quất đi lơ lửng bạch bột, khiến cho lá trà mát mẽ sạch sẽ, đây là "Gió xuân quất vào mặt" .

Sau đó, Tô Trọng Khang lập tức đem ngón cái cùng ngón giữa chặc kẹp nắp chén, dùng ngón tay trở ngăn chặn chén nắp, đem giá đệ nhất pha trà nước đổ rơi. Đệ nhất pha trà nước có thể thức tỉnh lá trà mùi vị ra, nó đồng thời còn có đem lá trà tạp chất cùng nhau rửa sạch nhiệm vụ trọng yếu. Cho nên, nó trùng phao tốc độ nhanh hơn, không đem mùi vị của nó ngấm đi ra.

Tô Trọng Khang lần nữa dùng nước sôi cao xông vào chén, lập lại đệ nhất phao bước, nắp vào chén nắp sau, chỉ để cho nó rót một phần chung, liền đem nước trà theo thứ tự lưu động chậm vào trước mặt cũng liệt vào hai cái ly trà nhỏ bên trong, hẩn thật chặc đè nắp chén, thấp được chậm trà, để tránh tán hương mất vị, chậm đến cuối cùng đáy chén nồng nhất bộ phận lúc, rất đều đều từng điểm từng điểm nhỏ đến các trong ly trà. Như vậy, hai cái ly trà liền đạt tới nồng đậm đều đều, hương thuần nhất trí. Giá hai thức làm liền một mạch, vô chút nào dừng lại, chia ra gọi là "Quan công tuần thành" cùng "Hàn Tín điểm binh" .

Một bước cuối cùng chính là "Phẩm tuyết cam lâm", nâng chung trà lên ly, trước ngửi kỳ hương, sau thưởng kỳ vị, bên tuyết bên ngửi, uống lượng tuy không nhiều, nhưng có thể răng gò má lưu hương, hầu để trở về cam.

Nước trà mới vừa vào miệng, Tô Trọng Khang liền hoàn toàn luân hãm vào nước trà cam thuần mát mẽ trong. Nó theo cổ họng thẳng vào trong lòng, mỗi từng giây từng phút cũng có thể làm cho người thân thanh khí sáng, tâm thần sáng khoái.

Nguyên lai, đây mới là uống trà nha. Cùng hôm nay một đôi so với, trước uống trà căn bản cũng không có thể tính đếm, nó nhiều lắm là chính là so với uống nước mạnh một chút xiu mà thôi.

Thẳng đến lúc này, Tô Trọng Khang mới sâu sắc hiểu ở phía trước người vẽ làm trung, uống trà cao nhân nhĩ sĩ tại sao cũng ần thân với giữa núi rừng. Trà một trong chữ, mở ra nhìn, chính là người ở cỏ cây giữa. Cũng chỉ có gửi tình với đại trong tự nhiên, mới có thể phẩm ra trà trúng kia một phần ý cảnh.

Bất quá cảm ngộ thuộc về cảm ngộ, Tô Trọng Khang vẫn không quên nhân lúc nóng uống trà, hẩn trùng phao bốn năm thứ hai sau, phát hiện nước trà này vẫn như cũ như lúc mới bắt đầu thuần hậu, không kiếm được để cho hẩn giật mình không thôi.

Cái này làm cho Tô Trọng Khang nhớ lại, thượng phẩm Ô Long trà có "Bảy phao có thừa hương " mỹ dự, xem ra cái này lời đồn đãi không uống.

Một người uống như vậy nhiều pha trà nước sau, mặc dù Tô Trọng Khang cảm giác trong bụng có bảo phòng cảm, nhưng là hẩn còn tiếp tục tỉ mỉ thưởng thức chén trà thơm. Cho đến thứ bảy phao sau này, nước trà này mùi vị mới phai nhạt xuống.

Nhìn phiến thuần tự nhiên vô tăng thêm cảnh đẹp, bị núi gió thổi một cái, liền tràn đầy mùi trà, Tô Trọng Khang cảm giác có chút say, trong lòng tự nhiên dâng lên muốn ngâm thơ một bài cảm khái, nhưng là khổ nỗi trong lòng ngực không nhiều thiếu mực, lúc này mới tiếc nuối xóa bỏ.

Ài, tựa như loại này lương trà cảnh đẹp, cũng chỉ có ta một người có thể hưởng thụ, không thể nói rốt cuộc là may mắn quá mức còn chưa may mắn nha. Tô Trọng Khang cảm khái một câu.

Sau khi cảm khái xong, Tô Trọng Khang lại cảm thấy ép giả bộ cũng không tệ lắm, đang vui vẻ lập tức, nhưng lại nhận được hệ thống nhiệm vụ tin tức.

"Túc chủ kích động Chủ tuyển nhiệm vụ! Mời kiểm tra."

Thao, lại còn có thể như vậy, hơn nữa lần này không có nhắc lại "Là hay không phải tiếp nhận" chờ nét chữ, mặc dù có nhắc nhở này cũng tương đương với không có, hệ thống trước sau như một là ép mua ép bán phong cách hành sự, Tô Trọng Khang cũng là thói quen.

Hẩn ở trong lòng gởi một thông lao tao sau, hay là đảng hoàng đi kiểm tra nhiệm vụ.

Chủ tuyển nhiệm vụ túc chủ cần mau sớm có một tiệm trà, để cho đại chúng có một cái có thể chiêm ngưỡng trà đạo người thừa kế phong thái cơ hội.

(Nhiệm vụ nhắc nhở: Đây chính là nguoi sâu trong nội tâm ý tượng chân thật nhất. Bây giờ, bản hệ thống cho một mình nguoi mộng đẹp trở thành sự thật cơ hội. Mau khen ta một chút.)

Khen thưởng nhiệm vụ: giải khóa trà đạo thương thành đôi quyền hạn

A a, Tô Trọng Khang định a a hệ thống mặt dày. Hẩn cũng chính là làm bộ một chút, lại chỉ như vậy kích phát. Hẩn nội tâm mơ hồ cảm thấy, đây nhất định chính là hệ thống cố ý, nó đã sớm sắp xếp xong xuôi.

"Nhiệm vụ có thể hủy bỏ sao? Đây không phải là ta ý nghĩ sâu trong nội tâm." Tô Trọng Khang mặt dày lấy lòng, hẩn mới không cần đi mở quán trà đâu. Cái này song song thế giới nhìn chơi rất khá đáng vẻ, nếu không phải mấy ngày nay bị hệ thống một mực buộc các loại làm nhiệm vụ, hẩn đều có định đi ra ngoài chu du một vòng nói sau, đâu chịu khai trà gì quán.

Hơn nữa mở quán trà, vừa nghe chính là cố hết sức không được cảm ơn chuyện, hẳn mới không cần bị quán trà trời, kia còn có cái gì tự do có thể nói.

Mặc dù Tô Trọng Khang trong lòng là trăm phần trăm không muốn, nhưng là hẳn hay là ôm may mắn trong lòng, có lẽ hệ thống liền ăn nũng nịu một bộ này đâu.

Hệ thống nói rõ: Bỏn hệ thống ban bố nhiệm vụ, không cách nào hủy bỏ. (ta coi trọng ngươi)

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: 1 chén quán trà

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Mặc dù Tô Trọng Khang rất không biết xấu hổ nũng nịu, hơn nữa buồn cười hay là đối một cái chỉ tồn tại ở hẳn trong đầu hệ thống, nhưng vẫn là không có gì trúng dùng.

Quán trà?

Ở nơi này song song trên thế giới, bởi vì có màu xanh da trời viên thuốc nhỏ tồn tại, giống như tiệm cơm, quán ăn hoặc là đại bài đường chờ loại này lấy lấp no bụng hình thức tồn tại cửa tiệm là rất ít ỏi, ngược lại thì giống như quán cà phê hoặc là lưu nhân đi các loại chủ đề tương đối tươi sáng thương hộ sẽ so với khá nhiều một chút, bọn họ chủ yếu lấy lưu nhân giải trí phục vụ phương thức cung dân chúng tiêu khiển.

Không giống với nguyên lai Tô Trọng Khang sở trên địa cầu bình giới quán trà, vậy cũng là một ít kiểu phụ, ông lão hoặc là lấy bán thể lực mà sống người giải khát hống mát tiện nghi nơi. Ở chỗ này, phần lớn quán trà cũng đều là rất cao lớn tồn tại, địa vị cũng không thấp hơn mắc tiền phòng cà phê, ở hoa hạ khu thậm chí còn càng được dân chúng hoan nghênh một ít.

Phải biết, nước trà mặc dù là giờ liền bang trên dưới đều uống khởi thức uống, nhưng là nó cấp bậc có thể phân chia phải rất rõ ràng. Mắc tiền lá trà giá cả vẫn là đề đương mặt hàng vô số lần, lấy vậy tiền lương cấp bậc gia đình mà nói, có một ít cao cấp lá trà, đó là coi như bọn họ nghèo cả đời, có thể ngay cả thấy cũng không thấy được xa xỉ phẩm.

Vậy gia đình uống trà, phần lớn là lấy phổ trà hoặc là số ít ưu thưởng thức trà sảm tạp phổ trà chiếm đa số, đây đều là do máy nhóm lượng sản xuất. Mà do chế trà sư phó thủ công chế ra ưu thưởng thức trà trở lên trà, vậy cũng là bán chạy hàng, không sai biệt lắm có thể gọi là hàng đắt tiền.

Hơn nữa, cái này song song thế giới cao cấp nghệ thuật uống trà sư cơ hồ đều có một đôi có thể nói được cho thần kỳ một đôi tay, do bọn họ sở trùng phao đi ra ngoài nước trà là sẽ không có cùng trình độ gia trị tác dụng. Bọn họ cùng trên địa cầu những thứ kia chỉ có thể cho người thưởng thức, để bày tỏ diễn phương thức tới hiện ra trà đạo nghệ thuật uống trà sư có nhất bản chất bất đồng.

Ở đây sao nhiều điều kiện chung nhau dưới tác dụng, các nơi quán trà như măng mọc sau cơn mưa vậy nhô ra. Bất quá, bởi vì bọn họ phẩm chất kém không đủ, sóng lớn đào sa dưới, trải qua ưu thắng liệt thái, một ít mời chào không tới khách nhân bình giới quán trà từ từ biến mất, lưu lại cũng đều là chân tài thực học, đồng thời ở trong đó tiêu xài chỉ phí cũng là tương đối cao.

Nếu như muốn khai loại cấp bậc này quán trà, từ toàn bộ cửa hàng mặt tiền chọn địa điểm, trang hoàng, trong điểm mắc tiền dụng cụ, nghệ thuật uống trà sư cùng có kéo dài nguồn hàng hóa ưu thưởng thức trà trở lên trà ngon vân vân, tất cả những thứ này hết thảy cộng lại coi là, không có một mấy triệu trở lên liền bang tiền, đó là ngay cả muốn cũng không nên đi nghĩ.

Nói thí dụ như, giống như Tô gia tất cả An Khang tập đoàn kỳ hạ ngự minh trà trang, thì có một nhà trung mắc tiền tầng thứ quán trà, bên trong quán trà cũng chỉ cách một đoạn thời kỳ mới có thể cung ứng tinh phẩm cấp bậc uống trà, đại đa số đều là ưu phẩm cấp trở lên mà tinh phẩm cấp trở xuống, trước không nói nó chỗ ở vị trí là ở khu vực sảm uất, trang hoàng cũng đều hết sức xa hoa những yếu tố này, chỉ một bọn họ trong điểm mắc tiền dụng cụ, chính là cái loại đó có thể để cho người người lạc vào cảnh giới kỳ lạ bất chúc sinh quang ảnh hệ thống, đã đáng giá hai chục triệu liền bang tiền.

Thậm chí, ở đó chút cao cấp trong quán trà, các khách uống trà thậm chí có thể trên chọc do những thứ kia ánh sáng sanh thành sinh linh,

Bọn họ không nữa chỉ là có thể nhìn vật chết mà thôi, nghe nói đã có loài người ý thức, rất là kỳ diệu.

Đưa thân vào loại này quán trà trong, các khách uống trà liền tựa như đưa thân vào kỳ huyền trên thế giới, như muốn lấy giả loạn thật, có thể để cho các

khách uống trà đạt được lớn nhất lập kỷ thế nghiệm. Tô Trọng Khang trước kia cũng coi là khách quen một trong, hẳn từng thật sâu si mê qua, bất quá, ở hẳn sau ngày hôm nay, hẳn càng thích loại này đơn thuần thưởng thức trà, từ sâu trong nội tâm tự nhiên ra chân thực cảm.

Cho nên, khi Tô Trọng Khang lấy được cái này quán trà nhiệm vụ lúc, hẳn khóc không ra nước mắt. Trước không nói hẳn không có nhiều tiền như vậy, liền nghèo rớt mồng tơi một người, bằng không cũng không cần liều chết đi đoạt lại cái biệt thự này coi như hẳn có tiền, những dụng cụ kia cũng không phải quang có tiền là có thể mua được nha.

Chẳng lẽ tìm cái đất trống, dựng một cái lầu từ, ở bên trong bày mấy cái bàn cùng mấy cái ghế, nữa thụ cá cò xí, viết "Quán trà" hai chữ, như vậy thì có thể khai trương làm ăn!

Nghĩ đến đây, Tô Trọng Khang không nhịn được vỗ bốp đùi một cái. Có thể kia lực đạo không có nắm trong tay tốt, quá lớn lực, hẳn đau đến nhe răng toét miệng. Nhưng là hẳn nhưng rất cao hứng, còn kém không nhảy cồm lên, làm ra tay trái ôm tay phải, hình như là bị người thật chặt ôm bộ dáng. Bất quá, coi như hẳn thật làm như vậy, hình ảnh kia cũng là không dám nhìn thẳng.

Hệ thống chẳng qua là để cho ta có một tiệm trà, nhưng là không chỉ danh nhất định phải là cấp bậc cao cái loại đó nha. Cho nên, ta chỉ cần đem biệt thự một lầu phòng khách sửa sang lại thành đơn sơ quán trà đáng vẽ, như vậy không liền có thể giao phó!

Nghĩ đến đi ngay làm, Tô Trọng Khang đem đồ cũng thu cất sau, đặc biệt là lon trà bảo bối của hẳn, sau đó liền trực tiếp đi xuống một lầu.

Lầu một phòng khách có chừng năm sáu chục thước vuông, không gian là rất rộng rãi, làm một đang lúc nhỏ quán trà, là đã đủ rồi. Hơn nữa nó hai mặt thái quang, đều là ba thước cao rơi xuống đất thủy tinh trong suốt, rèm cửa sổ một kéo lên, liền có thể trực tiếp thấy toàn bộ trà núi công viên, tầm mắt coi như là cũng không tệ. Cái này thật giống như so với mình đoán trước nghĩ phải tốt hơn nhiều nha, ít nhất không cần ở bên ngoài dãi gió dầm mưa.

Đề mình ban đầu ý tưởng, Tô Trọng Khang chẳng qua là bận làm việc một giờ, liền hoàn toàn làm xong. Vì vượt trội đây chính là một gian có thể làm ăn quán trà, hẳn rất nhanh nhẩu cất liều một khối lam vải, ở phía trên đại bút vung lên "Quán trà" hai chữ, chột nhìn lại, bút lực già dặn, như long xà khởi lực. Được rồi, cẩn thận nhìn một chút, thật ra thì viết cũng chỉ so với gà bới khá hơn một chút thôi.

"Hệ thống đại nhân, quán trà đi ra." Tô Trọng Khang ở trong lòng dùng sức gằm một tiếng, rất sợ hệ thống không nghe được.

Hệ thống nói rõ: Đang kiểm tra, xin chờ.

Kiểm tra?

Vậy là cái gì, chẳng lẽ lại phải ra yêu sách đi. Nghĩ tới đây, Tô Trọng Khang có một chút nghĩ mà sợ, hẳn cảm thấy mình mới vừa rồi thật giống như lớn lối một chút, nếu như hẳn uyển chuyển một ít, làm ra mấy cái cật lực biểu tình, nói thí dụ như mang không nổi bàn ghế các loại, đem eo cho dợn nhanh; hay hoặc là viết chữ thời điểm, một khoản rạch một cái đất mô tả, cố ý đem mực không cần thận tạt vào mình người, tóm lại chính là để cho người nhìn mình rất không dễ dàng mới làm xong liễu cái này quán trà, có lẽ hệ thống sẽ lương tâm phát hiện, miễn cưỡng để cho mình thông qua nhiệm vụ.

Đúng rồi, hệ thống có lương tâm sao? Thật giống như không có chứ. Tô Trọng Khang trong lòng lại ới cái máng một chút.

Tích tích!

Hệ thống nói rõ: Căn cứ nội dung nhiệm vụ phân tích, phán định nhiệm vụ hoàn thành.

U!

Hệ thống quả nhiên là có lương tâm. Tô Trọng Khang trong lòng lặng lẽ đưa tay thành chữ V.

Chủ tuyến nhiệm vụ tức chủ cần mau sớm có một tiệm trà, để cho đại chúng có một cái có thể chiêm ngưỡng trà đạo người thừa kế phong thái cơ hội. (đã hoàn thành)

Khen thưởng nhiệm vụ: giải khóa trà đạo thương thành đôi quyền hạn

(Bất quá, bởi vì tức chủ chuẩn bị quán trà quá mức đơn sơ, có thể lấy được khen thưởng nhiệm vụ sẽ được tương ứng sức giảm, cho nên, tức chủ chỉ có thể đạt được trà đạo thương thành đôi quyền hạn, không cách nào đạt được hệ thống người mới khen thưởng túi.)

Vừa nhìn thấy cái này bất quá, Tô Trọng Khang trong lòng liền lộp bộp một chút.

Hệ thống người mới khen thưởng túi? Cái này vậy là cái gì quý. Giống như loại này người mới khen thưởng túi, không phải hẳn ở lúc mới bắt đầu nhất liền chủ động khen thưởng cho người mới sao, làm sao sẽ để cho nó xuất hiện ở nơi này.

Quả nhiên, hệ thống cũng không phải tinh du đích đáng, nó nguyên lai ở chỗ này chờ ta nha! Tô Trọng Khang đại khái suy nghĩ một chút, cũng biết hệ thống lại tới ý nghĩ xấu.

Không có cũng chưa có đi, dù sao cũng sẽ không là có thứ gì tốt vậy đúng rồi. Tô Trọng Khang thay đổi ý nghĩ suy nghĩ một chút, lúc này mới để cho trong lòng mình dễ chịu hơn một ít.

Hệ thống nói rõ: Hệ thống đem ở buổi tối lần nữa đối với quán trà trang hoàng một chút, mời tức chủ chuẩn bị một chút, ngày mai đem chính thức khai

trương,

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Khai trương

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Dưới lầu luôn luôn truyền tới ùng ùng tiếng vang, loại này tiếng ồn để cho Tô Trọng Khang khó mà chìm vào giấc ngủ. Hắn mấy lần đi tới cửa thang lầu, muốn nhìn một chút rốt cuộc chuyện gì xảy ra, nhưng phát hiện mỗi lần đi đi liền hay là trở về phòng trong.

Đây thật là gặp quỷ. Xem ra sau này không thể tùy tiện đắc tội hệ thống, nó nhìn rất thần thông quảng đại đáng sợ. Tô Trọng Khang oán thầm một chút.

Bất quá, nếu nó có thể im hơi lặng tiếng làm, nhưng là tại sao chẳng qua là sửa đổi một chút quán trà mà thôi, liền cứng rắn là sẽ phát ra lớn như vậy tiếng vang đâu. Xem ra nó lòng cũng là rất hẹp hòi. Tô Trọng Khang nghĩ tới đây, chính là một trận không biết làm sao.

Bất đắc dĩ, Tô Trọng Khang chỉ có thể hoành nằm ở trên giường, nhưng là lại không cách nào ngủ, chỉ như vậy có một dụng không một dụng đất nghĩ vớ vẩn, cuối cùng hắn ngay cả mình là lúc nào ngủ cũng không biết.

Khi hắn một ngủ khi tỉnh lại, mặt trời treo thật cao, sắc trời đã sớm lạng lách. Hắn không kịp tắm xuyên, chỉ mặc một cái quần lót liền vội vàng chạy xuống lầu kiểm tra.

Khi hắn vừa đi vào mới quán trà, cả người đều sợ ngây người.

Hắn vốn tưởng rằng hệ thống sẽ dùng hóa mục nát thành ma lực thần kỳ, đem vốn là đơn sơ đến giống như là tùy tiện thích hợp quán trà, trong một đêm thì trở nên vì khoa học kỹ thuật vị mui phần hoặc là tình điều toàn phần mất tiền hội sở. Đến lúc đó, tất cả khách hàng, sẽ giống như thọt phá tổ ong vỡ vò ong vỡ vò vậy, chen chúc tới, thậm chí chỉ vì có thể xếp đội tiến vào quán trà cảm thụ một phen là có thể trực tiếp vung tay.

Nhưng là, tình huống chân thật nhưng cùng Tô Trọng Khang nghĩ một trời một vực. Toàn bộ trong quán trà ánh sáng so với bên ngoài ảm đạm một ít, hắn ngẩng đầu nhìn lên, lại còn có mười mấy ngọn đèn cũ kỹ ngọn đèn dầu lộn xộn bừa bãi đất trời lơ lửng ở nóc phòng phía dưới.

Ở quán trà chính giữa, chỉ có một tấm hai thước chiều dài, một thước chiều rộng màu đen hình vuông bàn gỗ, ở bàn gỗ phía sau có một cái đồng bộ bình bổi ghế, dạng thức nhìn ngà cũng không tệ lắm, phong cách cổ xưa phong phú, nhìn một cái chính là giá trị không rẻ.

Hơn nữa hệ thống còn có ý ở trên ghế thái sư đặt một cái màu vàng kim mềm mại. Ở bàn gỗ phía trước, cũng có hai cây kiệu tương đối đơn giản tay vịn ghế, giống vậy đặt mềm mại.

Ở bình bổi ghế sau, có năm ngay cả kiểu gỗ thiết bình phong, bình phong thượng mô tả trứ một bức vân sâu linh ẩn đồ, thanh nhả dừng dừng, ở trên không bạch chỗ, còn lấy cổ viết "Khách tới lòng thường nhiệt, người đi trà không lạnh" thơ.

Trừ cái này ra, cả phòng cũng chỉ có ở vách tường hai bên bốn cái góc chỗ, có mấy cái điện nhả chạm rồng biểu diễn quý mà thôi. Bất quá, những thứ này biểu diễn quý trước mắt hay là trống trơn như đã trạng thái.

Đây là trà gì quán?

Tô Trọng Khang đột nhiên cảm thấy hắn nào sức chứa thật giống như không đủ dùng. Ở hắn căn cứ trí nhớ của đời trước trung lấy ra trong tin tức phản hồi, đây căn bản cũng không kêu quán trà. Ngay cả cái loại đó nhất bình dân giới quán trà, cũng không phải loại này hình dáng.

Đây chẳng qua là bán lá trà địa phương đi! Căn cứ Tô Trọng Khang trên địa cầu lúc trí nhớ, hắn mới chợt hiểu ra.

Nguyên lai, đây là chính hắn rùm lên cười nhạo. Hắn nguyên tưởng rằng hệ thống muốn cho hắn mở cái loại đó phục vụ tính chất quán trà, ở trên cái thế giới này, vậy bị gọi là trà lâu. Mà đây loại đơn thuần lấy bán lá trà làm chủ cửa tiệm, mới xưng là quán trà.

Loại mô thức này quán trà, có thể để cho khách uống trà cùng nghệ thuật uống trà sự mặt đối mặt trao đổi, khách uống trà có thể hoàn toàn thấy rõ ràng nghệ thuật uống trà sự ở toàn bộ trùng phao nước trà trong quá trình động tác.

Đi ra cửa tiệm, một tấm có chữ hai thước cao, viết "Một chén quán trà" tự dạng mạ vàng bằng hiệu, giống như pho tượng vậy, đứng sừng ở quán trà trước cửa trên đất trống.

Hệ thống nói rõ: Cả phòng quán trà thiết kế, trang hoàng, cộng thêm toàn bộ đồ xài trong nhà cùng đồ trang sức, cộng tiêu phí hai trăm năm mươi vạn liên bang tiền. Túc chủ đem toàn khoản gánh vác số tiền thiếu này, cái này khoản hạn đem ưu tiên ở túc chủ lời trên trán khấu trừ, chụp hoàn mới ngưng.

Hai trăm năm mươi vạn! Tô Trọng Khang sợ đến hai cái con ngươi giống như phim hoạt họa dậm như vậy, lập tức liền từ trong hốc mắt bắn ra. Cứ như vậy phá bàn ghế, còn có ngọn đèn dầu bằng hiệu, thì phải tu ta hai trăm năm mươi vạn. Đây rõ ràng là nguoi cầm ta khi hai trăm năm đi.

Hệ thống nói rõ: Ngọn đèn dầu là trăm năm cổ vật, cần đèn dầu cũng là từ trăm năm cây trà trung để luyện ra, thuần thiên nhiên không ô nhiễm vô tăng thêm. Hai người hoàn mỹ kết hợp, có thể để cho cả phòng quán trà bất kể là mặt trời rực rỡ ngày hay là ngày mưa dầm, trong phòng ánh sáng bảo hiểm tất cả cảm ở cùng độ sáng hạ, kỳ nhu hòa độ có thể có thể so với mẹ nhìn con lúc ấm áp nhất ánh mắt.

Hệ thống nói rõ: Bàn gỗ, ghế gỗ đều là cổ cây trà cây lòng vô kế hờ hợp lại mà thành, toàn bộ đều là tông sư cấp thợ mộc thuần thủ công chế tạo, bàn ghế nội bộ nối tiếp, chưa dùng qua một cây kim loại vật, cũng không sử dụng hóa công dán lại tề. Bọn họ còn hàm chứa có chút cây trà linh tính, đối với khắp cả quán trà đích thư thích độ có nhỏ xú tăng lên tác dụng.

...

Được rồi, Tô Trọng Khang cũng nhìn ngây người. Đây chỉ là một phổ thông quán trà mà thôi, cũng không phải là bác vật quán, căn bản cũng không cần loại này bề ngoài bình thường mà thực tế treo nổ ngày đông đông.

Cứ như vậy, 1 bút hai trăm năm mươi vạn liên bang tiền số lượng cũng quá lớn đi. Hẳn phải trả thượng bao lâu mới có thể trả hết nợ nha. Trong nháy mắt, Tô Trọng Khang trong lòng liền có một loại cảm giác khóc không ra nước mắt.

Nhưng là, rất hiển nhiên hệ thống cũng không tính để ý tới hắn, càng không cần phải nói an ủi hắn kia đã rách hi lý hoa lập ầu tiểu tâm linh.

Hệ thống nói rõ: Mời túc chủ mặc vào nghệ thuật uống trà y phục, ngồi vào bình bối trên ghế, đi trước quen thuộc toàn bộ chương trình, buổi chiều một chút bắt đầu buôn bán, buôn bán thời gian là buổi chiều một chút tới hạ bảy giờ chiều.

Ta lần này có thể thảm, chỉ như vậy bị đuổi con vịt chung bài. Xem ra lúc này là thật lên tặc thuyền. Tô Trọng Khang nội tâm là mấy trăm phân không tình nguyện, nhưng là hắn là một chút biện pháp cũng không có.

Làm thế nào? Xem ra chỉ có thể một đường đi tới cùng!

Sau đó, Tô Trọng Khang mặc vào hệ thống vì hắn chuẩn bị nghệ thuật uống trà y phục, một khoản thuần trắng trường sam, ở cổ áo, ống tay áo, đai lưng để nguyên quần áo bày chờ mấy chỗ ngồi, còn điểm chue mấy toát xanh màu xanh lá trà cùng béo mập sắc đích trà tử. Hơn nữa vì để cho toàn thể nhìn hơn cân đối một ít, hệ thống còn phối hợp đưa một cái xanh bạch xen nhau phiêu dật đầu đội, cột vào trên trán mặt.

Vốn là môi đỏ răng trắng, gấu bối eo ếch Tô Trọng Khang, nửa ngồi một bộ này lịch sự tao nhã trang phục sau, trong nháy mắt liền cho người một loại dụ dàng như ngọc, mát mẽ tự nhiên cảm giác.

Nhưng mà, lúc này Tô Trọng Khang, lại không có cái tâm đó tư xú nữ một phen. Hắn vừa ngồi lên bình bối ghế, liền phát giác được bàn gỗ bên trong lại có khác động thiên, trừ dùng để nấu nước dùng đào hồ, còn có chun trà, mâm trà các loại dụng cụ.

Trong này sử dụng trà cụ, chén chậu, nhìn cũng đều rất xưa cũ phong phú, cũng sẽ không cho người giá rẻ nói năng tùy tiện ấn tượng.

Hắn trong lòng lộp bộp một chút, lấy hệ thống đi tiểu tính đến xem, bọn họ chắc cũng là giá trị không rẻ đi.

Trọng yếu hơn là, hắn lại phát hiện hắn lúc trước chế ra kia lon Hoàng Sơn Long Tỉnh trà. Trừ cái này cái, hắn không nhìn thấy những thứ khác lá trà. Chẳng lẽ chính là mình chờ một chút muốn trùng phao bán đi trà sao, đây chính là ngay cả chính hắn cũng còn không có cơ hội uống được trà nha.

Hắn trong lòng thăm thăm đã quyết định, chờ buổi chiều khai trương sau, nhất định phải trùng phao một ly cho mình uống trước, đầu gì phải biết trước rốt cuộc là mùi vị gì, như vậy mới phải bán đi.

Bất quá, bây giờ còn có một món vô cùng chuyện trọng yếu phải làm, chính là muốn làm buôn bán giấy phép. Không giống với trên địa cầu làm cái nghiệp vụ cũng phải tự mình chạy lên chạy xuống, làm việc nửa ngày, còn chưa nhất định có thể làm thành bấy cha gặp gỡ, ở bên này, làm các hạng nghiệp vụ vô cùng đơn giản nhanh gọn.

Hắn kích hoạt khám nam ở hắn trên đồng hồ đeo tay mang theo hình trí năng quang não, hướng về phía toàn bộ quán trà 360 độ không góc chết đất quay chụp một trận, sau đó điền báo tư liệu cơ bản, lại lên truyện chỗ ở mình vị trí cùng thân phận cá nhân phân biệt mật mã, như vậy vậy, ở ngành nghiệp vụ coi như là ghi danh. Sau nào đó ngày, sẽ có nhân viên làm việc lấy ản danh thân phận số điểm lần tới tra xét tin tức, cũng đối với quán trà tiến hành phân loại bình cấp, cũng đem cho ra kết luận công bố ở trên mạng.

Ở Tô Trọng Khang mù bận rộn sau một thời gian ngắn, buổi chiều một giờ cuối cùng đã tới.

Một chén quán trà chính thức khai trương.

Vốn đang một bộ cà nhổng dạng Tô Trọng Khang, đột nhiên không khỏi khấn trương lên. Hắn rất thẳng đất ngồi ở bình bối trên ghế, ngay mặt hướng về phía cửa, lộ ra hẳn cho là nhất thần thiết mật mầy vui vẻ.

Nhưng mà, theo thời gian đòi hỏi, tưởng tượng tân khách như vân cảnh tượng không có đến, hẳn mấy lần đi ra cửa tiệm nhìn quanh, đầu đường ngay cả cái bóng người tới cũng không có.

Tô Trọng Khang lúc này mới nhớ tới, vị trí này vốn là không có bao nhiêu người sẽ tới, cũng chỉ chạng vạng tối hoặc là ngày nghỉ lễ thời kỳ, mới có thể lục tục có người tới bên này tân bộ hoặc là ước hẹn.

Thời gian này điểm nhưng là sau giờ Ngọ, đừng nói bóng người, ngay cả con ruồi sợ rằng cũng đang nghỉ ngơi đi.

Nhằm chán ý lại Tô Trọng Khang, mới vừa mở ra trên tay quang não, muốn phải nhiều mở cái thế giới này lúc, hệ thống lại tới tin tức.

Hệ thống nói rõ: Trà đạo thương thành đã mở cửa, túc chủ có thể dùng danh vọng trị giá đổi hàng hóa.

Vốn là còn điểm không nhận được Tô Trọng Khang, khi nhìn đến cái này nói rõ lúc, có một loại mừng rỡ khôn kể xiết, nhiều năm đầu rốt cuộc sảy thành bà vui vẻ yên tâm cảm.

Nhưng là, khi hắn mở ra trà đạo thương thành lúc, phát hiện thương thành trong lại trống trơn. Lần này, hắn trực tiếp mộng ép.

Đây rốt cuộc là chuyện gì? Khi hắn vẫn còn ở nghỉ hoặc lúc, khá tốt hệ thống kịp thời đưa ra giải thích.

Hệ thống nói rõ: Túc chủ trước mất danh vọng trị giá là 0, tạm thời không cách nào đổi.

Sau đó, Tô Trọng Khang lại kiểm tra một chút mình danh vọng trị giá, phát hiện nó thật vẫn là 0, lúc này mới quên được. Xem ra, thật vẫn muốn bắt đầu kiểm lấy danh vọng trị giá mới được đầu.

Ngay sau đó, hệ thống trực tiếp gởi nhiệm vụ.

Danh vọng nhiệm vụ mời túc chủ ở thời gian một tuần bên trong, thu hoạch 100 cái danh vọng trị giá.

(Nhiệm vụ nhắc nhở: Mỗi bán ra 50 khắc tam đẳng ưu phẩm cấp trở lên lá trà, là có thể thu hoạch 5 cái danh vọng trị giá. Mỗi bán ra một ly do túc chủ tự tay hướng pha trà nước, là có thể thu hoạch 1 cái danh vọng trị giá, nước trà giá bán vì 2000 liên bang tiền)

Khen thưởng nhiệm vụ: trà thực tam trân chế tạo kỹ năng sách.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Có khách từ phương xa tới

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Thấy nhiệm vụ này, tô trọng khang lại cảm thấy mình đầu óc không đủ dùng.

Trước không nói cái đó trà thực tam trân rốt cuộc là thứ gì, hệ thống muốn hắn ở trong vòng một tuần thu thập 100 cái danh vọng trị giá, mỗi bán ra 50 khắc lá trà, có thể bắt được 5 cái danh vọng trị giá, như vậy hẳn ít nhất phải bán ra 2 cân lá trà mới có thể thỏa mãn yêu cầu.

Nhưng là, hẳn bên này nhưng là chỉ có một cân lá trà, coi như toàn bộ bán đi cũng là không đủ. Huống chi, hắn còn phải dùng những thứ này tới mời chào khách hàng đầu.

Vốn là cho là có thể thông qua danh vọng trị giá tới đổi lá trà, như vậy hẳn liền có thể yên tâm thoải mái làm một trung gian thương, lấy này tới mua đi bán lại lá trà, đạt được lời.

Không ngờ, hệ thống lập tức đem hắn cái mộng đẹp vô tình đánh nát. Nó rất rõ ràng đất nói cho Tô Trọng Khang, thương thành trong không bán ra

thành phẩm lá trà, thậm chí không thể dùng danh vọng trị giá tới đổi tiền lá trà!

Hắn sở bán ra lá trà phải là thân hắn chế tạo, đồng thời, hắn cũng chỉ có thể dùng liên bang tiền hướng hệ thống mua tiền lá trà.

Lúc này, hắn phát tài đại kế coi như là tan vỡ.

Xem ra loại này nằm kiếm tiền phương thức thật vẫn không thích hợp ta a. Tô Trọng Khang chỉ có thể bắt đắc dĩ ỏi cái máng mình một câu.

Thời gian từng giờ từng phút đi qua.

Cái này cũng mau một buổi chiều, làm sao một người khách cũng không có chứ? Tô Trọng Khang có chút rầu rĩ.

Bất quá, cho dù có khách người tới uống trà, bọn họ sẽ mua được loại trà này sao? Tô Trọng Khang vừa nghĩ tới hệ thống cho ra 50 khắc lá trà giá bán 2000 liên bang tiền tin tức, liền không ngừng được lo lắng.

Ai, Tô Trọng Khang nặng nề thở dài một cái.

...

Không lâu sau, một chén quán trà cửa lại xuất hiện một đạo thân ảnh. Cái này đột nhiên phát hiện ước chừng để cho Tô Trọng Khang kích động một lúc lâu.

Lý Hạo, là một tên thâm niên trai tơ, cũng là một vị si mê hai thứ nguyên thể giới thiết can tràn đầy hữu. Hắn mơ ước lớn nhất liền là tìm ra một cô gái vị thành niên ba tốt mạnh hệ thiếu nữ xinh đẹp làm bạn gái.

Nhưng mà hắn vòng vo một chút mấy năm, cũng không có để cho gặp qua những thứ kia cô em vừa ý hắn, cho nên hắn bây giờ cũng sắp ba mươi tuổi, vẫn là một thân một mình.

Một đoạn thời gian trước, hắn ở một cái động tràn đầy bày lại gặp một vị để cho hắn vừa thấy đã yêu cô gái, ở hắn mấy vị bằng hữu giựt giây hạ, hắn cố lấy dũng khí, vượt qua không biết từ khi nào thì bắt đầu xã giao chường ngại chứng, đối với nàng triển khai kịch liệt theo đuổi.

Giữa hai người tình cảm chỉ như vậy trong lúc lơ đãng xảy ra phản ứng hóa học.

Khi lấy được cô gái này địa chỉ sau, hắn không kịp chờ đợi từ ma cũng chạy tới, chuẩn bị hẹn nàng ở nơi này trung tâm chợ công viên gặp mặt.

Vì lần này lần đầu tiên gặp mặt, hắn ước chừng hưng phấn đã mấy ngày, mỗi một ngày đều đang trông chờ để cho ngày này đến sớm một chút. Ở hắn ngày nhớ đêm mong dưới, hắn rốt cuộc trông cái này ngày trọng yếu.

Sáng sớm, hắn liền ngồi công cụ giao thông tới, so với dự đoán thời gian sớm ba giờ, thì đến cái này trà núi công viên, hơn nữa cho nàng gọi một thông tin hơi trễ, coi như là cho nàng một cái ngạc nhiên mừng rỡ.

Nhưng mà, hắn ước chừng ở trà núi cửa công viên đợi sáu giờ, hắn người yêu vẫn là không có đúng hẹn xuất hiện. Trong lúc ở chỗ này, hắn cũng mở ra trí năng quang não, không ngừng cho nàng phát tin tức, đều đá chìm đáy biển. Mà ở nàng rốt cuộc lạp hắc hắn sau, hắn mới hoàn toàn biết mình có thể lại thất tình.

Hôm nay, hắn thất hồn lạc phách đi ở công viên bên ngoài trên đường, cô đơn chiếc bóng, ngay cả hắn dưới bàn chân bóng người nhìn đều rất đáng thương. Hắn nhìn lại mình những năm này bị thâm gặp gỡ, trong lúc nhất thời trong lòng ngũ vị tạp trần, vô cùng thương cảm. Hắn cảm thấy mình rất thất bại, ngay cả một cá cô gái trùng ý cũng không giải quyết được.

Như vậy tràn đầy không mục đích đi, hắn trong lúc vô tình đi tới quán trà cửa, giống vậy thấy được cái đó thở dài một cái Tô Trọng Khang.

Có lẽ là hắn cảm thấy bọn họ tâm tình của giờ khắc này đều rất kém, để cho bọn họ có một tia điểm giống nhau, ở nơi này dạng đồng bệnh tương liên trong lòng hạ, hắn quý thần xui khiến đi vào một chén quán trà, trở thành vị thứ nhất đi vào cửa tiệm khách.

Nhìn rốt cuộc có khách tiến vào, Tô Trọng Khang mừng rỡ khôn kể xiết, nhưng là hắn hay là đè nén xuống mình ưu tư, rất tự nhiên hỏi: "Xin hỏi ngài cần gì?"

Một màn này bị Lý Hạo đề ở trong mắt, lại để cho hắn làm tưởng Tô Trọng Khang có thể là ở cổ làm kiên cường, hắn không đành lòng cự tuyệt như vậy một vị giống vậy tâm tình không tốt nam đồng bào, thăm thăm hạ quyết tâm, định chiều cổ một chút hắn làm ăn, phải trả lời một câu: "Các người trong tiệm bán cái gì?"

"Tiệm chúng ta trong bây giờ chỉ có thượng hạng Hoàng Sơn Long Tinh trà." Tô Trọng Khang rất ngượng ngùng trả lời. Hắn đột nhiên cảm thấy hắn rất cần phải có ở quán trà để thấy chỗ đặt vào một khối trà đan mục lục, chỉ cần khách vừa tiến đến là có thể thấy, không cần mình có ý nói rõ một phen, loại chuyện này để cho hắn ngại nói cửa ra, điều này thật sự là quá khó xử.

Thử nghĩ một chút, ở một gian coi như rộng rãi trong quán trà, chỉ cung cấp một loại nước trà, đây cũng quá mộc mạc điểm đi.

"Vậy thì cho ta tới một phần." Lý Hạo thờ phào nhẹ nhõm, đây đối với lựa chọn khó khăn chứng hắn mà nói, quả thực coi như là một cái phúc âm.

"Được, một chén nước trà giá bán vì 2000 liên bang tiền." Tô Trọng Khang thấp thỏm nói.

"Cái gì? 2000?" Lý Hạo kinh hô thành tiếng.

Hắn nhưng là từ Ma Đô tới, bên kia cao cấp trà lâu mặc dù hắn không đi vào, nhưng là hắn cũng là nghe người khác nhắc tới.

Hắn còn nhớ ban đầu nghe được một ít trong quán trà nước trà tiện nghi nhất một chén đều phải 888 nguyên lúc, hắn lộ ra vẻ mặt khó thể tin, còn vui mừng mình vừa vận không thương tốt loại này thô hào mới uống nổi giải trí tiêu khiển.

Không nghĩ tới hắn bây giờ tùy tiện đi vào một nhà tướng mạo xấu xí quán trà lúc, lại liền bị làm thô hào. Hơn nữa, bên này còn không cung cấp trà thực cùng những thứ khác đồng bộ phục vụ, vền vền là một chén nước trà thì phải thu lệ phí 2000, đó cũng quá đắt đi.

Lý Hạo rất muốn quay đầu bước đi, nhưng là hắn đột nhiên cảm thấy mình càng bi ai. Ở gần gần một ngày bên trong, hắn không chỉ có phải tiếp nhận mình thất tình sự thật, thậm chí ngay cả một ly trà cũng uống không dậy nổi. Cái kết luận này để cho hắn không tiếp thụ nổi, cho nên hắn quyết định hùng khởi một lần, hắn muốn thử nghiệm uống một chút loại này hắn có thể cả đời chỉ uống một lần nước trà.

"Tới một phần." Lý Hạo sau khi nói xong, móc ra quang não, ở Tô Trọng Khang trước mặt chà một chút, coi như là trả tiền thành công.

Tô Trọng Khang sau đó ngay tại mình buổi sáng ghi danh buôn bán giấy phép trương mục trung, tiếp thu được bút khoản hạn.

Kế tiếp một phần trong chuông, Tô Trọng Khang ở Lý Hạo trước mặt lấy nước chảy mây trôi cao siêu kỹ thuật, phô bày hắn thông thạo trùng phao kỹ năng. Hắn lần này trùng phao chính là Hoàng Sơn Long Tinh, nó thuộc về hồng trà, phao phương thức cũng là không giống nhau.

Trùng phao Ô Long trà thủ pháp, tục xưng công phu trà, nó phần lớn là dùng ở năm ba bận tốt tụ họp lúc, thư thích nhân nhĩ, có thể vừa uống trà vừa trò chuyện chuyện nhà; mà giống như loại này đại quán trà trùng phao phương thức, nhất định là không thể như vậy, đặc biệt là ở trong quán trà chỉ có một mình hắn dưới tình huống, cho nên hắn dùng thủ pháp là tô trà.

Không giống với hắn trùng phao Ô Long trà lúc đồ sứ trắng nắp chén, hắn lấy ra một cái đường kính 13 cm tả hữu chun trà, nó dứu mặt màu sắc cảm đen như tằm, dịu dàng trong suốt, cẩn thận nhìn một chút, dứu trên mặt phủ đầy dày đặc gân mạch trạng bạch màu nâu văn sứt, giống như thỏ trên người chút nào lông vậy nhỏ, ở ánh đèn chiếu rọi xuống, lại còn có thể chiếu lấp lánh.

Hắn cầm ra hai cái giả vờ nước sôi dào hồ, trước đem một người trong đó đặt ở nhỏ đất bếp thượng, trải qua "Suối sơ phỉ", "Bạch hạc tắm" sau, lại đem một cái khác để lên nhỏ đất bếp thêm nhiệt. Sau đó, hắn chọn lấy 2 khối Hoàng Sơn Long Tinh, bỏ vào chun trà bên trong, trải qua đệ nhất phao nhanh chóng rửa ráy sau, hắn đem thứ hai cái đào trong bầu nước ấm vừa mới tới 80 độ tả hữu nước sôi, rót vào chun trà bên trong ôn trà, sau đó đào hồ lại tiếp tục thêm ôn, nước sôi nhiệt độ mỗi lên cao 5 độ, gục vào một ít ở chun trà bên trong, cho đến cuối cùng nước sôi, lúc này mới đem nước sôi rót đầy chun trà tám phân tuyến.

Sau đó, lá trà lấy được hoàn toàn thả ra, ần chứa mùi trà trà vị đem hoàn toàn dung nhập vào chén này trà thang trung, không nữa cần đi qua nhiều lần trùng phao.

Một màn này, cũng để cho Lý Hạo đại mở rộng tầm mắt. Hắn trước kia ở trên màn ảnh ra mắt nghệ thuật uống trà sư biểu diễn, nhưng là hắn không nghĩ tới như vậy mặt đối mặt xem, lại như vậy đã ghiền.

Vào giờ khắc này, trong đầu của hắn lại có giá 2000 nguyên tổn rất đáng giá đáng sợ ý niệm. Hắn vội vàng bỏ rơi loại đáng sợ này ý niệm, đồng thời hắn bắt đầu rất mong đợi thường thức được giả ly nước trà.

Trùng phao hoàn nước trà sau, Tô Trọng Khang dùng một cái mộc mâm, đem phần này Hoàng Sơn Long Tinh nước trà đưa đến Lý Hạo trước mặt, toàn bộ quá trình cũng chỉ tiêu phí một phần chung nhiều hơn một chút.

Lý Hạo nhìn chén này nước trà, cũng không biết nên như thế nào hạ miệng.

Mộc trên khay chén này còn tản ra nhiệt khí chun trà, làm người ta yêu thích không buông tay, đặc biệt là ở nhu hòa ánh đèn chiếu rọi xuống, chun trà đậm thỏ chút nào hoa văn ở nước trà trong xen lẫn nhau chiếu rọi, lại còn xuất hiện ngũ thái tân phân vàng sáng, đủ mọi màu sắc, mỹ luân mỹ hoá, giống như kim cương vậy rực rỡ tươi đẹp, thật sự là đẹp không thể tả.

Còn có những thứ kia lá trà, trải qua nghệ thuật uống trà sư thần kỳ trùng phao, ở thanh bạch hơi vàng trà thang trung, ánh sáng màu non vàng, bạch chút nào phi người, từ từ chìm vào đáy chén.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Chương 15: Được

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

"Tiên sinh, nước trà này sẵn còn nóng nên uống, nguội không uống nó sẽ lạnh."

Tô Trọng Khang nhắc nhở, nghe vào Lý Hạo trong tai, để cho hắn hơi lúng túng một chút. Hắn đầu gì cũng là từ Ma Đô tới đàn ông, cũng không thể bị coi thành nhà quê. Lý Hạo ngẩng đầu nhìn một cái Tô Trọng Khang, phát hiện hắn khóe miệng lơ đãng co rút một chút.

Hy vọng trà của nguội, có thể xứng với nguội diêm dúa bề ngoài. Lý Hạo trong lòng hận hận nghĩ.

Hắn nâng chung trà lên ngọn đèn, một cổ mùi trà vị xông thẳng vào óc, trong nháy mắt sẽ để cho toàn thân hắn lỗ chân lông mở toang ra, kia cổ nhẹ nhàng khoan khoái cảm giác thẳng vào đáy lòng.

"Trà ngon, điều này thật sự là quá thần kỳ." Lúc này Lý Hạo, vô cùng khiếp sợ. Vào giờ khắc này, hắn thật cảm thấy mới vừa rồi quyết định thật là quá sáng suốt liễu, tiền này còn tốn thật trị giá.

Hắn không hề nghĩ ngợi, giương ra miệng to liền uống hai hớp to. Nước trà này vừa vào miệng, cam thuần nhẹ nhàng khoan khoái, hắn trở về chỗ sau một chút, mới rất không thôi nuốt xuống, không nghĩ tới nước trà này theo thực quản đi xuống thời điểm, trong nháy mắt liền đem hắn mới vừa trong lòng mới đích úc kết cho đánh vào không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Đây là trà gì a?"

Lúc này, hắn đầu lưỡi chỗ truyền đến hàng loạt trở về cam, hắn không nhịn được hỏi một câu, phát hiện hắn đang lúc nói chuyện lại còn mang nhàn nhạt mùi trà vị.

"Hoàng Sơn Long Tĩnh." Tô Trọng Khang nhàn nhạt trả lời.

Hoàng Sơn Long Tĩnh. Lý Hạo trong lòng lặng lẽ đọc một câu, hắn nhớ loại trà này.

Hắn lại uống một hớp lớn, lần nữa lộ ra hài lòng vẻ mặt, lúc này mới đưa mắt nhìn sang bên cạnh đang ngăn người nghệ thuật uống trà sư.

Hắn quan sát một hồi, lúc này mới dè dặt nói: "Ngươi bên này có hay không cung cấp trà thực?" .

Bị cắt đứt suy nghĩ Tô Trọng Khang nghe xong ngăn ra, ngược ngừng trả lời: "Tạm không cung cấp trà thực."

Thôi, không có trà thực phối hợp, nước trà này vẫn là rất tốt. Lý Hạo nhẹ nhàng nhấp một hớp nhỏ, lúc này mới thư thái.

Ngắn ngủn 2 phút trôi qua sau, Lý Hạo trong lúc bất tri bất giác liền đem một chén nước trà đều uống sạch, nhưng vẫn là cảm giác chưa thỏa mãn.

"Thêm một chén nữa nước trà đi, ta thật giống như còn ăn chưa no." Lý Hạo đầu óc nóng lên, thuận miệng chính là nói một chút. Nhưng là sau đó, hắn liền ảo não, xem ra mình còn thật sự là thắng nhà quê, nào có người uống trà lấy ăn no làm mục đích cuối cùng.

Tô Trọng Khang sau khi nghe, mừng rỡ khôn kể xiết, vừa muốn đưa tay đi sờ đầu hắn, chuẩn bị đón thêm hạ đơn này làm ăn lúc,

Trong đầu của hắn xuất hiện hệ thống nhắc nhở.

Hệ thống nhắc nhở: Ở trong quán trà, mỗi người mỗi ngày trên nguyên tắc chỉ có thể hưởng dụng một chén nước trà, nếu như khách phải nhiều điểm một chén lúc, giá cả ở phía trước một chén trên căn bản tăng gấp đôi.

Tô Trọng Khang sửng sốt một chút, yên lặng trong lòng lại tính một khoản trưởng, chén thứ nhất giá tiền là 2000 nguyên, chén thứ hai giá cả thì trở thành 4000 nguyên, như vậy chén thứ ba giá cả liền lập tức biến thành 8000 nguyên.

Hắn âm thầm nói mấy câu sau, rồi mới hướng Lý Hạo nói: " Xin lỗi, chúng ta quán trà tên gọi một chén quán trà, mỗi vị khách hàng mỗi ngày trên nguyên tắc chỉ có thể điểm một chén nước trà."

Nghe được không thể uống nữa đến nước trà lúc, Lý Hạo cảm thấy có chút mất mát.

"Nhưng là nếu như ngươi giữ vững muốn nữa uống một chén lời, chén thứ hai giá cả phải là 4000 liên bang tiền." Tô Trọng Khang tiếp tục nói.

"4000?" Lý hạo nghi ngờ một chút, giá 2000 nguyên một chén trà còn có thể miễn cưỡng tiếp nhận một chút, nhưng là chén thứ hai phải thêm giới, cái này thì hơi đắt một chút, hắn chỉ có thể uyển chuyển cự tuyệt.

Tô Trọng Khang cười khỏ một cái, không thể làm gì khác hơn là nói: "Chúng ta bên này cũng bán ra loại trà này, người có muốn hay không mua một ít trở về mình ngâm uống nữa?"

"Các người cũng có bán ra loại trà này? Có phải hay không cùng ta uống loại trà này là giống nhau?" Lý Hạo vừa nghe đến trong tiệm còn ra bán loại trà này, đánh liền coi là mua một ít trở về. Nhưng là, hần đôi với lá trà biết không nhiều, rất sợ bị người lừa, dứt khoát dứt khoát hỏi.

"Bán ra lá trà cùng người uống cái loại đó là giống nhau như đúc." Tô Trọng Khang trả lời, nhưng là hần suy nghĩ một chút, lại bổ sung một câu: "Nếu như người là mua về mình ngâm uống, có thể mùi vị sẽ hơi kém một chút, dầu sao người không phải nghệ thuật uống trà sư, có thể không có biện pháp hoàn toàn đem lá trà trùng mùi trà trà vị trùng phao đi ra. Bất quá, ta dám cam đoan, trà này lá đều là giống nhau."

"Vậy người trà này lá bán thế nào?" Lý Hạo rất có hứng thú lại hỏi một câu, hần nhớ hần có một chết đáng, bình thường cũng đều yêu thích uống trà. Mặc dù Lý Hạo từ hần bên kia uống nhiều lần, mùi vị đó xa không bằng nơi này tốt, nhưng nhìn hần thủ pháp chắc cũng là cùng vị này không sai biệt lắm, khác biệt có thể chính là ở chỗ lá trà ưu liệt thượng.

Cho nên, hần đột nhiên có một chủ ý, nếu như giá tiền thích hợp, hần liền mua một ít trở về, sẽ để cho đồng đảng mỗi ngày đều hỗ trợ phao một chút tốt lắm.

"Ta bên này giá bán là 50 khắc lá trà 2000 liên bang tiền." Tô Trọng Khang nhìn đối diện Lý Hạo một bộ nhao nhao muốn thử hình dáng, cảm thấy khoản làm ăn này phỏng đoán có triển vọng.

"50 khắc? 2000? Thật giống như có điểm đất nha, ông chủ." Lý Hạo một tháng cũng chỉ bảy tám ngàn đồng tiền thu vào, mặc dù hần bình thường cũng chính là thỉnh thoảng mua một ít động tràn đầy sản phẩm, chi tiêu không là rất lớn, nhưng là dùng 2000 đồng tiền đi mua 50 khắc lá trà, hần hay là không dưới cái đó tay.

Vừa nhìn thấy Lý Hạo biểu tình, Tô Trọng Khang liền thăm cảm giác không ổn, vì có thể tấn sấp hoàn thành nhiệm vụ, hần không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt khuyên nửa một câu, "Cái giá tiền này thật ra thì đã coi như là rất công đạo. Ta giúp người coi là một khoản trước, ta mới vừa rồi lượng dùng không sai biệt lắm là 2 khắc lá trà, 50 khắc lá trà có thể để cho người phao ra 25 chén, như vậy trung bình một chút, một chén nước trà giá cả cũng mới 80 mà thôi, người nói hoa không có lợi lắm!"

Nghe Tô Trọng Khang như vậy lời nói, Lý Hạo đột nhiên cảm thấy hần thật giống như chiếm tiện nghi, hần ở bên này uống một chén thì phải 2000 nguyên, hay là mua về tính toán một ít.

...

"Đồ đồ đồ" Lý Hạo trong túi xách điện thoại đi động reo.

"Này, Hạo tử, chuyện tiến hành phải thế nào?" Lý Hạo mới vừa nhận, trong điện thoại đi động liền truyền ra một đạo thô bỉ thanh âm.

"Phòng đoán không vui." Lý Hạo đúng sự thật giao phó.

"Không phải đâu, Hạo tử. Có phải hay không người lại hù được người, lại nói lung tung đi." Cái đó thô bỉ thanh âm kinh hô.

"Người cũng không gặp được, ngay cả nói chuyện cơ hội cũng không có." Lý Hạo dờ khóc dờ cười, cái này có thô bỉ thanh âm đàn ông tên là Trương Vĩ Quân, là hần đồng đảng, chính là hần giựt giây Lý Hạo.

"Như vậy a, vậy người không phải là bị lừa bỡn. Thôi, đối với loại đàn bà này, chúng ta không muốn cũng được. Vậy người mới vừa rồi chẳng lẽ ngày gốc chờ nàng lâu như vậy chứ?" Trương Vĩ Quân hỏi.

Lý Hạo dùng lại một chút, sau đó liền nhắm mắt nói: "Làm sao có thể. Ta mới vừa rồi không thấy người, liền trực tiếp chạy đi uống trà. Đứng rồi, người không phải là đối lá trà cũng có nghiền cứu sao, ta hỏi một chút người a, thượng hạng Hoàng Sơn Long Tinh trà có phải hay không rất đắt?"

"Được nha người, người lúc nào trà ngon miệng, ta làm sao cũng không biết. Hoàng Sơn Long Tinh? Người không phải ở mạn nam thành phố sao? Hỏi thế nào khỏi Hoàng Sơn Long Tinh. Đây chính là hoa hạ thập đại trà nổi tiếng, danh tiếng lớn đâu! Loại này trà ngon ngay cả ta cũng chưa uống qua mấy lần, người hỏi cái này làm sao?" Trương Vĩ Quân nghi ngờ hỏi, hần cảm thấy Lý Hạo nhất định là bị đả kích, bằng không hôm nay làm sao cho hần cảm giác là lạ. Trước kia hần thất tình lúc, cũng không phải là như vậy, mỗi lần cũng sẽ rất kích động, sau đó nhất định sẽ chạy đi động tràn đầy thành, ngăn ngơ chính là một ngày, làm sao hôm nay lại hỏi tới trà.

"Nguyên lai là hoa hạ thập đại trà nổi tiếng, khó trách uống ngon như vậy." Lý Hạo tự lẩm bầm, hần sờ một chút trong túi đeo lưng kia 50 khắc trà ngon, trong lòng nhất thời thư thân không ít.

"Ha ha, một mình người chưa uống qua trà tay mơ, biết cái gì nha. Người hay là mau trở lại đi, muốn uống trà rồi, ta mang người đi một cá địa phương tốt, nhất định để cho người lưu liên vong phần, thuận tiện giúp người tăng trưởng một chút kiến thức." Trương Vĩ Quân lơ đãng nói.

Bên trong quán trà, đưa đi Lý Hạo sau, Tô Trọng Khang đem trà cụ thu thập một chút, liền lại nhàn rồi.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Đông Phương Mỹ Nhân

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Bất quá, ở hắc sừng sốt trong khoảng thời gian ngắn này, hắc người trong trương mục lại xuất hiện một khoản 1500 nguyên chuyển tiền, đang dùng đồ thượng chỉ ghi rõ "Trà nợ" hai cái rất đơn giản sáng tỏ chữ.

Hệ thống này cũng quá thấy tiền sáng mắt đi, như vậy một chút tiền đều phải cà đi ra ngoài như vậy một đoạn lớn. Tô Trọng Khang đột nhiên cảm thấy có một chút đau tim, nhưng là hắc tuyệt đối không phải bởi vì đau lòng như vậy một chút tiền.

Hắn một mực tin tưởng, mình nhưng là phải người làm đại sự, cũng không cùng hệ thống cân cân so đo giá một nhỏ nhặt không đáng kể chuyện. Hơn nữa, hệ thống không phải trả lại cho hắc giữ lại 180 nguyên, một tháng qua, cũng có thể tồn cái 5000 khối, giá thu vào đã coi như là cũng không tệ lắm.

Tiếp theo, Tô Trọng Khang coi làm việc y phục, liền trực tiếp chạy về trên lầu. Một nửa ngày kế tiếp, mặc dù chi chiêu đãi một người khách, nhưng là hắc vẫn là có một cổ kiệt sức cảm giác mất sức.

Hắn nằm ở trên giường, vốn định眯 một cái, nhưng phát hiện hắc đầu óc giống như xe lốc cốc vậy không ngừng chuyển. Cái này quán trà là có thể kiếm tiền, đối với một điểm này, hắc lúc mới bắt đầu có chút nhỏ hoài nghi, mà nay nhưng là rất tin không nghi ngờ.

Chỉ cần hắc có thể giải quyết nói liền không dứt khách hàng đến cửa giá nhìn một cái tựa như đơn giản, thực thì cũng thật khó khăn đích vấn đề kỹ thuật, như vậy cái này quán trà thật có thể cho hắc mang đến không có thể tưởng tượng tài sản.

Hôm nay, hắc nên như thế nào đi mời chào khách đến cửa chứ ?

Tô Trọng Khang có chút rầu rĩ, nếu như hắc là trên địa cầu, chỉ cần ghi danh mấy cái doanh tiêu số, ở trên mạng nghiêm quảng lưới, cũng không buồn không bị người nhớ. Nhưng là ở cái thế giới này, mỗi một người đều có một cái trên mạng thân phận thức biệt nữa, chỉ cần người phân phát quảng cáo các loại tin tức rác rưởi, liền đem đối mặt kếp xù tiền phạt. Chính phủ liền bang cũng không sợ người thường không trả nổi, hắc có chính là thủ đoạn để cho người ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ.

Cho nên, liền bang không sợ người phạm chuyện, chỉ sợ người đảng hoàng theo như quy củ tới, như vậy nó nên cho người, nên giúp người tranh thủ người hợp pháp quyền lợi đích cũng phải giúp người, nếu không, nó cũng muốn trả cho người kếp xù bồi thường.

Hơn nữa, càng cái hồ là, hắc bây giờ cái này quán trà, còn không có trải qua ngành tương quan khảo hạch, cứ như vậy, hắc cũng chỉ không cách nào lấy được tuyên truyền cửa hàng tư cách.

Cái này cũng không được, vậy cũng không được, cái này thật là sẽ lo lắng Tô Trọng Khang, hắc cảm thấy mình đã là một cái đầu hai cái lớn.

Chẳng lẽ muốn ta đi nhiều người giao lộ kiếm khách người tới sao? Tô Trọng Khang nghĩ tới nghĩ lui, dường như chỉ có cái phương pháp này là đơn giản thô bạo, có thể ra thành quả.

Đang lúc tô trọng khang trong đầu tràn đầy ý tưởng rồi bụng lúc, hệ thống lại kịp thời đi ra tú cảm giác tồn tại.

"Hệ thống phân phát nhiệm vụ. Là hay không tiếp nhận nhiệm vụ?"

Tô Trọng Khang mở ra nhìn một cái, không thể nói là nên vui vẻ hay là khổ sở.

Chủ tuyến nhiệm vụ mời tức chủ ở năm ngày bên trong, vận dụng hệ thống cung cấp cho người năm phân giống nhau tài liệu, thuần thủ công chế ra ít nhất một phần tam đẳng ưu phẩm cấp trở lên Đông Phương Mỹ Nhân trà.

(Nhiệm vụ nhắc nhở: Theo tức chủ chế trà tay nghề đề cao, hệ thống ban bố tương ứng chế trà nhiệm vụ độ khó cũng sắp gia tăng.)

Khen thưởng nhiệm vụ hệ thống chỉ lấy khỏi một phần tam đẳng ưu phẩm cấp trở lên Đông Phương Mỹ Nhân trà, còn lại đảm nhiệm tức chủ xử trí.

Xem ra tự mình đi giao lộ kiếm khách kế hoạch lại được bị lỗ, mấy ngày nay thật vẫn phải nghiêm túc suy nghĩ cái này Đông Phương Mỹ Nhân trà. Tô Trọng Khang trong lòng lặng lẽ thở dài một cái.

Sau đó, hắn liền bắt đầu ở trên mạng kiểm tra liên quan tới Đông Phương Mỹ Nhân trà tài liệu. Đối với hắn mà nói, cũng là lần đầu tiên nghe được loại trà này, bất quá danh tự này hắn rất thích.

Nói tới cái này Đông Phương Mỹ Nhân trà, nó cũng coi là Ô Long trà, là nửa lên men xanh trà trung, lên men trình độ nặng nhất trà phẩm. Nó trở ra hình cao nhô, kín đáo, ưu mỹ dễ hư khí chất mà cân, tỉ mỉ quan sát, có đỏ, vàng, bạch, xanh, hạt chờ năm loại màu sắc, xinh đẹp đôn hoàng bích họa trung người mặc ngũ thái ban lan vũ y bay Thiên Tiên nữ, cho nên tư thâm trà hữu cửa cũng xưng là "Năm màu trà".

Hơn nữa, Đông Phương Mỹ Nhân trà khác có kháng già yếu, mỹ bạch, dưỡng nhan, giảm cân chờ công hiệu, nàng kia tuyệt cao khẩu vị cùng mùi thơm đặc biệt thích hợp nữ sĩ uống.

Mặc dù Đông Phương Mỹ nhân trà ở trà hữu trong vòng danh tiếng rất lớn, là một loại rất quý giá trà, nhưng là ít có người có thể thưởng thức được. Bởi vì nó coi như là rất hiếm chủng trà, nó nguyên liệu cần sử dụng là trà nhỏ lá xanh thiên hút sau sinh ra tự nhiên lên men trà mầm, như vậy mới có thể chế ra có đặc biệt mật ong và quen thuộc mùi trái cây hương vị Đông Phương Mỹ Nhân trà.

Không thể không nói, lần này, hệ thống thành công khai dậy Tô Trọng Khang ý chí chiến đấu, nó cái nhiệm vụ kia khen thưởng, nhìn quả thật giống như là một phần tốt khen thưởng, nhưng là ở hắn trong lòng, phần thưởng này nói thành là một cái đại nhĩ quất từ cũng nói phải thông.

Lần trước chế tạo Hoàng Sơn Long Tinh trà lúc, hắn nhưng là ở một lần cuối cùng lúc mới thành công chế tạo thành công. Cho nên, đối với lần này Đông Phương Mỹ Nhân trà, hắn trong lòng vốn là cũng là không có bao nhiêu nắm chắc.

Tô Trọng Khang hồi tưởng lần trước chế tạo Hoàng Sơn Long Tinh lúc kinh nghiệm, quyết định trước hay là luyện tay một chút tương đối khá.

...

Đêm đã khuya, mà Tô Trọng Khang nhưng còn không có bao nhiêu buồn ngủ, hắn nhìn hệ thống đem phần này thất bại trà thu hồi sau, lặng lẽ cảm ra một cái máy vi tính xách tay, viết xuống hắn lần này có được tâm đắc lãnh hội.

Thứ hai ngày, Tô Trọng Khang một mực ngủ đến mau buổi trưa mười hai điểm, lúc này mới tỉnh lại. Hắn tắm rửa một chút, lại chạy lên lầu cuối cho mình trùng phao một bầu Thiết Quan Âm, chuẩn bị để cho mình lấy đầy đặn trạng thái tinh thần nghênh đón chờ một chút khiêu chiến.

Đối với hắn mà nói, không khách tới cửa, coi như là ngây ngô ngồi một chút ngo, vậy cũng rất không dễ dàng nha.

Khi Tô Trọng Khang mở ra cửa tiệm lúc, phát hiện người đi trên đường thật giống như so với hôm qua nhiều hơn rất nhiều. Hắn nhìn một chút ngày tháng sau, mới phát giác nguyên lai hôm nay là thứ bảy nha, cái này thì khó trách.

Nhìn những thứ này người đi đường, Tô Trọng Khang đột nhiên có như vậy một chút lòng tin, nói không chừng hôm nay sẽ là một cái ngày tốt đâu.

Đúng như dự đoán, quán trà mới vừa không mở lâu, thì có một đôi tình lữ trẻ tuổi đi vào quán trà. Nam có chút nhỏ đẹp trai, dáng dấp thật ánh mặt trời, nữ không thể nói đẹp bao nhiêu, nhưng cử chỉ tự nhiên hào phóng, một chút cũng không kiêu làm, vô hình trung vì nàng gia phân không ít. Hai người đứng chung một chỗ, ngược lại là cũng thật xứng đôi.

"Huyền Huyền, bên ngoài thời tiết nóng như vậy, chúng ta hay là chờ một chút lại vào công viên tốt lắm, trước tới bên này mát mẻ một chút." Nam này nhìn ngược lại là một rất tỉ mỉ hài tử.

"Cũng tốt. Đại nỳ các nàng là không phải có ý cả chúng ta a, chúng ta đều tới, các nàng lại còn không tới." Cái tên này kêu Huyền Huyền cô gái quay đầu nhìn xa xa một cái, oán trách một câu, tiếp tục nói: "Vậy chúng ta trước uống một ly trà đi, ngồi ở đây bên từ từ chờ các nàng. Các nàng nếu là đến, chúng ta bên này cũng có thể nhìn thấy."

"Ông chủ, các người bên này cũng bán trà gì a?" Nam hài này nhìn chung quanh một chút, phát hiện bên trong quán trà chỉ có một người, liền dứt khoát câu hỏi.

Tô Trọng Khang chỉ chỉ treo ở bên cạnh trà đan, nói: "Thực đơn ở bên kia, các người có thể trước nhìn một chút."

Cái này trà chỉ là hắn tới hôm qua mau đánh dương lúc, hướng hệ thống phản ứng. Ở nơi này trong quán trà, hệ thống quy định bất kỳ hắn tư nhân đồ cũng không thể xuất hiện, có nhu cầu lời, có thể trước thời hạn hướng hắn xin, dĩ nhiên điều kiện tiên quyết là hắn phải trả tiền.

Vì để tránh cho người khác kêu bữa ăn lúc lúng túng, Tô Trọng Khang vẫn là quyết định cái này trà đan phải treo lên, nó thật trọng yếu. Hơn nữa, hắn còn đem "Mỗi người mỗi ngày trên nguyên tắc chỉ có thể hưởng dụng một chun nước trà, trà hơn gấp đôi tiền có thể hưởng thứ hai ngọn đèn" mấy cái này chữ to cũng cho ký hiệu đi lên.

Đây đối với trai gái theo Tô Trọng Khang ngón tay phương hướng, nhìn sang. Cái này không nhìn không cảm thấy tiệm này có gì đặc biệt hơn người, nhìn một cái dưới, giá đầu tiên nhìn còn cảm thấy là mình nhìn lầm rồi, hai người nhìn nhau một cái, lại nghiêng đầu nhìn một lần, lúc này mới phát hiện mình không có nhìn lầm.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Lão nãi nãi

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Không thể không nói, Tô Trọng Khang giả trang tương rất là không tầm thường, hơn nữa hần nước chảy mây trôi, không đông dài trùng phao nghệ thuật uống trà, quả thật cũng thật cảnh đẹp ý vui.

Hần một bộ đầy đủ động tác xuống, liền lập tức kinh hãi đầy đối với trai gái.

Khi chén trà bị đưa đến bọn họ trước mặt lúc, cô gái này lập tức móc ra quang não, mở ra chụp hình kiểu mẫu.

"Giá thật là đẹp a." Cô gái một bên vỗ, còn một bên phát ra khen thanh, "Anh đẹp trai, cái này chén trà có thể hay không coi là tặng phẩm phụ nha?"

"Ngạch, bốn điểm tạm không cung cấp tặng phẩm phụ." Tô Trọng Khang đối mặt với người đẹp mạo hiểm tình tình vậy ánh mắt, chỉ có thể thành thật trả lời. Đùa gì thế, lấy hệ thống đi tiểu tính để suy đoán, nói không chừng giá một chén nước trà giá trị thật vẫn xa xa kém hơn cái này chén trà, làm sao có thể đem bọn họ tặng thêm đi ra ngoài đây!

Cô gái nghe được Tô Trọng Khang trả lời, có chút nhỏ thất vọng. Nàng là thật phát ra từ nội tâm cảm thấy trà này chén rất đẹp mắt, mặc dù nàng căn bản là không nói ra bọn họ rốt cuộc nơi nào đẹp mắt, nhưng là bọn họ quả thật lập tức liền hấp dẫn mình ánh mắt. Nếu như cứng rắn muốn nói bậy một cái, đó chính là nàng cảm thấy sẽ sáng lên chén trà nhìn rất khóe.

Đưa bé trai lên an tĩnh ở một bên nhìn, nhìn cô gái kia trong ánh mắt mang cung chịu, đến khi hần xác nhận cô bé này đã chụp hình hoàn sau, sờ một cái nàng đầu, nói: "Mau nếm thử đi."

Đang uống thử một ngụm trà trước, Vương Tử vượt qua cảm thấy mình là ôm cực cao mong đợi, bởi vì Tô Trọng Khang một ngón kia xinh đẹp nghệ thuật uống trà chinh phục hần. Nhưng là, khi nước trà cửa vào một khắc kia, hần cảm thấy mình còn đánh giá thấp.

Trà, đúng là trà ngon. Mặc dù nước trà này mùi trà vị còn không bằng hần trước đã uống một ít mắc tiền trà, nhưng là nó mát mẽ thoát tục khẩu vị thật trong nháy mắt liền đem hần vị lợi tỉnh lại.

Lúc mới bắt đầu, hần còn tưởng rằng là mình ảo giác, đầu sao hần mới vừa rồi ở bên ngoài phơi một lúc lâu, xuất hiện như vậy tình hình cũng là chuyện đương nhiên. Cho nên, hần lại hoài nghi thử thứ hai miệng, tỉ mỉ thưởng thức một phen sau, giá mới lộ ra kinh ngạc vui mừng thần sắc.

Rất nhanh, một chén nước trà rất nhanh chỉ thấy đầy. Uống xong một hóp này, Vương Tử vượt qua chỉ cảm thấy một cỗ khí mát mẽ từ bên trong ra ngoài tán mát ra, trên trán lại có một tầng mịn mồ hôi.

Trà này, cũng quá nhỏ khát nước rồi. Vương Tử vượt qua trong nháy mắt cảm thấy cả người không chỗ không sáng khoái, một hóp mang khí trời trực khí bị hần vừa phun ra.

Uống xong sau, bọn họ còn có chút chưa thỏa mãn, ở nhỏ nhỏ vùng vẫy một phen sau, bọn họ cơ hồ là cắn răng lại gọi thêm hai chén. Không phải là nhiều gấp đôi giá cả mà, dù sao đã đến cuối tháng, còn dư lại mấy ngày cũng chỉ khế cắn răng đi qua.

Chén thứ hai tới một cái, bọn họ có thể trở nên ưu nhã nhiều.

Đầu sao mới vừa rồi khí trời cũng tán đi phần lớn, hơn nữa giá chén thứ hai giá cả có thể so với chén thứ nhất cao quá nhiều, nữa trâu như vậy uống lời, có thể liền không thích hợp lắm.

Bất quá, trà này chén cũng không đại, coi như bọn họ nửa tỉ mỉ thưởng thức, ở ước chừng hai ba phút sau, bọn họ cũng chỉ uống xong. Vương Tử vượt qua đánh một cái cách, mới lộ ra hải lòng về mặt.

Lúc này, Tô Trọng Khang mới mở miệng hỏi bọn họ có hay không muốn mua trà định.

Nghe lời này một cái, bọn họ nhất thời lúng túng. Sớm biết có thể mua trà lời, vậy bọn họ mới vừa rồi tại sao phải uống nửa thứ hai ly đầu, phải biết, kia hai phân thứ hai ly tiền đã đủ bọn họ mua nhỏ nửa phân lá trà.

Nhưng là, nước trà đã vào trong bụng, như thế nào đi nữa áo não cũng vô ích. Bọn họ đang thờ dài một phen sau, cũng chỉ có thể xóa bỏ.

Không thể không nói, trong quán trà hoàn cảnh, để cho người ở bên trong cảm thấy rất thoải mái. Bọn họ chờ người cũng còn chưa tới, cho nên bọn họ cứ tiếp tục ở bên trong chờ. Bọn họ vốn định cùng cái này đáng vấp không tệ nghệ thuật uống trà sư tán gẫu một chút cái gì, nhưng phát hiện cái này đứa bé lớn thật giống như cũng không giỏi cùng người xa lạ trao đổi, mỗi lần cũng có thể làm cho đề tài vùi lấp ở nào đó trong một cái góc ngúi.

Tô Trọng Khang nhìn đây đối với trai gái, cảm giác có chút không chịu nổi, đặc biệt là cái này hào phóng sáng sủa cô gái. Nàng đây là đang quang minh chánh đại liêu ta đi, Tô Trọng Khang qua một đoạn thời gian thật lâu mới nhận ra được. Bất quá, hắn còn thật cảm ơn bọn họ, ở bọn họ chơi đùa trung vô hình trung để cho trong quán trà nhiều hơn một tia nhân khí, không nữa để cho người cảm thấy lạnh như băng cùng một loại từ chối người từ ngoài ngàn dặm cao ngạo cảm, lục tục lại có mấy vị người đi đường đi vào quán trà.

Trong bọn họ phần lớn người ở nhìn một cái nước trà giá cả sau, liền lặng lẽ rời đi, có thể là bọn họ cảm thấy cái này trẻ tuổi nghệ thuật uống trà sư phao không ra một bầu trà ngon, cũng có thể là bọn họ cảm thấy ở loại hoàn cảnh này trung uống một ngon đến mức như vậy nước trà không lớn tìm được, cũng có thể là những nguyên nhân khác, bọn họ cứ như vậy đi.

Cho nên, cuối cùng chỉ lưu lại ba vị khách hàng, một đôi trung niên vợ chồng cùng một vị rất tinh thần lão nãi nãi.

Vị này lão nãi nãi là hắn ở gọi kia một đôi trung niên vợ chồng lúc, mới tiến vào quán trà. Tô Trọng Khang sau khi thấy, nhấn dưới bàn một cái chốt mở điện, thứ ba cây giống nhau như đúc tay vịn ghế từ từ đất thẳng xuống.

Hắn đối với lão nãi nãi lộ ra một cái rất ngượng ngùng nụ cười, tỏ ý nàng mời ngồi, sau đó cứ tiếp tục hắn mới vừa rồi còn không phao trà ngon.

Tô Trọng Khang nhận ra được hắn trùng phao kỹ năng ở hắn mấy lần luyện tập hạ, thật giống như hơn muốn gì được nấy. Hắn bây giờ đã có thể đồng thời trùng phao hai chun nước, mà không bị ảnh hưởng. Bất quá, hắn mơ hồ cảm thấy, lấy trước mắt hắn năng lực còn không cách nào làm được đồng thời trùng phao ba chén, tức thì trùng phao đi ra, bọn họ mùi vị cũng là sẽ có khác biệt, cho nên hắn không dám thử nghiệm.

Ở hắn thẳng ngay đây đối với trung niên vợ chồng, ở bọn họ trước mặt pha trà lúc, người đàn ông nghe cổ nhàn nhạt mùi trà vị, nhũn nhũn.

Người đàn ông này kêu Tạ Kim Hoa, hắn kinh doanh buôn bán đồ xài trong nhà, coi như là có chút tài sản. Bởi vì bình thường khá nhiều làm ăn lui tới, hắn đang chiêu đãi khách lúc, cũng đều sẽ tự mình trùng phao nước trà. Thà hắn người ngoài nghề bất đồng, bọn họ nhìn Tô Trọng Khang chỉ cảm thấy rất cảnh đẹp ý vui, mà hắn đâu sao tự xưng là nửa người trong nghề, ở hắn trong mắt, tô Tô Trọng Khang nghệ thuật uống trà quả thật cũng coi là lợi hại, nhưng là hắn càng tò mò hơn nhưng là là trà.

Lấy trước mắt thành phố trên mặt là trà mà nói, bất kể là phẩm cấp gì, dĩ nhiên lấy hắn giá trị con người địa vị, hắn cũng chỉ có thể tiếp xúc tới tinh phẩm cấp, chỉ cần bị nước sôi một trùng phao, là có thể tán mát ra mùi trà đậm đà vị, giá đã coi như là nghiệp giới nhận thức chung. Nhưng là, hắn mới vừa rồi chỉ có thể ngửi được nhàn nhạt thoang thoảng.

Nếu như giá tiệm trà không phải hắc điểm lỗi, như vậy xuất hiện loại chuyện này đích nguyên nhân chỉ có thể có hai loại.

Loại thứ nhất chính là Tô Trọng Khang nghệ thuật uống trà tài nghệ sâu không lường được, đủ để đạt tới đẳng phong tạo cực cấp bậc, hắn có thể đem lá trà mùi thơm đang hướng phao lúc khóa ở nước trà trung, loại chuyện này trực tiếp bị hắn bỏ bớt đi, bởi vì phải đạt tới loại cảnh giới này cấp bậc nghệ thuật uống trà sư, ít nhất là phải đem hơn nửa đời thời gian cũng thấm nhuần ở nghệ thuật uống trà trung, lúc này mới có thể thăng hoa mà thành, mà đây cả đứa bé lớn cũng chỉ cùng hắn con gái tuổi không sai biệt lắm, coi như đánh từ trong bụng mẹ liền bắt đầu pha trà, vậy cũng là không đủ.

Thứ hai loại chính là lá trà bất phẩm. Đây cũng chính là hắn tò mò nguyên nhân chủ yếu.

Cho nên, hắn bây giờ không kịp chờ đợi muốn uống được chén nước trà, lấy này tới chắc chắn suy nghĩ trong lòng.

Mà cùng Tạ Kim Hoa nóng nảy bất đồng chính là, vị kia lão nãi nãi từ mới vừa đến bây giờ, nàng tư thế ngồi cũng tốt, dáng vẻ biểu tình cũng tốt, cũng một mực rất ưu nhã, không có một chút buông lỏng.

Mỗi khi có người cùng nàng bốn mắt giao tiếp thời điểm, nàng cũng sẽ lộ ra nụ cười ưu nhã. Mặc dù nàng quần áo lối ăn mặc rất phổ thông, nhưng là phối hợp nàng nụ cười, cho người một loại cảm giác rất thân thiết.

Tô Trọng Khang đem hai chén đưa đến trung niên vợ chồng trước mặt sau, liền lại ngựa không ngừng vó câu bắt đầu phao thứ ba chén nước trà. Trước mắt, hắn rất hưởng thụ kiểu bận rộn này cảm giác, đặc biệt là thấy tất cả mọi người đang uống đến hắn đưa lên nước trà lúc, cũng là một bộ say mê biểu tình, cái này làm cho hắn rất thỏa mãn.

Bất quá, cái này lão nãi nãi phản ứng nhưng ngoài Tô Trọng Khang ngoài ý liệu. Hắn vốn tưởng rằng lão nãi nãi ít nhất cũng sẽ xuất hiện một tia ba động tâm tình, nhưng là hắn quan sát một hồi lâu, lúc này mới tâm phục khẩu phục. Nàng từ đầu đến vẫn vẻ mặt, cũng là một bộ vốn nên như vậy đáng vẻ. Hơn nữa, cái này lão nãi nãi ở uống trà thời điểm, lại biết dùng một cái tay khác ngăn trở mình phía trước, nước trà cửa vào sau, lúc này mới để xuống.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Chương 18: Chân dài

Tác giả: Tiểu Hưu Hàn Sơn

Khi Tạ Kim Hoa uống nước trà một khắc kia, hắn không biết nên dùng cái nào chữ đi hình dung hắn trong lòng cảm thụ. Hắn trước kia cũng uống qua tinh phẩm cấp trà, nhưng là xa không có lần này xúc động lớn như vậy.

Coi như là Hoàng Sơn Long Tinh trà quý vì hoa hạ thập đại trà nổi tiếng, nhưng là đều là tinh phẩm cấp bậc, chênh lệch cũng sẽ không như vậy rõ ràng.

Chẳng lẽ đây là cực phẩm Hoàng Sơn Long Tinh trà, bằng không tại sao có thể có lớn như vậy khác nhau.

Bất quá, cái này giả thiết ngay cả hắn cũng không dám tin tưởng, bây giờ không phải nói Hoàng Sơn Long Tinh trà cực phẩm cấp, ngay cả danh tiếng lớn một chút cực phẩm cấp bậc lá trà tất cả đều là có giới vô thành phố, có ai sẽ ngu như vậy, đem cực phẩm lá trà lấy ra bán, hơn nữa còn như vậy tiện nghi.

Nếu để cho Tạ Kim Hoa biết, hắn bỏ bớt đi nguyên nhân kia vừa vặn là nguyên nhân chủ yếu, Tô Trọng Khang nghệ thuật uống trà đã sớm đạt tới đẳng phong tạo cực cấp bậc, như vậy hắn hẳn cũng sẽ không như vậy quán quít đi.

Nhưng chính là như vậy đơn giản tình huống, ở Tạ Kim Hoa vào trước là chủ chủ quan hạ, khiến cho hắn lâm vào một cái trong ngõ cụt lại cũng chui không ra ngoài.

"Có thể hay không hỏi một chút người là trà nguồn?" Tạ Kim Hoa quán quít rất lâu, nhưng là hắn vẫn hỏi đi ra.

Tô Trọng Khang lộ ra một nụ cười, coi như làm là hắn trả lời.

Tạ Kim Hoa ở cười khò trong lòng một chút, đối với quán trà mà nói, bọn họ lá trà nguồn đều là sẽ không tiết lộ cho người ngoài, trừ phi có người căn cứ nước trà hoặc là trà dấu vết, có thể suy đoán ra tới, cái này thì khác khi chớ bàn về.

Lúc này, Tạ Kim Hoa vợ nhìn chồng như vậy thất hồn lạc phách hình dáng, lấy bọn họ sinh sống hai mươi mấy năm ăn ý, nàng rất biết chồng nàng khẳng định lại là ở quán quít, chỉ có thể nhẹ giọng an ủi một chút, nói: "Sau này chúng ta thường tới bên này uống trà liền tốt, quán quít những vấn đề kia không có gì cần thiết."

"Ta bên này còn có kiêm bán lá trà, các người muốn tới một chút sao?" Tô Trọng Khang thỉnh linh đất tới một câu. Nghe mới vừa rồi bọn họ đối thoại, hắn cảm thấy rất kỳ quái, giá một đôi vợ chồng nhìn một cái thì không phải là làm lá trà buôn bán, tại sao sẽ đột nhiên hỏi ra kia vấn đề.

Bất quá, nếu như Tô Trọng Khang có thể nhìn thấu Tạ Kim Hoa nội tâm, biết hắn bây giờ ở quán quít cái này lá trà phẩm cấp, như vậy hắn thì sẽ thích hoài.

"Người bên này có bán ra lá trà?" Tạ Kim Hoa rất kích động đứng lên. Hắn đang vì hắn mới vừa rồi hỏi ra như vậy không chuyên nghiệp vấn đề mà áo não, vừa nghe trà này quán còn có lá trà bán ra, lập tức liền tinh thần tỉnh táo.

"Giá khoản lá trà dự trữ không nhiều lắm, cũng chỉ... ." Tô Trọng Khang nói.

"Cho ta tới trước một cân đi." Còn chưa chờ Tô Trọng Khang nói xong, Tạ Kim Hoa trực tiếp muốn một cân. Giống như loại này phẩm chất lá trà, bộ mặt thành phố thượng cũng không phải là không có,

Chẳng qua là bất kinh thường có mà thôi. Hôm nay nếu bị hắn cho đụng phải, nói thể nào cũng phải tiên hạ thủ vi cường.

Thấy Tạ Kim Hoa như vậy hào khí, Tô Trọng Khang không thể nói là ngạc nhiên mừng rỡ hay là kinh sợ.

Nhưng là, hắn bây giờ nhưng là có chút không biết làm sao, trước mắt hắn bên này Hoàng Sơn Long Tinh trà hàng tích trữ cũng chỉ tám lượng nhiều mà thôi. Cho nên, hắn chỉ có thể hết sức lo sợ nói, "Ta bên này cũng chỉ có bảy hai hàng tích trữ mà thôi, người nhìn có muốn hay không đem những thứ này trước mua về. Nếu như người còn phải càng nhiều hơn lời, có thể phải hai ba ngày sau mới có."

"Vậy trước tiên muốn những thứ này đi." Tạ Kim Hoa vợ kéo một chút chéo áo của hắn, hướng về phía Tô Trọng Khang mỉm cười một cái. Có thể mua được tốt như vậy lá trà, nàng cũng là sinh lòng vui mừng. Những năm gần đây, nàng cũng bị lão Tạ ảnh hưởng, mặc dù không có giống như hắn như vậy si cuồng, ba ngày hai đầu liền hướng những thứ kia chết đất chết đất tiền trong quán trà chạy, nhưng là nàng cũng thói quen một ngày uống mấy ly trà nước.

Đối với hôm nay uống được nước trà, nàng cũng là rất là hài lòng, hơn nữa giá tiền này thật vẫn xa so với kia chút trà lâu phải tiện nghi nhiều lắm. Cho nên, nàng ở lão Tạ còn không có hỏi rõ giá cả dưới tình huống, liền lộ ra cấp bách, cũng không có quá lớn phản đối, liền không có ngăn cản đi xuống.

Bọn họ dù sao cũng là người làm ăn, nhìn người ánh mắt vẫn phải có, bọn họ tin tưởng trước mắt cái này tiểu tử không phải cái loại đó nói giá không hạn độ gian thương.

Cuối cùng, khi bọn hắn biết được giống như loại này phẩm cấp lá trà một cân mới hai vạn nguyên thời điểm, lại nhiều thanh toán hai chục ngàn khối tiền đặt cọc đặt trước hai cân, lúc này mới hài lòng rồi đi.

Rất nhanh, lão nãi nãi uống xong nước trà sau, cũng không có lộ ra đối với lá trà khao khát, ở uyển chuyển cự tuyệt Tô Trọng Khang sau, cũng mặt đầy bình tĩnh rồi đi. Sau, bên trong quán trà lần nữa lại vắng lạnh.

Hạ bảy giờ trưa, Tô Trọng Khang vừa muốn đóng cửa lúc, có ba vị trẻ tuổi xinh đẹp đại cô nương thờ hồn hể hể chạy tới.

"Chờ một chút, chúng ta rốt cuộc chạy tới." Nói chuyện chính là một vị tướng mạo cao gầy người đẹp, có thể là nàng chân dài nguyên nhân, nàng chạy ở phía trước nhất, sau đó một cái bắp đùi chỉ như vậy thẳng tắp cắm ở hai cánh cửa giữa, lấy này ngăn trở sắp khép lại cửa.

Tô Trọng Khang nhìn điều này sáng choang bắp đùi, cảm giác được một trận hoảng thần, một lát sau sau, hắn mới hỏi: "Các ngươi muốn làm gì?"

"Tới người trà này quán, đương nhiên là tới uống trà. Nghe nói người nơi này nước trà thật uống ngon." Vị mỹ nữ này ngược lại cũng là trực tiếp.

Tô Trọng Khang vừa nghe, trong lòng nhất thời hồi hộp, không nghĩ tới ở mau đánh dương lúc, vừa có thể nhận được ba người khách, hắn mới vừa muốn mở ra cửa, chậm lại một chút đóng cửa đích thời gian, lúc này, hắn đích trong đầu lại xuất hiện hệ thống thứ nhất thông báo.

Hệ thống thông báo: Mỗi ngày quán trà buôn bán thời gian cố định, nếu như ở không phải là buôn bán thời gian tiếp đãi khách, mỗi tiếp đãi một vị khách nhân đem khấu trừ 100 danh vọng trị giá, hơn nữa nhiệm vụ khu trung còn nhiệm vụ chưa hoàn thành, trực tiếp bị phán định là thất bại.

(Mỗi tuân thủ quy tắc trò chơi, không tuân theo quy tắc hậu quả tạm thời là người không cách nào tiếp nhận.)

Nhưng là các nàng là người đẹp nha! Lại không thể châm chước một chút sao! Tô Trọng Khang lộ ra thần tình tịch mịch, nhưng là hắn vẫn phải là làm ra cự tuyệt mỹ nữ quyết định, ai bảo hệ thống này lớn nhất đầu.

"Xin lỗi, quán trà hôm nay đóng cửa, không tiếp đãi khách. Các ngươi muốn uống lời, chiều mai một chút đến bảy giờ, mời đúng lúc tới." Tô Trọng Khang mỗi nói xong một chữ, cũng có thể thấy đối diện mỹ nữ sắc mặt cũng không tốt một phần, nhưng là hắn hay là cắn răng, một hơi đem những lời này cũng nói ra ngoài.

Vị mỹ nữ này nghe xong sau, kỳ ưu tư đã ở ranh giới bùng nổ, nhưng là nàng vừa nghĩ tới, người khác ở hướng nàng sống động giới thiệu cái này quán trà nước trà lúc, cái loại đó phấn khởi vui mừng vẻ mặt, hơn nữa nàng nhìn thấy những thứ kia bán chữ hình lúc, nàng lòng trong nháy mắt liền hòa tan.

Sau đó, nàng lấy một loại nàng chưa bao giờ có giọng, rất vô tội năn nỉ, giả bộ đáng thương nói: "Nhưng là người ta cũng là mới vừa mới nhận được tin tức nha, còn thật xa chạy tới. Người nhìn, ta còn mang giày cao gót, bây giờ đầu ngón chân đều vẫn là tê tê đâu!"

Nếu để cho biết vị mỹ nữ này những thứ kia nam nam nữ nữ thấy một màn này lúc, nhất định sẽ mở rộng tầm mắt, nàng hay là cái đó được gọi là cao lãnh đệ nhất gánh bả tử sao, làm sao lập tức thì trở thành mềm manh cô em rồi!

Rất rõ ràng, ở vị mỹ nữ này phía sau kia hai cô gái, giờ phút này mặt của các nàng thượng là hoảng sợ, còn song song không cảm giác chút nào đất cũng lui về phía sau hết mấy bước, lấy này tới lắng xuống các nàng giờ phút này trong lòng rung động. Nguyên lai, cái gọi là cao lãnh gánh bả tử, cũng có thể trong nháy mắt liền biến thành ngoan ngoãn mèo.

Lúc này, các nàng coi như là biết đồng phục ăn hàng vũ khí cuối cùng là cái gì.

Giờ phút này, Tô Trọng Khang cũng là bị kinh sợ. Hắn giật mình ở chỗ, vị mỹ nữ này biến sắc mặt tốc độ cũng quá nhanh đi, để cho người khó lòng phòng bị a.

Mặc dù hắn rất hưởng thụ người đẹp ở trước mặt hắn nũng nịu, nhưng là hắn vẫn là rất không lưu tình đất đem mỹ nữ bắp đùi ở nàng còn chưa kịp phản ứng, nhanh chóng ôm ra ngoài cửa, sau đó đóng lại cửa.

Rất trượt, tay này cảm không tệ. Phi phi phi, không đứng, là rốt cuộc giải quyết, hắn hít một hơi thật sâu.

"Uy uy uy, đồ lưu manh! Người mở cửa nhanh nha." Ngoài cửa truyền đến mỹ nữ tiếng gào.

Tô Trọng Khang mạnh giả bộ trấn định, nghiêm trang nói: "Cái này là ông chủ chúng ta quy định, ta cũng không có biện pháp a. Ta chỉ là một đi làm, nếu là trái với quy định, ta sẽ trực tiếp bị khai trừ, mời người hiểu."

Không có biện pháp, chỉ có thể đã nói như vậy. Hơn nữa thật giống như cũng nói không sai, mình quả thật coi như là một cái đi làm, còn phải hầu hạ vị đại gia này đâu! Tô Trọng Khang chẳng qua là hơi áy náy một hồi, liền lại lý trực khí trắng đứng lên.

Có thể là những lời này nổi lên tác dụng, vị mỹ nữ này dùng giày đá cửa hai chân sau, cũng rất không cam lòng đất định trở về.

Tiểu tử thú, cái này làm cho ta buổi tối làm sao ngủ được giấc a. Người đẹp rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng. Sau đó nàng quay đầu liền thấy ngoài

ra hai cô gái, một giầy dưới, lập tức khôi phục nàng kia cao lãnh đích biểu tình, rất trịnh trọng cảnh cáo, nói: "Các người mới vừa rồi cái gì cũng không thấy, cũng đều không nghe được. Nghe rõ chưa! Nếu để cho ta biết có thứ tư người biết chuyện này sau, hừ hừ."

"Chúng ta mới vừa rồi chạy chậm, có phát sinh chuyện gì sao?" Một người trong đó cô gái đầu óc xoay chuyển thật nhanh, thuận miệng liền nhận lời.

Câu trả lời này, rõ ràng rất hợp vị mỹ nữ này tâm ý. Nàng vỗ một cái các nàng bả vai, đối với các nàng tiến hành chủ động tương thưởng.

"Chúng ta ngày mai lại tới." Vị mỹ nữ này cẩn rằng nghiêng lợi nói, cái này làm cho ngoài ra hai cô gái, trong lòng rung mình một cái, yên lặng hướng về phía mới vừa rồi vị kia đưa bé lớn mặc niệm một phần chung.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 19: Phách lối

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Tô Trọng Khang sau khi đóng cửa, trong nháy mắt cảm giác thế giới này thanh tĩnh rất nhiều. Nhưng là hắn vẫn không thể lập tức nghỉ ngơi, bởi vì hắn còn phải đi thương thành đổi tiền lá trà, sau đó xào hồng trà, dầu sao thu người ta hai chục ngàn tiền đặt cọc, nói thế nào cũng phải nhanh một chút đem lá trà giao cho bọn họ đi.

Hơn nữa, hắn trong quán trà lá trà cũng chỉ còn lại chừng ba mươi khác mà thôi, nếu như ngày mai có khách muốn mua trà lời, mình vẫn là không có hàng cung ứng nha.

Việc cần kíp, tối nay trước hay là chế tạo hai phần Hoàng Sơn Long Tinh trà nói sau, Đông Phương Mỹ Nhân trà nhiệm vụ liền lưu đến ngày mai đi. Hắn bây giờ đối với với chế ra tam đẳng ưu phẩm cấp trở lên Hoàng Sơn Long Tinh trà có tương đối lớn cảm chắc, dầu sao trước luyện tập như vậy nhiều lần, thành công làm ra một phần.

Theo hắn chế tạo trà số lần tăng nhiều, đây đối với hoàn thành Đông Phương Mỹ Nhân trà nhiệm vụ cũng là có rất nhiều chỗ tốt.

Vì vậy, hắn mở ra trà đạo thương thành, dùng người tài khoản đậm tiền mua bốn phần Hoàng Sơn Long Tinh tiền lá trà. Khi hắn lơ đãng lại thấy mình số còn lại 340 nguyên, chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu một cái.

Nếu như hắn thừa nhận mình là nhỏ mê tiền lời, như vậy hệ thống chính là lớn mê tiền. Mỗi lần quán trà đóng cửa, nó liền lập tức đem một ngày mức buôn bán tất cả đều coi là rõ ràng, khấu trừ rồi tiền chi phí sau, nó sẽ đủ số đem mình được phát ra người trong trương mục, sau đó lại lấy cực nhanh tốc độ, đem phần lớn tiền cũng thu hồi đi, dùng để trả lại món nợ.

Hai ngày cộng lại, hắn cũng chỉ còn dư lại 340 nguyên, nếu không phải Tạ Kim Hoa bọn họ lưu lại hai chục ngàn nguyên tiền đặt cọc, hắn đều không tiền đi mua tiền lá trà.

Đối với hệ thống có chút không lớn nhân tính hóa một điểm này, hắn là rất có phê bình kín đáo. Như thế nào đi nữa cũng phải lưu lại cho mình quay vòng tiền bạc, mà không phải là giống như vậy mỗi ngày đều quét một cái sạch.

Bất quá, đây cũng không phải là hoàn toàn không có chỗ xấu, ít nhất hắn hai ngày đã thường lại mười lăm ngàn món nợ, mặc dù kia hai trăm năm mươi vạn tổng món nợ, hay là nhìn xa xa không đủ đáng về, nhưng là cái này đã để cho hắn vui vẻ yên tâm rất nhiều.

Không nói nhiều nói, Tô Trọng Khang đi trong miệng lại nhét một viên màu xanh da trời viên thuốc nhỏ, hơi nhai một chút, liền nuốt xuống. Nho nhỏ này màu xanh da trời viên thuốc, hắn đã sớm từ khi trước ngạc nhiên mừng rỡ, biến thành hôm nay bất đắc dĩ.

Mấy ngày nay, hắn mỗi ngày chính là một viên viên thuốc nhỏ ứng phó, nếu không phải còn có nước trà này ở một bên phối hợp, hắn trong miệng cũng sắp đậm ra một chìm tối. Cho nên, hắn hôm nay bán như vậy lực bán lá trà, muốn sớm hoàn thành nhiệm vụ, sau đó bắt được kia cái gì trà thực tâm trần chế tạo kỹ năng sách dục vọng, cũng là đưa đến rất lớn thúc đẩy tác dụng.

Khi Tô Trọng Khang đem hết thầy cũng chuẩn bị ổn thỏa sau, coi như hắn hôm nay so với lần đầu tiên thuận thực rất nhiều, nhưng là hắn vẫn là không dám khinh thường. Ở hắn xem ra, giống như chế trà loại này tinh tế sống, chỉ cần sơ ý một chút, coi như trước mặt bước nữa như thế nào hoàn mỹ, cũng là một giây thì trở nên phế trà, không thể dùng lại.

Đặc biệt là hán bây giờ sử dụng tiền lá trà nhưng là bỏ tiền mua tới,

Một phần phải năm ngàn đồng tiền đầu, hán có thể bảo rất đắt, đặc biệt là hán bây giờ còn thiếu nợ như vậy nhiều, không cho phép hán lơ là nha.

Có thể là hán loại này tỉ mỉ thái độ nổi lên tác dụng, hán một buổi tối liên tiếp chế trà hai lần, rất may mắn cũng đạt tới hệ thống yêu cầu, chút nào cũng không có lãng phí.

Vốn là hán còn định lại tiếp tục làm thêm giờ một lần, nhưng là cuối cùng vẫn là chỉ có thể xóa bỏ. Dục tốc thì bất đạt, những lời này giống vậy dùng thích hợp ở bên này. Chủ yếu hơn chính là, hán bây giờ cả người đau nhức, chế tạo trà công phu đầu sao tất cả đều là thể lực sống, hán cũng phải bảo trọng thân thể một chút, dù sao có trên tay giá hai cân, hán đã là kiếm được.

Một đêm yên lặng.

Giữa trưa ngày thứ hai, Tô Trọng Khang vẫn ở 12 điểm trước tỉnh lại, theo lệ chuẩn bị một phen sau, buổi chiều lúc đúng giờ mở ra cửa tiệm.

Vốn là hán còn tưởng rằng có thể phải chờ tới một hai giờ sau, mới có khách hàng tới cửa, lại không nghĩ rằng hán cũng chỉ mất thần như vậy mấy phút, thì có một nhóm bảy tám cá nhân đoàn thể nhỏ ngay cả chào hỏi đều không đánh một chút, liền trực tiếp tới cửa.

Lớn như vậy chiến trận, cũng làm Tô Trọng Khang nhạc phôi. Bất quá, khi hán thấy dẫn đầu vị mỹ nữ kia lúc, trong lòng thầm nói một tiếng không tốt, nhìn lại nàng phía sau những thứ kia giống như cùng thí trùng vậy nhỏ người hầu lúc, hán trong lòng lo âu lại nhiều một chút.

Cũng không cần như vậy thù dai đi, thật giống như là muốn tới đập trảng tiết tấu nha. Tô Trọng Khang lập tức liền đoán được bọn họ đoàn người ý đồ. Bất quá, mặc dù hán trong lòng có chút bất an, nhưng là hán nhưng rất tốt đem loại tâm tình này không chế trong lòng, để cho người ngoài thấy hay là mặt đầy vân đạm phong khinh hình dáng.

"Các ngươi muốn uống chút gì không? Trà đan ở bên kia, có thể trước nhìn một chút." Tô Trọng Khang nhìn người tới bất thiện những người này, rất tùy ý nói một câu.

"Cái gì phục vụ thái độ! Kêu ông chủ các ngươi đi ra." Người đẹp công sau một người đàn ông vóc dáng không cao, giọng ngược lại là thật lớn, giọng một bày ra, sẽ để cho người không khỏi có cảm giác khẩn trương.

"Ta chắc coi như là ông chủ đi." Tô Trọng Khang rất chột dạ trả lời một câu.

"Ngươi chính là ông chủ nha, vậy ngươi ngày hôm qua còn giả bộ cái gì đáng thương!" Dẫn đầu người đẹp hôm nay khí thế thật giống như không lớn vậy, trong mắt có một chút tức giận.

"Ta vậy không coi là giả bộ đáng thương đi. Ta đúng là có nỗi khổ, người đẹp. Bất quá, nếu các ngươi hôm nay như vậy nhiều người tới, vậy thì tốt tốt ném một chút chúng ta trong quán trà trà ngon." Tô Trọng Khang biết đưa tay không đánh người mặt tươi cười cái lý này, ở đối phương nhiều người như vậy dưới tình huống, đương nhiên là dãn xếp ôn hòa rồi. Hơn nữa, hán trong quán trà cũng đều là bảo bối nha, nếu là hư một cá bên cái gì, cũng không phải đau lòng chết hán.

Vị mỹ nữ này chính là ngày hôm qua biết vị kia mỹ nữ chân dài, Nhan Thanh Ny. Ngày hôm qua nàng không chỉ có không uống đến trà ngon, hơn nữa còn là giống như một táo bả tính vậy bị đuổi ra khỏi quán trà, cái này làm cho nàng ở trước mặt bạn học mất hết mặt mũi mặt, bị nàng coi là vô cùng nhục nhã. Ở nàng trong lòng, nàng đã sớm đưa cái này trong mắt không người Tô Trọng Khang dùng nàng cặp kia thon dài rõ ràng tay nhừu niếp lồi xé tan tành.

Chỉ như vậy, nàng quán quit hơn nửa buổi tối sau, tới gần trời sáng lúc mới chìm đang ngủ say. Khi nàng ngủ một giấc đến buổi trưa lúc, mới vừa vừa tỉnh lại, liền tụ tập nàng trong vòng thời gian ngắn có thể tìm được bạn học, một đường chỉ như vậy đánh tới. Nàng lần này thật sự là ôm lưới rách cá chết quyết tâm tới, định cho cái này không cho nàng mặt mũi tiểu tử một chút màu sắc nhìn một chút.

Chỉ bất quá, nàng mới vừa rồi như vậy kiêu căng phách lối, lại bị đối phương tiểu tử kia cười đùa hí hửng chiêu thức hóa giải. Cái này làm cho nàng có loại dùng sức đánh vào trên bông vải cảm giác.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Tiền giấy

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Nhìn một đám người khí thế hùng hăng đứng tại đối diện, Tô Trọng Khang cũng là rất có áp lực. Nhưng là, hắn căn cứ hòa khí sanh tài nguyên tắc, nhưng không tính để cho mâu thuẫn thăng cấp đi xuống. Cho nên, hắn rất kịp thời để xuống bàn xuống nút ấn, ngay sau đó bàn vuông chung quanh liền dâng lên sáu tròn đôn gỗ ghế, cộng thêm vốn là ngay tại hai cây tay vịn ghế, vừa vặn đủ cho những người này ngồi.

"Tiệm nhỏ trước mắt chỉ có một loại Hoàng Sơn Long Tinh trà, các vị nếu không trước hết tới mấy chén đi. Ta mấy ngày nay làm ăn còn có thể, cũng chỉ còn lại có nửa lượng chừng." Tô Trọng Khang cười hi hi nói, "Có câu nói tới sớm không bằng tới đúng dịp, cũng là các người có lộc ăn, chậm một chút nửa tới rồi, có thể phải chờ sáng ngày mới mới có nước trà uống."

Tối hôm qua mới vừa làm ra trà mới, theo lý nói cũng phải cần đặt vào mấy ngày mới có thể lấy ra tới phao. Bất quá, bởi vì bây giờ là tình huống đặc biệt, Tô Trọng Khang định để cho hắn yên tâm đưa cái một hai ngày liền tốt, dù sao hắn có sơ cấp pha trà kỹ năng, cái này có thể bao nhiêu đền bù một chút.

Vừa nghe đến những thứ này, Nhan Thanh Ny lập tức liền khẩn trương lên. Nàng hôm nay mặc dù là báo thù, nhưng là chủ yếu hơn hay là tới uống trà, nếu là hôm nay nửa không uống được trà rồi, nàng hẳn sẽ đổ thừa không đi đi.

"Được rồi, vậy trước tiên tới tám chén đi." Nhan Thanh Ny mới vừa rồi khí thế trong nháy mắt sẽ không có.

"Mời trà tiền trước, 1600 nguyên." Tô Trọng Khang nhìn không nhúc nhích đám người này, cố ý nhắc nhở một chút.

Nhưng mà, Tô Trọng Khang nói chưa dứt lời, như vậy vừa nhắc, trong nháy mắt để cho Nhan Thanh Ny đỏ mặt đến lỗ tai.

Tiểu tử ghê tởm này, chẳng lẽ đem ta làm là muốn ăn giết bữa ăn người đi. Cái này thật sự là quá ghê tởm, ta nhìn giống như là loại người như vậy sao? Nhan Thanh Ny trên mặt thoát đỏ thoát trắng, cặp kia mắt hạnh liền thật giống như muốn phun lửa vậy, chỉ như vậy trực câu câu nhìn Tô Trọng Khang.

"Người đây là ý gì, cảm thấy chúng ta không trả nổi số tiền này hay là cái gì. Thái độ còn như vậy phách lối, thật là tức chết người, có tin hay không chúng ta đem người cáo đến trả mình đi, hủy bỏ người bằng buôn bán."

"Hắn chính là mắt chó coi thường người. Bất quá, hắn cũng không nhìn một chút đại Ny là ai, liền dám khi dễ đến nàng trên đầu."

"Đúng vậy, đại Ny bạn học chỉ cần từ trong lòng bàn tay lộ ra như vậy một chút, là có thể đem phá tiệm mua lại, hắn còn phách lối cái rắm a."

Bên cạnh nàng bạn học cũng là rất là nổi nóng, thất chủy bát thiết chinh phạt trừ Tô Trọng Khang. Trong lúc nhất thời, toàn bộ trong quán trà giống như là thị trường đồ ăn vậy huyền ảo.

Ở thời điểm này, Nhan Thanh Ny mở ra túi xách, từ trong rút ra hai tờ giấy tiền, trực tiếp đem bọn họ vỗ vào trên bàn trà, đem những người này rung sau một chút, toàn bộ quán trà trong nháy mắt yên tĩnh lại, nàng sâu kín nói: "Không cần thôi! Vội vàng dâng trà đi."

Nói xong, nàng đem đầu nữ hướng một bên, hướng về phía mấy cái khuê mật lộ ra một cái nụ cười quý bí. Đối với cái thời đại này mà nói, tiền giấy đã không phải là chủ yếu lưu thông thủ đoạn, nó càng nhiều hơn chính là tượng trưng một loại thân phận. Chỉ có liên bang phê chuẩn mấy cái đại tài phiệt mới có thể có phát được tiền giấy tư cách, hơn nữa còn có rất nhiều hạn chế.

Nói thí dụ như, liên bang quy định mỗi một đại tài phiệt ở phân phát tiền giấy lúc, cần ít nhất giao phó gấp đôi trở lên giá trị vốn, dùng để các loại từ thiện sự nghiệp. Như vậy thứ nhất, những thứ kia cố ý phát được tài phiệt ở phát được một phần liên bang tiền lúc, liền cần phải bỏ ra ít nhất ba phần liên bang tiền giá, trong đó còn cần cầm ra một phần dùng để hướng liên bang ngân hàng đồng giá trao đổi.

Nhưng là, chẳng những không có bỏ đi bọn họ ý niệm, ngược lại, nhưng càng khơi dậy những thứ này đại tài phiệt phát được tiền giấy nhiệt tình, như vậy thứ nhất, đây chính là tài sản thân phận tượng trưng, đối với đại tài phiệt mà nói, bạc này giá hay là xuất nổi. Mà đối với chính phủ liên bang mà nói, thông qua hạn định các biện pháp, như vậy mới có thể có hiệu dẫn dắt từ thiện sự nghiệp khai triển, đây đối với xã hội ổn định là có tích cực tác dụng, hắn cũng vui vẻ với thấy loại kết quả này.

Bất quá, coi như chính phủ liên bang lần nữa áp súc tiền giấy phát được, nhưng là mấy thập niên này tới, cảnh đòi thượng phát được các loại phiên bản tiền giấy cũng là một thiên văn số tự. Những giấy này tiền đang chảy thông lúc, giống vậy có giá trị ngang hàng sức mua, nhưng là có mấy loại tiền giấy bởi vì phát được lượng quá lớn, chính phủ liên bang vì để tránh cho phản động thế lực lấy này tới phá hư ổn định xã hội, cũng định xuất cụ quy định tiền hành càng nghiêm khắc quản không, cụ thể quy định ngược lại là còn chưa ra đời, kỳ hình thể không cần lạc quan.

Nhan Thanh Ny ở một cái vô tình biết được cái này tin tức nội tình, nàng vốn không thêm để ý những thứ này, nhưng là nàng bây giờ trong lòng có một hơi, lại một mực cắt biết, cũng chỉ có thể đánh ra chiêu thức này, coi như làm là cái đùa dai.

Nhắc tới cũng là, coi như chính phủ liên bang ra đời quy định như thế nào hà khắc, tiền giấy giá trị cũng không cách nào mất giá quá nhiều, lấy 2000 liên bang tiền mà nói, cũng nhiều lắm là uống ít một lần trà mà thôi. Bất quá, chỉ cần để cho đáng giận này tiểu tử ở tương lai một cái thời khắc, vì thế buồn rầu một hồi, coi như thời gian không lâu, nhưng là cũng coi là ra trong lòng khẩu khí này. Nhan Thanh Ny rất tự cho là đúng đắn cho là như vậy.

Tô Trọng Khang dĩ nhiên không biết loại này tin tức, đang lúc hắn vừa muốn đưa tay đón thời điểm, hệ thống có phản ứng.

Hệ thống nhắc nhở: Bỏ điểm của hàng nhất luật không chấp nhận tiền giấy. Mời túc chủ đúng sự thật làm việc!

Như vậy, Tô Trọng Khang chỉ có thể ở cười khỏ trong lòng một chút, lấy hấn tình huống trước mắt mà nói, trời đất bao la, hệ thống lớn nhất, hệ thống phân phó, hấn không thể không tuân theo. Nhưng là, hấn thật vất vả mới đưa mới vừa rồi cái loại đó không dịu dàng tình hình hóa giải, hệ thống này lại còn tới đây sao vừa ra. Có phải hay không nó cảm thấy mình quá quá dễ dàng, cố ý lại tới tìm gốc a.

"Nơi này không nhận thu tiền giấy, mời trực tiếp chuyển tiền đến bỏn điểm tài khoản." Tô Trọng Khang nhìn lướt qua than ở trước mặt hấn tiền giấy, đem bọn họ lại kéo đến Nhan Thanh Ny bàn trà trước, rất khách khí nói.

"Người!" Vốn là còn điểm dương dương đắc ý Nhan Thanh Ny, vừa định vì mình cơ trí điểm khen lúc, trong nháy mắt liền lại bị Tô Trọng Khang lời nói nghẹn đến. Chẳng lẽ hấn biết cái này nội tình, không thể nào nha, hấn một cái nhỏ nhỏ quán trà ông chủ, nơi nào sẽ có năng lượng lớn như vậy.

"Dựa vào cái gì không chấp nhận tiền giấy, cái này cũng là hợp pháp." Nhan Thanh Ny rất tức giận nói.

"Chúng ta bên này không có tiền dư thối, cho nên chỉ nhận chuyển tiền." Tô Trọng Khang chỉ có thể tùy tiện tìm một cái cớ, hấn lúc này mới phát hiện qua loa khách hàng còn thật không phải là hấn am hiểu chuyện.

"Không cần người thối, chờ một chút người liền trực tiếp giúp chúng ta làm mười ly nước trà là tốt, chúng ta không ngại." Nhan Thanh Ny rất không câu chấp đất nói, lại lần nữa đem tiền dôi đến Tô Trọng Khang trước mặt. Đối với đại Ny mà nói, cầm đi ra tiền nhưng là giống như tát nước ra ngoài, kia có thể thu hồi. Hơn nữa nàng còn muốn để cho Tô Trọng Khang biết đâu, cái này thì càng không thể thu hồi.

"Vốn quán trà không chấp nhận tiền tip, người hay là chuyển tiền tốt lắm." Tô Trọng Khang vẫn như cũ là kiên trì ranh giới cuối cùng.

"Nếu như ta hôm nay nếu là không có tiền chuyển tiền chứ?" Nhan Thanh Ny rất cao lãnh đất nhìn Tô Trọng Khang một cái, nhưng là khoe mắt nàng chỗ rất không bắt mắt rung mấy cái.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Mỹ thực gia

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Đang khi bọn hấn giảng co không nghỉ lúc, những thứ kia nam nữ trung, có một cô gái đứng dậy.

Cô gái này, tên là Hoàng Diễm Diễm, là Nhan Thanh Ny số lượng không nhiều khuê mật một trong. Cùng Nhan Thanh Ny so sánh, nàng có một loại khác động lòng người mỹ nữ.

Nàng vốn định nhìn một trận kịch hay, nhưng phát hiện vở kịch quá vụn. Nếu như nàng không ra tay, tình cảnh có thể thì thật cứng lại. Nàng ngược lại không phải là sợ cứng tình cảnh, chỉ là như vậy tới một cái, nước trà này liền không uống được. Lấy Nhan Thanh Ny kia mãi người chết không đền mạng oán phụ bản chất, nàng rất chắc chắn hôm nay sẽ rất khó chịu đựng. Cho nên, nàng không thể không đứng lên.

Nàng rất không câu chấp dùng ngón tay nắm được những giấy này tiền, nói: "Nếu như người không chấp nhận giấy tiền, hấn đem ngọn cỏ ở nổi bật vị trí. Một ít dầu hiệu nhưng là có mình văn quy định, ở về điểm này, người có thể không thể lơ là, bằng không hiểu lầm hôm nay khẳng định không phải một lần cuối cùng."

Nói xong, nàng mở ra quang não, hoàn thành trả quá trình, tiếp tục nói: "Cho nên, chuyện ngày hôm nay đến đây chấm dứt. Chúng ta vẫn là người tiêu thụ, mà người còn phải làm xong bản chức công tác. Bất quá đây, dựa theo tương quan quy định, chúng ta lần này tiêu xài số tiền có thể giảm miễn 160 liên bang tiền, số tiền này ta liền không khách khí giữ lại."

Sau, nàng mỉm cười cười một tiếng, đem Nhan Thanh Ny nhẹ nhàng để ở chỗ ngồi, lại quay đầu về Tô Trọng Khang, nói: "Anh đẹp trai này, chúng ta Đại Ny nói thế nào cũng là một cô nương, người liền một chút cũng không sẽ thương hương tiếc ngọc sao?"

Tô Trọng Khang tra xét một phen tài khoản tình huống, mới vừa ngẩng đầu một cái, liền nghe được như vậy một câu nhạo báng, phát giác mình bất kể làm sao trả lời, cũng không chiếm được tốt gì chỗ, chỉ có thể cương cương ở chỗ đó.

"Thúi Điềm Điềm, người còn cười nhạo ta." Nhan Thanh Ny quyết miệng, đáp lại một câu. Nhìn Tô Trọng Khang bộ dáng kia, nàng trong lòng khải khí kia một cách tự nhiên tiêu mất, lại khôi phục trước sau như một bản tính.

Nhìn Hoàng Điềm Điềm dễ dàng hóa giải lúng túng, còn để cho Tô Trọng Khang ăn một chút nhỏ thua thiệt, trong quán trà mọi người lại lần nữa hi hi ha ha liêu đứng lên.

Ai, Tô Trọng Khang rất buồn rầu đất nhìn đám này nam nữ, nghĩ tới trên địa cầu những anh em kia bạn, không thể nói là hâm mộ ghen tị, hay là ghen tị hâm mộ. Bất quá, hẳn sau đó liền đem trong lòng đối với băng hữu khao khát chôn vào chỗ sâu, rất chuyên tâm làm ăn.

Mặc dù hẳn lần này bị người theo như quy định giữ lại 160 nguyên, nhưng là hẳn vẫn là có kiếm. Hơn nữa trọng yếu chính là, thanh danh của hẳn trị giá nhưng là lập tức liền cao không ít, đây chính là dùng tiền cũng mua không được, cho nên, hẳn đích hăng hái vẫn đủ lớn.

Lúc này, quán trà bên ngoài lại xuất hiện một bóng người, nàng đi bên trong quán trà tra xét một phen, xác nhận mình không tìm lộn sau, liền mặt không thay đổi lác mình vào bên trong.

Phó Thiên Đình, sơ cấp thức ăn ngon nhà, là một nhà rất có quyền uy thức ăn ngon trang web phổ biến rộng rãi viên.

Nàng công việc chính là đi khắp nơi ăn uống vui đùa, sau đó từ trong sàng lọc ra một ít tương đối có đặc sắc, đáng giá phổ biến rộng rãi cửa tiệm, đem bọn họ chia sẻ cho rộng lớn ăn hàng môn.

Công việc này, bị rộng lớn ăn hàng môn liệt vào chỉ số hạnh phúc cao nhất một trong công việc. Khi Phó Thiên Đình mới vừa xin việc nhậm chức lúc, nhưng là tiện sát vô số người, mà khi đó, Phó Thiên Đình cũng là hăm hở, lấy tìm làm người không biết thức ăn ngon làm nhiệm vụ của mình. Nhưng mà, theo cuộc sống công tác các loại áp lực, hôm nay nàng đã sớm không có ban đầu cảm xúc mạnh mẽ.

Lại tăng thêm, nàng ở mấy lần trước trong công tác xuất hiện một ít nhỏ sai lầm, vừa vạ bị đối thủ cạnh tranh bắt được cơ hội, để cho tiểu nhân hung hãn đem một quán, đưa đến nàng gần đây tâm tình cực độ buồn rầu.

Cho nên, khi nàng nhận được phần này nhiệm vụ, từ trong hình ảnh thấy quán trà giản phác trang hoàng, nàng là không cho là đúng. Ở nàng trong lòng, căn này quán trà hẳn chẳng qua là người nào đó chơi phiếu tính chất mà thôi, nàng là không ôm có kỳ vọng, chỉ muốn làm nhanh lên xong công tác, liền đi về nghỉ.

Ôm như vậy suy đoán, nàng tìm đến nơi này, còn đi vào quán trà.

Vừa đi vào quán trà, Phó Thiên Đình liền nhận ra được một tia đè nén bầu không khí. Ở nàng trong lòng, nàng lại đem điều này quán trà số điểm khấu trừ một ít.

Lấy người hiện đại tiếp nhận các loại áp lực mà nói, ví dụ như quán cà phê, quán trà chờ không thôi no bụng vì kết quả cuối cùng trắng sở giải trí, khi người một bước vào chỗ này lúc, ít nhất phải cho người ung dung khoái trá không khí, để cho người có thể tạm thời quên mất những thứ kia buồn khổ, phải nhường người có một ít mới thể nghiệm.

Bất kể là lấy trang hoàng xếp hàng, hoặc là âm nhạc, ánh sáng thổi phòng, những thứ này cũng hẳn phải thượng dụng tràng, mà không phải là giống bây giờ vậy, một đám khách hàng ở tùy ý chơi đùa chơi đùa, quán trà phương diện nhưng chút nào cũng không làm.

Giống như loại chuyện này, đã coi như là nghiêm trọng không tôn trọng khách hàng hành vi, điều này nói rõ liễu, căn này quán trà quản lý tài nghệ là cực kỳ thấp kém tồi tệ.

Hơn nữa, từ mình mới vừa rồi nhập môn, thẳng đến bây giờ, cũng không có phục vụ viên tới tiến hành phục vụ, cả phòng quán trà cũng chỉ có một vị nghệ thuật uống trà sư kiêm phục vụ viên đang bận rộn, mặc dù trạng thái tinh thần của hẳn cùng với đáng ngoài hình thể nhìn cũng còn coi là là không tệ, nhưng là đền bù không được quán trà phục vụ nghèo nàn sự thật.

Nếu như không phải là mình chịu ảnh hưởng nghề nghiệp hành vi thường ngày, muốn từ đầu tới đuôi cũng thể nghiệm một lần, Phó Thiên Đình cũng muốn trực tiếp đập cửa đi. Ở đương kim xã hội thượng, lại vẫn tồn tại như vậy đơn sơ hết sức quán trà. Hơn nữa, trong quán trà lại còn có như vậy mấy vị không tuân quy củ khách hàng, điều này thật sự là quá kỳ lạ.

Mặc dù Phó Thiên Đình ở ngắn thời gian ngắn ngủi bên trong, trong lòng giống như xe qua núi vậy có rất nhiều mặt trái đánh giá, Tô Trọng Khang ở không biết chuyện chút nào dưới tình huống, vẫn rất chuyên tâm đang chuẩn bị nước trà.

Nếu để cho Tô Trọng Khang biết Phó Thiên Đình cho là trà này quán đơn sơ hết sức đánh giá, hẳn hẳn sẽ không chút lưu tình trực tiếp dùng trà ngon đèn đập phải trên mặt nàng. Dĩ nhiên, Tô Trọng Khang ở ném ra một sát na, nội tâm hẳn là tan vỡ, hẳn không phải tan vỡ trà này ngon đèn sẽ đập phải người, phải bỏ ra một số lớn tiền thuốc thang, mà là tan vỡ trà này ngon đèn hẳn căn bản là ném không đi ra, bởi vì nó quá mắc.

Nếu để cho người biết trong quán trà mỗi một dạng đều là hết sức xa hoa, quang những thứ này khí vật tiền cũng đủ để đổi một gian cấp bậc cũng không tệ quán trà, mà không phải là giống bây giờ loại này đơn giản phong cách cổ xưa thiên nhiên phong cách, Tô Trọng Khang cảm thấy mình rất ủy khuất, hơn nữa phần này ủy khuất còn không có ai biết, nói cũng có thể không ai tin.

Bên trong quán trà người đều có tâm tư, nhưng là khi Tô Trọng Khang động tay phao trà, tất cả mọi người ánh mắt không tự chủ được thì sẽ đi hẳn cái hướng kia nhìn sang.

Đặc biệt là Nhan Thanh Ny cùng Phó Thiên Đình, một người là nhà giàu Đại tiểu thư, một cái khác là thức ăn ngon bình luận viên, các nàng đều là so với người khác kiến thức rộng nhiều lắm, cho nên khi các nàng vừa thấy được Tô Trọng Khang tay nghề, cũng biết hắn là người có nghề, mà không phải là khoa tay múa chân.

Lấy các nàng gần như chuyên nghiệp cấp ánh mắt, Tô Trọng Khang có thể lấy bằng chừng ấy tuổi mà có thể có như vậy một tay cao siêu đến chuyên nghiệp cấp pha trà tiêu chuẩn, đây là chuyện bất khả tư nghị. Hoặc là hắn có thiên phú cực cao, hoặc là hắn có một vị đại sư cấp sư phó, thậm chí, có lẽ chỉ có hai quán tề hạ, mới có thể bồi dưỡng ra một vị như vậy nghệ thuật uống trà sư đi.

Vốn là Nhan Thanh Ny chẳng qua là tò mò những thứ kia đẹp đến mê người pha trà chén mà thôi, lại không nghĩ rằng lại ở tâm thường như vậy xó xỉnh chỗ, còn có thể nhặt được một vị chuyên nghiệp cấp nghệ thuật uống trà sư. Ở trong ấn tượng của nàng, chỉ cần là có thể đạt tới loại này tài nghệ thuật uống trà sư, phần lớn đều bị thu đến đẳng cấp cao quán trà hoặc là trong quán trà nhất không tốt cũng có thể ở trung mắc tiền lần một tăng, lại không nghĩ rằng lại còn có thất lạc dân gian, cái này quá đề cho nàng kinh ngạc.

Trong mơ hồ, nàng đối với chờ một chút sắp thưởng thức được nước trà, lại thêm rất lớn kỳ vọng.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Khen ngợi

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Tô Trọng Khang như nước chảy mây trôi nghệ thuật uống trà, trong lúc nhất thời liền hấp dẫn ánh mắt của những người này. Không chỉ có người trong nghề thấy được môn đạo, ngay cả người ngoài nghề cũng có thể hơi xem hiểu một ít, chính là anh đẹp trai khóc chết.

Đặc biệt là những thứ kia cô bé, các nàng ánh mắt nhìn chăm chăm Tô Trọng Khang, cặp mắt lộ ra ánh sáng thật là có thể đem hắn trực tiếp hòa tan.

"Ngài khỏe, đây là hai phần nước trà." Tô Trọng Khang mới vừa làm tốt hai phần Hoàng Sơn Long Tỉnh trà sau, ngẩng đầu một cái liền thấy những người này không chớp mắt nhìn chăm chăm mình, hắn cảm nhận được những người này trong mắt ánh mắt nóng bỏng sau, thoáng có chút ngượng ngùng.

Hắn nhẹ nhàng thờ ra một hơi sau, liền đem hai phần nóng hổi chén trà đưa đến bọn họ trước mặt.

Nghe được Tô Trọng Khang thanh âm sau, những người này mới rồi rít trở tỉnh lại. Nhan Thanh Ny bủi môi, làm bộ như rất lơ đãng đem trung một phần chén trà trực tiếp kéo đến nàng trước mặt, lẩm bẩm đất nói: "Thật là cho ta mắt mặt."

Nàng bạn học làm bộ không nghe được, lại bắt đầu hi hi ha ha nháo.

"Oa, thật là đẹp."

Tất cả mọi người ánh mắt theo cái này hàm chứa đan điền khí tiếng thét chói tai quét tới, đập vào mắt là một cô gái lòng tràn đầy người đẹp, đang đối với một ngọn đèn ở ánh đèn chiếu rọi xuống chiếu lấp lánh chén trà phạm si mê.

Mà ở vào tất cả ánh mắt tập hợp chỗ Nhan đại mỹ nữ, nhưng chút nào không nhận ra được trong quán trà khác thường. Vốn là nàng là rất lơ đãng đem chén trà kéo tới, nhưng khi nàng nhìn xuống dưới lúc, nàng ánh mắt liền lại cũng không dời ra.

Ở nơi này là chén trà, rõ ràng chính là tác phẩm nghệ thuật! Nàng là xem qua người khác vồ qua hình mới như vậy ba ba chạy tới, coi như là bị một chút xúi uy khuất cũng không công bình đãi ngộ, nàng cũng không có đùa bốn Đại tiểu thư tính khí trực tiếp đi, chính là vì có thể tự mình liếc mắt nhìn ném một chút cái này dựa hết vào hình là có thể làm cho không người nào so với mong đợi chén trà. Nếu là lấy nàng trước phong cách hành sự, nàng bị cự tuyệt một lần sau, là nhất định sẽ không lại tới thứ hai lần.

Hôm nay, chính mắt nhìn thấy vật thật sau, nàng phát giác cái này lực trùng kích là mạnh hơn, một kích tất trúng. Ngay cả trước không vui, cũng đều tan thành mây khói.

Nàng cũng coi là kiến thức rộng, hoa lệ đi nữa chén trà cũng đều thấy qua. Theo lý nói, nàng hẳn là sẽ đối với những thứ này có rất mạnh miễn dịch năng lực, coi như như thế nào đi nữa ngạc nhiên mừng rỡ, cũng không nên như vậy thất thố.

Nguyên do trong này, trừ nàng là một cái ăn nhiều hàng, hơn nữa thích loại này thì giác hệ đồ ra, sợ rằng càng nhiều hơn vẫn còn ở với ý cảnh hai chữ.

Cái hệ thống này mạnh mẽ là mọi người đều biết, nó truyền cho Tô Trọng Khang thứ tốt, tự nhiên cũng không phải chỉ là thể hiện ở một ít ngoài mặt mà thôi. Nó đã sớm ở biến đổi ngầm dưới, đem một ít thượng còn nông cạn ý cảnh lấy không thể tưởng tượng nổi phương thức, trực tiếp truyền thụ cho hắn.

Hơn nữa, mặc dù là thượng còn nông cạn ý cảnh, nhưng là nó cũng không phải giống như ven đường hoa đại có đại, tùy tiện nhặt một chút liền có thể có. Nó sinh ra, càng nhiều hơn chính là dựa vào nhặt tích nguyệt luy, cuối cùng do lượng đổi đến chất biến quá trình. Dĩ nhiên, trong đó ngộ tính là chiếm cứ tương đối lớn tỉ trọng.

Có ý cảnh sự vật, thật ra thì liền có thể coi như là tác phẩm nghệ thuật. Nhan Thanh Ny thấy cũng nhiều, dĩ nhiên là có từng tia cảm ngộ, lúc này mới thất thố.

Mà bên người nàng những bạn học kia, nhưng trong lòng hồi hộp. Lúc này, Nhan Thanh Ny nhưng là mình đánh mặt mình, mặt mặt hơn chính là nàng đi, coi như như thế nào đi nữa đẹp mắt chén trà, cũng là không cần phải ngạc nhiên như vậy.

Xảy ra cái này tiểu nhạc đệm sau, Tô Trọng Khang lại bắt đầu ngửa không ngừng vó câu tiếp tục pha trà.

Mấy phút sau, hắn đem cuối cùng một phần nước trà đưa đến Phó Thiên Dĩnh trước mặt sau, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm. Nhìn bọn họ ở dụng tâm thưởng thức, hắn an ủi rất nhiều.

Ngược lại, không giống với bọn họ bình tĩnh bề ngoài, ngay trong bọn họ phần lớn người nội tâm chỗ là mệnh mông, chẳng qua là giá cường độ lực độ lớn nhỏ bất đồng thôi.

Chính giữa nội tâm chỗ nhất mãnh liệt bành hay là Nhan Thanh Ny cùng Phó Thiên Dĩnh. Các nàng nhỏ hớp một miếng nước trà, ở trong miệng từ từ cảm thụ một phen sau, cơ hồ đều trọn to hai mắt sau, lúc này mới nuốt xuống.

Các nàng cảm thấy đã là đánh giá cao Tô Trọng Khang một chén nước trà, ở lúc uống kia một hớp hạ, phát giác mình còn đánh giá thấp.

Nếu như kia lưỡi đuôi cuối cùng một tia yên hòa khí có thể tiêu trừ rơi lòi, ly nước trà chính là thỏa thỏa tinh phẩm cấp. Nhan Thanh Ny trong lòng như vậy lâm bầm một chút, mặc dù ti yên hòa khí đã cực kỳ mỏng manh, nhưng vẫn là bị nàng kén chọn đầu lưỡi cho cảm ứng được, nó đem nàng trước chưa thỏa mãn liền trực tiếp bầm đứt, cho nên nàng trong lòng có một ít chút oán trách.

Bất quá, ngay sau đó nàng liền bình thường trở lại. Nàng vừa quay đầu nhìn một cái cái này nước trà giá cả, lần đầu tiên cảm thấy mình thật giống như chiếm tiện nghi của người ta.

Lấy hôm nay trên thị trường tuyệt đại đa số quán trà mà nói, coi như là những thứ kia mấy trăm năm lão quán trà, loại này tài nghệ nước trà là tuyệt đối thỏa thỏa sẽ bị liệt vào tinh phẩm cấp bậc. Càng nghiêm chỉnh mà nói, bây giờ trên thị trường lưu thông tinh phẩm cấp bậc nước trà, miệng cảm phần lớn cũng còn chưa đạt đến nàng trước mặt ngọn đèn. Hơn nữa, bọn họ giá cả cũng đều là 500 liên bang tiền khỏi nháy, không bao hàm trà bánh.

Sự phát hiện này, để cho Nhan Thanh Ny trong nháy mắt thì có liễu ám hoa minh lại một thôn cảm khái.

Chuyến này thật vẫn tới đúng rồi. Nàng trong lòng nghĩ tư suy nghĩ.

Nhan Thanh Ny suy nghĩ trong lòng, giống vậy cũng ở đây Phó Thiên Dĩnh trong lòng chảy qua, nhưng là nàng dù sao cũng là chuyên nghiệp thức ăn ngon nhà, mặc dù là sơ cấp, nhưng là cũng so với Nhan Thanh Ny cao minh hơn như vậy một chút xíu, cho nên nàng từ một hớp này trung phẩm ra nhiều thứ hơn.

Nếu như nàng đoán không lầm, Tô Trọng Khang sử dụng trà hần là gần đây mới sấy khô đi ra ngoài, hơn nữa nó phẩm cấp hần chẳng qua là đạt tới tam đẳng ưu phẩm cấp trở lên, nhị đẳng tinh phẩm cấp trở xuống, tục xưng nguyệt tinh phẩm.

Lấy nàng hiểu, tam đẳng ưu phẩm cấp cùng nhị đẳng tinh phẩm cấp trà giữa, nhưng thật ra là hần nữa đơn độc hàng ra nhất đẳng. Trong bọn họ khác nhau, chính là ở chỗ yên hòa khí ba chữ. Tam đẳng ưu phẩm cấp trà là căn bản cũng không có yên hòa khí, nhị đẳng tinh phẩm cấp giống vậy cũng không có yên hòa khí, nhưng là nó là từ có đến không.

Cho nên, ở giữa bọn họ, liền tồn tại một loại nguyệt tinh phẩm cấp bậc. Mà tại sao không chỉ độc đem bọn họ nữa hàng nhất đẳng phân biệt khai chứ ? Thật ra thì, ở trà thượng giới mà nói, cấp bậc này tồn tại thời gian có thể dài có thể ngắn, bình thường nữa đặt vào sau một thời gian ngắn, ti yên hòa khí phần lớn thì sẽ tự đi tiêu tán, còn sót lại bộ phận kia trừ phi là kinh nghiệm phong phú khách uống trà, nếu không, lấy vậy khách uống trà mà nói, là căn bản liền không phân biệt được.

Như vậy, làm việc giới trong, liền trực tiếp đem nó gọi là nguyệt tinh phẩm cấp bậc.

Phó Thiên Dĩnh còn nhận ra được sợ rằng nước trà này trung tiêu tán mất phần lớn yên hòa khí, cũng không phải là trà tự đi phát sinh, mà là vị này nghệ thuật uống trà sư lấy cao minh pha trà thủ pháp, đem những thứ này yên hòa khí trực tiếp từ nước trà trung tách ra đi, chẳng qua là hần có thể còn không có đầy đủ kinh nghiệm, lúc này mới còn sót lại từng tia.

Bất quá, nàng tin tưởng, lấy vị này nghệ thuật uống trà sư tài nghệ, hơn nữa phong phú kinh nghiệm tích lũy, hần là nhất định có thể làm được. Đến lúc đó, hần thì tương đương với bay lên chỉ đầu phượng hoàng, ngư khí đại phát. Chẳng qua là thời gian này có thể không phải một hai năm liền có thể ma hợp

ra, nhưng là điều này cũng không có thể khinh thường với hắn.

Chỉ nàng sở hữu được, có thể đạt tới loại trình độ này nghệ thuật uống trà sư, đủ để ở trong tòa thành thị này ngồi lên đầu ba vị trí đầu.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Người mới ca vương cuộc so tài

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Một lát sau, khi Tô Trọng Khang cảm thấy tạm thời hắn sẽ không còn nữa khách hàng đến cửa lúc, ngày hôm qua vị kia rất tinh thần lão nãi nãi lại tới.

Nàng hôm nay, mặc vẫn giản dị, nhưng là ở khoát tay nhắc chân giữa, hay là giống nhau hôm qua ưu nhã dừng dừng. Nàng cũng không để ý tới người ngoài, ngẩn ngừ chọn món ăn trả tiền sau, đi tới bên cửa sổ sát đất vừa mới lên tới nhỏ bên bàn trà, rất ngồi an tĩnh. Nàng cùng giống vậy ngồi ở bên cạnh Phó Thiên Đình nhìn nhau cười một tiếng sau, liền đem tầm mắt dời về phía bên ngoài trà núi công viên.

Một phút sau, khi nàng nhận lấy Tô Trọng Khang đưa tới chén trà lúc, lễ phép mỉm cười sau khi gập đầu, liền bắt đầu từ từ thưởng thức. Nàng kia an tường thần thái, một tia không qua loa tư thế ngồi, động tác ưu nhã, giống như có thể coi mọi người vì vô vật vậy, chút nào sẽ không bị kỳ ảnh hưởng người khác đến.

Vốn đang chơi đùa mấy người, thấy được vị này lão nãi nãi đích ung dung chững chạc sau, lại cũng yên tĩnh lại.

"Đại Ny, vị lão nhân kia không bình thường đi, lại bằng vào cử chỉ là có thể cho người cao quý ưu nhã cảm giác." Hoàng Diễm Diễm dùng chân nhẹ nhàng đá Nhan Thanh Ny một chút, dùng ánh mắt tỏ ý một cái xỏ xinh chỗ, nhẹ nhàng tựa vào nàng trên người, rất nhỏ tiếng hỏi.

Nhan Thanh Ny bị nàng quấy rầy một chút, rồi mới từ khẩu vị nhẹ nhàng khoan khoái nước trà trung giải thoát đi ra, nàng theo Hoàng Diễm Diễm ám chỉ, nhìn một hồi vị kia lão nãi nãi sau, rất thận trọng trả lời: "Bằng vào nàng mặc cùng cử chỉ tương phản, cũng biết nàng nhất định là một vị có câu chuyện người. Hôm nay thế nào người lại có lớn như vậy lòng hiếu kỳ, cái này cũng không giống như là người nha!"

Hoàng Diễm Diễm làm bộ liếc Nhan Thanh Ny một cái, nàng cũng chẳng qua là tò mò mà thôi, lại đưa tới cái này cô nàng chết dầm kia phản ứng lớn như vậy, bất quá nàng chút nào cũng không thêm để ý, tiếp tục nói: "Ta cũng không phải là tò mò. Người ta chẳng qua là rất hâm mộ lão nhân gia này mà thôi, nàng nhìn một cái chính là mọi người khuê tú hình, từ nhỏ bị tốt đẹp gia đình giáo dục, nếu là ta cũng có thể giống như nàng vậy là tốt."

"Thôi đi, người cũng không cần suy nghĩ. Lấy người loại này cay cú tính cách, cũng không cần suy nghĩ. Người còn tiếp tục khi người ma lạt cô bà đi." Nhan Thanh Ny lại trêu ghẹo một câu. Hôm nay nàng có liên tiếp không ngừng tiểu kinh vui, cái này làm cho nàng tâm tình trong nháy mắt không tệ đứng lên, nhất thời sẽ để cho nàng có muốn trêu chọc một chút khuê mật tâm tình.

"Hảo nha, người cái nha đầu chết tiết lại dám chê ta, nhìn bọn ta hạ làm sao thu thập người." Hoàng Diễm Diễm giả bộ sinh khí, làm bộ thì phải nhào qua.

Nhan Thanh Ny nhìn trước mắt cái này sóng lớn mãnh liệt cộp cái, cảm thấy nàng nếu như thẳng tắp đè xuống lời, mình hẳn là không chịu nổi, vì vậy, nàng trong nháy mắt liền nhượng bộ, vội vàng xin tha.

Hoàng Diễm Diễm nhìn lập tức khôn khéo phải giống như tiểu bạch thỏ vậy Đại Ny, trong đầu đột nhiên thì có một cái ý niệm, nàng hướng về phía Nhan Thanh Ny vẫy vẫy tay, ghé vào bên tai nàng, nhẹ giọng nói: "Ta đột nhiên có một biện pháp tốt, có thể để cho người lập tức liền chiếm cứ quyền chủ động. Người có muốn hay không?"

"Cái gì quyền chủ động?" Nhan Thanh Ny nghi ngờ hỏi.

Hoàng Diễm Diễm rất khinh bỉ nhìn Đại Ny một cái, đứa nhỏ này cũng quá không nhớ lâu đi, một đạo nước trà liền bị người thu mua, đây thật là tốt lắm quên vết sẹo đau đại biểu điển hình.

Vốn đang đầu óc mơ hồ Nhan Thanh Ny, nhìn Hoàng Diễm Diễm khinh bỉ ánh mắt, suy tính một chút, giờ mới hiểu được nàng ý. Xem ra nàng là thật định thay mình ra mặt, khuê mật thật vẫn không bạch tới nha. Nàng cười ngây ngô một chút, vốn là định khuyên nàng, nhưng là vừa nhìn thấy nàng như vậy quý linh tinh lạ về mặt, nàng bỗng nhiên liền hứng thú.

Vì vậy, nàng cũng né người qua, nhỏ giọng nói một câu: "Biện pháp gì tốt, nói nghe một chút trước."

Hoàng Diễm Diễm nhìn Nhan Thanh Ny sắp mắc câu, trong lòng bỗng nhiên nho nhỏ kích động một chút, nhưng là nàng hay là cố làm thần bí tiếp tục nói: "Ta cái biện pháp này đâu, không chỉ có có thể để cho người ra một hơi, còn có thể để cho hắn đối với người cảm động on đức, một mũi tên hạ hai chim. Như thế nào?"

"Người cũng đừng thừa nước đục thả câu, mau nói một chút nha, chớ treo người khẩu vị, nha đầu chết tiệt." Nhan Thanh Ny bị nàng nói gấp đến độ trong lòng ngứa một chút, thúc giục.

"Đừng nóng đừng nóng nha! Bất quá, ta có thể trước đó cùng người nói xong rồi, chuyện này nếu có thể thành, người phải đáp ứng trước ta một cái điều kiện." Hoàng Diễm Diễm nhìn Nhan Thanh Ny rút cuộc mắc câu, cũng chỉ đem hồ ly cái đuôi lộ ra. Chuyện này chất chứa ở nàng nơi này cũng có đã mấy ngày, nàng một mực không tìm được cơ hội cùng nàng nói, lại không nghĩ rằng mới vừa rồi động linh cơ một cái, sẽ để cho nàng đem chuyện này cũng cho làm xong.

"Còn phải điều kiện a, chúng ta quan hệ thế nào, nói điều kiện nhiều thương cảm tình nha." Nhan Thanh Ny biu môi, trong lòng có dự cảm xấu.

"Lời không phải là nói như vậy, ta cái này không cũng yêu cầu người làm việc, huống chi người phải đem chuyện này làm, thật vẫn phải cầu đến trên người người khác, coi như cùng có lợi đôi bên cùng có lợi. Nếu như chị em chúng ta liền có thể giải quyết chuyện, vậy ta dĩ nhiên không dám cùng người nói điều kiện mà." Hoàng Diễm Diễm nghiêm trang giải thích. Nàng rất biết Nhan Thanh Ny tính tình, chỉ cần đem chuyện giao phó biết, nàng là sẽ tùy tình hình hiểu.

"Nghe người vừa nói như vậy, thật giống như còn thật có đạo lý, như vậy thì nói nghe một chút đi." Nhan Thanh Ny nói.

"Chuyện là như vậy, ta có một vị sư huynh, hắn còn rất có tài hoa, mấy người bọn hắn gây dựng một cái ban nhạc, bình thường thì sẽ viết một ít ca, thỉnh thoảng còn tiếp một ít biểu diễn. Bởi vì bọn họ một đoạn thời gian trước đi vùng núi thái phong tìm linh cảm đi, mấy ngày nay vừa mới trở lại. Không nghĩ tới, bọn họ lại bỏ lỡ lần này người mới ca vương cuộc so tài, không nói lên tên."

"Bọn họ nghe nói người cha là đài truyền hình người đứng đầu, mà ta lại cùng người là khuê mật, liền cầu đến ta nơi này, muốn nói có thể hay không mượn dùng một chút số người, chỉ cần để cho bọn họ có thể nói lên tên liền tốt. Người cũng là biết, người mới này ca vương cuộc so tài, ba năm mới cử hành một lần, bỏ lỡ lần này, bọn họ nhiều lắm đi mấy năm đường quanh co a. Người coi như giúp một tay ta bái, về nhà hỏi một chút ba người."

"Hơn nữa, ta nghe bọn họ ca, bọn họ thật sự là rất có tài hoa một đám người, chẳng qua là thiếu một cái cơ hội mà thôi."

Nhìn Hoàng Diễm Diễm như vậy thành tâm đất khen ngợi một đám người, Nhan Thanh Ny còn thật có chút không có thói quen, lấy nàng đối với Hoàng Diễm Diễm hiểu, sợ rằng nàng nói phần lớn là thật. Đối với người có tài hoa, nàng trước sau như một là khâm phục, cũng thật tiếc cho bọn họ lại không kịp thời trở lại ghi danh.

"Ta sẽ đi về hỏi ba của ta, vốn là cuộc thi đấu này tôn chỉ cũng là vì đào tạo cho âm nhạc có nhiệt tình người, đến nỗi kết quả như thế nào, vậy ta cũng không dám cùng người bảo đảm." Nhan Thanh Ny đáp đồng ý xuống.

Hoàng Diễm Diễm sau khi nghe xong, trong lòng đá rớt cuộc rơi xuống, rất cảm kích nói: "Như vậy thì quá tốt, chỉ hy vọng bọn họ có thể thuận lợi ghi danh là được, những thứ khác thì không phải là chúng ta có thể giúp. Điều này thật sự là rất cảm tạ người, Đại Ny."

"Vậy người cái này cùng ta hả giận có quan hệ thế nào a?" Nhan Thanh Ny đột nhiên hỏi một câu.

"Bọn họ lần này trở về, ngược lại là viết mấy thủ phong cách tương đối không giống tác phẩm, ta sau khi nghe, cảm thấy hắn thật thích hợp cái này quán trà. Chúng ta coi như cái người trung gian, giúp bọn họ liên hệ là được, cái này không liên lương toàn kỳ mỹ sao!" Hoàng Diễm Diễm rất hưng phấn nói ra, "Đối với quán trà mà nói, cùng tự thân phong cách tương ứng nguyên sang âm nhạc cũng không phải là như vậy dễ dàng là có thể gặp phải, cho nên đây đối với quán trà mà nói, có thể coi như là thiên đại ân tình, chúng ta không muốn trả giá, sẽ để cho hắn cho chúng ta cái VIP liền tốt, sau này chúng ta muốn lúc nào tới vừa uống trà đều có thể, còn không dùng ở ngoài cửa chờ lâu như vậy."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Có thể chọn phần món ăn bao

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Nghe Hoàng Diễm Diễm kể sách, Nhan Thanh Ny cũng cảm thấy cái này tính khả thi vẫn thật cao.

Lấy trước mặt thế giới mà nói, dễ nghe nguyên sang âm nhạc là thật nhiều, nhưng là thích hợp ở trong quán trà truyền nguyên sang nhạc êm dịu nhưng là cực ít. Chủ yếu nhất nguyên nhân chính là, trong cuộc sống tương đối ít người sẽ đi nghe loại kiểu này nhạc êm dịu, nghe quần chúng vòng dĩ nhiên là nhỏ, cho nên những thứ kia âm nhạc người tự nhiên sẽ không hoa mắt thì giờ đi sáng tác.

"Vậy chúng ta thử một chút đi." Vì có thể bắt được VIP thẻ, Nhan Thanh Ny quyết định đi thử một lần.

Lấy được Nhan Thanh Ny trả lời khẳng định sau, Hoàng Diễm Diễm hơi chỉnh sửa quần áo một chút, liền xuất thủ.

"Tiểu ca đẹp trai, chúng ta có một cái làm ăn muốn nói với ngươi một chút." Hoàng Diễm Diễm vừa nói, bên kia còn không quên lộ ra mình nhất nụ cười thân thiết.

"Làm ăn? Làm ăn gì?" Tô Trọng Khang có chút không nghĩ ra, hần suy nghĩ những người này lại phải làm cái gì yêu sách đâu.

Nhìn Tô Trọng Khang có chút ánh mắt nghi hoặc, Hoàng Diễm Diễm cảm thấy hay là trực tiếp liền đi thẳng vào vấn đề liền tốt, nói: "Ta có mấy vị sư huynh, bọn họ là làm âm nhạc. Ở một đoạn thời gian trước, bọn họ đi cao sơn trà vườn thái phong, phí hết tâm tư dưới, lúc này mới viết ra mấy bộ tác phẩm. Ngươi có hay không ý hướng trực tiếp mua chứ?"

"Mua ca?" Tô Trọng Khang nghi ngờ hơn, ở trong ấn tượng của hần, trên địa cầu cửa tiệm thả ca, chỉ cần lên mạng trả tiền kế tiếp mấy bài hát khúc hoặc là mua mấy hộp từ mạng CD liền tốt, cần bản cũng không cần trực tiếp mua đoạn đi. Chẳng lẽ ở nơi này song song trên thế giới, sẽ có rất lớn bất đồng sao?

"Đúng nha! Giống như các ngươi loại này buôn bán đường tắt, là nhất định phải mua ca. Đây cũng là chính phủ quy định, chẳng lẽ ngươi đều không đi tìm hiểu sao?" Hoàng Diễm Diễm giật mình nói. Nàng rất hoài nghi, anh đẹp trai này chẳng lẽ ngay cả điều này cũng không biết đi, vậy hần còn khai cái gì tiệm!

"Vậy ta không thả ca cũng là có thể đi, chính phủ quy định nhất định phải phát ra ca khúc sao?" Tô Trọng Khang thỉnh linh đất bật thốt lên. Hần đi tới cái thế giới này cũng chỉ mấy ngày, mỗi ngày đều bị hệ thống nắm mũi dẫn đi, thật vẫn đối với những thứ này đều không biết.

"Không thả ca là có thể, nhưng là chỉ cần muốn để ca, thì nhất định phải trực tiếp mua tác phẩm." Hoàng Diễm Diễm bị Tô Trọng Khang vấn đề chặn một chút, bất quá nàng sau đó liền lại điều chỉnh tâm tình, đây chính là chuyện liên quan đến các nàng VIP vấn đề, nàng không thể không chăm chỉ một chút, "Ngươi cũng biết, bây giờ mua ca cũng không dễ lắm, đặc biệt là tốt ca. Ta đề cử cho ngươi mấy thủ, thật đặc biệt thích hợp ngươi cái này quán trà, ngươi chỉ cần một phát ra bọn họ, trong nháy mắt thì có thể làm cho quán trà trở nên không giống."

"Nhưng là ta bây giờ còn chưa cái kế hoạch này nha!" Tô Trọng Khang rất miễn cưỡng trả lời, ở nơi này trong quán trà, hần cũng không có người khác tương tượng như vậy có địa vị, trong này phần lớn quyết định, hần thì không cách nào cầm vào tay, cũng phải nhìn hệ thống ánh mắt làm việc.

Vừa nghe Tô Trọng Khang trả lời,

Nhan Thanh Ny liền thầm giác không ổn, ở Hoàng Diễm Diễm còn chưa kịp phản ứng, liền nói: "Ngươi có thể nghe trước một chút mà, bọn họ cũng vẫn là người mới, bình thường không có gì thu vào, ngươi coi như giúp bọn hần một chút tốt lắm a."

Tô Trọng Khang nghe lời này một cái, trong lòng không khỏi lật một cái liếc mắt, các nàng rõ ràng cho thấy đem mình làm người có tiền a. Hần lại thay đổi ý nghĩ suy nghĩ một chút, bây giờ mình tên dưới có căn này quán trà, hơn nữa bên trong quán trà mua bán sản phẩm giá cả còn không tiện nghi, cũng khó trách người khác sẽ cho là như vậy.

Chỉ bất quá hần Tô Trọng Khang bảo bảo trong lòng khổ nha, trên người có thể còn đeo tốt mấy triệu lư đạn đâu, đây cũng không phải là nhất thời bán hội là có thể còn phải hết, địa chủ nhà cũng thước dư lương, nào còn có vốn liếng đi cứu tế những người khác nha, phải cự tuyệt nha.

Đang lúc Tô Trọng Khang muốn uyển chuyển cự tuyệt thời điểm, trong đầu hần hệ thống lại có mới nhắc nhở.

Hệ thống nhắc nhở: Hệ thống bị kích động có thể chọn phần ăn bao nhiệm vụ? Là hay không tiếp nhận? (có thể không chấp nhận)

Tô Trọng Khang sửng sốt một chút, đây thật là mặt trời mọc lên từ phía tây sao. Hệ thống ban bố nhiệm vụ, lại còn có thể cho mình một cái không nói cơ hội.

Hần lặn ý dưới liền muốn trực tiếp cự tuyệt, phá hệ thống ban bố nhiệm vụ đều là như vậy kỳ kỳ quái quái, bây giờ có thể không nhận nhiệm vụ cũng không cần nhận, mình bây giờ có thể còn có một cái nhiệm vụ chưa xong đâu!

Bất quá, khi hần muốn cự tuyệt lúc, lại bỗng nhiên nghĩ tới. Hệ thống này tại sao sẽ đột nhiên dễ nói chuyện như vậy đâu, có thể hay không có bấy nha, nói không chừng là có ý không để cho mình muốn chọn. Như vậy, mình phải ngược đường mà đi, dù sao nhiệm vụ này là có thể chọn phần bữa ăn bao, nói rõ nhiệm vụ chắc có hai cái trở lên, đến lúc đó mình liền chọn một cái dễ dàng nhất hoàn thành liền tốt.

Tiếp nhận!

Tô Trọng Khang đột nhiên liền hào khí đứng lên, hần bây giờ là nợ nhiều không đề người, chút nào cũng không lo lắng.

Hệ thống nhắc nhở: Mời tức chủ lần nữa xác nhận, là hay không tiếp nhận?

Xác nhận! Trăm phần trăm tiếp nhận!

Đây tuyệt đối có âm mưu, nhất định là không để cho ta tiếp nhận nhiệm vụ. Ta nhìn thấu người, ha ha. Tô Trọng Khang trong nháy mắt thì có một loại bất người khác nhỏ cái chuôi thần khí hình dáng, cảm giác mình cho tới bây giờ cũng chưa có như vậy sung sướng qua, loại cảm giác này thật là quá kỳ diệu.

Hệ thống nhắc nhở: Chúc mừng tức chủ, nên nhiệm vụ có thể đền bù hệ thống chỗ sơ hở một lần, đặc biệt thưởng một lần rút số cơ hội.

Ha ha ha!

Lúc này Tô Trọng Khang, trong lòng thật là hồi hộp. Cũng biết hệ thống trong lòng có quý, khá tốt mình kịp thời bắt được cơ hội lần này, giành được một lần rút số.

Bất quá, ở hần cân nhắc có muốn hay không bây giờ liền rút số lúc, hệ thống lại có mới chỉ thị.

Hệ thống nhắc nhở: Hệ thống phân phát nhiệm vụ? Là hay không tiếp nhận?

Tới!

Đây mới là truyền thừa hệ thống chân thật đáng vẽ.

Hần không chút do dự bấm tiếp nhận. Sau đó ở nhiệm vụ khu kiểm tra một chút nội dung nhiệm vụ.

Hệ thống nhiệm vụ vì hoàn thiện quán trà cơ sở phương tiện, đặc phân phát có thể chọn phần ăn bao, chỉ phải hoàn thành một món trong đó phần ăn, là có thể được khen thưởng.

Phần ăn một: Mua sáu thủ nguyên sang ca khúc, khúc phong cần cùng quán trà phong cách nhất trí.

Phần ăn hai: Tự đi sáng tác bốn thủ nguyên sang ca khúc, khúc phong cần cùng quán trà phong cách tương nhất trí.

Khen thưởng nhiệm vụ quốc bảo cấp thay đổi thời tiết con mắt chén trà một bộ

"Người nói chuyện nha! Phát cái gì ngây ngô!" Hoàng Diễm Diễm nhìn ánh mắt dần dần trống rỗng Tô Trọng Khang, lấy tay đẩy hần một chút.

Nàng đẩy một cái, đem đắm chìm trong đó Tô Trọng Khang trực tiếp kéo về thực tế.

"Xin lỗi, mới vừa vừa nghĩ đến một chuyện, cho nên liền nhập thần." Tô Trọng Khang mơ hồ nhìn đối diện hai vị mỹ nữ, chỉ có thể cười ngây ngô một chút, còn dùng tay sờ một cái sau ót, nói tiếp: "Vậy cũng tốt, các người ngày mai đem hần mang tới, ta trước nghe một chút nhìn suy nghĩ thêm một chút. Bất quá, ta đây cũng chỉ là vốn nhỏ làm ăn mà thôi, cũng không mua nổi cái gì đại chế tạo tác phẩm."

Nghe được Tô Trọng Khang như vậy trả lời sau, Hoàng Diễm Diễm âm thầm thở phào nhẹ nhõm. Nhìn dáng dấp, chuyện này hần coi như là không sai biệt lắm thành, nàng nhưng đối với kia mấy bài hát khúc có lòng tin tuyệt đối.

"Không cần lo lắng, người mới tác phẩm, không phải cái gì đại chế tạo, giá cả tuyệt đối công bình, tuyệt đối sẽ không để cho người thua thiệt." Hoàng Diễm Diễm cười hi hi vừa nói.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Hoa hạ phong

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Ở Tô Trọng Khang cùng Nhan Thanh Ny bọn họ nhỏ giọng thương lượng chuyện thời điểm, Phó Thiên Đình cũng hưởng dụng tốt lắm trước mặt nước trà. Nhưng là, nàng không khỏi không thừa nhận, vị này trẻ tuổi nghệ thuật uống trà sư quả thật đã động đến nàng.

Do vị này trẻ tuổi nghệ thuật uống trà sư sở phao đi ra ngoài nước trà, thật đem thanh tâm đạm nhĩ trà xanh hoàn toàn biểu hiện ra, nàng sau khi uống xong, trong miệng còn sót lại mùi thơm như lan, ý vị thâm trường khí tức.

Bất quá, nàng ở tán thưởng đồng thời, trong lòng cũng là rất xoắn xuýt. Nàng dù sao cũng là một cái chuyên nghiệp mỹ thực chấm điểm mỹ thực gia, mặc dù nàng bây giờ đối với cái này quán trà sùng bái chu toàn, muốn trước tiên phải liền đem điều này quán trà giới thiệu cho trên trang mạng những thứ kia khách uống trà, nhưng là nàng không thể không kiềm chế hạ kích động trong lòng, để cho mình càng tỉnh táo một chút.

Nàng hiện tại mỹ thực mạng lưới dù sao cũng là một nhà coi như có ảnh hưởng lực trang web, đối với mỹ thực định nghĩa không đơn thuần chẳng qua là ăn ngon mà thôi, còn rất đề ý liền bữa ăn lúc hoàn cảnh cùng phục vụ tài nghệ vân vân, lấy những thứ này yếu tố tổng cộng trung bình trị giá tới đánh giá nó tính cấp.

Nàng đại khái đánh giá một chút, lấy nước trà 4. 5 phân, hoàn cảnh 2 phân, phục vụ quản lý tài nghệ 1 phân tới trung bình lời, cái này quán trà cuối cùng được phân cũng chỉ có thể là 2. 5, chưa đủ đạt tiêu chuẩn tuyển 3 phân.

Như vậy thứ nhất, cái này quán trà đem miễn nhiên với mọi người, không người hỏi han. Lúc này, nàng bắt đầu có muốn bóp chết cái này quán trà ông chủ ý niệm, nếu mời một cái như vậy bảo bối trấn giữ, cũng không đem những thứ khác đồng bộ phương tiện làm khá một chút, thật sự là phí của trời a.

Nhưng là, nàng oán trách thì than phiền, cũng vẫn là phải đúng sự thật chấm điểm, ai kêu nàng là có nghề đầy công tu dưỡng mỹ thực bình luận viên đâu. Nếu như có cơ hội, hay là làm hết sức đem nó đẩy đưa đi đi, cuối cùng, Phó Thiên Đình chỉ như vậy khoải trá quyết định.

Đem ba khách hàng cũng đưa đi sau, toàn bộ bên trong quán trà lại lần nữa yên tĩnh lại.

Thói quen mới vừa rồi sảo sảo nháo nháo đám người kia, bọn họ đi lần này, Tô Trọng Khang lại có chút không lớn thói quen.

Vẫn phải là tìm chút chuyện làm đi, bằng không ở bên này cũng là thật nhàm chán. Vì vậy, Tô Trọng Khang lập tức liền nghĩ đến hần mới vừa đón lấy nhiệm vụ.

Lần này hệ thống lại vòng vo tính, trả lại cho ta hai chọn một nhiệm vụ. Tô Trọng Khang trực đến bây giờ cũng có chút không quá tin tưởng.

Ở hần nửa tin nửa ngờ đang lúc, hần mở ra quang não, bắt đầu nghiêm túc nghiên cái thể giới này âm nhạc. Cái này không nhìn còn không biết, hần càng xem liền càng kinh ngạc, hần vốn là cho là cái thể giới này khoa học kỹ thuật như vậy phát đạt, làm sao cũng có thể kéo theo âm nhạc bông bột phát triển đi.

Không nghĩ tới, khoa học kỹ thuật phát đạt, những thứ khác giải trí hạng mục, ngược lại thì đề cho âm nhạc bước chân trở nên chậm rất nhiều. Đặc biệt là đối với hoa hạ khu mà nói, hôm nay chủ lưu âm nhạc chỉ có cổ điển loại cùng điều cồn loại hai chủng loại hình.

Cổ điển loại, mặc dù lớn đa số người cảm thấy nó khúc cao nhã cùng sang trọng, nhưng là bởi vì nó chính là hoa hạ từ xưa đến nay vẫn lưu truyền xuống, cho nên chiếm cứ tuyệt đối chủ đạo vị trí, coi như bây giờ bị xưng là ngoại lai hộ điều cồn tiếng nhạc thể càng phát ra thật lớn, cũng chút nào giao động không được nó địa vị thống trị. Nó ở hoa hạ khu đại biểu chính là chủ lưu.

Mà bởi vì xã hội tốc độ cao phát triển, nhân dân công việc cuộc sống áp lực càng ngày càng lớn, cho nên điều cồn âm nhạc một bị tiến cử hoa hạ, thuận tiện lấy liệu nguyên thể cuốn tới, lấy được những thứ kia phản nghịch thiếu niên cùng mê mang thanh niên nhiệt liệt truy phùng. Không giống với cổ điển loại đại nhã, điều cồn âm nhạc lấy thông tục dễ hiểu lời ca, giàu có tiết tấu cảm mà bị trai gái già trẻ thích yêu, hơn nữa nhanh chóng chiều mộ được một nhóm lớn âm nhạc người, khúc phong nhiều thay đổi, hoặc chuyên tâm hoặc chán chường hoặc khoe khoang, truyền bá độ rất rộng.

Tô Trọng Khang ở tìm hiểu, còn phát hiện hần ở kiếp trước quen thuộc những thứ kia âm nhạc người và ca khúc, ở liên bang bên trong âm nhạc trong kho đều không cách nào tìm được, thay vào đó là một ít hần nghe cũng chưa từng nghe qua.

Vậy ta là không phải có thể có rảnh rồi sao chép sao ? Tô Trọng Khang đột nhiên có một cái ý nghĩ, bất quá hần còn chưa đại xác định, nhưng là hần vẫn là có ý định muốn tranh thủ một chút, nhìn mình người trong tương mục rất có hạn số còn lại, coi như không có biện pháp cũng phải cần cứng rắn nghĩ ra được một cái.

Nguyên sang ca khúc như thế nào định nghĩa? Tô Trọng Khang suy nghĩ rất lâu, lúc này mới hướng hệ thống hỏi ra nghi ngờ trong lòng.

Hệ thống nhắc nhở: Chỉ cần là liên bang âm nhạc trong kho tạm thời còn chưa thu nhận, hoặc là do cá nhân người truyền lên đến âm nhạc trong kho, người tự mình có bản quyền âm nhạc, cũng coi như là nguyên sang âm nhạc.

Quả nhiên, Tô Trọng Khang nhìn liền mấy lần sau, lúc này mới trong lòng đại định. Như vậy thứ nhất, hần trong đầu còn nhớ kia có chừng mấy bài hát khúc, hần đủ để cho mình hoàn thành nhiệm vụ này.

Sau khi có quyết định, hần lập tức ở âm nhạc kho thượng mua một bộ quang não máy ghi âm. Bộ này dụng cụ, thông qua sóng điện não truyền, có thể đem trong đầu hần nhip điệu, rất nhanh gọn ghi xuống.

Càng trâu là, dụng cụ trung nội trí tất cả hần có thể nghĩ tới các loại nhạc khí các loại sóng âm, độ bắt chước trăm phần trăm, tương đương với để cho

ngươi trong nháy mắt là có thể đạn hát ra nguyên trấp nguyên vị nhạc khí, như giả túi đối.

Nửa giờ sau, đang lúc Tô Trọng Khang vẫn còn ở âm nhạc kho thượng tìm ca lúc, hắn mới vừa mua quang não máy ghi âm bọc ngồi một chiếc mini đáng yêu phi thuyền nhỏ, đã đến quán trà cửa.

Hắn đi ra ngoài, dùng quang não kiểm tra một chút tin tức, liền trực tiếp đem bọc cầm vào.

Sau khi trở lại, hắn rất giật mình từ trong cái bọc cầm ra một viên đậu nành lớn nhỏ kim loại cầu. Nhìn cái này hao tổn hắn 200 liên bang tiền dụng cụ công nghệ cao, hắn thật lâu không thể tự mình.

Ta thật là yêu thích đám kia khoa học cường đại. Cái này song song trên thế giới chỉ có ngươi không nghĩ tới, không có bọn họ phát minh không được. Tô Trọng Khang trong lòng đối với hắn cửa lại sinh ra giống như nước sông cuộn cuộn vậy kính ngưỡng tình, liền miễn bất tuyệt.

Trong thời gian kế tiếp, Tô Trọng Khang định một bên tiếp đãi khách, một bên suy nghĩ cái này công nghệ cao sản phẩm cách dùng. Có cái này công nghệ cao sản phẩm, hắn thật sự có ngấm một lần nữa nghe được trên địa cầu thường xuyên nghe những thứ kia quen thuộc lời ca. Đến nỗi hắn trong đầu cái đó lấy những thứ này ca khúc tới chơi chuyển vòng giải trí điền cuồng ý tưởng, hắn là ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ.

Cho đến hắn đóng cửa tiệm lại sau, hắn lại tiếp đãi hai vị khách nhân, nhưng là lúc nghe hắn bên này cũng không có lá trà hàng tích trữ sau, bọn họ cũng đều rời đi, cũng sẽ không giống như Tạ Kim Hoa như vậy lưu lại tiền đặt cọc.

Bất quá, để cho hắn cao hứng chính là, hắn lại còn thành công thu hai mươi mấy bài hát khúc.

Những thứ này ca khúc đều là hắn lúc ở địa cầu, tương đối thường xuyên nghe, cho nên hắn thừa dịp bây giờ trí nhớ tương đối rõ ràng, thâu đứng lên liền tương đối dễ dàng một chút. Đến nỗi những thứ kia hắn nhớ tương đối mơ hồ, có thể phải tiêu phí nhiều thời gian hơn để hoàn thành.

Dù sao lần này hệ thống chỉ cần mình nguyên sang bốn bài hát khúc, một ít hắn đủ giao đi. Tô Trọng Khang mới vừa rồi nghe xong âm nhạc trong kho một ít ca khúc sau, một cỗ tự tin tự nhiên nảy sinh.

Làm xong những thứ này sau, Tô Trọng Khang đề xuống tất cả tâm tư, vội vàng đem sự chú ý đặt ở đã khổ khổ hắn hai ngày chế trà nhiệm vụ thượng, cái này mới là trọng yếu nhất.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Hương trà mì sợi

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Bận rộn một ngày La Phàm, sau khi tắm xong, liền trực tiếp mệt mỏi ngồi phịch ở bên trong tửu điểm mắc tiền trên giường. Mặc dù hắn mỗi một tháng đều phải khắp nơi bay tới bay lui, công việc cũng rất khổ cực, nhưng là hắn nhưng vẫn làm không biết mệt. Nguyên nhân chính là ở chỗ, hắn không quản được mình kia há miệng, hắn là một cái rất cao cấp ăn hàng. Đến mỗi một nơi, hắn cũng sẽ đi thưởng thức các loại thức ăn ngon.

Nói thật, hắn rất cảm kích phối trí ra màu xanh da trời viên thuốc nhỏ vị kia khoa học gia. Có màu xanh da trời viên thuốc nhỏ sau, nhân dân ẩm no vấn đề toàn diện được giải quyết, những các loại vô lương nhà máy rồi rít vỡ nợ, các loại thực phẩm chất lượng vấn đề an toàn đưa lên đến một người vô cùng cao tài nghệ.

Giống nhau, các địa phương thức ăn ngon trải qua một phen ưu thắng liệt thái, có thể bảo tồn được đều là để cho người thật yên tâm tình cấp thức ăn ngon, cơ hồ rất ít xuất hiện có lạm lư cho đủ số hiện tượng.

Cho nên, vì không bị giả tạo tuyên truyền bẫy gạt, hắn cũng thói quen ở đại chúng mỹ thực lưới trùng lãng đảo hàng. Mà đây nhà mỹ thực lưới, chính là Phó Thiên Đình nhậm chức trang web.

Mặc dù nhà này mỹ thực lưới kích thước không lớn, nhưng là đi qua nó đề cử các đại thương cửa hàng, bọn họ mỹ thực tiếng đồn còn coi là không tệ.

Vừa vặn La Phàm ngày mai có một ngày nghỉ phép, hắn định đào một gian ở phụ cận quán trà, để cho mình buông lỏng một chút. Vì vậy, hắn tại trang mạng thượng xác định mình vị trí, từ từ xem trang mạng.

Di.

La Phàm đột nhiên thấy được một cái rất khác thường quán trà, hấn lại lần nữa đổi mới nhiều lần số liệu, cuối cùng mới xác nhận không phải trang web biểu hiện vấn đề.

Ở trên trang mạng một xó xinh chỗ, có một cái mỹ thực gia đề cử bản khối, trong đó có một nhà tên gọi một chén quán trà cửa tiệm, kỳ tình cấp biểu hiện là sơ cấp hai sao nửa, La Phàm biết số này trị giá đại biểu ý, sơ cấp là chỉ nó do sơ cấp mỹ thực gia bình luận, hai sao nửa là chỉ nó tổng hợp chấm điểm ở 2. 5-2. 99 giữa.

Nếu như là ở bình thường lời, hấn là trực tiếp nhảy qua, giống như loại này cửa tiệm, hấn ngay cả liếc mắt nhìn hứng thú cũng không có, nhưng là nó nhưng đường hoàng xuất hiện ở mỹ thực gia đề cử trên bảng danh sách, hơn nữa đề cử tình cấp đạt tới 4 phân. Cái này 4 phân, lấy sơ cấp mỹ thực gia mà nói, nó trên thực tế là 5 phân, cường lực đề cử.

Phải biết, lấy trên trang mạng sơ cấp mỹ thực gia quyền hạn mà nói, bọn họ một năm cũng chỉ có thể đánh ra duy nhất một cá 4 phân, cũng chính là bọn họ 5 phân mà thôi.

Loại này không tầm thường tương phản, lập tức liền đem hấn lòng hiếu kỳ cũng tỉnh lại. Vì vậy, hấn mở ra giá tiệm trà con số cụ thể, nồng nhiệt nhìn xuống.

Chuyện giống vậy, cũng phát sinh ở mần NS khu một ít xó xinh, nhưng là những thứ này ăn hàng cửa phản ứng không đồng nhất, rất tin người cũng có, càng nhiều hơn chính là hoài nghi trong đó có thể có nội tình, không một ngoại lệ là, những thứ kia hoài nghi người cũng ở phía dưới dương dương sái sái viết xuống mình bình luận, đạt hơn mấy chục điều.

Mà những thứ kia tin tưởng chân thực tính thanh âm thì từ từ bị càng nhiều hơn hoài nghi che mất.

Hiếm thấy đụng phải thú vị như vậy chuyện, La Phàm cũng là bỗng nhiên đã tới rồi hứng thú, hấn ở bình luận khu trung ban bố một cái "Ngày mai định đi tự mình kiểm hàng một chút, hoan nghênh các vị khách uống trà đi cùng " bình luận.

Không nghĩ tới, ở gần gần nửa giờ bên trong, thì có mười bảy cái khách uống trà hưởng ứng, hơn nữa còn mở ra một cái bày tỏ, rồi rít ước định chiều mai ba giờ chung cùng đi nghiệm chứng thiệt giả.

Trận này náo nhiệt, ở một cái như vậy tầm thường nhỏ trang web trung, cũng chỉ kéo dài hơn một giờ liền tiêu tán.

Nhưng mà, coi như những người này chú ý đối tượng, ở một chén bên trong quán trà, Tô Trọng Khang nhìn mới ra lò Đông Phương Mỹ Nhân trà, hắc hắc cười khúc khích.

Trải qua hai buổi tối kinh nghiệm tích lũy, hấn rốt cuộc ở thứ ba ngày thành công chế ra phù hợp yêu cầu Đông Phương Mỹ Nhân trà.

Bất quá, khi hấn còn định nhiều đi nữa liếc mắt nhìn lúc, trúc biến trà lại không thấy, ngay sau đó, trong đầu của hấn liền xuất hiện hệ thống nhắc nhở.

Hệ thống nhắc nhở: Chế trà nhiệm vụ đã hoàn thành, là hay không trước thời hạn chung kết nhiệm vụ?

Ai nha! Ta cũng còn chưa kịp thấy rõ ràng đâu, làm sao liền lập tức lấy đi đâu! Tô Trọng Khang nhìn trống rỗng trúc biến, cực kỳ buồn rầu.

Nhiệm vụ này còn có thể trước thời hạn chung kết? Hấn đem hệ thống nhắc nhở nội dung nói ra, thay đổi ý nghĩ suy nghĩ một chút, cái này không đúng nha, hấn thật giống như còn có hai phân tiền là trà còn không có dẫn đi ra chứ, đây nếu là chung kết, vậy còn có thể hay không dẫn đi ra chứ?

Giờ khắc này, nếu như hệ thống có thể phát biểu tình lời, phát ra nhất định là một cái buông tay không biết làm sao biểu tình.

Người và hệ thống giữa, hấn phải có đầy đủ tín nhiệm đi. Hệ thống nhất định là rất uy khuất, nó cho tức chủ như vậy nhiều thứ tốt, lại còn bị hấn hoài nghi nó dụng ý.

Mà chúng ta Tô Trọng Khang cũng tuyệt đối là, trách ta lặc, loại này tiện tiện đáp lại. Ai kêu người mỗi lần cũng kêu ngạo như vậy kiêu, thân thiết một chút có thể làm gì mà.

Dĩ nhiên, hệ thống sẽ không ủy khuất, mà Tô Trọng Khang cũng sẽ không như vậy hoạt bát. Ở hấn còn suy nghĩ có nên hay không trước thời hạn chung kết nhiệm vụ lúc, hệ thống lại tới nhắc nhở.

Hệ thống nhắc nhở: Bỏn hệ thống mỗi vì tức chủ cung cấp một phần nguyên liệu, liền đem tiêu hao một số năng lượng, vì có thể kiên trì đến khảo sát kỳ hoàn thành, không thể không nói lên có thể trước thời hạn chung kết nhiệm vụ thỉnh cầu. Coi như bồi thường, hệ thống đem vì tức chủ quá mức cung cấp một lần rút số cơ hội. Mỗi tức chủ mau sớm làm ra quyết định!

Nhìn tới nơi này, Tô Trọng Khang không khỏi có một ít xấu hổ. Trong đầu nó, dấu sao chỉ là một hệ thống, nó bây giờ làm ra giá một ít nhiệm vụ hoặc là khen thưởng, cũng chỉ là thiết kế nó người quán thấu đi vào, cho dù nó trí năng hóa tài nghệ rất là cao minh, nhưng là nó dù sao vẫn là một chết vật.

Hơn nữa, căn cứ nó nhắc nhở, nếu như quá mức tiêu hao nó năng lượng lời, nói không chừng nó thật vẫn chống đỡ không tới khảo sát kỳ cuối cùng. Nghĩ đến đây hệ thống có thể có một ngày sẽ cách mình đi, Tô Trọng Khang đột nhiên liền mê mang đứng lên.

Hệ thống nhắc nhở: Mời tức chủ trong vòng một phút làm ra quyết định!

Sợ run ở một bên Tô Trọng Khang, bị hệ thống nhắc nhở kéo trở lại lập tức, nhưng mà, khi hần lần nữa đối mặt với như vậy ngạo kiều hệ thống lúc, nội tâm chỗ đột nhiên cảm thấy có một dòng nước ấm chảy qua.

Nhiệm vụ trước thời hạn chung kết!

Tô Trọng Khang không chút do dự đã quyết định.

Hệ thống nhắc nhở: Tức chủ trước mắt có hai lần rút số cơ hội, mời rút số!

Một khắc sau, ở Tô Trọng Khang trong đầu liền xuất hiện một cái màu sắc vòng tròn lớn mờ, phía trên lớn nhỏ không đồng nhất bị phân chia thành bất đồng khu vực, các khu vực thượng đều có bất đồng trị số, từ 10-10000 không đợi, trị số càng nhỏ, chiếm cứ khu vực càng lớn, mà cao nhất trị số 10000 chỗ ở khu vực, cũng chỉ là một sợi tóc chiều rộng mà thôi, nếu như nếu không nhìn kỹ, căn bản là không phát hiện được.

Tô Trọng Khang suy tính một lát sau, lúc này mới phát hiện ở vòng tròn ngay chính giữa có một cái màu đỏ nút ấn, hần thử dụng ý đọc đề xuống, trên vòng tròn các khu vực lớn liền cái này tiếp theo cái kia sáng lên, tốc độ càng lúc càng nhanh. Hần đại khái đếm một chút, một giây đồng hồ liền vòng vo vòng tròn ba bốn vòng.

Ba giây sau, ánh sáng cuối cùng dừng lại ở 6000 khu vực này.

Hệ thống nhắc nhở: Chúc mừng tức chủ, ngài đạt được nồng thang hương trà mì sợi chế tạo kỹ năng sách một phần.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Đánh chiết

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Vừa nhìn thấy rút trúng phần thưởng này, Tô Trọng Khang thiếu chút nữa thì hưng phấn đến nhảy cồm lên.

Từ hần chuyển kiếp đến bây giờ, cũng mau hơn nửa tháng. Trong khoảng thời gian này, hần mỗi ngày đều bề bộn nhiều việc, đôi thì ăn viên màu xanh da trời viên thuốc nhỏ, trừ uống qua mấy lần trà, thật vẫn không chính thức ăn qua một lần bữa ăn chính, trong miệng cũng có thể đậm ra một chim.

Mặc dù cái này nồng thang hương trà mì sợi, tên nghe thật giống như không người, nhưng là ít nhất là có thể ăn đủ no chủ thực, hơn nữa trải qua mấy lần phản hồi tình hình đến xem, chỉ cần là hệ thống cho ra đồ, phẩm chất tuyệt đối là tinh phẩm, không thể nghi ngờ.

Tô Trọng Khang vội vàng đem quyển này kỹ năng sách bấm học tập, rất sợ nó đột nhiên biến mất tựa như, cho đến khi nhìn thấy một đạo bạch quang không có vào mình trong đầu, hần mới hoàn toàn yên tâm.

Còn có một lần rút số cơ hội! Tô Trọng Khang lăm le, đã sớm rục rịch.

Đến khi rút số vòng tròn lại trả lời đến mới bắt đầu trạng thái lúc, đã ngửa quên đường Tô Trọng Khang lần nữa dụng ý đọc đề xuống cái đó nút màu đỏ, vòng tròn lại lần nữa chuyển động.

Cùng lần đầu tiên bất tri bất giác bất đồng, lần này hần tỏ ra hơn hẳn trước một ít. Lần đầu tiên khen thưởng để cho hần mừng rỡ không kể xiết, mà đối với lần này mà nói, hần giống vậy cũng hy vọng có thể lấy được tương đối thực dụng một chút phần thưởng.

Ba giây sau, hần nhìn đã dừng lại vận động cây kim chỉ, trong lòng đột nhiên có không tốt ý niệm. Cái này cây kim chỉ lại ngừng ở 1 cùng 10000 giữa phân giới tuyến thượng.

Như vậy thứ nhất, phần thưởng lần này rốt cuộc là coi là cái nào chứ? Không nghi ngờ chút nào, ở bên này căn bản cũng không có cái gọi là trọng tài phe thứ ba, có thể trực tiếp phách bản vẫn như cũ là hệ thống, kết quả này do nó nói coi là.

Căn cứ hệ thống dĩ vãng biểu hiện, Tô Trọng Khang cảm thấy hẳn là vô luận như thế nào cũng không chiếm được tiện nghi. Hẳn bây giờ duy nhất có thể làm, đơn giản chính là an tĩnh chờ kết quả, nghe theo mệnh trời.

Không giống với Tô Trọng Khang trong bụng những thứ kia cong cong lượn quanh lượn quanh, hệ thống ở thoáng qua giữa liền biểu hiện lần này xảy ra phần thưởng.

Một đánh chiết thẻ.

Vậy là cái gì khen thưởng, nghe làm sao như vậy không đáng tin cậy. Tô Trọng Khang trong lòng không kiềm được ói cái máng một chút.

Hắn đem tờ đánh chiết thẻ lật tới lật lui tra xét một phen, lúc này mới ở thẻ phía sau phát hiện một hàng chữ nhỏ.

Đánh chiết thẻ: Trà đạo thương thành chuyên dụng, tức chủ đang sử dụng danh vọng trị giá mua hàng hóa lúc, có thể sử dụng. Đánh chiết thẻ cụ thể có thể giảm giá, chỉ có ở tức chủ chắc chắn lúc sử dụng mới có thể biết. Nên thẻ chỉ có thể sử dụng một lần, không thể cùng danh vọng trị giá để dùng.

Nhìn tới nơi này, Tô Trọng Khang có chút dở khóc dở cười. Nói thực, hẳn thật vẫn không tốt đánh giá tờ này đánh chiết thẻ giá trị. Bất quá, lấy trước mắt hẳn chỉ có 65 cái danh vọng trị giá để xem, hẳn hẳn là tạm thời chưa dùng tới cái này.

Vốn là hẳn còn tưởng rằng mình cực khổ hai ba ngày, những thu hoạch này cũng cũng không tệ lắm, đang định dương dương tự đắc lúc, nhưng khi hẳn lần nữa mở ra trà đạo thương thành, nhưng phát hiện bên trong vẫn như cũ là trống trơn như dã. Lập tức, liền đem hẳn đây còi lòng kích động mừng rỡ, đánh trở về nguyên hình.

Xem ra mình hay là đang hoang hoàn thành nhiệm vụ đi. Ít nhất mỗi hoàn thành một cái nhiệm vụ, cũng đều có thể đạt được khen thưởng, hơn nữa còn không thể nhìn những phần thưởng này, bọn họ cũng không phải là như vậy một chút mấy chục trên trăm danh vọng trị giá có thể mua được.

Tô Trọng Khang nhìn thời gian còn quá sớm, liền muốn nhiều đi nữa sẩy khô một lần Hoàng Sơn Long Tinh trà, hẳn bây giờ nhưng còn có 2 cân đơn đặt hàng còn không có giao hàng, hơn nữa trước kia 500 khắc lá trà cũng còn chỉ còn lại mấy khắc mà thôi.

Căn cứ mấy ngày này tình hình đến xem, mặc dù mua trà không nhiều, nhưng là tới quán trà uống trà người là càng ngày càng nhiều. Hẳn ắt phải nhiều lắm tồn một ít lá trà, bằng không xuất hiện cái loại đó khách uống trà tới quán trà còn không uống được trà tình hình coi như lúng túng.

Mặt khác, trong quán trà mỗi ngày lời trung bình xuống, cũng có nhỏ mấy ngàn khối, theo cái tốc độ này tiến hành tiếp lời, hẳn phải trả hết những thứ kia kén xù món nợ cũng chẳng qua là vấn đề thời gian mà thôi.

...

Lúc này, ở Mân Nam thành phố một cái tiểu khu hạng sang bên trong, Tạ Kim Hoa vừa mở cửa ra, liền thấy một cái cùng niên kỷ xấp xỉ người trung niên xách một túi tinh xảo lễ túi hộp đứng ở cửa.

"Lão Liễu, ngọn gió gì đem người cho thổi tới a!" Tạ Kim Hoa vừa đem khách nghênh vào nhà cửa, một bên trêu ghẹo một câu.

Cái đó người trung niên đỉnh một cái bụng bự, nhưng là tay chân cũng rất lạnh lẽo, nghe được Tạ Kim Hoa trêu ghẹo, cũng không thềm để ý chút nào, giống vậy vui tươi hơn hồ nói: "Người những lời này ta coi như không thích nghe. Ta tới người ở đây số lần có thể không tính là ít, hơn nữa nhìn ta giá đáng người, người nói muốn cái gì phong mới có thể đem ta thổi qua tới."

"Ha ha, ta không cùng người đấu võ mồm. Cho thêm ta mười miếng, ta cũng nói bất quá người. Tới tới tới, mau vào ngồi." Tạ Kim Hoa tiếng cười trung khí mười phần, nụ cười này dưới đem ở bên trong phòng ngủ xem ti vi Ngô Hoa Dung cũng cho kêu gào đi ra.

Hắn thấy Ngô Hoa Dung đi ra, vội vàng hướng nàng nói một câu: "Đi đem ta mới vừa mua trà ngon lấy ra."

"Người cái này còn không ngộ nhiệt đâu, liền đến chỗ lấy ra phát hiện." Ngô Hoa Dung cười mắng hẳn một câu, "Lão Liễu, người trước ngồi một chút. Ta đi lấy lá trà, lập tức tới ngay."

"Tốt liệt, chị dâu." Liễu ngay cả hải trả lời một câu, sau đó mới ngồi xuống. Hắn ngồi xuống tới, liền đưa tay đi lấy nắp chén, rất hưng phấn nói: "Lão Tạ a, người lúc nào lại đào được hàng tốt. Nhớ, ta mấy ngày trước tới bên này, người cũng còn uống những thứ kia lão trà đâu, mấy ngày nay không thấy, lại cũng không giống nhau. Bất quá a, ta lần này cũng là mang theo một ít trà ngon tới, người cũng tới uống một chút nhìn."

Tạ Kim Hoa vừa nghe lão Liễu mang theo trà ngon tới, cũng lập tức động. Hắn đem trên bàn tiện tay phao giả bộ bày tám phần đầy nước sôi, sau đó đặt ở mâm trà càng thêm nhiệt.

Chỉ trong chốc lát, những thứ kia nước sôi liền sôi trào lên. Liễu ngay cả hải thuận tay cầm lên tiện tay phao, liền bắt đầu rửa ráy trà cụ.

Đến khi những thứ này trà cụ cũng rửa sạch một lần sau, hẳn mới nhẹ tay mở ra lễ túi hộp, từ trong đồ ra năm khắc tả hữu lá trà, đặt ở nắp trong chén.

Hắn lại cầm lên tiện tay phao, đi nắp trong chén tưới vào một ít nước sôi, sau đó cầm chén lên nắp, nhẹ nhàng quét roi ván nổi, nhanh chóng đập lại nắp chén, lấy tay thật chắc ngăn chặn, đem đệ nhất pha trà nước rất đều đều phân mới vừa rồi thanh tắm xong ba cá ly trà nhỏ.

Cho đến nắp trong chén nước trà một tia đều không còn lại lúc, hẳn mới đưa nắp chén lần nữa đặt ở mâm trà trung, lúc này, hẳn nhắc tới chén nắp, đem

nó đặt ở lỗ mũi bên, rất nhỏ đất ngửi chén đắp lên mũi thơm, hướng về phía Tạ Kim Hoa nói: "Có hay không ngửi được, mũi thơm này tạm được đi. Đây chính là ta từ một vị khác bạn trên tay lấy tới, thanh mũi thơm Thiết Quan Âm trà. Nghe nói, xào chế lá trà sư phó cũng có thể làm ra tinh phẩm cấp, chỉ bất quá hần mấy lần trước hỏa hầu không nắm giữ tốt, mới để cho giá một nhóm lá trà xuất hiện một ít tỳ vết nào. Nhưng là, coi như là như vậy, trà này lá cũng không tệ lắm."

"Thiết Quan Âm trà ngửi đúng là hương, bất quá cũng không biết nước trà nếm có phải hay không vị." Tạ Kim Hoa nhìn Liễu Liên Hải không lo lắng pha trà, hần cũng cầm lên cái nhíp, đem ba cái ly trà nhỏ nước trà từng cái đổ sạch, sau đó cầm lên một người trong đó ly, cũng đặt ở lỗ mũi bên, nhẹ nhàng ngửi một trận.

"Mùi vị đó khẳng định so với người đoạn thời gian trước mua những thứ kia hàng giả mạnh hơn nhiều." Liễu Liên Hải cười nói, "Sau đó, người tìm được cái đó bán người lá trà tiểu tử khôn kiếp không?"

Lúc này, Ngô Hoa Dung cầm một bọc lá trà, đi ra, nghe được bọn họ trò chuyện, cũng trả lời một câu: "Người ta bán giả trà, cũng rất cơ trí. Làm sao cũng sẽ không giống kẻ ngu vậy, còn lảng ở bên kia chờ người khác bắt đi."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Hỏa khí vị

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Liễu Liên Hải nâng chung trà lên trên khay ly trà, cẩn thận nhấp một cái, nước trà vừa vào cổ, hần trên mặt lập tức lộ ra hải long vẻ mặt.

Hần liếc mắt nhìn Tạ Kim Hoa một chút, thấy hần tiếp liền uống hai ba miệng, nhưng đều là mặt đầy bình thường thần thái, hần hơi có chút kinh ngạc. Ở trong ấn tượng của hần, Tạ Kim Hoa người này là trà như mạng, chỉ cần là quất một tiếng đến trà ngon, lập tức thì sẽ vô án, luôn miệng khen.

Làm sao lần này uống trà, hần lại có thể làm được như vậy tỉnh táo đâu!

"Như thế nào, lão Tạ? Trà này không tệ chứ." Liễu Liên Hải rất vội vã lại hỏi một câu. Giờ phút này, hần trong lòng cũng là một trận lảo đảo. Chẳng lẽ lần trước mua được giả trà chuyện này, cho lão Tạ đã kích quá lớn, cho tới hần bây giờ đối với trà ngon không có nóng như vậy trung.

Tạ Kim Hoa uống mấy hớp, nhìn người đối diện hần vội, mặt đầy đứng đắn nói: "Trà này tạm được, chính là nó mới vừa vào miệng kia ti hỏa khí vị quá nặng, để cho ta có chút không lớn thói quen. Người có cảm giác hay không đến kia ti hỏa khí vị?"

"Bị người vừa nói như vậy, thật vẫn có hỏa khí vị. Ta như vậy một lần vị, có chút sấp." Ngô Mỹ Dung cố ý lại uống mấy hớp, sau đó mới nói.

"Hey, các người đây là thế nào, nói cái gì ta cũng nghe không hiểu." Liễu Liên Hải nghe bọn họ hai người một xướng một họa, có chút không nghĩ ra được, nói: "Ta làm sao không uống đến các người nói kia cái gì hỏa khí vị. Trà này, ta uống thật thuận, vào cổ họng sau, còn có một trận một trận trở về cam."

"Ta chưa nói nó không thuận a, ngay cả có một tia hỏa khí vị." Tạ Kim Hoa nhìn gấp gấp Liễu Liên Hải, cũng giải thích một lần.

"Nơi nào hỏa khí vị? Ta làm sao không cảm giác được. Lão Tạ, người sẽ không phải là nói càn đi, đây chính là làm mấy thập niên trà sư phó tự mình làm. Người có phải hay không nghe được ta mới vừa nói trà này lá có mấy phần hỏa hầu không nắm giữ tốt, cho nên liền nghi thần nghi quỷ liễu." Liễu Liên Hải có chút không phục, đây chính là hần cứng rắn từ một người bạn bên kia cầm tới, ở bên kia đánh giá nhưng là tương đối cao. Nếu không phải hần lần trước thấy lão Tạ bên này thật giống như không có gì hay trà, hơn nữa còn là nhìn ở nhiều năm bạn tốt phân thượng, lúc này mới nhìn đau cảm ra một ít trà tới, nếu không, hần cũng là giấu giếm.

Hôm nay, bị hần coi trọng trà, ở lão Tạ bên này, lại phản ứng bình thường, hần lúc này liền không vui. Cho tới nay, hần còn tưởng rằng mình thường thức trà đích công phu là so với lão Tạ cao mình một ít chút, không có lý do mảy may không thấy, hần liền quảng mình một đoạn lớn a.

Có lẽ là cảm nhận được Liễu Liên Hải trong lời nói kia về bất mãn, lão Tạ rất thân nhiên nói: "Nếu như ta tạc ngày trước uống trà này lời, khẳng định cũng là giống như người như vậy cho là. Nhưng là, chúng ta hai cái ngày hôm qua uống một chén tương đối khá trà. Người muốn hỏi ta kia trà rốt cuộc có bao nhiêu tốt, vậy ta thật vẫn không lớn dám nói, nhưng là nó nhất định so với người trà này tốt."

"Không thể nào. Ngày hôm qua trà thật so với ta trà này tốt?" Liễu Liên Hải mặt đầy khó mà tin tưởng,

Hắn nghiêng đầu sang chỗ khác nhìn Ngô Mỹ Dung một cái, muốn hướng nàng chứng thực những lời này chân thực tính. Không nghĩ tới, nàng dù muốn hay không liền gạt đầu một cái.

Lần này, hắn đều có điểm tin.

Nhìn Liễu Liên Hải có chút ánh mắt hoài nghi, Tạ Kim Hoa trong lòng lại có một tia cảm giác thỏa mãn, hắn cười nói: "Ta biết ngươi khẳng định không quá tin tưởng, bất quá đây, ta thật vẫn có biện pháp để cho ngươi tâm phục khẩu phục. Ta có thể phao mấy ly cho ngươi uống một cái, để cho ngươi tương đối nhìn một chút."

Nói xong, Tạ Kim Hoa liền từ dưới đáy bàn lại lấy ra một cái nắp chén, dùng mới vừa rồi nấu qua nước sôi thanh tắm một cái sau, dựa theo mình tiết tấu, đều đều vào đáy lần nữa nấu nước, pha trà.

Mấy phút sau, Liễu Liên Hải bung lên Tạ Kim Hoa pha nước trà ngon, rất nghiêm túc quan sát. Nhìn như vậy một ly màu sắc rõ ràng nhạt nhiều nước trà, hắn có chút xem thường.

"Ngươi nói đây là Hoàng Sơn Long Tinh trà?" Liễu Liên Hải không tin hỏi một câu.

"Đúng vậy, trà này ở Trung Nguyên địa khu tương đối nhiều, ở chúng ta đông nam bên này, đúng là tương đối ít thấy." Tạ Kim Hoa rất có tự tin đất giới thiệu một chút, cũng tỏ ý Liễu Liên Hải uống một chút nhìn.

"Trà này ư? Thật không có Ô Long trà hương a? Thật có ngươi nói tốt như vậy?" Liễu Liên Hải vẫn có chút không quá tin tưởng.

Tạ Kim Hoa bắt đầu dĩ cười một chút, thúc giục: "Ngươi uống một chút thì sẽ biết."

Liễu Liên Hải mới nhẹ nhàng ném một hóp nhỏ, hắn vốn tưởng rằng trà này uống hẳn là không có gì trà mùi thơm, không nghĩ tới hắn mới vừa rồi kia một hóp nhỏ, mới vừa vào miệng, một cổ mát mẽ mùi trà vị ngay tại hắn trong miệng bạo tán ra, trong nháy mắt liền đem hắn đầu lưỡi vị lôi mở ra.

Lập tức, hắn lập tức liền tròn to hai mắt, nhưng là hắn vẫn có chút không quá tin tưởng, lại chợt ném một hóp lớn, không nghĩ tới kia cổ mát mẽ mùi trà vị vẫn ở hắn trong miệng tràn ngập.

Nhìn Liễu Liên Hải ở ngắn thời gian ngắn ngủi bên trong liền từ mới vừa rồi hoài nghi, lập tức giao qua không thể tin, Tạ Kim Hoa mới lộ ra nụ cười đắc ý, hắn vội vàng lại cho Liễu Liên Hải châm một ly nước trà.

Cho đến Liễu Liên Hải uống ba bốn ly sau, Tạ Kim Hoa lúc này mới lên tiếng, nói: "Như thế nào, ta trà này so với ngươi kia trà, có phải hay không khá hơn một chút."

Liễu Liên Hải trở về chỗ một chút, nói: "Quả thật so với ta kia trà khá hơn một chút, bất quá, ngươi trà này thật giống như ở lưỡi đuôi chỗ có một chút xiu sấp."

"Ha ha, cái đó chính là chúng ta câu ca dao hòa khí vị. Xem kia, ta không lừa gạt ngươi. Ta trà xanh, mùi trà vị đủ mát mẽ nhã đạm, lúc này mới có thể để cho ngươi cảm thụ ra kia một tia hòa khí vị. Tương đối mà nói, ngươi kia Ô Long trà mùi thơm quá nồng, đem kia ti hòa khí vị che ở, khiến cho ngươi một chút cũng không cảm giác được."

"Nếu như lúc này, ta cho thêm ngươi phao một ly mới vừa rồi kia Ô Long trà, ngươi khẳng định là có thể hiểu ta nói."

Sau đó, Tạ Kim Hoa lại cho Liễu Liên Hải rót một ly Ô Long trà, hắn uống sau, quả nhiên là cảm giác được nước trà ở vừa vào miệng, đầu lưỡi chỗ liền truyền đến một tia vị chất.

Liễu Liên Hải mới chợt hiểu ra, nguyên lai không phải lão Tạ thưởng thức trà tài nghệ tăng cao, mà là hắn trước uống trà xanh lại hắn một ít vị lời.

"Ngươi trà này kia làm tới, giá cả không rẻ đi, có phải hay không vị kia chế trà đại sư làm?" Liễu Liên Hải nhìn Tạ Kim Hoa trong tay kia một túi nhỏ lá trà, trong mắt có chút nóng bỏng.

Cảm nhận được Liễu Liên Hải ưu tư biến hóa, Tạ Kim Hoa không tự chủ cầm trong tay lá trà túi lại nắm chắc một ít, sau đó mới trả lời: "Ngươi cũng đừng đánh ta một điểm này lá trà chủ ý, nó chỉ còn lại như vậy một chút xiu. Mới lá trà lời, ngày một chừng có thể mới có thể còn nữa, đến lúc đó ta nữa quân một ít cho ngươi. Đến nỗi trà này lá giá cả, thật vẫn chính là giá thị trường giới, một cân 20 ngàn, ta ngày hôm qua mới vừa đặt trước hai cân."

"Vậy ngươi cũng giúp ta đặt trước hai cân a, lão Tạ. Trà này lá, uống thật là ngon còn không đắt, không phải mua thêm một ít để a. Coi như là cảm nó khi quả đưa cho thân bằng bạn tốt, đó cũng là rất có mặt mũi. Huống chi, trà này ở chúng ta bên này không thường gặp, rất hiếm." Liễu Liên Hải vừa nghe trà này lá một cân mới hai chục ngàn, lập tức đã tới rồi kinh. Phải biết, hắn mua giá Ô Long trà, một cân phải hơn bốn vạn, hơn nữa còn là hữu tình giới. Mặc dù giá Hoàng Sơn Long Tinh mùi trà khí không Ô Long trà như vậy nồng, nhưng là nó khẩu vị có thể so với Ô Long trà khá một chút, tương đối, mua Hoàng Sơn Long Tinh trà rõ ràng muốn tính toán một chút.

"Được, vậy ta ngày mai mang ngươi đi quán trà, chính ngươi cùng ông chủ đặt trước, như thế nào?" Tạ Kim Hoa sau khi nghe xong, cũng cảm thấy rất có đạo lý. Hắn định ngày mai lại đi đặt trước hai ba cân kho tồn, như vậy thì không sợ sau này không lá trà uống.

"Vậy được, ngày mai người nhớ trước khi đi phải gọi ta a."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: 《 Đông Phong Phá 》

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Đêm có chút sâu, nhưng là Tô Trọng Khang nhưng là một chút cũng không buồn ngủ.

Hắn liền như vậy nhìn trước mắt cái này hũ sành phát ra ngây ngô.

Tối nay, thật sự là hắn may mắn đêm. Hắn không chỉ hồng bôi (sấy khô) ra Đông Phương Mỹ Nhân trà, hoàn thành nhiệm vụ, hơn nữa hắn còn không cẩn thận liền chế ra nhị đẳng tinh phẩm cấp Hoàng Sơn Long Tinh trà.

Mặc dù đây là một lần rất tình cờ sự kiện, nhưng là lại để cho hắn giống vậy hưng phấn rất lâu. Như vậy thứ nhất, có phải hay không biểu thị hắn sau này rất có thể sẽ còn lần nữa chế ra tinh phẩm cấp lá trà. Nghĩ đến đây, Tô Trọng Khang cũng cảm giác mình thật giống như cả người tràn đầy lực lượng.

Chỉ như vậy, hắn mang giá về đặc ý, rất nhanh nhẩu tắm rửa một phen, cho đến nằm ở trên giường sau, hắn mới cảm giác được vóc người mệt mỏi, sau đó trầm trầm thiếp đi.

...

Thứ hai ngày, Tô Trọng Khang vốn tưởng rằng mình sẽ ngủ đến rất khuya mới tỉnh lại, đầu sao trước một ngày buổi tối đúng là mệt là. Nhưng là, hắn lại ở tám giờ nhiều lúc liền tỉnh lại rồi, sau đó vừa tỉnh lại liền lại cũng không có buồn ngủ.

Không thể không nói, từ có cái hệ thống này sau, Tô Trọng Khang cuộc sống phong phú rất nhiều. Trên địa cầu, hắn cũng chính là một cái bình thường đi làm tộc, ở cuối tuần lúc nghỉ ngơi, coi như hắn thật sớm tỉnh lại, cũng phần lớn là ý lại ở trên giường chơi điện thoại di động, trừ phi là đói bụng phải kêu rột rột, hắn mới có thể thuận lý thành chương thức dậy.

Mà nay, Tô Trọng Khang suy nghĩ mình hắn là không cách nào ngủ, liền mau dậy.

Hắn rửa mặt một cái sau, liền lấy ra ngày hôm qua mua quang não máy ghi âm, định đem những thứ kia ca khúc cũng tận lực hoàn thành. Chiều hôm qua, hắn cũng chỉ kịp đem những thứ kia ca khúc nhịp điệu, biên khúc chờ dựa theo mình trí nhớ trong đầu, đem bọn họ bước đầu hoàn thành mà thôi, còn không có kèm thêm tiếng người đâu.

Ở hắn trong kế hoạch, hắn là thế tất yếu để cho những thứ này ca khúc trở nên nguyên vẹn một chút, hắn cảm thấy hắn có cái này sứ mạng, chính là để cho mình thích nghe những thứ này ca khúc, giống vậy cũng ở đây xử lý lưu truyền ra.

Nhưng là, vội vàng dưới, hắn cũng không kịp đi tìm có kinh nghiệm ca sĩ diễn hát, hơn nữa cũng là không mời nổi. Cho nên, hắn rất to gan muốn dùng mình thanh âm đi thử một chút, hắn muốn ca hát.

Bây giờ hắn thanh âm, xa so với trước một cái mình để nghe hơn nhiều lắm, hơn thanh lượng một ít, đầu sao cũng mới 20 ra mặt mà thôi, còn tỏ ra non nớt, khó trách hắn như vậy đột nhiên thì có lớn như vậy can đảm.

Vì vậy, ở nơi này thanh tĩnh biệt thự nhỏ bên trong, thỉnh thoảng truyền ra một đoạn ngắn một đoạn ngắn tiếng hát.

Nếu như lúc này có người đi qua lời, bọn họ nhất định sẽ trước kinh ngạc với ca khúc sắp xếp, ngay sau đó mới có thể chú ý tới trong đó người ca.

Cùng bây giờ lưu hành âm nhạc bất đồng, những thứ này ca khúc một không giống bàng bạc đại khí cổ điển phong, cũng không giống như cảm xúc mạnh mẽ bắn ra bốn phía điều cồn phong, lại càng không giống như đặc lập độc hành ca dao phong. Bọn họ điệu khúc có một loại cổ điển ý vị, lại tỏ ra đặc biệt thanh dương. Càng làm cho người cảm động là, toàn bộ điệu khúc khi thì đau thương, khi thì vui sướng, những thứ kia đau thương cũng sẽ không quá đáng thể thâm, mà vui sướng cũng không hiện lên khinh bạc, tạp nhữ sau, lại đặc biệt cân đối.

Mà theo âm nhạc tung bay tiếng hát, rung động độ lại chỉ có hơn chứ không kém, chỉ bất quá cái này qua, cũng không phải là cái loại đó có thể để cho

người cảm thấy dễ nghe, ở kén chọn người trong tai, thật ra thì đã coi như là một loại táo âm.

Bên trong nhà, Tô Trọng Khang kéo một cái có chút tê dại cổ họng, ở một nơi rất rõ ràng phá âm hạ, hẳn rồi cuộc cũng không chịu nổi.

Thật may, bên này còn không có người nào. Hắn uống một hớp lớn nước trà sau, lại cũng tự cười giấu một cái.

Xem ra, mình còn thật không phải là ca hát khối này đoán nha. Tô Trọng Khang mặc dù rất không tình nguyện thừa nhận sự thật này, nhưng là hắn còn chưa phải không chấp nhận.

Từ mới vừa rồi thử nghiệm, đến ngay sau đó không cam lòng, không phục, cho tới bây giờ không thể làm gì, thật ra thì cũng chỉ trải qua một giờ mà thôi.

Chẳng lẽ nhiệm vụ này chỉ như vậy buông tha sao? Chẳng lẽ chỉ có thể tiêu tiền đi mua sao?

Tô Trọng Khang trên mặt mặc dù còn là một bộ không nhìn ra biểu tình hình dáng, nhưng là thật ra thì hắn nội tâm chỗ là rất không an tĩnh. Hắn bây giờ tọa ững toàn bộ địa cầu âm nhạc tài nguyên, chẳng lẽ liền không cách nào hoàn thành nhiệm vụ này, không cách nào từ trong chọn lựa ra bốn thủ có thể để cho hệ thống hài lòng ca khúc.

Vì vậy, hắn rất không tin tã lên nét tra tìm, hắn muốn đi nghe một chút những thứ khác trong trà lâu cũng phát ra dạng gì âm nhạc.

Khi hắn mở ra một bài 《Phù mông》lúc, lại bắn ra một cái thu lệ phí khung đối thoại.

Nguyên lai, ở nơi này song song trên thế giới, ngành chính phủ là rất chú trọng bản quyền một loại kiến thức bản quyền. Bất kỳ người hoặc là bất kỳ đoàn thể đang tra nhìn người khác bản quyền xuống tư sản vô hình lúc, cũng phải bỏ ra tương quan chi phí.

Lấy ca khúc làm thí dụ, chỉ cần người đem âm nhạc trong tác phẩm truyền tới liên bang âm nhạc kho lúc, người liền có tác phẩm tất cả bản quyền. Nếu như những người khác muốn kế tiếp hoặc là thu nghe người âm nhạc tác phẩm lúc, bọn họ là muốn trả tiền, dĩ nhiên người cũng có thể đem bọn họ thiết trí thành hoàn toàn công khai. Bất quá, khi người đem tác phẩm bán cho những người khác sau, bản quyền của tác phẩm ngay tại người mua trong tay.

Tô Trọng Khang ngày hôm qua xem thu nghe những thứ kia ca khúc, đều là bản quyền người có hoàn toàn công lai ra ngoài, cho nên hắn có thể không tiêu phí một phân tiền. Mà bây giờ thủ 《Phù mông》là một nhà trà lâu mua về, trà lâu người quản lý cũng không có đem nó công khai, cho nên chỉ cần Tô Trọng Khang phải nghe bài hát này lời, hắn là muốn trả tiền.

Tô Trọng Khang tắt đi cái này khung đối thoại, lại lần nữa ở từ từ âm nhạc trong kho tra tìm. Đối với hắn mà nói, mặc dù kế tiếp một ca khúc chỉ cần 1 cái liên bang tiền, nhưng là hắn thật vẫn rất không có thói quen trả tiền nghe ca, khả năng này cùng hắn trên địa cầu lúc thói quen có quan hệ.

Nhưng mà, khi hắn kiện vào chữ mấu chốt sau, hắn tìm thấy được tất cả trong quán trà truyền ca khúc, đều đang không có một bài là bản quyền công khai.

Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể tùy tiện chọn mấy bài hát khúc, trả tiền sau, lúc này mới đem bọn họ kế tiếp đến mình bá phóng khí trung.

Khi hắn hao tổn nửa giờ nghe xong những thứ này ca khúc sau, lại căn cứ thượng một cái Tô Trọng Khang trong đầu chút ấn tượng, hắn quả nhiên chớp được một cá mơ mơ màng màng mấu chốt.

Trong trà lâu sở truyền ca khúc lấy cổ điển âm nhạc chiếm đa số, trong đó còn có một bộ phận chẳng qua là đơn thuần nhạc khúc mà thôi, cũng không có người thanh xuất hiện.

Mà ngay mới vừa rồi, hắn trong tiềm thức cũng không có ý thức được một điểm này, luôn là cảm thấy không có ai ca ca khúc, vẫn không thể coi như là một hoàn chỉnh tác phẩm. Cho nên nói, kinh nghiệm chủ nghĩa hoặc là vào trước là chủ một ít quan niệm, thật sẽ cho người một chương con mắt, mà bỏ sót những thứ khác chi tiết.

Như vậy, hắn bây giờ có được những thứ này không người thanh ca hát bài hát, có phải hay không cũng có thể thỏa mãn hệ thống yêu cầu chứ ?

Nghĩ tới đây bên, hắn bỗng nhiên có một loại liễu ám hoa minh lại một thôn cảm giác, cái này hoặc giả chính là hắn có thể độc lập hoàn thành nhiệm vụ chỗ mấu chốt. Vì vậy, hắn chọn bốn bài hát, đem bọn họ ca tên đưa đi để cho hệ thống phân biệt.

Lúc mới bắt đầu, hệ thống là duy nhất bác bỏ roi, căn bản là không phản ứng chút nào. Nhưng là, khi Tô Trọng Khang liên tiếp không ngừng đưa ra dưới, nó lại chọn trúng một ca khúc khúc, nó phù hợp.

《 Đông Phong Phá 》

Giá thủ Chu đồng làm khúc, Phương Văn Sơn làm từ 《 Đông Phong Phá 》 chính là một bài Trung quốc gió đại biểu điển hình làm. Nó kiêm cụ cổ điển uyển ước cùng hiện đại tiết tấu cảm, đem hai người rất hoàn mỹ kết hợp đứng lên, bình thân trung lộ ra đau thương, nhớ lại trung có đậm nhà.

Tô Trọng Khang suy nghĩ một hồi, mới chợt hiểu ra. Nhất thời, hắn là được trúc ở ngực.

Xem ra, chỉ cần là Trung quốc gió ca khúc, hệ thống liền nhất định thừa nhận.

Lập tức ngó một chút sắp tới đang lúc, Tô Trọng Khang khẩn cần mạn cần, rút cuộc lại làm xong ngoài ra mấy thủ Trung quốc khúc phong ca khúc. Đứng như dự đoán, bọn họ tất cả đều phù hợp hệ thống yêu cầu.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Diệu Biến Thiên Mục

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Cho đến hệ thống nhắc nhở lần nữa liễu một lần, Tô Trọng Khang mới định thần.

Hắn thận chi hựu thận cầm trong tay kia một cái chén trà thả lại trong hộp gỗ, tiếp đem cái hộp thu vào tủ sắt, cùng kia một lon cực phẩm trà Long Tĩnh đặt chung một chỗ sau, lúc này mới xoay người xuống lầu.

Cái hộp gỗ chính là hắn lần này hoàn thành nhiệm vụ khen thưởng, Diệu Biến Thiên Mục chén trà một bộ, cộng hai chỉ.

Đối với rất nhiều người mà nói, đặc biệt là bình thường không có uống trà thói quen những người đó, có thể vừa nhắc tới Diệu Biến Thiên Mục chén trà, bọn họ sẽ đầu óc mơ hồ, không biết chút nào.

Nhưng là, không vì người biết, không hề bày tỏ bọn họ không có danh tiếng. Ngược lại, bọn họ danh tiếng cực lớn, thậm chí mỗi một khi bị phát hiện loại này chén trà, đều có thể bị liệt vào quốc bảo danh sách trong.

Diệu Biến Thiên Mục, tại thế giới đồ gốm sứ thượng, là bị tôn làm chí cao vô thượng trân phẩm mà tồn tại. Bởi vì nó là từ mấy trăm ngàn cái hoặc triệu cái đen đứu trung tình cờ sinh ra hiếm hoi phẩm loại, là tự nhiên điều đãi tạo thành, tuyệt không phải bởi vì đoán trước dự tính mà đi tức thiếu.

Ti mi xem nó lúc, ở đen đứu trong sẽ tự nhiên hiện lên tất cả lớn nhỏ lấm tấm, vây quanh những thứ này lấm tấm bốn phía còn có đỏ, xanh, thiên lam chờ màu sắc rực rỡ vàng sáng có ở đây không cùng phương vị chiếu sáng hạ lóng lánh. Hơn nữa từ dụng cụ toàn thể đến xem, cũng sẽ theo quan sát góc độ bất đồng ra hiện đại diện tích sắc thái biến ảo, phảng phất như là một con cá kè bông vậy.

Bất quá, để cho người tiếc nuối là, mặc dù những thứ này điều thay đổi vật trân quý, là do hoa hạ Tống triều lúc chín đại danh điều một trong xây điều chế, nhưng là ở nhiều mặt nhân tố dưới ảnh hưởng, trước mắt hoa hạ khu còn vô cất giữ ghi chép, ngược lại thì ở Phù Tang khu, bên kia có ba con lưu tồn, bị liệt vào Phù Tang đích quốc bảo.

Mà nay, trà đạo truyền thừa hệ thống lại phần thưởng Tô Trọng Khang hai chỉ Diệu Biến Thiên Mục, cái này làm cho từ chưa thấy qua vật thật hắn, khi nhìn đến bọn họ đầu tiên nhìn lúc, trong nháy mắt liền bị hấp dẫn.

Tô Trọng Khang tin tưởng, nếu như hắn đem mình có hai chỉ Diệu Biến Thiên Mục tin tức công bố ra ngoài, không cần phải thứ hai ngày, hắn quán trà lập tức cũng sẽ bị các đạo nhân mã nện đến nước chảy không lọt, từ nay về sau, hắn cũng không cần muốn an ninh đất sống qua ngày.

Cho nên, hắn làm xong, không tới dưới tình huống vạn bất đắc dĩ, tùy tiện không đem có Diệu Biến Thiên Mục tin tức tiết lộ ra ngoài. Hơn nữa, hắn đối với chỉ có mình có thể từ từ thưởng thức Thiên Mục chén trà loại phương thức này, cũng là rất là hài lòng.

...

Ở Tô Trọng Khang đem bên trong quán trà bàn ghế cùng tủ tất cả dụng tâm lau mấy lần sau, Tạ Kim Hoa mới mang Liễu Liên Hải đi vào bên trong quán trà.

"Tạ lão bản, như vậy sớm đã tới a." Tô Trọng Khang nhìn gió xuân mặt mày Tạ Kim Hoa, đi trước đánh một cái gọi.

Rất hiển nhiên, Tạ Kim Hoa tâm tình không tệ, hắn cười trả lời một câu, nói: "Không còn sớm. Ta còn cảm thấy Tô lão bản quá muộn mở tiệm, ta phải nói nha, người nên buổi sáng sẽ mở cửa."

"A a." Tô Trọng Khang không thể làm gì khác hơn là a a một câu, coi như là đối với Tạ Kim Hoa đáp lại.

Mặc dù hắn là buổi chiều mới mở cửa làm ăn, nhưng là hắn còn có một cái hệ thống muốn phục vụ, cộng thêm hồng bồi lá trà cái gì, hắn cũng là bận rộn

cùng một bông vụ vậy. Nếu là đúng như Tạ Kim Hoa theo như lời, sáng sớm sẽ mở cửa làm ăn, vậy hẳn có thể ngay cả giấc cũng không cần ngủ.

Đĩ nhiên, những lời này hẳn cũng chỉ dám ở trong bụng suy nghĩ mà thôi, là không cái đó cần thiết cùng hẳn giải thích rõ, người ta cũng chỉ là một lời khách sáo mà thôi.

"Tô lão bản, người hai ngày có hay không lại vào những thứ khác loại trà ngon nha." Tạ Kim Hoa hỏi một câu, không đợi Tô Trọng Khang trả lời, cũng rất tự giác hướng bên cạnh trà danh sách nhìn sang.

"U, thật vẫn có trà mới a." Tạ Kim Hoa kinh ngạc nói một câu.

Liễu Liên Hải vừa vào cửa liền không nói tiếng nào, ở bọn họ hai người nói chuyện với nhau thời điểm, hẳn cũng đã lý lý ngoại ngoại đem quán trà rất cẩn thận dò xét một lần.

Trà này quán nhìn cũng quá giản dị liễu đi, bên trong cả gian phòng cũng chỉ mấy thứ đồ xài trong nhà mà thôi, ngay cả dư thừa trang sức cũng không có. Nếu không phải Tạ Kim Hoa mới vừa rồi thề đoán nói hẳn những thứ kia Hoàng Sơn Long Tinh trà chính là ở bên này mua, hẳn thật vẫn liền cảm thái độ hoài nghi.

Thật ra thì, điều này cũng không có thể trách hẳn như vậy cho là. Ở trước mặt xã hội này, theo khoa học kỹ thuật càng ngày càng phát đạt, toàn bộ xã hội phong khí cũng bộc phát cấp tiến. Giống như trước cái gì đại lộ chỉ giản một loại tư tưởng, đại khái đã không tìm được.

Lấy một nhà trà lâu mà nói, nếu như người làm cho cực kỳ đơn giản, ở người khác ấn tượng đầu tiên trung, chút nào cũng tầm thường lời, như vậy người ở vừa mới bắt đầu buôn bán lúc, nhất định là so với kia chút phong cách tương đối tươi sáng trà lâu phải gian nan nhiều lắm.

Như vậy, người ở vừa mới bắt đầu liền so với người khác chậm một bước, trừ phi người có thể ở đến tiếp sau này phát lực, nếu không, người là sớm muộn sẽ bị bỏ rơi xa xa, thẳng đến biến mất ở mặt mờ trong trà lâu.

"Lão Liễu, người muốn uống gì trà? Bên này mới ra một loại trà, kêu Đông Phương Mỹ Nhân trà, người có muốn nếm thử hay không?" Tạ Kim Hoa cùng Tô Trọng Khang mù trò chuyện mấy câu, xoay đầu lại, thấy mặc im lặng không lên tiếng Liễu Liên Hải, cố ý hỏi thăm một câu.

"Đông Phương Mỹ Nhân trà? Đây là trà gì?" Liễu Liên Hải ngẩng đầu nhìn một cái, hỏi.

"Đông Phương Mỹ Nhân trà, coi như là Ô Long trà một loại, nhưng là nó lên men trình độ có thể so với mọi người chúng ta quen thuộc Thiết Quan Âm sẽ nặng hơn một ít." Tô Trọng Khang nhìn về mặt mờ mặt hai người, hơi giải thích một chút, "Hơn nữa, nó khác có kháng già yếu, mỹ bạch, dưỡng nhan, giảm cân chờ công hiệu, nó kia tuyệt cao khẩu vị cùng mùi thơm đặc biệt thích hợp nữ sĩ uống, cho nên liền được gọi là Đông Phương Mỹ Nhân trà."

"Oa, nói như vậy, ta hôm nay không đem nhà ta trong vị kia mang tới, ngược lại không đúng rồi." Tạ Kim Hoa trêu ghẹo nói.

"Vậy trước tiên cho ta một ly Hoàng Sơn Long Tinh trà, uống xong sau, thêm một ly nữa Đông Phương Mỹ Nhân đi." Liễu Liên Hải suy nghĩ một chút, rồi mới hỏi đáp.

"Ta cũng cùng hẳn vậy."

Tô Trọng Khang nhận được bọn họ trưởng khoản sau, hơi làm nghỉ dưỡng sức một chút, sau đó mới bắt đầu pha trà.

Khi Tạ Kim Hoa nồng nhiệt đất nhìn Tô Trọng Khang thành thạo pha trà lúc, Liễu Liên Hải mới đột nhiên nhớ tới, nguyên lai hẳn trước nghe nói qua Đông Phương Mỹ Nhân trà.

Đó là ở một cái trà thoại hội thượng, lúc ấy có đến từ đại giang nam bắc mười mấy năm khách uống trà, bọn họ mang tới mỗi người trân tàng trà ngon. Trong đó có một cái eo biển bờ bên kia nữ khách uống trà, nàng lấy ra một túi nhỏ túi đựng vô cùng tuyệt đẹp hộp trà, bên trong liền tồn phóng không tới 50 chiếc Đông Phương Mỹ Nhân trà.

Khi nàng đem nước trà phao đi ra lúc, kia khắp phòng cũng tràn ngập đặc biệt mùi trái cây hương vị mùi trà, thật lâu không thể tàn đi. Chuyện cách nhiều năm, mùi vị đó còn tựa như ở Liễu Liên Hải tị bên vây quanh.

Lúc này, Liễu Liên Hải đang nghỉ ngơi, chẳng lẽ Tô Trọng Khang mới vừa nói Đông Phương Mỹ Nhân trà, chính là vị kia nữ khách uống trà mang tới cái loại đó đi.

Bất quá, hẳn sau đó liền đem khả năng này cho bác bỏ rồi. Cái này hẳn là không thể nào, căn cứ vị kia nữ khách uống trà theo như lời, loại này Đông Phương Mỹ Nhân trà coi như là nhỏ chúng trà loại, cây trà bồi thực tương đối khó khăn, hơn nữa hái độ khó rất lớn, lại tăng thêm công nghệ của nó chế tạo chỉ nằm ở số người cực ít trong tay, cho nên đưa đến lá trà sản lượng một mực rất thấp.

Nghe nói, trà này là còn không thể thỏa mãn eo biển bờ bên kia dân bản xứ nhu cầu, như vậy, nó lại làm sao có thể sẽ phiêu lưu vượt biển đi tới nơi này bên đâu.

Cho nên nói, bọn họ vô cùng có thể trùng hợp chẳng qua là tên giống nhau mà thôi.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 31: Mỹ mỹ cùng soái soái

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Mặc dù Liễu Liên Hải đối với Tô Trọng Khang nghệ thuật uống trà có tươi đẹp cảm giác, nhưng là hấn ở vào trước là chủ dưới tình hình, cũng vền vền chỉ là tươi đẹp mà thôi, cũng không có những thứ khác càng nhiều hơn đánh giá.

Bắt quá, ở hấn uống vào thứ một hộp nước trà một khắc đó trở đi, hấn liền vì mình trước một phương diện vô đoán mà hối hận.

Trà này là tốt là một mặt, đáng quý hơn chính là trước mặt vị tiểu huynh đệ này, mặc dù tuổi quá trẻ, nhưng là hấn nghệ thuật uống trà nhưng là không thể bình thường khinh thị.

Cùng tối hôm qua ở Tạ Kim Hoa gia trong uống được nước trà bất đồng, thứ một hộp nước trà vừa vào cổ, so với tối hôm qua càng mát mẻ khẩu vị trong nháy mắt liền vỡ ra, hơn nữa còn xông thẳng đi óc, vốn là hấn còn có chút hôn hôn ngac ngac buồn ngủ cảm, lập tức liền bị nó đánh vào không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Rất hiển nhiên, hấn cực kỳ hưởng thụ loại này có thể so với năm tỉnh cấp đãi ngộ, cấp kia nhỏ mà ánh mắt có thần lại rất không lo lắng đất nhắm lại. Hấn không tự chủ lại uống một hộp lớn, tí mi thường thức một phen sau, lại không tự chủ uống một cái, chỉ như vậy chu nhi phục thủy.

Đến khi hấn lại bùng lên chén trà, muốn lần nữa uống một hộp lúc, chén trà thượng nhưng đã sớm trống trơn như dĩa, ngay cả một giọt đều không còn dư.

Lúc này, hấn mới rất không tình nguyện mở mắt ra.

"Thoải mái!" Hấn không tránh khỏi rống lớn một tiếng.

Một tiếng này khen, chính là từ hấn đáy lòng từ trong thâm tâm phát ra, một chút cũng sẽ không cho người khác kiêu xoa giả bộ cảm giác, ngược lại là sẽ cho người cảm thấy tính tình thật.

"Lão Liễu, nước trà này so với người tối hôm qua như thế nào nha?" Tạ Kim Hoa hơi híp cặp mắt, một khuôn mặt tươi cười ở nước trà dâng lên trong hơi nước tỏ ra đặc biệt đỏ thắm.

Liễu Liên Hải lúng túng cười một chút, chỉ có thể đúng sự thật đất nói: "Nước trà này thật sự là tuyệt. Lấy ta loại này uống chịu Ô Long trà khách uống trà mà nói, nước trà này mùi trà mặc dù người không đủ kính, nhưng là khẩu vị thật sự là để cho người tai mắt đôi mới hoàn toàn a."

"Quả thật như vậy! Lấy người ta loại gà mờ này khách uống trà mà nói, có thể tỉnh cờ uống được loại cấp bậc này, thật sự là một món để cho người hưng phấn chuyên." Tạ Kim Hoa nghe Liễu Liên Hải kia thành khẩn phết phủ nói như vậy sau, cũng khó cảm khái một câu.

"Ta cũng không phải là gà mờ." Liễu Liên Hải hải lập tức đáp lại một câu, rất hiển nhiên đất, hấn nhưng vẫn là lấy chính xác chuyên nghiệp cấp khách uống trà tự cho mình là, đối với lão Tạ trong miệng đánh giá, hấn là một mực không nhận.

"Ha ha ha, người nha!" Tạ Kim Hoa nhìn Liễu Liên Hải kia vẻ mặt thành thật hình dáng, ha ha cười to.

Nhìn bọn họ hai người ở trước mặt vừa nói vừa cười đáng vẻ, Tô Trọng Khang cũng không định muốn đánh gãy bọn họ trò chuyện. Có thể thấy được, bọn họ hai người nhất định là cái loại đó một hai chục năm bạn tốt,

Có thể có phúc cùng hưởng, cũng tất nhiên có thể có nạn cùng chịu.

Nhìn lại mình một chút, hôm nay một thân một mình, một mình ở nơi này xa lạ song song trên thế giới, mặc dù có thể ở sự nghiệp trên có thành tựu, đạt được một ít chút thành tựu công, nhưng là chỉ có thể mỗi ngày cùng hệ thống làm bạn, mà không có một cái giống như loại này có thể họa phúc cùng chung bạn, chớ đừng nói chỉ là làm bạn cả đời người yêu.

Ngẩn ngui trầm tư sau, Tô Trọng Khang lập tức thu hồi sâu trong nội tâm kia vẻ khao khát. Đối với hấn mà nói, chỉ cần có thể ở cái thế giới này đứng vững vàng gót chân, những thứ này ở trong cuộc sống sau này cũng là khẳng định cũng sẽ có.

"Tiếp theo, các người định uống Đông Phương Mỹ Nhân trà sao?" Tô Trọng Khang mặt mỉm cười, nhỏ giọng nhắc nhở một câu.

"Được, tốt, ta không kịp đợi muốn uống một chén." Tạ Kim Hoa nghe được nhắc nhở sau, không tự chủ đang ngồi ngay thẳng, trên mặt lộ ra không che giấu chút nào cảm giác mong đợi.

Mà Liễu Liên Hải vào giờ khắc này, mới vừa rồi kia về nghỉ hoặc sớm đã biến mất không thấy. Ở sâu trong nội tâm của hắn, hắn thật hy vọng cái này Đông Phương Mỹ Nhân trà chính là hắn nghĩ cái đó.

Nếu như cái này giả thiết trở thành sự thật, nữa phối hợp thượng vị tiểu ca này tay nghề, hắn cũng không dám tưởng tượng cuối cùng có thể hiển hiện ra dạng gì hiệu quả.

Lúc này, Tô Trọng Khang từ dưới bàn lấy ra một lon lá trà. Hắn mới vừa một mở nắp ra, một cỗ mùi trà vị liền trong nháy mắt tràn ngập ra.

Mà vốn là vẫn còn xuất thần Liễu Liên Hải, vừa nghe tới cỗ mùi trà vị, lập tức liền đứng lên.

Là nó!

Quả nhiên là nó!

Hắn một đột nhiên cử động, đem ngồi ở bên cạnh hắn Tạ Kim Hoa giật mình, hắn nhìn về mặt kích động Liễu Liên Hải, dò hỏi: "Thế nào, lão Liễu? Người làm sao đột nhiên như vậy kích động?"

"Là nó, tuyệt đối là nó!" Liễu Liên Hải còn đang không ngừng tự mình lẩm bẫm, còn đưa ngón tay ra chỉ Tô Trọng Khang trong tay lá trà.

"Nó thế nào?" Tạ Kim Hoa theo lão Liễu động tác tay, giống vậy thấy được viên kia viên đầy đặn có sáng bóng trà thước.

Ba bốn giây sau này, Liễu Liên Hải lúc này mới ý thức được hành động mới vừa rồi của mình thất thố, hắn lần nữa sau khi ngồi xuống, lại không để ý tới mặt đầy mờ mịt Tạ Kim Hoa, mà là không chớp mắt nhìn Tô Trọng Khang trong tay lá trà, đè nén hắn nội tâm kích động, nói: "Tô lão bản, người mới vừa nói đây là Đông Phương Mỹ Nhân trà, có phải hay không?"

"Đúng vậy, đây chính là Đông Phương Mỹ Nhân trà." Tô Trọng Khang giống vậy rất kinh ngạc, không phải là một lon lá trà mà thôi, đến nỗi kích động thành như vậy mà.

"Vậy thì không sai." Liễu Liên Hải nghe được đối phương khẳng định trả lời sau, trong lòng phản mà bình tĩnh lại.

"Đánh bí hiểm gì nha? Lão Liễu, người mau cùng ta nói một chút." Tạ Kim Hoa lo lắng hỏi một câu.

Sau đó, Liễu Liên Hải lúc này mới đem ánh mắt từ bên kia dời đến Tạ Kim Hoa trên người, nói: "Mấy năm trước, người có nhớ hay không ta đi qua một lần kích thước coi như có thể trà thoại hội?"

"Người hàng năm cũng sẽ đi trà thoại hội, ta nào biết người đi là kia một lần?" Tạ Kim Hoa nghe lão Liễu không đầu không đuôi một câu nói, thỉnh thoảng đặt liền ỏi cái máng hắn một câu.

Liễu Liên Hải vốn đang rất kích động thần sắc, bị lão Tạ một câu ỏi cái máng, trong nháy mắt liền cho đánh lui, không thể làm gì khác hơn là lại lần nữa nói rõ một chút, "Lần đó trà thoại hội vốn là chúng ta hẹn xong muốn cùng đi, sau đó người khỏe giống như tạm thời muốn nói chuyện làm ăn, cuối cùng không đi thành một lần kia a!"

"Nga, lần đó nha, sau đó thì sao?" Lão Tạ giả mới nghĩ tới.

"Người có nhớ hay không, lần đó sau khi trở lại, ta cùng người đã nói, chính là ta uống được một loại rất đặc biệt trà. Khi ta cười nhạo người không lộc ăn thời điểm, người còn giận dỗi dỗi rồi đi."

"Ta mới không giận dỗi dỗi, ta đó là có việc gấp, không muốn nghe người ở đó bên thứ khoác lác, lãng phí thời gian mà thôi." Lão Tạ nghe được lão Liễu ở tiết hắn đề, cũng không vui, vội vàng giải thích một chút, chỉ bất quá giải thích này thật giống như có chút trắng bệch.

"Hào hào hào, cái loại đó đặc biệt trà, chính là loại này Đông Phương Mỹ Nhân trà. Ta vừa mới bắt đầu nghe Tô lão bản nói tới thời điểm, còn tưởng rằng chẳng qua là tên giống nhau mà thôi, bất quá ở người được trà mùi thơm một khác kia, ta lập tức là có thể trực tiếp xác định." Lão Liễu tùy tiện ứng phó lão Tạ một câu, liền trực tiếp đem tiền nhân hậu quả giao phó rõ ràng.

"Quả thật là nó sao?" Lúc này đôi lão Tạ không bình tĩnh. Mấy năm trước sự kiện lần này, nhưng là để cho hắn canh cánh với mạng thai thật lâu. Hắn còn đi tìm qua một ít người quen, giúp hắn mua một ít bị lão Liễu khen cũng không bằng hữu cái loại đó trà, bất quá cũng không có kết quả, cuối cùng hắn mới xóa bỏ.

Không nghĩ tới, chuyện cách nhiều năm sau, khi hắn hoàn toàn quên sự kiện kia sau, lại có thể ở như vậy trường hợp hạ thành toàn hắn một mảnh tâm ý. Cái ngạc nhiên này, thật sự là để cho hắn mừng rỡ khôn kể xiết.

"Chính là nó, ta nhớ mùi vị của nó." Lão Liễu như đinh chém sắt nói.

"Vây ta thì càng thêm mong đợi." Lão Tạ sau khi nghe xong, không tránh khỏi đất ha ha phá lên cười.

...

Nhìn chén trà trung kia một uông hạt màu đỏ nước trà, ưu mỹ phải giống như là thạch lưu trấp vậy, Tạ Liễu hai người lại có không đành lòng hạ miệng tâm tư.

Kia nước trà ở trắng noãn như tuyết chén kiểu hạ, dâng lên một tia lại một chút hơi nước, hơn nữa còn cứng rắn đi hẳn hai người trong lỗ mũi chui vào.

"Ừc "

Tô Trọng Khang nghe mùi trà vị, không nhịn được nuốt nước miếng một cái. Không ngờ, bởi vì bên trong quán trà quá mức an tĩnh, cũng làm cho nó thanh âm rất rõ ràng truyền vào đang ngồi trong tai.

Đáng chết!

Tô Trọng Khang thầm mắng một câu. Hệ thống này quả thực thật là quá đáng, hẳn thân là chủ nhân quán trà, lại uống mình pha trà cũng phải trả tiền. Hơn nữa trả tiền coi như xong đi, lại còn toàn khoản chụp khoán, hẳn mỗi bán ra một chén Đông Phương Mỹ Nhân trà khấu trừ roi 100 nguyên, còn có thể tịnh kiểm 455 nguyên, nhưng là chính hẳn uống một ly, thì nhất định phải trả 555 nguyên, cho tới hẳn đến bây giờ còn chưa uống qua loại trà này.

Mới vừa rồi cái đó ực thanh, chính là hẳn thấy nước trà này quá mê người, mới không kèm hãm được.

Vốn là hẳn cũng muốn tự do phóng khoáng uống một ly, nhưng là vừa nghĩ tới phải trả 555 nguyên, hẳn liền trong nháy mắt không đành lòng hạ thủ. Nghĩ đến đây, hẳn liền một bụng oán khí, đến khi hẳn có tiền thời điểm, hẳn nhất định phải ở hệ thống trước mặt cố ý điếm hai ly, một ly mỹ mỹ uống cạn, khác một ly soái soái đồ sạch.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Hợp lý

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Nghe được kia một cái tiếng vang, Tạ Liễu hai người lặng lẽ đem người từ nay về sau dời một chút, nhìn nhau một cái sau, liền bắt đầu thường thức trong tay nước trà liễu.

Cùng Hoàng Sơn Long Tĩnh trà mát mẽ khẩu vị bất đồng, Đông Phương Mỹ Nhân trà vừa vào miệng, liền có thể cảm nhận được nó cam thuần vui vẻ, tỉ mỉ thường thức dưới, còn có thể cảm nhận được trong đó mang một tia không dễ phát giác mùi trái cây cùng một ong hương.

Hơn nữa thần kỳ hơn là, khi miệng xit lại gần chén trà lúc, từ trong miệng a ra khí tức, lại kéo theo màu sắc tươi đẹp lá trà ở trong chén nhảy lên, liền giống Trung quốc sĩ nữ dáng múa vậy ảo mộng a na, khó trách nó được gọi là "Đông Phương Mỹ Nhân", nguyên lai mạng của nó tên là từ bên này tới.

Giờ khắc này, Tạ Liễu hai người thật sự là bị nó mê mẩn, bọn họ thậm chí ngay cả khí cũng còn chưa kịp suyễn một hớp, liền trực tiếp uống hết một chén nước trà.

"Đông Phương Mỹ Nhân trà quả nhiên danh bất hư truyền nha!" Tạ Kim Hoa không thôi đem chén trà thả lại trên bàn vuông, chút nào không keo kiệt liên tục khen.

"Quả thật! Nước trà này so với ta trước kia lần đầu tiên uống lúc, càng thêm cam thuần ngon miệng. Hơn nữa sau khi uống xong, trong miệng hơn lưu mùi trà thật lâu không thể tán đi." Liễu Liên Hải nhận lấy lão Tạ on đầu, cũng tán dương mấy câu.

Mặc dù hẳn rất không muốn thừa nhận, nhưng là hẳn không thể không cho là như vậy, đi tới nơi này bên sau, hẳn đối với thường thức trà có long trời lở đất cảm ngộ.

Ở chỗ này trước, bất kể hẳn phải đi trà thoại hội, hoặc là là trung hạng sang trong quán trà, hẳn đều là thông qua huyền khốc đất nghệ thuật uống trà, giàu có sức cảm hóa ánh sáng ma huyền hiệu quả bị động tiếp thu tin tức, coi như hẳn lúc ấy thu được cực lớn cảm thụ cùng thỏa mãn, nhưng là ở sau,

hắn sẽ không có quá nhiều cảm tưởng, thậm chí sẽ cảm thấy có chút trống không.

Mà bây giờ, bên này không có những thứ kia dư thừa giác quan kích thích, trở về đến tự nhiên nhất buông lỏng trạng thái, lấy một loại bình thường mà không rảnh tâm tính, trực tiếp cùng lá trà mặt đối mặt tiếp xúc. Thời khắc này hắn, trong lòng xông ra một phần thỏa mãn, sạch sẽ mà không làm bộ.

"Tô lão bản, người bên này có hàng tích trữ sao? Mặc dù do người tự tay pha trà nước, có thể tốt hơn đem mùi trà vị dẫn dắt đi ra, nhưng là ta muốn mua một ít trở về từ từ thưởng thức. Giống như loại này phẩm cấp trà thuốc, đến lượt để cho nhiều người hơn thưởng thức được." Liễu Liên Hải nửa cũng không dám xem thường căn này quán trà, cũng không dám nhỏ trước mặt vị này hơi có vẻ ngậy thơ nghệ thuật uống trà sư, hắn từ trong thâm tâm cho là như vậy.

Tạ Kim Hoa vốn đang trở về vị kia nước trà thuần mỹ, vừa nghe đến Liễu Liên Hải vừa nói như vậy, thậm chí không ổn. Lấy hắn đối với lão Liễu hiểu, hắn thật sẽ đem trong quán trà lá trà cũng vơ vét không còn một mống.

Cho nên, hắn không cam lòng cứ người xuống sau, cũng lập tức liền lên tiếng, rất sợ bị hắn một nỗi cũng bùng, nói: "Tô lão bản tay nghề, đúng là so với chúng ta tốt hơn nhiều. Nhưng là, muốn tới Tô lão bản bên này uống một hớp trà, là rất không dễ dàng. Cho nên, Tô lão bản nếu là có hàng tích trữ lời, liền quán một ít cho chúng ta đi."

"Nếu như hàng tích trữ không nhiều hoặc là không có, ta cũng có thể đặt trước." Liễu Liên Hải thỉnh linh đất lại bồi thêm một câu.

Tô Trọng Khang nghe hai người bọn họ lời, cảm thấy có một chút buồn cười, rõ ràng liền là một đôi tốt cơ hữu, còn cứng rắn là muốn thỉnh thoảng tranh phong tương đối một chút. Bất quá, bọn họ mới vừa nhắc tới đặt trước chuyện, ngược lại là cho hắn nói ra một cái tình.

"Tạ lão bản, người trước ở ta bên này đặt trước hai cân Hoàng Sơn Long Tinh trà, ta bây giờ ngược lại là có thể trực tiếp giao hàng. Bất quá, đem kia hai cân toàn bộ giao cho người lời, ta bên này cũng không có hàng tích trữ." Tô Trọng Khang suy nghĩ một chút, vẫn là quyết định đem lão Tạ đặt trước kia hai cân lá trà giao cho hắn.

Mặc dù hắn bây giờ có ba cân lá trà nơi tay, trong đó có một cân hay là tinh phẩm cấp, nhưng là hắn nhưng định chỉ để lại một cân ưu phẩm cấp trở lên liền tốt, còn dư lại kia hai cân liền trực tiếp cho lão Tạ. Dẫu sao, ở hắn còn không bóc ra nỗi thời điểm, là lão Tạ kia hai chục ngàn khối tiền đặt cọc, trở thành hắn vốn khởi đầu, để cho hắn có thể mua được tiền lá trà.

Cho nên, đối với Tô Trọng Khang mà nói, hắn nguyên tắc làm người chính là muốn ân oán rõ ràng, người khác có ân với hắn, hắn là nhất định sẽ bành ít đi bành quy lại.

Tạ Kim Hoa vừa nghe đến hắn đặt trước đích kia hai cân lá trà có thể giao hàng, đây có thể đem hắn cao hứng hưng, vội vàng luôn miệng cảm tạ một phen, nhưng là, Liễu Liên Hải sau khi nghe xong nhưng mất hứng.

"Lão Tạ, người coi như không phúc hậu nha. Người ta Tô lão bản nhưng là làm ăn, người đem người ta hàng tích trữ cũng cầm đi, nếu là có khách muốn tới uống trà lời, người để cho người ta Tô lão bản lấy cái gì đi ra chiêu đãi khách nha."

Tạ Kim Hoa vốn đang rất cao hứng, nghe được lão Liễu lời nói sau, lại không biết nên như thế nào đáp lời, chỉ có thể áy náy nhìn Tô lão bản một cái.

"Ta phải nói nha, người đặt trước kia hai cân liền lần sau lúc tới nữa cầm chắc, đến khi đó, Tô lão bản bên này hắn thì sẽ dư dả một chút. Đến nỗi bây giờ mà, kia hai cân liền một người một cân tốt lắm." Lão Liễu nhìn không nói tiếng nào lão Tạ, nhắm mắt nói ra, bất quá hắn giọng nhưng là rất đương nhiên.

Tạ Kim Hoa vừa nghe, thiếu chút nữa thì nhảy cồm lên, cười mắng: "Tốt người cái Liễu Liên Hải, nguyên lai ở bên này chờ ta đây! Người thật sự là xấu tháu, thua thiệt ta còn mang người tới bên này."

"Ai nha! Ta không phải là không có biện pháp mà. Người nhìn, nếu như hai cân cũng để cho người lấy đi lời, ta sau này lại sẽ mỗi ngày đều đi nhà người uống trà, đến lúc đó chỉ dẫu nói không chừng liền trực tiếp tiễn khách, như vậy không tốt lắm a. Nhưng là, chúng ta một người một cân lời, vấn đề này coi như nghiêng nhận nhĩ giải. Nếu không, người đem Hoàng Sơn Long Tinh trà đều lấy đi, vậy còn dư lại Đông Phương Mỹ Nhân trà thuộc về ta, như thế nào?" Liễu Liên Hải cứng rắn là hạt bài một trận.

Bất quá, Tạ Kim Hoa vừa nghe kia Đông Phương Mỹ Nhân trà không phần của hắn, hắn coi như không đáp ứng, liền vội vàng nói: "Không được không được, Đông Phương Mỹ Nhân trà ta cũng phải có."

"Vậy người cũng không thể cái gì đều phải đi, chúng ta nhiều năm như vậy quan hệ, người được thông cảm một chút ta nha. Ta nhưng là vừa có thứ tốt, liền sẽ nghĩ tới người." Liễu Liên Hải chỉ có thể đánh ra cảm tình bài.

"Ta cũng đem người mang đi qua bên này, người không thể bản thủ ta. Bằng không, chúng ta nghe một chút người ta Tô lão bản nói thế đó đi!" Tạ Kim Hoa miệng lưỡi đùa bỡn bất quá liền ngay cả hải, chỉ có thể đem quả banh da đá cho Tô Trọng Khang, để cho hắn làm chủ.

Tô Trọng Khang cười khở một cái, theo lý thuyết hắn là hắn đồng ý Liễu Liên Hải biện pháp, nhưng là xấu liền phá hủy ở kia hai cân lá trà trung có một cân là tinh phẩm cấp, cái này giá cả có thể là xa xa cao hơn ngoài ra một cân. Vốn là hắn là ôm cảm ân tâm tư đi làm chuyện này, nhưng là nếu như cuối cùng tốt bụng làm thành chuyện xấu, hắn cũng không hy vọng xuất hiện như vậy kết quả.

Hỏi dò, hai người hoa vậy tiền, một người trong đó lấy được rồi tinh phẩm cấp, một người khác lấy được rồi ưu phẩm cấp trở lên, đây nếu là truyền ra ngoài, coi như bọn họ là bạn tốt, có thể không lớn sẽ đi để ý những thứ này, nhưng là tô trọng khang cũng là không dám mạo lần này hiểm đích.

Ta mới vừa rồi tại sao phải đem ngoài ra một lon ưu phẩm cấp trở lên lá trà phá hủy chứ ? Tô Trọng Khang áo nảo một chút.

Hắn suy nghĩ một chút, chỉ có thể nói: "Bằng không, lần này hai cân liền cũng cho Tạ lão bản. Nếu như Tô lão bản muốn, nhanh nhất ngày mai, chậm nhất ngày mốt, ta nhất định cho người đem hàng điều tới, như thế nào."

"Đây chính là người ta Tô lão bản nói, người không thể trách ta." Tạ Kim Hoa rất được nước nói.

Nếu người ta đều nói như vậy, hắn cũng không thể nói gì nữa, Liễu Liên Hải chỉ có thể xóa bỏ, dù sao cũng chỉ chờ lâu một hai ngày mà thôi.

"Vậy ta liền mua Đông Phương Mỹ Nhân trà đi." Lão Liễu nói.

"Đông Phương Mỹ Nhân trà tương đối đặc thù, sản lượng cái gì cũng không có Hoàng Sơn Long Tinh nhiều, cho nên nếu như các người muốn mua Đông Phương Mỹ Nhân trà lời, chỉ có thể một tuần mua một lượng, không thể nhiều hơn nữa, hơn nữa không chấp nhận đặt trước." Tô Trọng Khang sau khi suy nghĩ một chút, chỉ có thể đúng sự thật đem hệ thống quy định những thứ này giao phó.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Đồng hành

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Mặc dù Tạ Liễu hai người rất muốn nữa trả giá một phen, nhưng là bọn họ thấy Tô Trọng Khang nghiêm mặt hình dáng, lại liền tưởng đến Đông Phương Mỹ Nhân trà chỗ trân quý, cũng chỉ có thể xóa bỏ, ai kêu người ta là ông chủ đầu, quy tắc cũng phải do người khác đặt.

Bọn họ hai người các thanh toán 8 vạn nguyên, một người xách hai cân Hoàng Sơn Long Tinh trà cùng một lượng Đông Phương Mỹ Nhân trà, một người khác xách một lượng Đông Phương Mỹ Nhân trà, chỉ như vậy đi ra quán trà.

Liễu Liên Hải nhìn vẻ mặt tươi cười Tạ Kim Hoa, trong lòng có chút ê ẩm, mặc dù hắn cũng đặt trước 2 cân Hoàng Sơn Long Tinh trà, nhưng là hắn bây giờ trên tay cũng chỉ có một lượng sáu chục ngàn khối Đông Phương Mỹ Nhân trà, đồng dạng là trả vậy liền bang tiền, làm sao chênh lệch liền lớn như vậy chứ!

"Lão Tạ, người hay là quân một cân cho ta, qua mấy ngày ta trả lại cho người. Ta buổi tối vừa vặn phải ra cửa một chuyến, có thể chùng một tuần lễ mới có thể trở về. Hơn một tuần lễ không uống đến trà này, ta sẽ nói điên." Liễu Liên Hải rất hiển nhiên vẫn là không có từ bỏ ý định, định giả bộ đáng thương tới tranh thủ lão Tạ đồng tình.

Lão Tạ vốn là quyết định chủ ý không để ý tới nữa cái này lão Liễu, nhưng nhìn đến hắn bộ kia làm bộ đáng thương đáng về, suy nghĩ một chút mình nếu là liên tục một tuần không uống trà khó chịu sức lực, trong nháy mắt liền mềm lòng.

Hắn nhìn một chút trong tay mình cổ cổ túi, nữa nhìn một chút lão Liễu trong tay xẹp lép túi, chỉ có thể cắn răng, tùy ý cầm ra trong đó một lon Hoàng Sơn Long Tinh trà, nói: "Được rồi, vậy người chờ một chút muốn cùng bạn già ta giao phó một chút, nếu không ta buổi tối phải ngủ thư phòng."

Nhất thời, Liễu Liên Hải liền lộ ra một bộ gian kế được như ý biểu tình, cứng rắn là từ lão Tạ bắt thật chắc trong tay, cướp được kia một lon trà thuốc, gật đầu như giả vờ nói: "Kia là khẳng định, ta nhất định cùng chị dâu thật tốt giao phó."

...

Trà núi cửa công viên, đã đợi chùng mười phút La Phàm, đang mặt đầy lo lắng chờ đợi. Rõ ràng ước hẹn nhóm người kia, chẳng lẽ cũng không tới đi.

Những người này cũng quá không giữ lời hứa, quá không đúng giờ đi. La Phàm chỉ vào đại mặt trời, coi như núp ở chỗ bóng mát, mồ hôi trên trán còn chưa dừng theo gò má chảy xuống.

Đợi thêm năm phút đi, nếu như bọn họ còn không xuất hiện, vậy hắn đánh liền coi là tự đi. La Phàm đáy lòng âm thầm đã quyết định.

Chỉ chốc lát sau, ở hắn tầm mắt ra, có một nhóm ba người từ từ đi tới.

"Quách ca, bọn chúng ta hạ làm gì?" Đi ở phía sau một cái cường tráng tiểu tử, theo sát trước mặt nhất người kia, thấp giọng hỏi thăm một câu.

Cái đó bị kêu là Quách ca người, suy nghĩ một chút sau, nói: "Chúng ta tối hôm qua ở trên mạng xúi giục một chút, không biết chờ một chút sẽ có mấy người cùng tới. Nếu như số người nhiều lời, các người vừa đi vào sau, Tiểu mập liền không ngừng chọn một ít đảm, mằm đầu liền âm thầm đem những thứ này cũng vô xuống tới. Trà này quán chấm điểm thấp như vậy, lại còn có thể đạt được tốt như vậy đề cử, đem chúng ta cũng cho nặn xuống, ta ngược lại muốn nhìn một chút, trong này có bao nhiêu mờ ám."

Nguyên lai cái này kêu Quách ca người, cũng ở đây gần đây cùng người họp bọn mò ra một tiệm trà. Vốn là bọn họ cho là đại chúng mỹ thực lưới sẽ đem đồng thời danh sách đề cử cho bọn hắn, đầu sao bọn họ chấm điểm cao đến 3. 5 phần, không nghĩ tới nhưng ở giây phút sau cùng rơi vào khoảng không.

Nếu như đoạt bọn họ vị trí quán trà chấm điểm so với bọn họ cao lời, bọn họ cũng được đi, nhưng không nghĩ đến cái này quán trà số điểm xa xa thấp hơn bọn họ, cái này thì để cho bọn họ hoài nghi lên.

Cho nên bọn họ đầu tiên là ở mỹ thực trên mạng xúi giục một phen, nhiều tụ tập một ít ăn hàng, sau đó liên hiệp bọn họ đi trong quán trà thu lấy chứng cứ, lại đem những thứ này mằm đen công bố ra, đem những thứ này chỉ biết sau lưng làm động tác nhỏ xú trùng công bố với chúng.

Bất quá, khi bọn hắn đi tới lúc, phát hiện chờ đợi chỉ có ba người lúc, không kín trọn tròn mắt.

"Rốt cuộc lại tới ba người, chúng ta hay là trực tiếp đi qua, bên này quá nóng." La Phàm thấy ba người, vội vàng gọi bọn họ tới.

"Nếu không chờ một chút đi, có lẽ bọn họ cũng sắp tới." Tiểu mập nhìn chung quanh bốn phía một cái, phát hiện bên này thật chỉ có mấy người này sau, có chút không lớn tình nguyện, cứ như vậy mấy người, tình cảnh không đủ lớn nha.

"Chúng ta mới vừa định quá khứ, các người đã tới rồi. Nếu là các người nếu lại đăng, vậy các người chờ tốt lắm, chúng ta là phải đi." Đứng ở La Phàm bên cạnh một cái mập mập, rất không khách khí nói.

"Kia cùng nhau đi, những người khác hẳn là sẽ không tới." Quách ca sau khi nghe xong, cũng thuận miệng nói một câu. Mặc dù số người một nhiều, khi thể sẽ mạnh một ít, vô hình trung cho ra áp lực cũng lớn một chút, nhưng là nếu bọn họ không chờ được, vậy cũng chỉ có thể cùng đi.

Hắn cũng có quán trà làm ăn phải xử lý, chỉ là bởi vì giận mới đến đây bên tìm tra một cái, hắn cũng không có như vậy nhiều thời gian rồi rãnh đi phản ứng những chuyện xấu này, đầu sao chỉ là một nhỏ nhỏ danh sách đề cử mà thôi.

Vừa đi vào quán trà, nhìn như vậy giản phác trang hoàng, cái đó gọi Tiểu mập liền mở ra bẻ miệng kiểu mẫu.

"Oa, trà này quán cũng quá nhỏ đi, chúng ta sáu người cũng nhanh chiếm hết."

"Cái gì trang hoàng a, liền mấy cái phá gỗ mà thôi, thật coi mình là nguyên sinh thái dã nhân a."

"Phục vụ viên đâu, làm sao trong quán trà chỉ có một người."

"Ta mau chết khát, làm sao đều không người tới chiêu đãi chúng ta a."

...

Ngồi ở phía trước ba người, vốn đang không cảm thấy có cái gì, nhưng là ở nghe phía sau có một người ở bên kia hô to gọi nhỏ thời điểm, lại nhìn chung quanh một chút hoàn cảnh, phát hiện hẳn cũng là nói thực tình, không tự chủ liền nhủ mảy.

Sau đó bọn họ lại thấy trà con mắt trong danh sách nước trà giá cả, trên mặt bất nấn thần sắc liền càng thêm rõ ràng.

Căn này sẽ không phải là hắc điểm đi. La Phàm trong lòng đột nhiên có không tốt ý niệm. Vốn đưa hắn tới bên này, cũng chỉ là đơn thuần muốn uống điểm trà ngon mà thôi, còn là này ở dưới ánh mặt trời phơi lâu như vậy, bị nhiều như vậy tội. Nếu như căn này thật sự là hữu danh vô thực lời, hẳn nhất định sẽ đem loại này lừa dối người tiêu thụ hành vi tội tệ kiểm gờ đi ra ngoài.

Bất quá, nếu đều đã đến bên này, vẫn là phải uống chút trà. Vì vậy, tất cả mọi người ở ôm thử nhìn một chút trong lòng hạ, cũng chỉ điểm một chén Long Tỉnh trà.

Tô Trọng Khang cũng là cảm thấy không giải thích được, tại sao có thể có như vậy một đám người kỳ quái đi vào trong quán trà, hơn nữa trong ánh mắt của bọn họ cũng mơ hồ có một ít phòng bị.

Nhưng là, khi hắn nhận được những người này chuyển tiền sau, cảm giác bọn họ không giống như là đến tìm gót, cũng chỉ an tâm đất giúp bọn họ chuẩn bị nước trà.

Ngồi ở phía sau Quách ca, nhìn loại cấp bậc này quán trà, trong lòng kia cổ không cam lòng tức giận lại từ từ thẳng đi lên. Bọn họ đầu tư mấy triệu quán trà, lại bại bởi nó. Hắn cũng có thể cảm giác được mình trên mặt giống như là bị hết mấy bàn tay vậy, hỏa lạt lạt đau.

Cái này nghệ thuật uống trà sư trừ có một bộ tốt cái xác, cộng thêm pha trà động tác coi như thành thạo ra, ở hắn trong mắt không đúng tí nào.

Cái đó mỹ thực bình luận viên, nhất định là vừa ý hần. Quách ca trong lòng hận hận nghĩ đạo, hần nhất định phải đem cái này chuyện xấu xa yết phát ra ngoài, tuyệt đối không thể để cho loại này con sâu làm sâu nổi cạnh vũ nhục cả thị tràng.

...

Khi Nhan Thanh Ny mang một nam một nữ đi vào lúc, phát hiện vốn là lạnh tanh thanh đất quán trà, lại có một chút náo nhiệt.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Chặn

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Đi ở Nhan Thanh Ny phía sau cái đó Hoàng Diễm Diễm, thấy trước mặt những người này một bộ mặt mày ủ dột hình dáng lúc, đột nhiên thì có chủ ý.

Nàng thông báo Nhan Thanh Ny một tiếng sau, sẽ để cho bên cạnh hần Dịch Thịnh sư huynh mở ra quang não, đem vốn là muốn bán cho Tô Trọng Khang mấy bài hát tại chỗ chiếu.

Chỉ một thoáng, vốn là an tĩnh bên trong quán trà vang lên du dương tiếng tiêu, nó giống như một luồng gió xuân phát đi trên người mọi người khí trời, để cho bọn họ giống như đặt mình vào ở xanh biếc trà trong vườn, ngay sau đó, một trận vui sướng tiếng đàn dương cầm theo nhau tới, hần kia giàu có tiết tấu cảm âm luật, không chỉ không có phá hư tiếng tiêu doanh tạo nên ý cảnh, ngược lại để cho hình ảnh cảm càng rõ ràng mấy phần.

Bất thành linh bài hát, lập tức liền nắm thật chặt những người này nội tâm. Đây là một loại bọn họ trước chưa từng nghe qua khúc phong, coi như nghe quán thuần túy cô điển phong cùng điệu cổ phong, nhưng là vào giờ khắc này, bọn họ lại cảm thấy loại này khúc phong là như vậy hợp tình hợp lý, mà không có một chút xiu vi hòa.

Tô Trọng Khang vốn là đang chuyên tâm làm việc, nghe được tiếng tiêu một khắc kia, cũng dừng lại một chút, bất quá hần hay là lập tức điều chỉnh một chút tâm tính, liền lại tiếp tục làm việc.

Bất quá, một chi tiết nho nhỏ, nhưng vẫn là bị Hoàng Diễm Diễm nhìn ở trong mắt. Cho đến lúc này, nàng đó vốn là căng thẳng biểu tình, lúc này mới lộ ra một nụ cười châm biếm.

La Phàm, nghe chén trà bốc lên mùi trà, ở nơi này loại tiết tấu tươi sáng cô điệu trung, tựa như đưa thân vào vừa nhìn vô tận trà trong núi, phương xa như có một hải trà nữ chậm chậm tới, nhìn kỹ dưới, nhân nhật tương tư cũng viết ở trên mặt của đối phương, hướng về phía hần bày tỏ hết trung tràng, hai tình tương duyệt.

Hần liền đắm chìm trong loại ý này cảnh trung, hồn nhiên không cảm giác trong chén trà nước trà đã sắp bị hần uống cạn sạch.

Bất quá, lúc này, Hoàng Diễm Diễm rất tự do phóng khoáng nhần tạm ngừng kiện.

Bài hát dừng lại, mọi người từ trong tiếng ca thoát thân ra, cẩn thận nhìn một chút, mới phát hiện trong chén trà nước trà chỉ còn lại mấy hớp mà thôi. Bọn họ không tự chủ được lại uống một cái, lần nữa lộ ra chìm đắm biểu tình.

Giờ phút này, bọn họ không chỉ vì những thứ kia bài hát tươi đẹp, cũng vì những thứ này nước trà mà trầm mê. Bọn họ hai tương dưới ảnh hưởng, không đơn thuần chẳng qua là giống vậy kết hợp, mà là có thể giục sinh ra 1 thêm 1 lớn hơn 2 hiệu quả thần kỳ.

"Tô lão bản, những thứ này bài hát như thế nào nha?" Hoàng Diễm Diễm không khách khí hỏi một câu sau, tự tiểu phi tiếu.

"Cũng không tệ lắm." Tô Trọng Khang thành thật trả lời. Bất quá, hần còn có nửa câu chưa nói miệng.

Ở hần xem ra, thứ gì đều sợ so sánh. Lấy những thứ này bài hát làm thí dụ, nếu như hần chưa từng nghe qua Chu Kiệt Luân những thứ kia Trung quốc gió bài hát, như vậy những thứ này bài hát đúng là cũng không tệ. Bất quá, bọn họ ở dưới so sánh, liền tỏ ra non nớt nhiều.

Dẫu sao, loại này Trung quốc gió bài hát ở bên này coi như là mới vừa toát ra manh nha mà thôi, xa xa không bằng một cái thế giới khác bỗng bật phát

triển.

Nhưng là, Hoàng Diễm Diễm dù sao không phải là hán con giun trong bụng, không biết hán sẽ không nói ra miệng kia nửa câu. Cho nên, nàng vẫn dựa theo mình định, hỏi tiếp: "Như vậy, những thứ này bài hát ở người giả trong quán trà phát ra, người cảm thấy thích hợp sao?"

"Thật thích hợp." Tô Trọng Khang lần nữa trả lời. Hán mới vừa trong lòng mới thật ra thì một mực rất thấp thỏm, rất lo lắng hệ thống lại đột nhiên bốp rơi những thứ này bài hát, ở chỗ này hệ thống lớn nhất mà, nó nếu là tự do phóng khoáng đứng lên, ngay cả hán đều sợ, căn bản là không cách nào chống lại.

Cho đến cuối cùng, hệ thống cũng không có làm ra đề cho người sùng sờ chuyện, cái này làm cho vốn là trái tim thật cao treo Tô Trọng Khang, rốt cuộc đề xuống.

"Vậy người muốn ra giá bao nhiêu ô vuông đâu, mặc dù đây là sư huynh ta tác phẩm, nhưng là rất hiển nhiên, bọn họ rất thích hợp người quán trà, người những khách nhân này cũng đều rất thích nghe." Hoàng Diễm Diễm cửa hàng lâu như vậy ngạnh sau, lúc này mới đem lời đề dẫn tới nề nếp.

Tô Trọng Khang rất muốn trực tiếp cự tuyệt, bởi vì hán bên này quả thật đã có tốt hơn, nhưng là hán khi nhìn đến khác cái đó cùng hán giống vậy chất phác người tuổi trẻ sau, bỗng nhiên liền không đành lòng, không thể làm gì khác hơn là lại theo Hoàng Diễm Diễm tiết tấu, hỏi một câu: "Các người hy vọng có thể bán ra dạng gì giá tiền đâu? Người những thứ này bài hát cũng còn coi như là chịu đựng nghe, bán cho những thứ khác mắc tiền một chút quán trà, có thể sẽ bán ra tốt hơn giá cả!"

"Đúng nha, tốt như vậy bài hát, nhất định sẽ có những thứ khác quán trà muốn." Ngồi ở phía dưới Quách ca, vừa nghe đến những thứ này bài hát, thích.

Hán nghe nói chuyện của bọn họ, biết bài hát chủ nhân có ý hướng muốn bán ra, hán cũng có muốn mua về tâm tư. Vốn là hán là mang hoài nghi tâm tính tới, nhưng là đang uống đối phương phao đi ra ngoài nước trà sau, hán thật cảm thấy tự tiệm trà bên kia nước trà đúng là kém nhiều lắm.

Nhưng là, nếu như cái này vốn là cũng tầm thường quán trà nữa phối hợp loại này tựa như cổ điển lại có mãnh liệt tiết tấu, tựa như điều cồn lại có cổ điều tình hoài bài hát, so sánh hán còn cũng không tệ quán trà, nó lực sát thương thật liền quá lớn. Cho nên, hán trong nháy mắt thì có đem những thứ này bài hát giành mua tới ý tưởng.

Hán có một loại trực giác, loại kiểu này bài hát nhất định sẽ bị khách hàng hoan nghênh.

Ngoài ra một người trẻ tuổi mới vừa phải trả lời lúc, lại bị Hoàng Diễm Diễm cắt đứt, nàng suy tư một hồi, nói: "Lấy giá thị trường mà nói, những thứ này bài hát cũng không sai biệt lắm là 7500 liên bang tiền một bài. Sư huynh ta bên này, tổng cộng có một loạt sáu thủ, nếu như người toàn muốn, liền cho bốn mươi lăm ngàn đi, không thể ít hơn nữa. Mặc dù là người mới tác phẩm, nhưng là bài hát chất lượng ở bên kia, một phần tiền một phần hàng."

"Bốn mươi lăm ngàn?" Tô Trọng Khang cười khổ trong lòng một chút, giá cả như vậy quả thật không tính là đắt, nhưng là hán bây giờ cũng không có tiền dư, cho dù có lòng phải giúp lời, cũng không có biện pháp.

Nhìn Tô Trọng Khang còn có chút do dự không quyết định thần sắc, Quách ca lập tức liền ngồi không yên, trực tiếp buột miệng ra, "Bốn mươi lăm ngàn, ta mua."

Sau đó, hán lại suy nghĩ một chút, cảm thấy cái giá tiền này thật giống như còn chưa đủ bảo hiểm, liền tiếp tục nói: "Chờ một chút, ta lại thêm năm ngàn, tổng cộng năm chục ngàn."

Quách ca vừa dứt lời, bên trong quán trà mọi người lập tức liền sợ ngây người.

Vốn là còn điểm lo lắng không bán được Dịch Thịnh, nghe được trong đó có người còn tăng giá, đột nhiên thì có một loại trúng giải cảm giác, cái này quá dễ cho hán vui mừng.

Mà lúc này, Tô Trọng Khang cũng không có cái loại đó bị đột nhiên tiết hồ kinh ngạc, mà là hoàn toàn thờ phào nhẹ nhõm. Đối với hán mà nói, đây cũng là song phương đều nguyện ý thấy kết cục đi, mặc dù hán cũng thật thích nghe những thứ này bài hát.

Nhưng là, đối với Nhan Thanh Ny cùng Hoàng Diễm Diễm hai người mà nói, các nàng rất hiển nhiên cảm thấy thật bất khả tư nghị. Bất quá, các nàng vốn là ý tưởng cũng là tận lực đem những thứ này bài hát tìm được một cái người dễ bán, đến nỗi kia cái gì VIP thẻ chẳng qua là quá mức phúc lợi mà thôi.

Đối với cái này rất có tài hoa nhưng nhiều lần bị nhục âm nhạc tài tử, nói thật, các nàng cũng là rất là yêu quý. Nếu không, cũng sẽ không đi tìm phương pháp để cho hán có thể tham gia cái đó người mới ca vương thế vị cuộc so tài. Bây giờ, hán có thể đem những thứ này bài hát bán ra vượt qua các nàng trong lòng giá giá cả, có thể thiết thực trợ giúp hán thoát khỏi tạm thời khốn cảnh, các nàng cũng là rất vui mừng.

Chỉ bất quá, cuối cùng mua được những thứ này bài hát lại không phải vì này trẻ tuổi quán trà ông chủ, cái này làm cho các nàng cảm thấy có chút đáng tiếc.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Bằng hữu của ta kêu Chu Kiệt Luân

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Hoàng Diễm Diễm cùng Quách ca kia một nhóm người chạy đến quán trà bên ngoài thương lượng bản quyền chuyện đi, vốn đang coi là náo nhiệt bên trong quán trà chỉ còn lại le que mấy người, so với mới vừa rồi lạnh tanh nhiều.

Lúc này, vốn là một mực an tĩnh La Phàm, không biết là từ đâu tới dừng khí, đột nhiên trở nên rất kích động, hướng về phía Tô Trọng Khang nói: "Ông chủ, ta muốn đại lý người lá trà. Chỉ cần người nhiên liệu nguyên không ngừng cung cấp loại trà này, ta liền có biện pháp giúp người phổ biến rộng rãi ra ngoài, hơn nữa tạo thành có một cái phẩm chất."

Đối với La Phàm mà nói, hắn thường thấy các loại xếp hàng trắng các loại cảnh đời, dạng gì lá trà chưa thấy qua, nhưng là hắn nhưng lần đầu tiên thấy loại này vật mỹ giới liêm sản phẩm. Lấy hắn uống qua các loại cấp bậc nước trà kinh nghiệm mà nói, như vậy thuận miệng lại mát mẽ nước trà, lại chỉ bán 2000 liên bang tiền, điều này thật sự là quá rẻ. Nếu như là ở hoa hạ khu đô thị sầm uất trung, coi như bán lên 5000 liên bang tiền nhân hiệu, muốn muốn mua người cũng là có khối người, hơn nữa đây là Hoa Hạ thập đại trà nổi tiếng một trong.

Hơn nữa, hắn lại vừa lúc là Huy Tinh người, lấy hắn đối với Hoàng Sơn Long Tinh trà hiểu, trừ những thứ kia sản lượng cực thấp đặc phẩm cực phẩm loại có giới vô thành phổ ra, trên thị trường có thể nhìn thấy những thứ kia tinh phẩm cấp lá trà, cũng chỉ so với hắn bây giờ uống tốt hơn như vậy một ít chút mà thôi, nhưng là giá cả nhưng so với cái này cao không phải một điểm nửa điểm.

Như vậy có thể thấy, loại trà này hắn là bị một cái không phải là Huy tinh trà nông bất chúc cỗ pháp thành công chế ra, hơn nữa còn không có bị phổ biến rộng rãi qua, mới có thể lấy thấp như vậy liêm giá cả bán ra.

La Phàm mới vừa rồi yên lặng, chính là ở suy tính những tin tức này. Hắn còn cân nhắc đến vị này nghệ thuật uống trà sư tay nghề, lấy hắn mở, vị này nghệ thuật uống trà sư cũng quả thật coi như là có chân tài thực học, so với bên ngoài những thứ kia có danh tiếng chuẩn trà nghệ đại sư cũng là không ngại nhiều để cho. Nhưng là, chính là bởi vì cũng như này phẩm chất lá trà, mới có thể làm cho nước trà cam thuần như vậy, hắn rất khẳng định nghệ thuật uống trà sư thêm được hiệu quả, nhưng là hắn càng xem trọng là lá trà cổ hữu phẩm chất.

Trải qua hắn liên tục cân nhắc sau, hắn mới có mới vừa rồi ý niệm. Hơn nữa, hắn tin tưởng bằng vào hắn mạng giao thiệp, chỉ cần cho hắn đầy đủ thời gian, hắn nhất định có thể bùng nổ nó, để cho nó tạo thành một cái khác phẩm chất.

Bất quá, khi Tô Trọng Khang nghe được La Phàm lời nói hùng hồn lúc, hắn cũng không có bao nhiêu hứng thú. Đùa gì thế, hắn bây giờ quang minh bán cũng còn cung không đủ cầu, nào còn có như vậy nhiều lá trà có thể cung cấp cho hắn. Hơn nữa, đối với hắn mà nói, hắn hiện đang liều mạng công việc, đơn giản chính là trả hết nợ những thứ kia thiếu nợ, hơn nữa cố gắng hoàn thành hệ thống ban bố các hạng nhiệm vụ mà thôi.

Nếu như hắn đem quyền đại lý giao ra, đó không phải là mình mỗi ngày đều phải luy từ luy hoạt ở trong phòng trà chế trà, vĩnh không ngừng nghỉ. Như vậy thứ nhất, hắn còn có cái gì vui thú có thể nói.

Nếu đi tới cái này không giống nhau thế giới, nên mở to mắt nhìn nhiều một chút, nếu là ngày nào đột nhiên mất lưôm một cái, hắn lại trở về tới trên địa cầu. Vừa cảm giác nghĩ đến sau, mới phát hiện mình chẳng qua là đi không dị giới một lần, cái gì thế nghiệm cũng chưa từng có, như vậy đây không phải là quá bi thảm.

Vì vậy, hắn thật tốt cảm tạ vị này nhiệt tâm khách uống trà một trận,

Hơn nữa bày tỏ lá trà sản lượng cũng là rất có hạn, tạm thời vẫn không thể tạo thành sản nghiệp, cho nên quyền đại lý cái gì trước hết không cần phải nói.

La Phàm đối với cái kết quả này hiển nhiên có chút tiếc nuối, nhưng là hắn cho là đối phương một cái giải thích thôi, dẫu sao mình bây giờ chẳng qua là lời nói suông không có căn cứ mà thôi, không có bao nhiêu trái cây khô. Cho đến đối phương sau khi đáp ứng nếu là có loại này tâm tư lời, sẽ chủ động liên lạc hắn, La Phàm lúc này mới xóa bỏ.

Bất quá, ở trước khi đi, La Phàm vẫn là có ý định mua một ít lá trà trở về, những thứ này lá trà thật sự là rất đúng dạ dày của hắn miệng. Khi biết bên trong quán trà quả thật không có hàng tích trữ sau, hắn phó xuông tiền đặt cọc, cũng viết một tấm địa chỉ cùng phương thức liên lạc, định để cho đối phương gửi qua bưu điện sau khi đi qua, lúc này mới rời đi.

Làm xong vị khách nhân này sau, quán trà bên ngoài mấy người thật giống như cũng xử lý tốt. Nhìn Quách ca bọn họ đoàn người sau khi đi xa, Nhan Thanh Ny bọn họ ba người lúc này mới đi vào bên trong quán trà.

Vốn là song phương là có khả năng hợp tác, nhưng là giữa đường đi ra một cái Trình Giáo Kim sau, Tô Trọng Khang mặc dù cảm thấy không có gì,

nhưng là Nhan Thanh Ny bọn họ nhưng có chút nhỏ lúng túng.

"Tô lão bản, chuyện này đúng là chúng ta làm không phúc hậu. Vốn là trước cùng người nói xong rồi, lại không nghĩ rằng chuyện lại có chuyển biến." Thủ mở miệng trước chính là cái đó gọi Dịch Thịnh sư huynh người tuổi trẻ, hẳn dù sao cũng là bài hát bản quyền tất cả người, mới vừa rồi lại là hắn gạt đầu đáp ứng, lúc này mới bán cho Quách ca. Nhưng là hẳn đúng là có nỗi khổ bất đắc dĩ, hẳn nhìn mới vừa rồi cái đó giá cả thật giống như vị lão bản này còn do dự, nghe có người ra giá cao sau, thật sự là không nhịn được.

Đối với hắn loại này mới vừa tốt nghiệp, mình vừa không có công việc ổn định người mà nói, khoản tiền này đúng là cực kỳ trọng yếu. Hắn có thể nhìn cơ bị đối, tao bị người khác chỉ chỉ chỗ chỗ, nhưng là tay hắn hạ còn có hai ba cá ban nhạc thành viên, hẳn không cần nhắc cho mình, cũng phải vì bọn họ suy tính.

Nhan Thanh Ny cùng Hoàng Diễm Diễm cũng ở bên cạnh không ngừng vừa nói lời khen, mặc dù chuyện này cũng coi là các nàng chủ đạo, nhưng là các nàng bỗng ý cũng không phải cái này, bây giờ biến thành như vậy, các nàng cũng là cảm thấy rất xin lỗi.

Cái này trên thực tế là một món chưa đủ vì đạo chuyện nhỏ, lấy bây giờ tình hình trong nước đến xem, bọn họ đổi chắc là hợp lý hợp pháp, cần bàn lại không tồn tại bất kỳ vấn đề. Chỉ bất quá, bọn họ ba người ở lương tâm thượng làm khó dễ, da mặt tương đối mỏng một ít mà thôi.

Nhìn bọn họ còn ở bên kia nói xin lỗi, Tô Trọng Khang khoát tay một cái, rất hòa khí đất nói: "Thật ra thì, các người thật không làm gì sai, cũng không cần giác phải xin lỗi, càng không có thật xin lỗi ta. Ta cũng rất thích những thứ kia bài hát, đối với bọn họ có thể bán đi, để cho nhiều người hơn nghe được tốt như vậy bài hát, ta cũng là rất cao hứng. Cho nên, chuyện này chỉ như vậy yết đi qua đi."

Nghe được Tô Trọng Khang đều nói như vậy, bọn họ ba người cũng là thở phào nhẹ nhõm. Cái đó Dịch Thịnh sư huynh lại nghe được có người cũng thích hắn loại này phong cách bài hát, cũng là mừng rỡ khôn kể xiết, rất khách khí nói: "Nếu như Tô lão bản thích, như vậy ta ở tham gia xong người mới ca vương thế vị cuộc so tài sau, cũng giúp người viết mấy thủ đi ra, giá cả ưu đãi, như thế nào?"

Tô Trọng Khang sau khi nghe xong, cũng là cười một chút, nói: "Giống như loại kiểu này bài hát, ta ngược lại là có một vị bằng hữu lúc trước cũng viết qua một ít."

Tô Trọng Khang như vậy nói, nhưng thật ra là trải qua nghĩ căn kễ sau. Hắn nếu hoàn thành kia hạng nhiệm vụ, hệ thống đi ngang qua túi đựng sau, nói không chừng ở sau thì sẽ ở bên trong quán trà đẩy ra. Hắn vì không lọt hãm, cũng chỉ có thể giả mượn có một cái tình thông âm nhạc bạn, coi như sau chuyện này bị người hỏi tới lời, cũng có thể đem tất cả chuyện cũng giao cho hắn.

Hơn nữa hắn cũng không tính là nói láo, Chu Kiệt Luân quả thật coi là hắn bạn, nói lời khó nghe, hẳn nhưng là nghe Chu đồng ca lớn lên, đối với Chu đồng hẳn nhưng là rất quen thuộc, chỉ bất quá người ta Chu đồng không nhận biết hắn mà thôi, loại này cũng gọi là một phương diện bạn đi.

Bất quá, ngoài ra ba người nghe được Tô Trọng Khang sau, cũng rất là kinh ngạc. Vốn là bọn họ cho là mình trước nhất thử, nguyên lai, sớm lúc trước, thì có người đã làm, lúc này, có thể đem bọn họ lòng hiếu kỳ cũng nói ra.

Đặc biệt là Hoàng Diễm Diễm, nàng đối với cái này tài hoa bộc lộ Dịch Thịnh sư huynh, nhưng là rất sùng bái, vừa nghe có người cũng đã làm loại kiểu này bài hát, trong lòng có chút xem thường, nhưng là ngoài mặt vẫn là một bộ rất kinh ngạc đáng vẻ, một mực hỏi: "Người bạn, là vị nào nha, tên gọi là gì?"

Tô Trọng Khang nhìn bọn họ mặt đầy tò mò vẻ mặt, nói rất bình tĩnh: "Bằng hữu của ta, gọi là Chu Kiệt Luân."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Ai mà không thương

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Vừa nghe đến "Chu Kiệt Luân" ba chữ, bọn họ ba người đều là mặt đầy mờ mịt thần sắc.

Lấy bọn họ đối với đương kim âm nhạc vòng hiểu, còn thật không có một cái hơi có chút danh tiếng âm nhạc người gọi là làm Chu Kiệt Luân.

Có lẽ cái này Chu Kiệt Luân chẳng qua là tên không thấy kinh truyền hoặc là mới xuất đạo mà thôi đi. Nhan Thanh Ny lập đi lập lại đem danh tự này ở

trong đầu thì thâm mấy lần, cuối cùng chỉ có thể tự đi bỏ óc một chút.

Vốn là còn điểm tâm hừ, định lừa gạt lẫn lộn quá quan Tô Trọng Khang khi nhìn đến thần tình của bọn họ sau, trong lòng thở phào nhẹ nhõm. Mặc dù hẳn trước xác nhận qua cái thế giới này âm nhạc vòng trung thật không tồn tại một vị gọi là Chu Kiệt Luân âm nhạc người, nhưng là cái đó chẳng qua là trên mặt nổi, nói không chừng bọn họ người quen biết trung thì có một vị gọi là Chu Kiệt Luân người đâu, chẳng qua là bây giờ còn không nổi danh thôi.

Nhưng là, Hoàng Diễm Diễm rất hiển nhiên sẽ không dễ dàng như vậy đã bị đánh giàu rồi. Lúc này, nàng càng tò mò hơn, nói: "Vậy chúng ta bây giờ có thể nghe một chút cái này gọi là Chu Kiệt Luân người viết cho người bài hát sao?"

Một câu nói này, cũng làm Tô Trọng Khang khó xử. Ở nơi này trong quán trà, mặc dù hẳn là trên danh nghĩa ông chủ, nhưng là hẳn một vài hành vi là bị hạn chế, khác tạm lại không nói, ít nhất trước mắt hẳn liền không cách nào ở bên trong quán trà phát ra bài hát, cho dù là kia mấy thủ đã bị hệ thống nhận định qua.

Thấy Tô Trọng Khang một bộ ấp a ấp úng hình dáng, Nhan Thanh Ny hung hãn trợn mắt nhìn Hoàng Diễm Diễm một cái.

Nói không chừng mới vừa rồi những lời đó chẳng qua là người ta ông chủ tùy ý biên ra mà thôi, vì chính là không để cho mọi người quá mức lúng túng, hay hoặc là cái này cái gọi là Chu Kiệt Luân chỉ là một lần đầu rồi nhà tranh âm nhạc người, làm ra bài hát căn bản là không có biện pháp cùng mới vừa rồi những thứ kia ý cảnh sâu xa so sánh.

Vốn là tốt như vậy tốt đất để cho cái đề tài này lặng lẽ quá khứ liền tốt, hết lần này tới lần khác cái này Hoàng Diễm Diễm kia gần không đúng, đánh vỡ sa oa hồi tới cùng, như vậy để cho người ta ông chủ còn nơi nào có thể hạ được đài.

Hoàng Diễm Diễm rất vô tội nhìn những thứ khác hai vị, cũng chỉ có thể lộ ra nàng không phải cố ý về mặt. Nàng suy nghĩ một hồi, cũng nghĩ rõ ràng. Loại này tạm thời xưng là hoa hạ gió ca khúc loại hình, ở nơi này chút bài hát lưu sau khi truyền ra, hẳn sẽ xuất hiện một ít không thiếu tình phẩm tác phẩm, nhưng là ở nó còn chưa ra đời thời điểm, muốn vô căn cứ bắt chước được loại ý này cảnh, vậy thì phượng mao lân giác.

Mặc dù hẳn cái này Dịch Thịnh sư huynh bây giờ vẫn chỉ là vô danh tiểu tốt một người, nhưng là hẳn đầu gì ở cái vòng này bơi đen lẫn lộn khá hơn chút năm, hơn nữa còn có danh sư quý nhân tương trợ, lại tăng thêm hẳn học xấu trung tây, ở nơi này dạng hậu tích bạc phát dưới, mới có thể ở rất tình cò một cái động linh cơ một cái lúc, mới có loại này tác phẩm xuất thế.

Trong này trải qua lòng chua xót cùng khổ sở, tuyệt đối không phải người ngoài có thể tưởng tượng. Cho nên, Dịch Thịnh sư huynh có thể có tài hoa như vậy, hẳn là một chút cũng không kinh ngạc. Nhưng là, cái này cái gọi là Chu Kiệt Luân, thật sự là một chút danh tiếng cũng không hiện, coi như hẳn mới có thể có như vậy tài hoa cùng cố gắng, Hoàng Diễm Diễm cũng tuyệt đối có thể khẳng định,

Hẳn là không làm được.

Bất quá, nàng lời đều đã nói ra ngoài, hơn nữa để cho người ta bây giờ không xuống đài được, theo lãnh tràng thời gian tí tách quá khứ, nàng thật cũng có chút nóng nảy.

"Di, có trà mới." Nhan Thanh Ny đang tránh né Hoàng Diễm Diễm cầu cứu ánh mắt lúc, đột nhiên liếc về trà con mắt danh sách, ở nàng sau khi thấy mặt biểu hiện giá cả lúc, kinh nghi lên tiếng.

Một tiếng này âm, liền giống như một giọt cam lâm rơi khô héo trên đất, trong nháy mắt liền đem điều này lạnh mấy giây sân cứu sống.

Hoàng Diễm Diễm nghe được cái này thanh âm sau, trong nháy mắt cảm thấy giống như là thiên lại chi âm, cho Nhan Thanh Ny một cái tán dương ánh mắt sau, cũng xoay người nhìn sang, sau đó còn vừa nhìn vừa đọc, nói: "Đông Phương Mỹ Nhân trà."

Sau đó, nàng làm bộ rất dễ dàng hỏi một câu: "Ông chủ, cái này Đông Phương Mỹ Nhân trà là trà gì a?"

"Nó coi như là Ô Long trà một loại, bởi vì nó nguyên liệu tương đối khó phải, cho nên sản lượng không nhiều, giá cả tương đối mà nói liền đắt một ít." Tô Trọng Khang lạnh nhạt nói.

"Sư huynh, người mới vừa rồi kiểm chút liệu một khoản, có phải hay không nên mời hai vị sư muội uống một chút trà nha?" Hoàng Diễm Diễm nhìn nhân cao mã đại Dịch Thịnh sư huynh, nho nhỏ nũng nịu một chút.

"Được, các người muốn uống gì trà, ta mời khách." Dịch Thịnh nhìn trà trong danh sách những thứ kia giá cả, yên lặng trong lòng ngẫm hít một hơi lãnh khí, ngoài mặt ngược lại là không nhìn ra. Gia cảnh của hẳn rất phổ thông, hơn nữa bình thường chung đụng bạn học bạn, cũng phần lớn là trai tơ trạch nữ một loại, cho nên hẳn từ chưa từng tới loại này cái gọi là quán trà.

Đối với hẳn mà nói, hẳn khát cũng chính là uống một chút nước sôi mà thôi, hoặc là liền lấy người khác tán trà tùy ý của một chút, không nghĩ tới ở trong quán trà uống một ly trà nước lại như vậy đắt tiền.

Bất quá, nếu hai người sư muội giúp hẳn lớn như vậy bận bịu, lại chủ động mở miệng muốn hẳn mời khách, hẳn cũng là thuận miệng liền đáp ứng. Nhưng là, hẳn ở sâu trong nội tâm hay là không cho là đúng, ở trong ấn tượng của hẳn, nước trà chính là khổ khổ sấp sấp, chỉ là dùng để nâng cao tinh thần hàng lửa mà thôi, lại bị những thứ này cái gọi là người có tiền bụng ra lớn như vậy giá trị con người, hẳn thật sự là không hiểu nổi.

"Vậy ta muốn uống Đông Phương Mỹ Nhân trà, Đại Ny, người chứ?" Hoàng Diễm Diễm nhìn Dịch Thịnh sư huynh thật giống như tâm tình không tệ đáng về, cũng sinh lòng vui mừng.

"Đông Phương Mỹ Nhân trà." Nhan Thanh Ny đáp. Nàng vốn là không nói nhiều, đặc biệt là ở người không quen trước mặt, cho nên cũng không sợ những người khác chê bai.

Quả nhiên, Hoàng Diễm Diễm cũng là lập tức nhảy vọt qua nàng, lại hỏi Dịch Thịnh một câu: "Vậy còn người, sư huynh? Người có muốn hay không cũng một ly Đông Phương Mỹ Nhân trà chứ?"

Dịch Thịnh sau khi nghe xong, vội vàng lắc đầu một cái, nghiêm trang nói: "Ta hay là thử một chút cái này Hoàng Sơn Long Tỉnh trà ngon, Đông Phương Mỹ Nhân trà vừa nghe chính là thích hợp cô gái nhà uống."

"Hi hi, vậy cũng tốt. Đông Phương Mỹ Nhân trà hai chén, Hoàng Sơn Long Tỉnh trà một chén." Hoàng Diễm Diễm hướng về phía chò ở một bên Tô Trọng Khang nói.

Khi Tô Trọng Khang khom người đi xuống cầm lá trà lúc, bên trong quán trà vang lên một trận du dương tiếng đàn dương cầm, theo một tiếng tiết phách, cát hân cùng tỳ bà đồng thời vang lên.

Gió này ô vuông khác xa hai loại nhạc khí, vào lúc này lại ngoài ý muốn hài hòa, hơn nữa trong nháy mắt sẽ để cho người sinh ra rất mãnh liệt hình ảnh cảm, loáng thoáng giữa, tựa như để cho người thấy được sâu trong nội tâm mình nhớ thương nhất cũ. Lúc này, cái giá cổ vang lên theo, không gián đoạn tiết tấu trong nháy mắt liền mang về khí tức hiện đại, lập tức liền đem người kéo trở lại cái này lạnh như băng bấy giờ, theo linh động dương tiếng đàn cùng đắm vào con tim tiếng tỳ bà, dần dần xuất hiện tình cảm chất đống, người cả đời này có quá nhiều muốn đi mà không đi được, không biết làm sao hơn, kia từng tiếng thừa tái nồng đậm đau thương nhị hồ, tựa như biến thành một tiếng thờ dài.

Bài hát này để cho người nghe hết sức trót lọt, gọn sóng không sợ hãi, mà nghe người nội tâm nhưng đã sớm gió nổi mây vần. Bài hát trung ban cho phần kia nhàn nhạt đau thương để cho người hiểu ra bất tận.

Dịch Thịnh hoặc mắt đứng lên, giờ khắc này, hân so với ngoài ra hai cái nghe như mê như say người hơn thán phục. Hân vốn cho là hân kia mấy thủ hạ hạ phong bài hát ý cảnh đã coi là rất tốt, nếu không phải hân chỉ là một người mới, bọn họ nhất định có thể bán ra một cái giá cao. Nhưng là, đang nghe một bài có chút uyển ước lại có điểm mê mỹ bài hát sau, lại để cho hân có một cổ ai mà không thương, nhạc mà không hoài cảm.

Ở hân trong lòng, hân trong nháy mắt liền hiện lên ta không bằng hân cảm khái. Phải biết, giống như hân loại này rất có thiên phú âm nhạc thiên tài, trong lòng nhưng là rất kiêu ngạo, nếu là hân có mình không bằng tâm tư của người khác, thật sự là so với giết hân còn khó chịu hơn.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 37: Ăn mì sợi

Tác giả: Tiểu Hữu Hân Sơn

Lúc ấy kim rớt cuộc chỉ hướng bấy giờ lúc, Tô Trọng Khang không nói hai lời liền trực tiếp đem quán trà cửa đóng lại, sau đó không kịp chờ đợi chạy lên lầu.

Ở thường ngày lúc, hân giống như là ăn một viên màu xanh da trời viên thuốc nhỏ, như vậy thì có thể chống đỡ thượng cả ngày, lại đơn giản lại bớt chuyện. Nhưng là, hân bây giờ lại cũng không muốn như vậy làm.

Từ hân quát trúng nồng thang hương trà mì sợi sau, để cho hân tâm tâm đọc một chút nhưng chính là giá này trị giá 6000 danh vọng đáng giá giải thưởng lớn. Nếu không phải hân lúc ấy trên tay không nguyên liệu nấu ăn, hân đã sớm động thủ đi làm tới thưởng thức.

Hân ba bước cũng làm hai bước đi, lập tức liền đi tới hai lầu trong phòng bếp, từ tủ lạnh trung cầm ra hôm nay mới vừa đến hàng các loại nguyên liệu nấu ăn.

Những nguyên liệu nấu ăn này cũng đều là những nguyên liệu nấu ăn kia cung ứng thương chăm chỉ trồng trọt đi ra ngoài, mỗi một phần cũng dốc vào trứ bọn họ tâm huyết, cho nên bất kể là bán tương hay là giá cả, đều là thật cao.

Khó trách bấy giờ người cũng càng ngày càng ít mình đi xuống bếp, một bữa cơm giá vốn so với màu xanh da trời viên thuốc nhỏ cao hơn nhiều. Tô Trọng Khang nhìn bày la liệt các loại nguyên liệu nấu ăn, trong lòng có một cổ nhỏ tung tăng, nhưng là vừa nghĩ tới tự mua những nguyên liệu nấu ăn này

tốn hao tiền, hần liền có một chút đau tim.

Nhưng là, hần thật cực kỳ mong đợi cái này nồng thang hương trà mì sợi mùi vị, cho nên cắn răng, cũng cứ như vậy đi qua. Dù sao tiền cũng tốn hết, như thế nào đi nữa đau tim cũng là không kịp hồi hận.

Bởi vì hần lần này mua nguyên liệu nấu ăn chủng loại nhiều, hần ở sàng lọc một trận sau, liền đem dư thừa nguyên liệu nấu ăn cũng bỏ vào trong tủ lạnh giữ tươi, giữ lại sau này từ từ dùng.

Làm một không bỏ được bàn tay chân to tiêu tiền ăn hàng mà nói, mấy ngày này cuộc sống thật sự là đem hần biệt đãi, mỗi ngày chính là một viên màu xanh da trời viên thuốc nhỏ, trong miệng cũng đậm ra trứng chim. Cho nên, hần hôm nay quyết định tự do phóng khoáng một lần, định trước làm một hải sản khẩu vị nồng thang hương trà mì sợi thử nhìn một chút.

Vừa mở ra hải sản bột rong, thì có mấy con nửa bàn tay chiều rộng tiền tôm nhảy ra ngoài, sau đó ở trên sàn nhà vui sướng một trận, cái này chiến trận cũng làm hần giật mình.

Người tốt, lại vẫn là sống. Tô Trọng Khang không còn kịp suy tư nữa quá nhiều, liền vội vàng vụng về ở trong phòng bếp mò tôm.

Vừa mới bắt đầu hần còn không có kinh nghiệm gì, bắt một nửa sau liền đem bọn họ để đang không có nắp đồ đựng trong, đến khi hần vừa rời đi lúc, những thứ kia tiền tôm lại rồi rít nhảy ra ngoài, hần trong nháy mắt liền tròn tròn mắt.

Đến khi đem những thứ này đã tính mười phần tiền tôm bắt lại sau, hần cũng là ra một thân mồ hôi. Tiếp theo, hần đem những thứ này tiền tôm chọn đi tôm tuyến, cướp đầu tôm vỏ tôm sau, dùng hần đặc chế trà mật thêm tiêu Hứa muối, đen hồ tiêu cùng sinh phần ướp con tôm, để ở một bên đợi dùng, sau đó đem những thứ kia đầu tôm vỏ tôm đặt ở nướng đĩa, bỏ vào lò nướng trung nướng.

Thời kỳ, hần bận bịu đem những thứ kia phối hợp thức ăn cùng phối liệu đều rửa sạch,

Cũng thiết tốt đặt ở cạnh, đặc biệt là những thứ kia cấp lỵ cùng bạch tuộc đầu.

Những thứ này giai đoạn trước chuẩn bị làm xong sau, hần liền bắt đầu chế biến cao thang. Hần đem những thứ kia phối liệu xào hương sau, nửa hỗn hợp nướng ra mùi thơm đầu tôm vỏ tôm, đến khi bọn họ hòa hần không sai biệt lắm thời điểm, dựa theo phân lượng bỏ vào nước sôi, vừa mới bắt đầu dùng hòa hoãn đốt khai, sau đó sẽ dùng tiêu Hỏa từ từ chưng, hơn nữa hần vẫn không ngừng để một ít hương liệu, đặc biệt là còn có một bọc dùng vải thưa túi lá trà.

Ước chừng qua hai mươi phút, nồi này cao thang bị hần chế biến ra mùi thơm đậm đà, hần đem trong nồi tất cả phối liệu cũng mò ra cũng nặn kiện sau, cao thang liền hoàn thành.

Mặc dù cao thang thời gian tốn hao không là rất nhiều, chương trình cũng không lớn phức tạp, nhưng là Tô Trọng Khang biết, đối với mì sợi mà nói, cao thang có thể nói là cực kỳ trọng yếu, nó thành công hay không là cân nhắc một tô mì là hay không mỹ vị nhân tố trọng yếu một trong. Mà hần chế biến ra thơm nồng cao thang, bí quyết chính là ở chỗ hần cái đó lá trà túi, còn có hòa hần khổng chế.

Không có hai đại nhân tố, như vậy nấu đi ra ngoài cao thang cũng cũng chỉ là vậy tài nghệ mà thôi.

Lại qua năm phút, khi Tô Trọng Khang đem trong nồi mì sợi cũng giả bộ mãn tốt sau, hần biết tiếp theo chính là kiểm duyệt thành quả thời khắc.

Chỉ một nghe mùi thơm này bức người mì sợi, sẽ để cho người không ngừng được chảy nước miếng.

Hần không kịp chờ đợi cầm lên muống canh, múc một cái nồng thang, cẩn thận thổi mấy hơi thở sau, đem chi đưa vào trong miệng.

Thoáng chốc, một cỗ đậm đà tiên diệu vị ở miệng của hần trung từ từ tan ra, giả cỗ tiên diệu vị mang sơ quả trong veo, hoàn toàn không cảm giác được hải sản trứng kia cỗ thịt sống vị chất, hơn nữa ở tiên diệu hơn còn có thể nếm ra trong đó bao hàm một ít chút mùi trà trở về cam, cuối cùng lấy vị không thể xét vị cay kết thúc.

Tô Trọng Khang chăm chỉ cảm thụ hần trong miệng cỗ mùi vị, thật lâu không thể bình tĩnh. Giờ khắc này, hần rốt cuộc cảm thấy có điểm không ổn. Nếu hần có bức này tay nghề, như vậy sau này để cho hần như thế nào đối mặt màu xanh da trời viên thuốc nhỏ a.

Bất quá, cái ý niệm này sau đó liền bị hần quên mất. Hần bây giờ duy nhất chấp niệm, chính là đem chén này từ trước tới nay hần nhận vì ăn ngon nhất mì sợi tiêu diệt.

Một phen gió cuốn mây tan sau, trong chén trống trơn như đã, ngay cả những thứ kia thang cũng là một giọt không còn. Hơn nữa Tô Trọng Khang còn cảm thấy không đủ, nhìn những thứ kia cao thang còn có rất nhiều, lại đi nấu lớn hơn một chén, trực được ăn bụng tròn vo, lúc này mới xóa bỏ.

Một bữa ăn, thật sự là hần chuyển kiếp tới nay tốt nhất một bữa ăn. Ở ngắn ngủi này trong thời gian, hần quên được hết thảy, trong mắt cũng chỉ có trên bàn cái này chén, coi như trời sập, hần chắc cũng là chân mày đều không nhúc nhích một cái đi.

Sau khi ăn uống no đủ, hần mang cỗ trên thân thể thỏa mãn cùng tinh thần ung dung, dễ dàng liền hồng hào ra hai cân Hoàng Sơn Long Tĩnh trà, một tia dùng lại cũng không có.

Mặc dù hai cân lá trà cũng chỉ là tam đẳng ưu phẩm cấp trở lên, không có nho nhỏ bùng nổ một chút thành nhị đẳng tinh phẩm cấp, nhưng là cũng coi là

là rất lớn tiến bộ.

Cùng lúc đó, ở môn NS khu nào đó tòa cao ốc trong, người mới ca vương thế vị cuộc so tài cũng rớt cuộc ở tối nay khởi động.

Ở mấy gian đèn đuốc sáng ngời diễn bá bên trong phòng, một trận chọn như hỏa như đồ triển khai.

Y theo cuộc so tài quy tắc, ở mấy ngày kế tiếp trong thời gian, tất cả những thứ này ghi danh thành công người dự thi đem trải qua vòng đầu chọn, từ trong chọn lựa ra 50 vị ưu chất ca sĩ, lại trải qua phục cuộc so tài đấu võ tiến vào quyết tái 16 cá chỗ ngồi.

Bởi vì người đứng ra tổ chức chẳng qua là địa phương đài truyền hình, sở hạt phạm vi cũng chỉ có gần tới hai ba cái tỉnh phân mà thôi, nhưng là Môn Nam thành phố đầu gì coi như là duyên hải giác phát đạt địa khu, dân số cơ sở cũng coi là trung đẳng thiên thượng trong thành phố khá cao, hơn nữa lần này tranh tài trúng thưởng phúc lợi cũng không tệ lắm, cho nên ở toàn bộ hoa hạ khu cũng coi là một trận có chút kích thích cuộc so tài chuyện, hấp dẫn vượt qua ba ngàn trở lên chuyên nghiệp ca sĩ cùng mười ngàn trở lên người yêu thích dự thi.

Đĩ nhiên, nó còn xa xa không thể cùng những thứ kia có thể phóng xạ toàn bộ Hoa Hạ khu, có mạnh đại ảnh hưởng lực giải trí đài truyền hình làm chủ cuộc so tài chuyện như nhau, nhưng là nó vẫn coi như là tỉnh Môn Nam mấy năm gần đây lớn nhất.

Giờ phút này, có một nhóm bảy tám người trai gái xa xa đứng ở diễn bá bên ngoài phòng mặt trò chuyện với nhau, trong đó có một người vóc dáng rất là cao ngất đàn ông bị người còn lại vây vào giữa.

"Sur huynh, nếu đã tới, liền nghe một chút. Theo tin tức đáng tin tiết lộ, lần này có mấy cái rất nhân vật lợi hại. Người có thể phải coi chừng điểm." Một người trong đó vóc người đáng đẹp, trước ngực rất có đoán nữ sinh, giảm thấp xuống giọng nói. Nếu như Tô Trọng Khang tại chỗ, nhất định sẽ nhận ra người này chính là Hoàng Diễm Diễm.

"Đúng nha, đây chính là người ta Nhìn ở Diễm Diễm phân thượng, mới tranh thủ được, cũng không thể tùy tiện lãng phí cơ hội lần này." Một vị khác đứng ở Hoàng Diễm Diễm bên cạnh nữ sinh ngay sau đó phụ họa một chút.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Diễn bá thất

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Diễn bá bên trong phòng, đứng ở chính giữa Dịch Thịnh hơi khê cau mày, một bộ trầm tư hình dáng.

Mặc dù bên cạnh bạn học bạn một người một câu, đang không ngừng tán gẫu, thật giống như vẫn còn ở khuyển nhũ cái gì, nhưng là hần thời khắc này tâm tư nhưng không ở nơi này, mà là vẫn dừng lại ở buổi chiều lúc.

Không nghi ngờ chút nào, buổi chiều sự kiện thật sâu kích thích hần. Trở về sau, hần liền lên mạng đi liên bang âm nhạc trong kho tra tìm, quả thật ở Chu Kiệt Luân danh nghĩa tìm được kia mấy thủ tuyệt đẹp đến tác phẩm của hần.

Hần nghe rất lâu, cũng suy nghĩ rất lâu, rốt cuộc để cho hần biết hần thiếu sót là cái gì, vì sao giống nhau hoa hạ phong bài hát, cái đó gọi Chu Kiệt Luân xuất phẩm liền so với hần sâu sắc nhiều như vậy chứ!

Cho tới nay, hần cho là trung tây thống nhất, trọng yếu nhất chính là cả bộ tác phẩm sở doanh tạo nên ý cảnh, cho nên hần vận dụng nhiều hoa hạ cổ nhạc khí, còn có một chút đại tự nhiên thanh âm, mặc dù hần còn cảm thấy có khiếm khuyết, nhưng là ít nhất đã là hữu mô hữu dạng.

Bất quá, thông qua sau khi so sánh, hần phát hiện mình bỏ sót một cái rất trọng yếu mấu chốt. Đó chính là hần không có làm được bộ phận, hần để cho trung tây nhạc khí hợp hai là một, để cho bọn họ từ từ dung hợp, mà ý cảnh chẳng qua là bọn họ hòa hài trung gian liên tiếp mà thôi.

"Sur huynh, chúng ta đi nhanh 3 số diễn bá thính, bên kia có một cái hạt giống tuyển thủ muốn đăng tràng." Hoàng Diễm Diễm tắt trên tay điện thoại sau, chủ động kéo đứng ở bên cạnh không biết đang suy nghĩ gì Dịch Thịnh, dẫn dắt những người khác cùng nhau hướng 3 số diễn bá thính đi tới.

Khi bọn hần đi tới 3 số diễn bá thính lúc, bên kia đã vây quanh một đám người. Tất cả mọi người ánh mắt cũng mặt đầy sùng bái nhìn võ đài trung gian một vị ca sĩ.

Trên đài ca sĩ rất hiền nhiên cũng thật hưởng thụ loại này bị tất cả mọi người nhìn chăm chú tình cảnh, một chút cũng không sẽ mất bình tĩnh, ngẩng đầu một cái một trong nháy mắt sẽ để cho mình trong nháy mắt dung nhập vào mới vừa vang lên tiết tấu trung.

"Cố Thi Dân thật là đẹp trai!" Đứng ở phía trước một cái tiểu nữ sinh nhìn trên võ đài đạo nhân ảnh kia, không tự chủ được kêu lên, bắt quá ngay khi nàng phát hiện mình thanh âm bị bên cạnh tạp âm vung tới sau, không phục lắm đất lần nữa quát to một tiếng: "Cố Thi Dân, ta yêu ngươi."

Có lẽ là điên cuồng thanh âm quá có xuyên thấu lực, lập tức liền đem nó truyền đạt đến Cố Thi Dân trong tai. Hắn nghe được tiếng gào sau, hướng cái phương hướng này nhìn một chút, sau đó lộ ra lau một cái tà mị nụ cười, làm là hắn đáp lại.

Không nghĩ tới, vốn là đã bình tĩnh lại sân, bị cái nụ cười này lại lần nữa liệu nóng, tràng xuống các cô nương trong nháy mắt liền hòa tan ở bên trong, phát ra nhiều loại tiếng thán phục.

Lúc này, Dịch Thịnh trở về qua thần, hắn ngẩng đầu nhìn lên, mặt đầy bình thường đất nhìn trên võ đài mê đảo vạn thiên thiếu nữ tuấn nam. Cùng thì hạ người tuổi trẻ tương tự, trên võ đài người quần áo gọn gàng xinh đẹp, nữa phối hợp hắn góc cạnh rõ ràng ngũ quan, ở mỹ ánh đèn chiếu rọi xuống,

Tò ra đặc biệt sinh động.

"Cố đẹp trai hí khang đặc biệt có mùi vị, dễ nghe chết." Cô gái trước mặt hướng về phía đồng bạn thấp giọng nói.

"Đúng nha, hắn thiết giả âm chuyển đổi thật không có chút nào sơ hở." Nàng đồng bạn đáp lại.

"Ừ. Ai nha, bắt đầu, mau nghiêm túc nghe." Cô gái thấy Cố Thi Dân một cái đẹp trai xoay người sau, kích động vạn phần, cũng biết hắn muốn bắt đầu hát.

Khi Cố Thi Dân cái thứ nhất âm kéo lúc, kia tinh khiết như núi tuyết thanh âm tựa như cùng giấy từng vậy, đem tất cả người ở chỗ này cũng buộc lại.

Theo hắn ca khúc tiến hành, hắn ưu tư từ từ phô thành, khi thì uyển ước, khi thì than nhẹ, giống như một cái nhỏ hoa miêu vậy rúc vào tất cả mọi người trên người, từ từ móc lòng bàn tay, để cho người nhột khó nhịn, thêm có một tia thoải mái quanh quẩn trong đó.

Đến khi hắn điều động tâm tình của tất cả mọi người sau, một cái cao vút trượt âm phun ra, trong nháy mắt đánh trúng tất cả mọi người cơ, giống như ở đêm khuya tối thui thượng nổ rộ pháo bông vậy, mặc dù cực kỳ ngắn ngủi, nhưng là nhưng đủ để cho người sâu sắc.

Cuối cùng chỉ để lại ni non chi âm, ở toàn bộ võ đài vang vọng, dư âm thật lâu không thể lắng xuống.

Chỉ như vậy an tĩnh một hồi, tất cả mọi người mới từ ca khúc trung hồi tỉnh lại, tiếp đó bộc phát ra từng trận cuồng nhiệt tiếng vỗ tay, các loại tiếng huyết giố, khen thanh bên tai không dứt.

Cố Thi Dân đứng ở trên võ đài mỉm cười tiếp nhận mọi người ca ngợi, loại này cảnh tượng hắn cũng không xa lạ gì, nhưng là vẫn rất hưởng thụ vào thời khắc này.

"Cố đẹp trai, lần này có thể thông qua sơ cuộc so tài đi, thật lo lắng cho nha." Cô gái trước mặt vừa dùng sức vỗ tay, một bên hơi có vẻ lo âu hỏi đồng bạn.

Nàng đồng bạn trên mặt còn còn sót lại trứ mới vừa rồi một tia say mê, trông mong nhìn trên võ đài đích cái thân ảnh kia, nhưng là còn không quên trả lời một câu, nói: "Nói gì vậy! Lầy Cố đẹp trai loại này tài nghệ, đừng bảo là sơ cuộc so tài, ngay cả phục cuộc so tài cũng là dễ dàng. Chúng ta Cố đẹp trai mục tiêu nhưng là trước ba tên."

"Là hắc, mới vừa rồi lên đài kia mấy cái đều không chúng ta Cố đẹp trai tốt, đều có một cái thông qua sơ cuộc so tài. Chúng ta Cố đẹp trai khẳng định cũng là không thành vấn đề, ai nha, mỗi lần cố đẹp trai hướng về phía người ta cười, cũng để cho ta không biết làm sao." Cô gái trước mặt sau khi nghe xong, cũng vội vàng đổi lời nói.

"Nhà ta Cố đẹp trai là đối ta cười, mới không phải hướng về phía người đâu!" Nàng đồng bạn cãi.

"Hắn thì nhìn ta, thì nhìn ta." Cô gái cũng có chút nóng nảy.

...

"Cái này Cố Thi Dân hát quả thật tốt, hơn nữa hình tượng cũng rất tốt, khó trách hắn có nhiều như vậy ca mê." Hoàng Diễm Diễm xa xa nhìn mấy cái giám khảo nhún thông qua nút ấn sau, rất ôn hòa nói.

"Hắn bị liệt vào hạt giống tuyển thủ, là có đoạt cúp cơ hội." Nhan Thanh Ny làm xong chuyện sau, cũng mới vừa rồi chạy tới, bắt quá nàng biểu tình trên mặt vẫn lạnh như băng, không nhìn ra là tâm tình gì.

Hoàng Diễm Diễm nhìn bên cạnh Dịch Thịnh một cái, trong mắt lộ ra vẻ cung chịu, nói: "Dịch Thịnh sư huynh, người cũng phải có lòng tin. Người nhưng là hát làm tuyệt vời âm nhạc người, cũng không nên bị hắn khí thế đánh ngã, nhưng là cũng không thể khinh địch là được."

Dịch Thịnh cúi đầu nhìn các nàng một cái, rất có lòng tin đất nói: "Ta sẽ vững vàng cầm chắc lần này được không để cơ hội. Rất cảm ơn các người."

"Vậy chúng ta sẽ phải chờ tin tức tốt lạc. Đứng rồi, sư huynh, người lần này tranh giải muốn diễn hát mình sáng tác ca đi." Hoàng Điềm Điềm nhìn Dịch Thịnh trong mắt kiên định, lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm.

"ừ, ta tìm người khác giúp ta viết chữ, vẫn phải là hát mình ca tương đối có cảm giác. Bất quá, nếu như có thể bắt được cái đó Chu Kiệt Luân danh nghĩa mấy bài hát diễn hát quyền, lần này tranh tài cảm chắc sẽ cao hơn một chút." Dịch Thịnh vừa nghĩ tới kia mấy bài hát, trong lòng chính là một đoàn nóng như lửa.

Nhan Thanh Ny vốn không tới nổi gọn sóng trên mặt, ở Dịch Thịnh nói tới Chu Kiệt Luân mấy chữ này lúc, biểu tình xuất hiện một chút biến hóa, bất quá sau đó nàng lại khôi phục nguyên dạng.

"Cái này độ khó tương đối lớn, chúng ta cũng còn không nhận biết cái này Chu Kiệt Luân, chỉ có thể thông qua Tô lão bản truyền tin tức. đến lúc này đi một lần, phải lãng phí tốt nhiều thời gian, hơn nữa người còn phải tìm người viết chữ, đoán chừng là không còn kịp rồi." Hoàng Điềm Điềm sau khi suy nghĩ một chút, liền đem cái phương án này bác bỏ, mặc dù nàng cũng cảm thấy cái kế hoạch này tốt vô cùng, nhưng là nàng hơn lý trí một ít.

"Nói không chừng mấy bài hát vốn là có lời ca. Ta nhớ ta nghe lúc, tình cờ liếc về vị lão bản kia, hần thật giống như miệng lẩm bẩm đáng vẽ, cảm giác là đang ca." Nhan Thanh Ny thỉnh linh nói ra một cái đầu mối, cái này làm cho còn lại hai người hồ nhìn nhau một cái.

Đây là cái đó trước sau như một trong mắt không người Nhan Đại tiểu thư sao, lại còn học quan sát người khác, đây thật là hiếm lạ chuyện.

Nhan Thanh Ny nhận ra được đột nhiên xuất hiện bầu không khí, nhưng là nàng chút nào cũng không thêm để ý, tiếp tục một bộ xụ mặt đáng vẽ.

"Vậy chúng ta ngược lại là có thể đi tranh thủ một chút, nói không chừng có thể thành đâu! Đây chính là để cho nó có hy vọng ở đài truyền hình thượng phát ra đâu, tương đương với cho nó làm quảng cáo, còn không thu tiền." Hoàng Điềm Điềm nghiêm trang nói.

"Trước không muốn gấp như vậy, hay là chờ ta thông qua sơ cuộc so tài nói sau, sau này nếu như có nếu cần, lại tới đi con đường này đi." Dịch Thịnh rất nghiêm túc suy nghĩ một chút, trừ phi là ở bị bắt đắc dĩ dưới tình huống, bằng không hần thật không muốn như vậy làm. Làm một hát làm hình âm nhạc người, hần hay là kiêu ngạo.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Khu chân đại hán

Tác giả: Tiểu Hữu Hân Sơn

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Tô Trọng Khang liền đem tối hôm qua mới vừa hồng bôi trà ngon lá túi giả bộ một chút, sau đó dựa theo Liễu Liên Hải lưu lại địa chỉ cho hần gọi qua bưu điện. Hần một phần khác tiền ở hần cho Liễu Liên Hải sau khi gọi điện thoại xong, liền chuyển tới quán trà trong trường mục.

Làm xong những thứ này sau, hần mới nhớ lại thật lâu không có hệ thống tin tức. Khi hần chìm vào trong đầu lúc, mới phát hiện thanh danh của hần trị giá ở khoản giao dịch này sau, thì đã sắp đạt tới 300, như vậy hần trước cái đó danh vọng nhiệm vụ không phải hoàn thành sao.

Quả nhiên, hần mở ra nhiệm vụ hoàn thành khu lúc, nhiệm vụ này đã là hoàn thành trạng thái.

Danh vọng nhiệm vụ mời tức chủ ở thời gian một tuần bên trong, thu hoạch 100 cái danh vọng trị giá. (đã hoàn thành)

(Nhiệm vụ nhắc nhở: Mỗi bán ra 50 khắc tam đẳng ưu phẩm cấp trở lên lá trà, là có thể thu hoạch 5 cái danh vọng trị giá. Mỗi bán ra một ly do tức chủ tự tay hướng pha trà nước, là có thể thu hoạch 1 cái danh vọng trị giá, nước trà bán vì 2000 liên bang tiền)

Khen thưởng nhiệm vụ trà thực Ba trân chế tạo kỹ năng sách (có thể nhận)

Hần nhận lấy khen thưởng nhiệm vụ sau, nhìn trống rỗng nhiệm vụ khu, lại có chút không thói quen.

Vì vậy, hần lại trở về đi xem một lần mình danh vọng trị giá, trong lòng lại dâng lên một cỗ cảm giác tự hào. Ở mấy ngày trước, mình ngay cả một cái danh vọng trị giá cũng không có, không nghĩ tới chỉ như vậy yên lặng qua mấy ngày, mặc dù mấy ngày nay là thật đem hần mệt lã, nhưng là vào giờ phút

này một lần muốn, những thứ kia khổ cực cũng liền không coi vào đâu.

Hắn ở cười khổ trong lòng một chút, xem ra mình còn thật sự là số vất vả nha, hoàn toàn có biến thành công việc cường tiềm lực nha. Mấy ngày nay lại bị hệ thống ngược ra thói quen, đây cũng không phải là tốt điểm nha. Hắn trong lòng bỗng nhiên lại có một chút bất an, nhưng là ý niệm phản kháng còn chưa ngẩng đầu, liền lại biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Hắn là như vậy an ủi mình, hắn bây giờ hay là quá nhỏ bé, câu ca dao tốt, sự di trường kỹ lấy chế di, hắn bây giờ nhưng là nhẩn nhệ mang nặng, tuyệt đối không phải sợ cái này ngạo kiều hệ thống, coi như là có, đó cũng là chỉ có ném một cái ném mà thôi. Chỉ cần cho hắn đầy đủ thời gian, để cho hắn học sẽ nhiều hơn một chút kỹ năng, lăn lộn ra một chút manh mối đi ra, có vốn liếng sau, lúc này mới có cùng hệ thống đối thoại cơ hội.

Tô Trọng Khang chỉ như vậy cho mình khai đạo một phen sau, trong lúc nhất thời cảm thấy lòng tin tăng nhiều, bất quá, khi hắn mở ra trà đạo thương thành sau, thấy trống rỗng mặt tiếp xúc, mới vừa rồi kia thật vất vả mới có lòng tin, liền lại không thấy.

Người ở dưới mái hiên, làm sao có thể không cúi đầu. Hắn tự lẩm bầm một câu sau, liền lại bắt đầu bận làm việc, còn có mấy xe gạch chờ hắn dọn đâu!

Lúc này, xa ở Ma Đô Lý Hạo, lúc này mới mở ra mờ mịt cặp mắt, nhìn ngoài cửa sổ mặt trời rực rỡ ngày, hắn cũng có một tia mê mang.

Từ Mân Nam thành phố sau khi trở lại,

Hắn liền bị cái đó sắp đến mãn kinh kỳ bà lão bắt lại trắng đĩnh, mấy ngày nay một ngày một đêm tăng giờ làm việc, cho đến tối hôm qua nửa đêm mới toàn bộ hoàn thành.

Vốn là cho là như vậy nhiều ngày khổ cực, hắn ít nhất có thể đổi hai ngày nghỉ kỳ đi. Bất quá, người định không bằng trời định, cái đó bà lão tuyệt đối là được mãn kinh tổng hợp chứng, bằng không năng làm sao biết chỉ cho mọi người nửa ngày kỳ nghỉ đâu!

Lý Hạo trong lòng lặng lẽ nguyên rủa một chút hắn cấp trên, vốn định phải đem giá thật vất vả có được nửa ngày kỳ nghỉ, cảm tới bổ sung giấc ngủ, nhưng là nhưng phát hiện mình hôm nay không biết là thế nào, sau khi tỉnh lại lại liền không ngủ được.

Ai, hắn thở dài một cái sau, chỉ có thể đành hoàng rồi giường.

Nửa giờ sau, khi hắn sau khi mặc chỉnh tề, nhưng phát hiện không địa phương đi. Hắn sau khi suy nghĩ một chút, phát hiện mình trừ kia mấy chết đảng, lại cũng chưa có những thứ khác có thể nói được cho lời bạn.

Hắn lục soát một chút truyền tin lục, sau đó chọn trúng một cái mã số, tiện tay liền gọi tới.

"Này, Hạo tử. Tiểu tử ngươi hôm nay làm sao có rảnh rỗi cho ta gọi điện thoại a, có phải hay không mặt trời mọc lên từ phía tây sao?" Điện thoại di động sau khi tiếp thông, truyền đến một cá thô bỉ thanh âm.

Lý Hạo trực tiếp coi thường như vậy không dinh dưỡng một câu nói, nói: "Ngươi hôm nay có chuyện làm sao? Lần trước ngươi nói chỗ nào mở ra đang lúc người hầu gái chủ đề công từ tiệm, mang ta ra đi gặp một chút cảnh đời bái."

"Thấy ngươi đại đầu quỷ. Ta hôm nay không rảnh, phải giúp lão đầu tử coi tiệm đâu! Hôm nay cũng không phải là cuối tuần, ngươi lại có kỳ nghỉ. Hạo tử, ngươi không được rồi, có phải hay không ngươi rút cuộc muốn lái, đem ngươi cấp trên giải quyết cho." Bên đầu điện thoại kia kia cổ thô bỉ kính cách làn sóng điện thật giống như cũng có thể ngửi được.

"Đi chết! Ngươi nhìn ta bị ngược, ngươi thật cao hứng đúng không, còn có thể hay không thật tốt chơi đùa. Đúng rồi, ta bên này thật giống như còn có cao cấp lá trà, vậy ta dẫn đi, ngươi đi thử một chút." Lý Hạo vốn định nằng nặc mấy câu, sau đó treo hắn điện thoại, bất quá, hắn chợt nhớ tới bị mình mua về lá trà. Nghĩ đến đây cái lá trà, hắn không tự chủ nhiều nuốt mấy lần nước miếng, trong lòng con sâu thềm ăn lập tức liền bị câu dẫn.

Không ngờ, đối diện Trương Vĩ Quân nghe hắn lời, lại cười lạnh mấy tiếng, khinh thường nói: "Cao cấp lá trà? Cũng chỉ lừa gạt lừa gạt ngươi thức ăn này chim mà thôi. Vậy ngươi vội vàng lấy tới đi, ta đã không kịp chờ đợi muốn tận tình làm nhục ngươi. Ha ha ha "

"Vậy thì chờ đi." Lý Hạo bỏ xuống một câu lời độc ác sau, liền trực tiếp cúp.

Mười phút sau, Lý Hạo ngồi không trung xe buýt, đúng lúc xuất hiện ở Trương Vĩ Quân môn điểm bên ngoài.

Nhà hắn môn điểm diện tích khá lớn, nhưng bởi vì không phải ở khu náo nhiệt, cho nên ra ra vào vào khách hàng cũng không nhiều.

Khi Lý Hạo đi vào môn điểm, liền thấy Trương Vĩ Quân ở không chút kiêng kỵ khu chân. Hắn chệch nhìn hắn một cái, nói: "Nhìn dáng dấp ngươi cũng nhân mã chó dạng, thanh âm thô bỉ thì thôi, thậm chí ngay cả động tác cũng bỉ ổi như vậy. Ta thật sự là không nghĩ ra, lại còn có cô em chủ động vừa ý ngươi, các nàng chẳng lẽ cũng mất bị mù đi."

Trương Vĩ Quân rất cao ngạo đất ưỡn ngực lên, rất khinh bỉ trở về đánh tới, "Loại chuyện này ngươi hâm mộ không hết. Bản quân từ quang minh lỗi lạc, trong tính tình người, cũng không giống như ngươi không thấy được ánh sáng, con chuột chết."

"Ngươi quân tử, ngươi liền được nước đi. Dù sao ngươi khoác lác ép không cần lên thuế, lười để ý ngươi." Lý Hạo cũng không cam yếu thế, sau đó liền đặt mông ngồi ở Trương Vĩ Quân bên cạnh.

"Oa khaó, bên kia như vậy nhiều vị trí, chỗ ngồi ta gần như vậy. Ha ha ha, ta cũng biết người yêu người ta chân." Trương Vĩ Quân một thô bỉ đứng lên, trong miệng giống như chạy xe lửa vậy, đặc biệt tồn.

Cũng may Lý Hạo đã hoàn toàn miễn dịch, hoàn toàn không thấy hấn thô bỉ, không nói hai lời liền từ trong túi xách lấy ra kia túi sau khi mua về liền không tháo qua lá trà.

"Đây chính là bị người tán dương thành có ở trên trời dưới đất cao cấp lá trà?" Trương Vĩ Quân lạnh tay lẹ mắt, ở Lý Hạo còn chưa kịp phản ứng, một tay liền từ trong tay hấn cướp đi kia túi lá trà.

Cẩn thận nhìn một chút, túi lá trà sẽ dùng đặc thù chân không túi đơn giản bao trang một chút, sau đó ở bên ngoài lại khoác lên một tầng chống nước phòng dơ da trâu giấy mà thôi, thật sự là quá mức đơn sơ.

Trương Vĩ Quân nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, trong mắt kia lau cười nhạo thần sắc càng ngày càng đậm. Loại này phẩm tương cũng quá kém đi, nhìn một cái liền là hàng giả. Hơn nữa, người ta hàng giả túi đựng cũng so với cái này cao cấp hơn rất nhiều. Giá cũng chỉ có lừa gạt lừa gạt loại này hai hàng đi.

Không nghĩ tới, Lý Hạo căn bản là trực tiếp coi thường hấn giấu cợt, tốc độ cũng rất nhanh từ Trương Vĩ Quân trên tay lại đoạt trở lại lá trà, hơn nữa rất trân trọng đất dùng hai tay nắm nó, rất sợ lại bị người đoạt đi tựa như.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Thô bạo

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

"Nhìn người giá tồn sắc, một bộ chưa thấy qua việc đời dân lang thang dạng." Trương Vĩ Quân mặt đầy hận thiết bất thành cương, còn rất xấu tâm địa dùng hấn khu qua cước nha tay thẳng tấp đưa đến Lý Hạo đích lỗ mũi dưới đây.

Lý Hạo vội vàng quay mặt qua chỗ khác, còn một bên hô to gọi nhỏ mấy tiếng, "Quý dơ bản, cút xa một chút, thú chết."

"Làm sao thú, ta mới vừa rồi rửa chân." Trương Vĩ Quân nghe được Lý Hạo kêu lên, cố ý rút tay về được, mình nghe thấy chừng mấy lần, sau đó nghiêm trang nói: "Nơi nào sẽ thú, người thật rất khoa trương."

"Nhanh đi rửa tay, pha trà, bằng không bọn ta hạ không dám uống." Lý Hạo dùng khước mắt dư quang cảnh giác nhìn Trương Vĩ Quân, rất sợ hấn trực tiếp nhào tới.

Bất quá, lần này hấn rõ ràng cho thấy lo lắng vô ích. Trương Vĩ Quân lại rất nghe lời đi rửa tay.

Thừa dịp hấn đi rửa tay không đương, Lý Hạo cầm lên trên bàn tiện tay phao, ở bên cạnh giả bộ tám phần lọc sạch nước, ực ực đốt lên nước sôi.

Đến khi tiện tay phao dập nước không sai biệt lắm thời điểm, Trương Vĩ Quân cũng rửa tay trở lại.

Hấn sau khi ngồi xuống, cũng rất thô lỗ cầm lên tiện tay phao, tùy ý cọ rửa mấy cái chén trà cùng ly trà nhỏ sau, nắm tay đưa đến Lý Hạo trước mặt, nói: "Dem người cao cấp trà ngon cầm tới đi, người tiêu tiền như rác."

"..."

Lý Hạo chỉ có thể bất đắc dĩ giao ra hấn nắm thật chắc lá trà, tro mắt nhìn nó bị Trương Vĩ Quân lấy đi.

Trương Vĩ Quân lấy đi sau, ba lượng hạ liền đem lá trà túi đựng cho toàn bộ mở ra, kia thô lỗ động tác thấy Lý Hạo là hết sức không bỏ được.

"Người cẩn thận một chút, đây chính là một lượng 2000 khối lá trà." Lý Hạo lên tiếng nhắc nhở hấn một câu.

Không nghĩ tới hấn nhắc nhở không những không có khôi chút nào tác dụng, Trương Vĩ Quân còn cố ý lại càng thô lỗ mấy phần, nói: "Bây giờ một lượng 2000 khối lá trà thật rất giống nhau, không mua được đồ gì tốt. Những năm gần đây nhất lá trà giá cả không ngừng tăng lên, trà ngon đều có giới vô

thành phố."

"Không phải đâu. Một lượng 2000 khối lá trà, ta cũng uống không dậy nổi. Có giới vô thành phố? Người có phải hay không lại chạy xe lửa?" Lý Hạo kinh ngạc nói.

"Hiện dù có tiền nhiều người là, một ly 2 vạn khối lá trà, đều có người uống, hơn nữa còn là cướp uống, nghe qua không?" Trương Vĩ Quân lấy tay bóp mấy cây lá trà, rất cẩn thận quan sát một phen, nói: "Lá trà mặt ngoài cũng không tệ lắm, bắt quá cứ như vậy, mùi vị của nó chỉ sợ cũng thật không dám khen."

"Mùi vị thật là khá, ta uống rồi." Lý Hạo nghe được Trương Vĩ Quân lại còn khen lá trà mặt ngoài,

Hơi có chút đắc ý, bắt quá ngay khi Trương Vĩ Quân nói đến lá trà mùi vị không tốt lúc, hần vội vàng bảo đảm một chút, lấy mình thân trải qua làm chứng.

"Mùi ngon không tốt, cũng không phải là người nói coi là. Hơn nữa, một mình người tiểu Bạch, nào hiểu phải phân biệt có được hay không!" Trương Vĩ Quân bóp một đả lá trà để tại mới vừa nóng qua còn có một tia ẩm áp trong chén trà.

Lý Hạo nhìn Trương Vĩ Quân bàn tay chân to đất để lá trà, trong lòng chính là một trận rút ra đau, vội vàng đưa tay đoạt lại lá trà, không thôi nói: "Không cần để như vậy nhiều, người khi thức ăn xào đâu! Ta lúc ấy uống thời điểm, còn không người giả một nửa chứ."

Trương Vĩ Quân cầm lên chén trà, mặt đầy vẻ mặt bất khả tư nghị, nói: "Nơi nào nhiều. Trà xanh vốn là mùi vị liền đậm một chút, không thả nhiều một chút, chờ một chút nước trà không mùi vị."

Nhưng là, Lý Hạo còn là một bộ không giao ra lá trà chính nghĩa lắm nhiên thần thái, để cho Trương Vĩ Quân rất là không biết làm sao, hần không thể làm gì khác hơn là xóa bỏ, nói: "Chờ một chút nước trà không mùi vị, người đừng trách ta pha trà kỹ thuật không tốt. Trước nói xong rồi, chờ một chút đừng trách ta."

"Sẽ không, lá trà mùi vị thật là khá. Bắt quá, người pha trà kỹ thuật là thật rất dở, cũng chỉ so với ta loại này không phao qua trà tay mơ khá hơn một chút mà thôi." Lý Hạo nhìn Trương Vĩ Quân không có chút nào mỹ cảm pha trà kỹ thuật, không nhịn được ỏi cái máng một câu.

"Nói bậy! Người con mắt kia nhìn ra ta pha trà kỹ thuật lạn." Trương Vĩ Quân có chút chột dạ phản bác.

Chỉ như vậy, Lý Hạo vừa cùng Trương Vĩ Quân cãi vã, vừa nhìn hần pha trà. Một mực đợi hai phút, Trương Vĩ Quân mới đem nước trà phao tốt.

Nhìn nhỏ trà nước trà trong ly, Trương Vĩ Quân thật sự là lười ỏi cái máng, "Nước trà này thật sẽ không mùi vị."

Bắt quá, khi hần còn muốn vì mình chờ một chút có thể sẽ bị trách cứ pha trà tài nghệ quá vụn sự thật tìm đường lui lúc, Lý Hạo đã không kịp chờ đợi đem cái ly này nóng hổi đất nước trà cầm lên. Hần đem ly trà đặt ở lỗ mũi dưới đây, dùng sức ngửi mấy cái, nói: "Trà này mùi thơm quả thật phai nhạt một ít, nhưng là người cũng không tệ lắm."

Sau khi nói xong, hần thổi mấy hơi thở sau, liền một hớp đem cả ly nước trà uống một hơi cạn sạch, sau đó táp ba liểu mấy cái miệng, nói: "Trà ngon."

Trương Vĩ Quân nhìn Lý Hạo như vậy phù khoa bề mặt quả đất diễn, thất thanh bật cười, nói: "Người coi người là ở phách quảng cáo a!"

"Người uống nhanh đi." Lý Hạo nói.

Trương Vĩ Quân nhìn vẻ mặt kiên định Lý Hạo, trong lòng đột nhiên có một tia vi diệu ý tưởng, hần đột nhiên cảm giác được có lẽ nước trà này là không sai, bắt quá ngay khi hần nhìn giả đậm như nước sôi nước trà, trong lòng kia một tia may mắn không còn gì vô tồn.

Nhưng là, hần hay là cầm lên ly trà, bắt quá trên mặt hay là mang một bộ thần sắc hồ nghi.

Không nghĩ tới là, hần vốn tưởng rằng nước trà này hần quả đậm vô vị, ở hần uống trong nháy mắt đó, hần phát hiện mình sai rồi, hơn nữa còn là sai vô cùng ngoại hạng.

Nước trà này lại tươi đẹp đến hần.

Mát mẽ khẩu vị, còn mang hơi tiên mùi trà hơi thở, tựa như cùng sau cơn mưa ở trà vườn trên núi bước chậm vậy. Loại cảm giác này thật sự là quá kỳ diệu.

Một ly sau khi uống xong, hần còn có chút nghi hoặc, liền lại rót một ly, sau đó sẽ lần uống.

Khi hần định uống ly thứ ba nữa lúc, Lý Hạo rêu rao mở ra, nói: "Ta cũng muốn uống nha. Người chớ chiều cô cho tự mình rót, đừng quên ta."

Chỉ như vậy, ở mấy phút ngắn ngủi bên trong, bọn họ ở trong chén trà trùng phao năm sáu lần, cho đến nước trà không mùi vị, lúc này mới dừng lại.

"Như thế nào, trà này là không tệ chứ." Lý Hạo nhìn Trương Vĩ Quân mặt đầy thật giống như bị kinh dọa sợ biểu tình, trong lòng liền rất là đắc ý. Kêu người mới vừa rồi còn không tin, bây giờ đem người sợ sớn đi.

Trương Vĩ Quân không phải không phục nói: "Trà này lá quả thật cũng không tệ lắm. "

"Đó là dĩ nhiên, cũng không nhìn một chút là ai mua. Bất quá, người pha trà tài nghệ quá vụn, nếu không phải ta trà này lá phẩm chất quá tốt, giống vậy lá trà phỏng đoán liền bị người phá hủy." Lý Hạo rất thành khẩn phê bình một câu, nhưng là những lời này nghe vào Trương Vĩ Quân trong tai, nhưng cảm thấy rất là chói tai.

"Địt. Người nói cho người pha trà cái đó tiểu tử mới hai mươi tuổi ra mặt, vậy hần khẳng định phao so với ta kém. Hần chính là dính trà này lá tốt quang mà thôi, không có cách nào cùng ta so với." Trương Vĩ Quân đối với Lý Hạo đối với hần tố cáo kính tạ không miễn, ngược lại đem mũi dùi chỉ hướng cái đó nghệ thuật uống trà sư.

"Người ta động tác dễ nhìn hơn người nhiều, người như vậy thô lỗ, một chút mỹ cảm cũng không có." Lý Hạo theo lý tranh thủ, hần chính là cho là Trương Vĩ Quân xa xa kém hơn Tô lão bản, còn chết con vịt mạnh miệng.

"Động tác đẹp mắt vô dụng, hoa nhi không thật. Bằng không ngày khác có rảnh rồi, chúng ta cùng đi kia tiệm trà mua chút lá trà trở lại, ta thuận tiện sẽ một hôi vị này ở trong miệng người bị khen đến sắp trời cao người tuổi trẻ. Ta một nhất định phải trở thành ở trong mắt người lợi hại nhất nghệ thuật uống trà sư, người cho ta chờ." Trương Vĩ Quân không nghĩ tới hần đồng đảng lại ở trước mặt hần khen nổi lên người ngoài, trong nháy mắt liền dấy lên hần ý chí chiến đấu.

"U, người là muốn đi cùng người ta đấu trà nha. Cũng đừng thua đến cỏi quần, đến lúc đó ta cũng mặc kệ người. Ha ha ha."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Giữ nhiệt ly

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Tô Trọng Khang còn mở tiệm trước, lại cho mình làm hai phần thịt trâu vị nồng thang hương trà mì sợi. Không giống với tối hôm qua hải tiên vị tiên diêm, lần này do trà phần trước thời hạn ướp qua thịt trâu cho hần thoải mái trượt khẩu vị, đặc biệt là do xương trâu nấu ra nồng thang, tư vị kia thật là tuyệt.

Nếu không phải hần còn phải mở tiệm làm ăn, hần cũng muốn uống ly rượu chất, mặc dù ở chỗ này cũng không tìm được rượu chất uống.

Mang như vậy một cỗ oán niệm, Tô Trọng Khang hay là đứng giờ mở ra cửa tiệm.

Cùng dĩ vãng bất đồng chính là, khi hần vừa mở ra cửa tiệm, liền thấy quán trà bên ngoài có một cô gái đã sớm đang đợi.

Rất hiển nhiên, nàng hần đợi rất lâu, thấy quán trà cửa vừa mở ra, không nói hai lời liền trực tiếp đi vào.

Vừa vào cửa sau, nàng rất có lễ phép cùng Tô Trọng Khang đánh một cái gọi.

Lúc này, Tô Trọng Khang mới rốt cục thấy rõ ràng cô bé này tướng mạo. Cô bé này tướng mạo rất là thanh tú, trên mặt còn mang một chút xú bụ bầm, một cười lên liền lộ ra gò má bên trái lên má lúm đồng tiền.

Nàng tóc thượng rất lạnh lệ đất trời một cái đuôi ngựa, đem nàng nhỏ dài trắng nõn cổ đường cong hiển lộ không thể nghi ngờ.

Khi nàng rất an tĩnh đứng ở đó bên lúc, liền tựa như cả thế giới cũng im hơi lặng tiếng vậy.

Tô Trọng Khang nhìn nàng mấy lần, đột nhiên cảm thấy tràng cảnh này giống như đã từng quen biết, nhưng là hần suy nghĩ một chút, cô bé này đúng là hần lần đầu tiên thấy mà thôi.

"Người khỏe, xin hỏi người có cần gì?" Tô Trọng Khang rất không muốn đánh phá phần này yên tĩnh không khí, hần đột nhiên cảm thấy nếu là cuộc sống có thể một mực như vậy an bình đi xuống, cũng là rất là tốt. Nhưng là, hần lại không thể không rất tàn nhẫn lên tiếng đánh vỡ nó, bởi vì hần phát hiện mình lại không cách nào chuyên tâm, luôn là sẽ lơ đãng đi trộm ngắm một cái.

Cô bé này nghe được trước mắt vị này đứa bé lớn câu hỏi, từ trong trầm tư rút ra, trở về lời trước, vẫn rất ưu nhã mỉm cười một cái, "Người còn nhớ mấy ngày trước luôn sẽ có một vị lớn tuổi hơn lão phụ nhân tới người vừa uống trà sao?"

Tô Trọng Khang sau khi nghe xong, trong đầu một cách tự nhiên hiện ra vị kia ưu nhã lão nãi nãi bóng người. Khi nàng đem đạo thân ảnh kia cùng trước mắt cô bé này hình ảnh chồng lên nhau tương đối sau, mới chợt hiểu ra, khó trách hẳn mới vừa rồi đối với cô bé này có một loại cảm giác đã từng quen biết, nguyên lai là hai người bọn họ khí chất quá giống.

Nếu như hẳn đoán không lầm, hai người bọn họ quan hệ hẳn hết sức thân mật.

"Ta trong tiệm này mấy ngày trước ngược lại là thường xuyên có một vị khí chất rất ưu nhã lão nãi nãi tới, chính là không biết có phải hay không người nói vị kia." Tô Trọng Khang thành thật trả lời.

Kia cô gái sau khi nghe, khoe miệng hơi hơi lên một chút, nói: "Đó phải là là nàng không?"

Nàng vừa nói bên mở ra quang não, sau đó từ trong điều ra một cái hình ảnh, đem nó hiện ra cho Tô Trọng Khang xác nhận.

Tô Trọng Khang sau khi xem xong, rất khẳng định gật đầu một cái.

Cho đến lúc này, cô gái mới đưa nàng mới vừa rồi hơi có chút khàn trương biểu tình tháo xuống, thấp giọng tự nói một câu, nói: "Lần này rốt cuộc tìm đúng rồi."

"Xin hỏi một chút, nàng bình thường ở bên này cũng uống gì trà?" Cô gái trực tiếp hỏi.

"Cũng uống gì trà?" Tô Trọng Khang đi theo lời đuôi đọc một câu, đồng thời hẳn trong lòng quẩn quít.

Lấy cái thế giới này quy tắc mà nói, khách nhân đến đến hẳn bên trong quán trà tiêu phí tin tức, những thứ này là thuộc về tư nhân riêng tư. Khi có một ít người thân phận không rõ tới hỏi dò lúc, vì để tránh cho sau này phiền toái, chủ quán có thể không cung cấp những tin tức này.

"Các người là quan hệ như thế nào?" Tô Trọng Khang hỏi ngược một câu, mặc dù cô gái này thoát nhìn là vô hại, hơn nữa nàng hỏi thăm cũng là vậy vấn đề mà thôi, theo lý thuyết hẳn có thể trực tiếp trả lời, nhưng là hẳn vẫn không tự chủ được nhiều hỏi một câu.

"Nàng là bà ngoại ta." Cô gái thành thật trả lời, hơn nữa vì bỏ đi Tô Trọng Khang trong lòng băn khoăn, còn lấy ra các nàng chụp chung, còn có một đoạn miếng nhỏ đoạn.

Trong video, cái đó lão nãi nãi nằm ở trên giường bệnh, mặt mũi gầy gò, nhưng là nàng kia ưu nhã khí chất hay là hiển lộ không thể nghi ngờ. Mà trước mắt cô bé này, ở rất kiên nhẫn phụng bồi nàng nói chuyện. Mặc dù các nàng trò chuyện là một ít gia đình chuyện vụn vặt, nhưng là Tô Trọng Khang lại còn nghe nồng nhiệt.

Sau một hồi, cô gái tắt đi video, để chứng minh các nàng quan hệ, nàng mới cầm ra video, nhưng là để cho một người đàn ông xa lạ nghe được nhà các nàng đàm chuyện vụn vặt, nàng có chút ngượng ngùng.

"Bà ngoại ta bị bệnh, qua mấy ngày phải làm giải phẫu. Nhưng là nàng bây giờ không có biện pháp đích thân tới uống trà, hơn nữa thầy thuốc cũng đề nghị nàng có thể không uống cũng đừng uống. Mặc dù bà ngoại không nói, nhưng là ta cảm thấy nàng nội tâm là thật khàn trương, cho nên ta đánh liền coi là len lén mang một cái ngạc nhiên mừng rỡ trở về, trùng hợp ta đang cùng nàng tán gẫu lúc, tình cờ nghe được nàng nói tới nàng gần đây thường uống quán trà, cho nên ta liền chạy tới." Cô gái ngăn ngừa một đoạn tự thuật, liền đem tiền nhân hậu quả qua dẫn dò.

Sau khi nghe xong, Tô Trọng Khang trong lòng đột nhiên thì có một phen cảm khái. Từ nàng biểu tình cùng trong lời nói, có thể thấy được các nàng ông cháu hai người quan hệ cực tốt, cảm tình nhất định là rất vững chắc. Điều này cũng làm cho hẳn đột nhiên nghĩ tới mình người nhà, hôm nay mình coi như là thân ở xứ lạ, cũng không biết đời này có thể hay không trở về phải đi nhìn nữa bọn họ một cái.

Đồng thời, hẳn lại nghĩ tới mình bây giờ tình cảnh, cái này làm cho hẳn trong nháy mắt liền bất đắc dĩ. Chỉ có thể đi một bước coi là một bước, Tô Trọng Khang chỉ có thể như vậy an ủi mình.

"Bà ngoại người tới bên này chỉ uống qua Hoàng Sơn Long Tĩnh trà, Đông Phương Mỹ Nhân trà là gần đây mới đẩy ra." Tô Trọng Khang nhớ lại một chút, rồi mới lên tiếng.

"Vậy người có thể cho ta đánh bằng một chút sao?" Cô gái có chút lo lắng đất nhìn Tô Trọng Khang. Nàng cũng biết, vậy mà nói, trà lâu là rất ít có bỏ túi nước trà hoặc là nước trà phục vụ. Đối với khách uống trà, đương nhiên là hiện phao hiện uống, nhất thích ý, ngâm trà lượng thượng một phần chung trở lên uống nữa, mùi vị đó thì sẽ kém rất nhiều.

Nhưng là, nàng bây giờ thật sự là chỉ có một cái không có biện pháp biện pháp. Nàng cũng sẽ không pha trà, hơn nữa bệnh viện điều kiện cũng là không cho phép nàng làm như vậy, rất có thể nàng một cầm ra trà cụ, liền bị nhân viên y tế tịch thu.

"Khác biệt trà đều riêng phao một ly." Có lẽ là nàng lo lắng người ta không bán cho nàng, nàng dừng lại một chút sau, lại bổ sung một câu. Có lẽ mua thêm một ly rồi, hẳn liền nguyện ý bán đi.

Tô Trọng Khang quấy người một cái, ở hệ thống không lên tiếng ngăn lại dưới tình huống, hẳn quyết định tiếp đơn này làm ăn. Đối với như vậy một vị hiếu thuận cô gái, hẳn làm sao nhìn lòng cự tuyệt đâu! Dù sao hẳn là đánh chết cũng sẽ không thừa nhận hẳn yêu tiền sự thật này.

Bất quá, hẳn hay là thận trọng nhắc nhở một câu: "Ta trước nhắc nhở người một chút. Nước trà này nếu là để lâu, có lẽ liền không tốt như vậy uống, hơn

nữa có thể sẽ còn có chút đáng, như vậy, ngươi còn phải mua về sao?"

"ừ, muốn muốn. Chờ một chút ta ngựa chiến gia roi trở về thì đúng rồi, tuyệt đối trì hoãn không được thời gian bao lâu." Vừa nghe đến người ta ông chủ chịu bán cho nàng, nàng tự động bỏ quên phía sau những lời đó.

"Vậy tốt! Ngươi chờ một chút dùng cái gì giả bộ trở về, ta bên này trà cụ là không thể cho ngươi." Tô Trọng Khang hỏi.

Tiếng nói vừa dứt, cô gái kia từ phía sau lấy ra hai cá giữ ẩm ly, đặt ở Tô Trọng Khang trước mặt, nàng a a cười một tiếng, "Ta sợ bà ngoại ta uống không đủ, còn cố ý cầm hơn một người, vừa vặn có thể sử dụng thượng." "

Nếu nói như vậy, Tô Trọng Khang cũng là không lời có thể nói.

Năm phút sau, kia cô gái lại thiên ân vạn tạ liễu một phen, lúc này mới thật cao hứng xách giữ ẩm ly trở về.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Đùa giỡn

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Trà núi cửa công viên.

Trương Trí Hải rất chặt vật từ trà núi trong công viên chui ra, trên đầu trên người còn xóc xếch cầm một ít cỏ dại lá cây.

Hắn rất nhanh nhẩu đem những thứ này dìm vật trừ đi, còn dùng chân hung hãn đạp mấy cái, còn vừa vừa nói: "Thật là xui, địa phương quý quái này."

Nguyên lai, cái này Trương Trí Hải là ngự minh Trà trang Trương Đức Dũng cháu. Cũng không biết cái này Trương Đức Dũng kia gần tiếp sai rồi, lại kêu hắn lên lên tới trà núi công viên thống kê những thứ kia đã cây trà.

Phải biết cái này trà núi công viên ở những năm gần đây nhất bị hoàn toàn hoang phế, vốn là những thứ kia son gian đường nhỏ bởi vì thiếu quản lý, đã mọc đầy các loại cỏ dại, sớm đem những thứ kia đường nhỏ cũng che phủ.

Cho nên, khi Trương Trí Hải bị hắn chú Hai kêu lên phân phó nhiệm vụ này lúc, hắn lập tức liền bị quý đệ này nhiệm vụ sợ ngây người. Đối với hắn mà nói, loại này thể lực sống làm sao cũng là không tới phiên hắn, tùy tiện kêu người cũng so với hắn thích hợp nhiều lắm.

Hắn vốn là muốn cự tuyệt, nhưng là ở hắn thấy một chiếc xe thể thao sau, hắn lập tức liền thay đổi chủ ý.

Hôm nay trải qua hắn hai ba ngày bốn ba, hắn đi khắp toàn bộ trà núi công viên các ngõ ngách, đã đem dã cây trà đích phân bố đồ cho vẽ hoàn thành, có thể đi trở về giao soa.

Vừa nghĩ tới hắn sau khi trở về, chiếc xe thể thao kia liền có thể chân chánh thuộc về hắn, Trương Trí Hải tâm tình liền trong nháy mắt trở nên rất sáng đường.

Khi hắn hừ tiểu khúc, đang muốn từ trà núi công viên đi ra ngoài lúc, hắn đột nhiên liền nhận ra được không được bình thường.

Mấy ngày trước, hắn theo chú Hai dẫn Phù Tang hữu người tới thị sát lúc, hắn nhớ rõ ràng chỗ này hoang vu rất, làm sao trong lúc bắt chợt là hơn đi ra một tiệm trà đầu, hơn nữa làm ăn cũng không tệ đáng về.

Khi hắn thấy rõ ràng sau, hắn thì càng thêm cảm thấy bất khả tư nghị. Bởi vì, hắn ở mấy ngày trước giống vậy đã tới cái này quán trà, chẳng qua là lúc đó nó còn chưa phải là quán trà.

Hắn là Trương Đức Dũng cánh tay trái bên phải bàng, nếu không cũng sẽ không đem cái này chuyện trọng yếu như vậy giao cho hắn đi làm. Cho nên, đối với Tô gia chuyện, hắn không ít nghe hắn chú Hai nói tới, đặc biệt là hắn rất rõ ràng cả nhà bọn họ người nhưng là phụ thuộc vào ở thực quyền Tô Bá An thân thượng, lúc này mới có thể quá tràn đầy hạnh phúc cuộc sống.

Hắn biết, Tô Bá An một mực coi cái này Tô Trọng Khang là cái đĩnh trong mắt, coi như Tô Trọng Khang người ở bên ngoài xem ra là không đứng tí nào, nhưng là cái này cũng không có thể để cho Tô Bá An hoàn toàn thu hồi cảnh giác. Mấy ngày trước sự kiện, không phải là một cái ví dụ rất tốt.

Chuyện này nhất định phải thông báo hần chú Hai, Trương Trí Hải lập tức thì có chủ ý. Bất quá, khi hần muốn rời đi lúc, hần lại quý thần xui khiến đi vào.

Khi hần đi vào lúc, Tô trọng khang đang bẻ bộn phải không thể tách rời ra.

Có lẽ là trước mặt mấy ngày bia miệng tích lũy rồi cuộc nghênh đón đại bạo phát, hoặc là có lẽ là những phương diện khác nguyên nhân, ở dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, một chén quán trà nghênh đón từ trước tới nay nhất sôi động một ngày.

Những thứ này mộ danh mà tới khách uống trà, đối với trà ngon khao khát thật sự là vượt quá tầm thường nhiệt tình.

Đặc biệt là khi bộn hần thường thức xong nước trà, nửa biết lá trà giá cả lúc, không nói hai lời liền trực tiếp xuống tiền đặt cọc. Loại này hào sảng như vậy cách làm, đem Tô Trọng Khang trái tim nhỏ bị sợ là không nên không nên.

Bây giờ thổ hào thật nhiều nha, hơn nữa còn thật chịu xài tiền. Tô Trọng Khang một bên thu tiền một bên trong lòng trực lảm bảm.

Thật ra thì, Tô Trọng Khang thật vẫn oan uổng những thứ này khách uống trà. Đối với Mân Nam địa khu người mà nói, lá trà ở bộn họ trong cuộc sống đóng vai cực kỳ trọng yếu nhân vật. Mân Nam ngữ trung, bộn họ đem lá trà xưng là trà thước, do tiếng xưng hô này liền có thể thấy một lớp.

Nếu như người đi người khác trung lảm khách, người khác không thấy được sẽ lưu người ở nhà cùng nhau ăn cơm, nhưng là tuyệt đối sẽ ngâm một bầu trà ngon chiêu đãi người. Có thể như vậy nói, lá trà ở Mân Nam địa khu là cực kỳ trọng yếu, nó là người cùng người sống chung tốt nhất môi giới.

Cho nên, chỉ cần là Mân Nam địa khu gia đình trung, bất kể giàu nghèo giàu nghèo, nhà cần thiết có lá trà, chẳng qua là lá trà phẩm chất có kém thôi.

Vả lại nói, theo khoa học kỹ thuật phát triển, mọi người đối với lá trà yêu cầu là càng ngày càng cao. Đặc biệt là hôm nay đề xướng thuần thực phẩm thiên nhiên khẩu hiệu, cái này làm cho những thứ kia trà nông căn bản cũng không dám lấy thuốc trừ sâu hóa phi tới bồi dưỡng cây trà.

Chỉ cần một khi sử dụng những thứ kia, coi như lượng ít hơn nữa, ở đó chút dụng cụ tinh vi hạ đều là vô ẩn trốn. Như vậy thứ nhất, dùng cho chế trà tiên lá trà ngược lại là hoàn toàn thuần thiên nhiên, nhưng là bộn họ phẩm tương sẽ để cho người không dám khen.

Mà tiên lá trà phẩm tương lại trực tiếp quan hệ đến cuối cùng hồng bồi ra lá trà phẩm cấp, trừ phi là những thứ kia kinh nghiệm lão luyện chế trà sư phó, bằng không, muốn hồng bồi xuất phẩm cấp khá hơn một chút lá trà, là không có khả năng lớn.

Những thứ kia tài xế vị nào không phải chế trà mấy thập niên lão luyện, lúc này mới luyện liền giá cả người bán lãnh. Mà thôi trước mặt hoàn cảnh lớn mà nói, đã rất ít có người tuổi trẻ chịu ăn như vậy nhiều khổ.

Hôm nay, thật vất vả có thể mua được loại này phẩm cấp lá trà, hơn nữa giá cả còn rất thực tế, khó trách những thứ kia khách uống trà như vậy điên cuồng.

Bất quá, lúc này Tô Trọng Khang đứng là một môi cũng thoải mái. Cứ như vậy còn không có một buổi chiều công phu, hần quang thu tiền đặt cọc thu vào nương tay.

Vì có thể hợp lý an bài xong sau này giao hàng kỳ, hần còn cố ý cầm ra một quyển ghi chép bản tướng những thứ kia đặt mua tin tức ghi danh ở sách.

Trương Trí Hải chỉ như vậy trà trộn ở một đám khách uống trà trung. Vốn là hần khá xem thường, hơn nữa đang nhìn trà con mắt trong danh sách giá cả sau, hần là hết sức khinh thường.

Lấy hần ở ngự minh trà trang công tác kinh nghiệm mà nói, nơi này nước trà giá cả thật vẫn là thật bây giờ. Bất quá, cái này cũng từ mặt khác nói rõ giá trong quán trà nước trà hần là cực kỳ thông thường.

Nếu như là ở bình thường lúc, hần là nhất định sẽ không đi uống như vậy giá rẻ nước trà. Nhưng là, hần bây giờ đột nhiên rất khát, đồng thời cũng muốn ném một chút cái này trong quán trà nước trà chất lượng như thế nào, làm như vậy hần chú Hai hỏi tới lúc, hần còn có thể nói ra cái một hai ba, mà không phải là hỏi một chút ba không biết.

Trương Trí Hải trực tiếp coi thường 2000 khối Hoàng Sơn Long Tỉnh trà, mà là điểm một chén cái gọi là Đông Phương Mỹ Nhân trà, loại trà này hần ngay cả nghe cũng chưa từng nghe qua, mấu chốt là nó giá cả tương đối cao.

Ở hần chờ đợi thời điểm, hần đại khái nhìn lướt qua quán trà, sau đó cũng không muốn nữa xem lần thứ hai.

Ở hần trong mắt, cái này quán trà thật đúng là không tính là quán trà, nhiều lắm là chính là một trà than mà thôi. Càng buồn cười là, bên trong quán trà lại còn có tự động lên xuống nhỏ bàn trà cùng ghế gỗ, đây thật là trọt thiên hạ lớn kê.

Kính nhờ! Đây chính là quán trà, cũng không phải là phòng cà phê. Trong quán trà trang hoàng thiết kế cấp cho người cổ hương cổ sắc cảm giác, mà không phải là lòi thời lếch thếch.

Hơn nữa, trong quán trà địa phương quá nhỏ. Ở nhỏ như vậy địa phương, chỉ cần nhiều chứa mấy người là có thể đem quán trà chất đầy. Có lẽ đây chính là trong quán trà có khoa học kỹ thuật sản vật nguyên nhân chủ yếu nhất đi.

Trương Trí Hải nghe những thứ này khách uống trà ở bên kia thiên nam địa bắc đất mù khăn, hơi có chút căm tức! Hắn không thích loại này thị trường đồ ăn kiểu quán trà, cách vách bàn hơi phát ra một chút xú thanh âm, hắn cũng có thể nghe được.

Hắn thậm chí cũng không nghe rõ trong quán trà thả là cái gì bài hát, chẳng qua là đứt quãng nghe được dương cầm, dương đàn, nhị hồ, tỳ bà các loại nhạc khí đích trình diễn, cái này làm cho hắn càng thêm hết ý kiến.

Nói tóm lại, cái này quán trà là đùa giỡn đi.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Tạp phiến

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Đối với Trương Trí Hải mà nói, hắn mỗi ở bên này lâu thêm một khắc, cũng cảm giác nhiều bị một phần đau khổ.

Hắn rất muốn hất tay liền đi, nhưng là cuối cùng vẫn không có mặc cho mình tính tình đi làm.

Bất quá cũng may cũng đã vượt qua năm phút, Tô Trọng Khang liền bùng một chén trắng noãn như ngọc chén trà đi tới.

Sớm tại bắt đầu bán ra Đông Phương Mỹ Nhân trà lúc, hệ thống liền đối với chén trà tiến hành một lần phân chia, dùng phong cách cổ xưa thò chút nào đen ngon đèn giả vờ trà xanh, mà dùng nửa trong suốt đồ sứ trắng chén mức Đông Phương Mỹ Nhân trà.

Khi Tô Trọng Khang thấy bùng ngồi ở một bên Trương Trí Hải lúc, đột nhiên có một loại hắn giống như đã gặp người này cảm giác. Nhưng là, hắn sau đó liền bỏ rơi cái này hoang đường ý niệm, đem hết thảy các thứ này đổ tội với hắn hôm nay quá bận rộn, mới tạo thành loại ảo giác này.

Trương Trí Hải vừa nhìn thấy chén này nước trà lúc, cũng không có bị nó tươi đẹp đến, ngược lại thì nhìn nhiều đồ sứ trắng chén mấy lần.

Bất quá ngay khi hắn lơ đãng uống một hớp nước trà lúc, hắn thật sự là ngây ngẩn.

Hắn vốn tưởng rằng cái tên xa lạ này chẳng qua là cái này Tô Trọng Khang treo đầu dê bán thịt chó chiêu số, chẳng qua là đem lá trà bình thường lấy một lòe thiên hạ tên mà thôi.

Lại không nghĩ rằng hắn lại đoán sai rồi. Loại trà này nước thật sự là hắn trước kia chưa uống qua, hơn nữa uống khẩu vị còn thật là khá. Chủ yếu hơn chính là, loại cấp bậc này nước trà đủ để làm bọn họ trà lâu trấn lâu chỉ bảo, nhưng ở bên này chỉ bán 5555.

Không được, loại chuyện này nhất định phải hỏi báo lên. Chỉ cần bọn họ trà lâu có loại này phẩm chất lá trà, như vậy ngự mệnh trà lâu nhất định sẽ lại lần nữa hồng hỏa lên, mà không phải là giống bây giờ vậy bị ngoài ra mấy nhà trà lâu ép tới không thở nổi.

Trương Trí Hải trong lòng có quyết định sau, liền một hơi đem nước trà uống cạn, sau đó khăn cấp hỏa liệu đất trở về.

Đi về trên đường, hắn lại trở về chỗ một chút mới vừa rồi nước trà, không nghĩ tới hắn càng hiểu ra, lại càng cảm thấy mình mồm miệng thơm ngát, kia cổ nước trà dư âm lại càng sâu sắc.

Qua mười lăm phút, khi hắn rút cuộc chạy tới ngự mệnh Trà trang lúc, hắn chú Hai đã sớm chờ ở phòng làm việc, hơn nữa giống vậy tại phòng làm việc, còn có ngự mệnh trà trang sau lưng ông chủ Tô Bá An.

"Tô đồng, Trương tổng, ta trở lại." Trương Trí Hải cung kính nói một câu.

Vốn là đứng ở Tô Bá An bên người Trương Đức Dũng, tiến lên đi mấy bước, rất cẩn thận hỏi: "Chuyện làm được thế nào?"

Trương Trí Hải từ trong quần áo rất thận trọng lấy ra một tấm thẻ phiến, đặt ở Trương Đức Dũng trên tay, nói: "Ta dựa theo các người yêu cầu, chạy khắp toàn bộ trà núi công viên,

Tổng cộng tìm được một trăm lẻ ba bụi cây dã cây trà, hết thầy ghi danh ở thẻ trong."

"Chắc chắn không có bỏ sót?" Trương Đức Dũng vẫn chưa yên tâm, lại nhiều hỏi một câu.

"Ta bảo đảm không bỏ sót." Trương Trí Hải trả lời rất khẳng định.

"Vậy thì tốt. Có không có ai biết chuyện này?" Trương Đức Dũng suy nghĩ một chút, hỏi.

"Không có, ta bảo đảm vừa nói ra đi, hơn nữa ta ở trà núi trong công viên lúc, cũng rất cẩn thận, không có đụng phải những người khác." Trương Trí Hải mặc dù không biết bọn họ tại sao phải làm như vậy, nhưng là hần mơ hồ biết chuyện này chút nào thấu không phải quang, nào dám xem thường.

"Tô đồng, ngài nhìn?" Trương Đức Dũng sau khi hỏi xong, lại lần nữa trở lại Tô Bá An bên người, cẩn thận nhắc nhở một câu.

Tô Bá An khoát tay một cái, coi như là đối với bọn họ đáp lại.

Trương Đức Dũng hiểu ý sau, cho Trương Trí Hải một cái ánh mắt, tỏ ý hần có thể đi ra ngoài, mình cùng Tô đồng còn có chuyện cần nói.

Nhưng là, Trương Trí Hải lại không có lui ra ngoài, ngược lại là nói một câu: "Ta có chuyện muốn bẩm báo!"

Trương Đức Dũng tròn mắt nhìn hần một cái, đứa nhỏ này làm sao lại đột nhiên ngu ngốc, có chuyện sẽ không trễ giờ nói sau mà!

"Sau này hãy nói, người đi ra ngoài trước." Trương Đức Dũng rất không khách khí cắt đứt Trương Trí Hải lời.

"Là liên quan tới cái đó trà núi bên công viên biệt thự." Trương Trí Hải vẫn là đem lời nói ra.

Tiếng nói vừa dứt, vốn là lão thần nơi nơi Tô Bá An trong nháy mắt liền tròn cặp mắt, trực câu câu Trương Trí Hải.

Đột nhiên xuất hiện ánh mắt, đem Trương Trí Hải giật mình, hần lại nhìn hần chú Hai một cái, lấy được ánh mắt hần khẳng định sau, lúc này mới khiếp khiếp đem buổi chiều nghe thấy nói ra.

Một hồi lâu sau, Tô Bá An dùng ngón tay gõ nhẹ trứ tay vịn, hỏi: "Người nói là, cái đó biệt thự bị hần đổi thành quán trà, hơn nữa làm ăn cũng không tệ lắm?"

"Đúng vậy, ta uống hần nước trà, mùi vị quả thật tốt vô cùng, ít nhất sẽ không so với chúng ta kém." Trương Trí Hải nói đến phần sau, càng ngày càng nhỏ thanh, hần vốn muốn nói kia nước trà so với ngự minh trong quán trà đích cũng muốn giỏi hơn, nhưng là cuối cùng vẫn là không dám.

Nhưng là, hần mặc dù hết sức nâng cao ngự minh trong quán trà lá trà, nhưng là lời này nghe vào Trương Đức Dũng trong tai, nhưng vẫn hết sức chói tai, hần lập tức liền phản bác: "Không thể nào! Chúng ta trong quán trà lá trà nhưng là tinh phẩm cấp, hơn nữa còn có chúng ta nghệ thuật uống trà sự thêm được. Cái đó Tô Trọng Khang là tuyệt đối không mua được loại trà này."

Trương Đức Dũng ở mấy ngày trước gặp qua Tô Trọng Khang chế trà tay nghề, cho nên trực tiếp loại bỏ chính hần chế trà khả năng này!

Lúc này, nếu như có người cùng Trương Đức Dũng mật báo nói những thứ kia lá trà đều là Tô Trọng Khang hồng bôi, Trương Đức Dũng nhất định sẽ đem người kia làm là thất tâm phong.

"Hần kia nước trà đúng là không tệ, bằng không cũng sẽ không làm ăn tốt như vậy!" Coi như Trương Đức Dũng còn là một bộ không tin hình dáng, nhưng là Trương Trí Hải vẫn kiên trì ý kiến mình.

"Vậy người nói một chút coi hần bán là trà gì?" Tô Bá An gõ tay vịn thanh âm lại lớn mấy phần, nhưng là hần không cảm giác chút nào.

"Đông Phương Mỹ Nhân trà" Trương Trí Hải trực tiếp bật thốt lên.

"Không thể nào!" Trương Đức Dũng cũng là không chút nghĩ ngợi liền bật thốt lên.

Mặc dù hần là dựa vào nịnh hót mới lên làm cái này trà trang người đứng đầu, nhưng là hần vẫn là có mấy đem bàn chải, bằng không cũng không cách nào áp phục dưới đáy những người đó. Trương Trí Hải không nhận ra cái này Đông Phương Mỹ Nhân trà, nhưng là không có nghĩa là hần cũng không nhận ra.

Ngược lại, cái này lá trà hần là như sấm bên tai, vào sáng sớm mấy năm trước đánh liền coi là từ bờ bên kia tiến cử trà lâu, chẳng qua là cuối cùng ra một ít chuyện, lúc này mới không giải quyết được gì mà thôi.

Ngay cả hần đều không cách nào giải quyết chuyện, kia cái gì Tô Trọng Khang sẽ làm định? Không nên mở cái gì quốc tế nói giỡn. Trương Đức Dũng lập tức liền cho hần định tính.

"Hừ! Hần sợ rằng ngay cả cái này là nơi nào sản xuất cũng không biết!" Trương Đức Dũng cười lạnh một tiếng, tiếp tục nói: "Lại còn dám mượn lý do này gây sóng gió!"

"Người ở đó trong uống qua Đông Phương Mỹ Nhân trà?" Tô Bá An một lần nữa trực tiếp coi thường Trương Đức Dũng, đưa mắt lại phong tỏa ở

người tuổi trẻ trước mắt này trên người, lại bổ sung một câu: "Người đem ở bên kia uống trà cảm thụ cận kề miêu tả một chút."

Trương Trí Hải rất nhanh ở trong đầu sắp xếp lời nói một chút, sau đó liền bắt đầu từ nước trà màu sắc nói tới, tiếp nữa miêu tả nước trà khẩu vị, khi hắn nói đến "Kỳ vị đạo có chút hoa quả mùi thơm" lúc, Trương Đức Dũng tròn mắt hốc mồm!

Hơn nữa, Tô Bá An cũng là càng nghe mặt lại càng đen, đến khi Trương Trí Hải nói xong lúc, hắn trên mặt âm trầm giống như là muốn giọt nước vậy.

Tô Bá An nhìn Trương Đức Dũng một cái, thông thả nói nói: "Ta không nghĩ lại nghe được hắn mở quán trà một loại tin tức, hơn nữa ta bất kể người dùng thủ đoạn gì, nhất định phải đem hắn trả nguyên cho ta đoạt lại."

Nghe xong, Trương Đức Dũng ở cười khở trong lòng một chút, nhưng là hắn ngoài mặt vẫn gât đầu như già tòi, liên tục đáp ứng.

"Chuyện sau khi kết thúc, người có thể đem hắn đưa vào tập đoàn bên trong, khi đó hắn sẽ có thích hợp cương vị của hắn." Tô Bá An lại mặt không thay đổi nói một câu.

"Cám ơn Tô đồng!" Trương Trí Hải sau khi nghe xong, lập tức cứ vui vẻ hôn mê. Hắn là nằm mộng cũng nhớ đi An Khang tập đoàn trụ sở chính đi làm a, không nghĩ tới một cái như vậy vô tình, lại góp thành, cái này thật là hắn trước không dự liệu đến.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Bạch Ngân Châm

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Tô Bá An cầm cái đồ thể nhỏ đi, bên trong căn phòng chỉ còn lại Trương Đức Dũng chú cháu hai người.

Trương Trí Hải mặt đầy đáng vẻ vui mừng, mà Trương Trí Hải nhưng khóa chặt chân mày.

"Ba" đất một thanh âm vang lên, Trương Đức Dũng hướng Trương Trí Hải trên mặt đánh một cái tát, trong nháy mắt liền đem hắn cho tỉnh mộng.

Trương Trí Hải tay bụm mặt gò má, mặt đầy vô tội nhìn hắn chú Hai.

"Thằng nhóc con, cánh dài cứng rắn a! Trước đó cũng không biết sẽ ta một tiếng, lại thỉnh linh đất run đi ra, để cho ta một chút chuẩn bị cũng không có. Bây giờ, chúng ta rơi vào bị động."

"Nếu để cho chúng ta trước thời hạn có thể nghĩ đến đối sách, nửa báo cho biết Tô đồng, như vậy chúng ta lấy được lợi lớn hơn. Nhưng là hôm nay, chúng ta không bao nhiêu thời gian."

Trương Đức Dũng dùng tay chỉ Trương Trí Hải, chính là chỉrăng một trận. Vốn là thật tốt một chuyện, lại bị tiểu tử này làm hư.

"Chú Hai, ta biết lỗi rồi. Ta mới vừa rồi cũng không nên tham công liều lĩnh, mà là hắn tư để hạ báo cho biết người sau, lại tới thương các. Bây giờ, chúng ta phải làm gì?" Trương Trí Hải cũng vì mới vừa rồi một thời đầu óc nóng lên mà hối hận không thôi.

Đúng như hắn chú Hai theo như lời, bọn họ hoàn toàn có thể trước đem trà nguyên chờ tình huống mạc thanh sở, làm tiếp sau này động tác. Hắn chú Hai bây giờ mặc dù quản lý lớn như vậy ngự minh Trà trang, nhưng là đầu sao nó là họ Tô, làm khá hơn nữa, vậy cũng không phần của hắn.

Bất quá, chuyện bây giờ phát triển đến bên này, bọn họ cũng là không thể làm gì, chỉ có thể đề Tô đồng ý, từng bước từng bước đi xuống.

Vì vậy, bọn họ thỏa thuận sau một chút, liền mỗi người đi tìm hiểu tin tức.

...

Đối với Trương Đức Dũng bọn họ bên kia động tác nhỏ, Tô Trọng Khang nhưng là một chút đều không biết.

Ngược lại, hắn bây giờ có chút không nghĩ ra được.

Mấy ngày nay, hệ thống xuất hiện tần số càng ngày càng ít, từ ngày đó hẳn rút xong thường sau, hệ thống liền hoàn toàn im hơi lặng tiếng liêu. Bất quá, nó vẫn sẽ ở quán trà đóng cửa sau, đứng sự thật trừ đi lời bộ phận sung làm tiền trả lại.

Tô Trọng Khang nguyên tưởng rằng hệ thống sẽ ở trong lúc lơ đãng cho hẳn tới một cái kinh sợ cấp nhiệm vụ, mà hẳn cũng có chuẩn bị tâm tư.

Không nghĩ tới là, hệ thống ở yên lặng nhiều ngày sau lại trọng xuất giang hồ, hơn nữa cũng cho Tô Trọng Khang ban bố hạng nhất nhiệm vụ. Chỉ bất quá, nó ban bố nhiệm vụ lần này, ở hẳn trong mắt xem ra, không khỏi cũng quá đơn giản một ít.

Chế trà nhiệm vụ mời tức chủ ở ba ngày bên trong, thành công chế ra mười cân Bạch Ngân Châm trà.

Khen thưởng nhiệm vụ căn cứ chế ra lá trà phẩm cấp, đạt được tương đối phù hợp khen thưởng.

Nhiệm vụ này ở mới nhìn lúc, sẽ cảm thấy độ khó rất cao. Lấy Tô Trọng Khang bây giờ một ngày nhiều lắm là có thể chế ra hai cân lá trà tay nghề mà nói, ba ngày bên trong chế ra mười cân, đây căn bản là không thể nào chuyện. Trừ phi hẳn ban ngày có thể không cần mở tiệm, như vậy thì có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Nhưng là, hẳn có thể tự do phóng khoáng không có mở cửa sao? Rất rõ ràng, cái này quyền quyết định không có ở đây Tô Trọng Khang trong tay.

Ở mới vừa thấy nhiệm vụ lúc, Tô Trọng Khang cũng là sợ hết hồn, nhưng là hẳn ở mỗ nhiều hơn một chút sau, lại có một loại cảm giác được yêu mà sợ.

Nguyên lai, Bạch Ngân Châm trà cùng hẳn trước hồng bôi Hoàng Sơn Long Tỉnh cùng Đông Phương Mỹ Nhân trà có rất lớn bất đồng. Nó là lục đại trà loại bạch trà.

Bạch trà, là chỉ một loại hái sau bất kinh xào hoặc nhu niệp, chỉ trải qua phơi hoặc là hơi hỏa khô ráo sau chế biến trà.

Nói cách khác, Bạch Ngân Châm trà trong quá trình luyện chế, không xào không xoa, chỉ phân nuy điều cùng hồng bôi hai đạo thứ tự làm việc, trong đó chủ yếu là nuy điều cùng hơi khô, khiến cho trà mầm tự nhiên chậm rãi biến hóa.

Như vậy, đừng nói là ba ngày chế trà mười cân, chính là ba mươi cân năm mươi cân, hẳn cũng là có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Vì phòng ngừa hệ thống sử trá, Tô Trọng Khang lần nữa xác nhận một chút Bạch Ngân Châm công nghệ chế tạo, cho đến thuộc lòng vu tâm, lúc này mới định bắt đầu động công.

Đang lúc Tô Trọng Khang chỉ đặc ý mẫn lúc, hệ thống lần nữa cho hẳn lên một giờ học.

Nhìn trước mắt ngọn núi nhỏ khâu vậy tiên lá trà, Tô Trọng Khang lần nữa khóc không ra nước mắt.

Hắn sớm phải biết hệ thống nhiệm vụ tất cả đều là nhìn như đơn giản, thật ra thì một chút đều không thể để cho người xem thường đất đi đối đãi.

Trước mắt chất một mầm hai lá mới sao, chỉ hái mầm lòng, tục xưng vì rút ra kim, cũng chính là đem một mầm hai lá lên mầm bóp hạ, rút ra làm ngân châm nguyên liệu.

Đây là làm việc đến mấy giờ nha! Tô Trọng Khang nhìn giá một đồng lớn lá trà, trong lòng thật lâu không cách nào bình tĩnh.

Hắn tính toán một chút, một cân Bạch Ngân Châm trà, ít nhất có ba chục ngàn cái mầm lòng, như vậy mười cân phân lượng, hẳn phải lấy tay bóp ba trăm ngàn lần.

Dù sao hẳn tới nay là chớ muốn nghỉ ngơi, Tô Trọng Khang có chút không biết làm sao.

Từ từ đêm dài, Tô Trọng Khang chỉ như vậy nấu đi qua. Hắn đem mầm lòng bóp hạ, bỏ vào trúc si trung, những thứ khác lá cây cũng bỏ vào một cái khác trúc si trung.

Mặc dù Bạch Ngân Châm trà chủ yếu chính là cái đó mầm lòng, nhưng là còn dư lại hành điệp vẫn là có thể chế thành những thứ khác trà túi hoặc là hoa trà trà phối.

Hơn nữa, lấy này xem ra, nếu như đem những thứ này hành điệp vứt bỏ lời, Tô Trọng Khang phỏng đoán mình có thể sẽ ngã xui xẻo.

Một đêm yên lặng.

Khi Tô Trọng Khang nhìn trong phòng trà đại đại tiểu tiểu khắp nơi điệp trúc si lúc, hẳn kia hai viên lớn mắt quảng thâm đã sắp không mở được.

Hắn bây giờ coi như là đem nhiệm vụ hoàn thành một nửa, chỉ cần đem những thứ này mầm lòng đưa vào thông gió nơi, lượng tới ngâm nước tỷ số chỉ còn lại hai thành tới ba thành giữa, nửa dôi tới dưới ánh nắng chói chan phơi khô, cuối cùng ngăn ngừa hồng bôi một chút coi như là làm xong.

Cả phòng mùi trà, để cho người tựa như đưa thân vào trà vườn trong, ngửi vào để cho người thần thanh khí爽, miệng lưỡi sinh tân. Vốn là mơ màng buồn ngủ Tô Trọng Khang, cũng không tránh khỏi run run một chút.

Nhưng là, hần hay là từ trong phòng trà đi ra, vốn là muốn trực tiếp lên lầu bỏ một chút giấc ngủ. Bất quá, ở hần lên lầu trước, hần hay là cầm ra một cái khóa, đem phòng trà khóa lại sau, lúc này mới yên tâm.

Giá vừa cảm giác, Tô Trọng Khang là ngủ hôn thiên ám địa, mờ mịt chẳng biết lúc nào.

Hơn nữa, hần còn cực kỳ khó được làm một cái mộng đẹp.

Trong mộng, hần quán trà không còn là một bộ phong cách cổ xưa hình dáng, mà là phẳng như cung điện vậy hùng vĩ.

Hần cũng sẽ không là ngồi ở bàn trà trước pha trà đãi khách nghệ thuật uống trà sư, mà là lên cấp là Đại lão bản.

Ở dưới tay của hần, có thể là có mười mấy nghệ thuật uống trà sư, những người đó không chỉ có tay nghề không tệ, đối với hần cũng là hết sức cung kính.

Bọn họ mỗi ngày đều ở nghĩ đủ phương cách lấy lòng cái này Đại lão bản, đặc biệt là trong đó có một cô bé, đối đãi người khác ngạo kiều rất, nhưng là ở trước mặt hần, khôn khéo phải giống như con thỏ trắng nhỏ.

Đại lão bản mỗi cùng tiểu cô nương này nói một câu, nàng sẽ trở nên lớn một chút xú.

Vì để cho cô bé mau mau lớn lên, Đại lão bản mỗi ngày đều cùng nàng nói rất nhiều lời, nàng cũng đều kiên nhẫn nghe.

Cho đến có một ngày, tiểu cô nương này rốt cuộc trưởng thành một cái khí chất tuyệt cao người đẹp, có đại chân dài cùng vóc người đẹp. Nhưng là, nàng đột nhiên liền không để ý tới Đại lão bản.

Đại lão bản rất thương tâm, hần rất muốn buông tay, nhưng mà, hần đã không khống chế được mình, hần hay là mỗi ngày đều phải cùng nàng trò chuyện mà.

Lại qua một đoạn thời gian, cô gái này càng dài càng lớn, lập tức hãy cùng cung điện không phân cao thấp, Đại lão bản mỗi khi cùng nàng lúc nói chuyện, cũng chỉ có thể ngẩng đầu.

Rốt cuộc có một ngày, Đại lão bản coi như thế nào đi nữa ngẩng đầu nhìn quanh, cũng đều không thấy được cô gái này. Hần rất thương tâm, nhưng là hần không thể ra sức, chỉ có thể trơ mắt nhìn nàng đi.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Nghỉ phép

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Khi Tô Trọng Khang chợt khi mở mắt ra, hần mới phát hiện mình lại một mực ngủ thẳng tới lúc xế trưa.

Hần giùng giàng muốn bò dậy, nhưng phát hiện cả người đã vô lực. Vì vậy, hần vừa nằm xuống đi nghỉ ngơi mấy phút, cho đến cảm giác toàn thân thư thái một ít, giá mới rời giường.

Mới vừa rời giấc mộng kia thật sự là quá mức hưng tàn, cho tới khi hần bây giờ nghỉ lại vẫn lòng vẫn còn sợ hãi, nhưng là hần muốn về lại ức nhiều một chút tình tiết lúc, nhưng phát hiện giấc mộng kia thật giống như lại càng mơ hồ mấy phần.

Xem ra ta là bị hệ thống hành hạ đến thảm, mỗi ngày đều nghiêm trọng chi nhiều hơn thu thể lực, lúc này mới sẽ gặp ác mộng. Tô Trọng Khang trong lòng thở dài một cái.

Nửa giờ sau, khi hần hết thấy cũng chuẩn bị không sai biệt lắm, định đi xuống lầu nhìn một chút trong phòng trà Bạch Ngân Châm trà phơi nắng phải như thế nào lúc, hần lại nhận được hệ thống tin tức.

Hệ thống nhắc nhở thấy rằng túc chủ mấy ngày gần đây khổ cực làm lụng, quán trà đặc biệt khai thông giấy xin nghỉ quyền hạn.

(Giấy xin nghỉ: Túc chủ lấy một trăm danh vọng trị giá có thể đổi một tấm giấy xin nghỉ, nên giấy xin nghỉ có thể nghỉ nghiệp một ngày, cùng ngày đổi chỉ giới hạn ở cùng ngày sử dụng, du kỳ hủy bỏ.)

Tốt như vậy!

Tô Trọng Khang nhìn giá thì tin tức, lại ngậm ngẩn. Hẳn quả thực khó mà tin tưởng hệ thống lại đột nhiên có như vậy âm lòng cử động, chẳng lẽ hệ thống xuất hiện rối loạn đi.

Mặc dù Tô Trọng Khang vẫn là rất không tin, nhưng là hẳn hay là ôm thử nhìn một chút tâm tính, dùng 100 danh vọng trị giá đổi một tấm giấy xin nghỉ.

Hệ thống nhắc nhở túc chủ đã đổi giấy xin nghỉ, hôm nay có thể nghỉ phép một ngày.

Ừ!

Giờ phút này, Tô Trọng Khang thật sự là lòng tràn đầy vui mừng, hệ thống lại bắt đầu nhân tính hóa quản lý.

Nếu hệ thống đã cho hẳn thả một ngày giả, như vậy hẳn thì phải hợp lý lợi dụng cái này hiếm có kỳ nghỉ, dẫu sao giá kỳ nghỉ cũng không phải tới không, là hẳn dùng 100 danh vọng trị giá đổi.

Cho nên, hẳn định thừa cơ hội này, tới trước phụ cận náo nhiệt nơi đi dạo một vòng.

Từ đi tới cái thế giới này sau, hẳn còn không có đã đi ra ngoài, cho nên đối với thế giới bên ngoài, hẳn thật sự là thật tò mò.

Hôm nay coi như là vào buổi trưa, thời gian còn lại đã không nhiều lắm, cho nên Tô Trọng Khang hơi chỉnh sửa một chút, liền đi ra cửa.

Vừa ra đến trước cửa, hẳn còn có ý đi trong phòng trà lại kiểm tra một lần, cho đến hết thấy cũng như dự trù vậy hoàn mỹ lúc,

Hẳn mới thí diện thí diện ra cửa.

Trà núi công viên vừa lúc là ở trung tâm thành phố vị trí, cho nên khi Tô Trọng Khang đi ra công viên, đi tới quảng trường bên ngoài, liền lập tức thấy được trạm xe buýt.

Lúc này, trạm xe buýt được người lác đác không có mấy, trừ mấy cái ông già bà lão ra, không thấy được những người trẻ tuổi khác bóng người.

Đội ước chừng mấy phút, thì có một chiếc xe buýt từ trên trời hạ xuống. Ở trên cái thế giới này, xe cộ quản lý hết sức nghiêm khắc, mỗi một loại kiểu xe cộ đều phải ở quy định đường xe chạy. Như vậy thứ nhất, liền giảm bớt tai nạn giao thông đích phát sinh, người đi đường lẫn khách an toàn lấy được bảo đảm.

Dựa theo quy định, xe buýt thuộc về nhị loại xe cộ, bọn họ đường xe ở trên đường phố 20 thước đến 50 thước giữa không trung.

Tô Trọng Khang nhìn một chút, chiếc này xe buýt vừa vận trải qua hẳn phải đến khu náo nhiệt phố mỹ thực, cho nên chờ nó dừng hẳn sau, liền trực tiếp lên xe.

Chiếc này xe buýt toàn thân có phần trăm chi hơn tám mươi là trong suốt, từ trong xe liền có thể trực tiếp nhìn đến cảnh sắc bên ngoài, hơn nữa nó hình dáng giống như là một con bạch lộ, ưu nhã vững vàng.

Đến khi tất cả mọi người lên một lượt xe ngồi vững vàng, xe buýt liền chậm rãi bay lên không, cho đến đến nó dành riêng đường xe sau, xe mới chậm rãi chạy.

Mặc dù ở trên xe không có quá lớn cảm giác, nhưng là thật ra thì xe buýt tốc độ rất nhanh, lại tăng thêm trên đường không có đèn xanh đèn đỏ hoặc là kẹt xe đích khốn khổ, cũng chỉ chừng một phút đích đáng về, nó liền đến trạm kế tiếp.

Cái thành phố này ở Đông Nam địa khu coi như là tương đối lớn, nhưng là bởi vì nó thuộc về lục địa đại dương bản khối trung gian, chột có động đất bão chờ tự nhiên tai họa, cho nên trong thành phố kiến trúc đều không phải là đặc biệt cao.

Hơn nữa bây giờ giao thông như vậy phát đạt, một trăm hai trăm cây số cách, cũng chỉ mười mấy phút đường xe mà thôi, cho nên phần lớn giai cấp trung lưu cũng đều cách xa khu náo nhiệt, bọn họ cơ hồ đều cư ngụ ở thành phố ngoại ô tư nhân khu biệt thự trong.

Cho nên ở khu náo nhiệt kiến trúc vậy đều là các loại văn phòng hoặc là quán trà các loại trà phòng giải trí, vì biểu dương cá tính, những kiến trúc này đều là hình dáng rất khác biệt, ly kỳ cổ quái đích, có thể nhìn tính vẫn tương đối cao.

Tô Trọng Khang nhìn cảnh tượng bên ngoài, cảm giác tự mình tới đến một cá ma huyền thế giới vậy, nhìn hết sức không chân thật.

Hẳn thậm chí còn thấy có một đám người lại mang cánh hoặc là phong tranh kiểu phi hành khí, ở giữa không trung tùy ý cao tường, được không tiêu dao. Cái này làm cho tô trọng khang nhưng là thấy thêm rất, hẳn cũng muốn đi cảm thụ một phen như vậy thể nghiệm, bất quá chỉ có thể chờ lần sau có cơ hội trở lại.

Mười mấy phút sau, xe buýt rốt cuộc đã tới phố mỹ thực, Tô Trọng Khang theo dòng người đi xuống.

Khi hấn rút cuộc đi tới phố mỹ thực đường phố lúc, hấn thật sự là bị giật mình.

Không phải nói một viên màu xanh da trời viên thuốc nhỏ ung dung giải quyết loài người ảm no vấn đề, để cho người không cần vì một ngày ba bữa mà bồn ba sao!

Nhưng là tại sao cái này phố mỹ thực náo nhiệt như vậy, mỗi cửa hàng cửa cũng sẽ tụ tập các loại ăn hàng!

Hơn nữa ở trên đường, tùy ý cũng có thể thấy một bên đi lang thang một bên không ngừng đi trong miệng nhét vào thức ăn người đi đường.

Tô Trọng Khang một cái nhìn sang, nghèo kỳ mục lực vẫn là không cách nào thấy phố mỹ thực cuối đường, như vậy có thể thấy, điều này phố mỹ thực ít nhất là có một hai cây số chiều dài, mà ở dài như vậy phố mỹ thực trung, các loại người đi đường cơ hồ chiếm hết rộng chừng mười thước tả hữu đường phố!

Mặc dù nói bây giờ là bữa trưa thời gian, nhưng là người trên đường phố không khỏi cũng quá nhiều đi.

Nếu như đem quán trà mở ở lượng người đi như vậy nhiều địa phương, kia mỗi ngày phải kiếm bao nhiêu tiền nha! Có thể hay không một ngày làm ăn làm tới, sẽ cho người nhìn tiền thấy mắt rút gân đi, mà không chỉ có chẳng qua là đếm số tiền tới tay rút gân. Tô Trọng Khang một cách tự nhiên liền nghĩ đến một điểm này.

Nhưng là khi hấn nghĩ đến đây dạng tới một cái, hấn phải mỗi ngày một ngày một đêm chế trà, mở quán trà, lòng vòng như vậy đi xuống, hơn nữa xem ra không bao giờ ngừng nghỉ đáng vẽ, hấn đột nhiên có loại sinh không thể yêu chán nản cảm, không dám lại tiếp tục nhớ lại.

Ngay sau đó, hấn thu hồi những thứ này bữa bọn ý niệm sau, trọng chỉnh kỳ cổ, định lấy một cái ăn hàng tự cho mình là, đem tất cả mỹ thực một lưới bắt hết, để giải hấn như vậy nhiều ngày thâm vô nhân đạo bị thâm gặp gỡ mối hận.

Nơi này hội tụ đến từ thế giới các nơi các loại thức ăn ngon, phẩm loại nhiều dạng, thủ đoạn bịp bợm nhiều, không chỉ có truyền thống đặc sắc thức ăn, còn có một chút sáng ý loại sắp xếp.

Nói thí dụ như, nơi này có thể được ăn chính gốc Mân Nam hương vị đặc sắc ăn vặt, giống như là cái gì Mân Nam lỗ mì, năm hương điều, hà tử tiên, củ cà rốt cao các loại; còn có thể được ăn hoa hạ những thứ khác tự điển món ăn đủ loại thức ăn, giống như là xuyên trong thức ăn ma bà đậu hủ, hương lạc cù lao; tương trong thức ăn thịt kho; Mân Nam trong thức ăn Phật nhảy tường, lệ chi thịt vân vân.

Tô Trọng Khang thấy là hoa cả mắt, cảm giác mỗi một dạng mỹ thực đều là ăn thật ngon đáng vẽ, rất nhanh, hấn cũng giống như những người khác vậy, tay trái một cá túi giấy, tay phải một cái ly giấy, ăn là miệng đầy dầu mỡ, vô cùng vui vẻ, thật là hận không được dài hơn một cái miệng.

Chỉ như vậy hấn ăn ăn uống uống, một đường đi xuống, cho đến bụng thật sự là không ăn được, lúc này mới xóa bỏ. Nhưng mà, khi hấn lại thấy những thứ khác ăn ngon hơn thức ăn ngon lúc, có chút thật sự là không nhịn được, đi mua ngay thật nhiều cái giữ tươi hộp, đem bọn họ bỏ vào giữ tươi trong hộp, định mang về tiếp tục ăn.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Đại dạ dày vương

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Mặc dù những thứ này thức ăn ngon cũng đều cực kỳ hấp dẫn người, nhưng là ở Tô Trọng Khang trong mắt, hấn cái đó nồng thang hương trà mì sợi level là nếu so với bọn họ còn cao một chút.

Hơn nữa hấn nồng thang hương trà mì sợi còn có thể căn cứ riêng mình khẩu vị bất đồng, làm ra nhiều loại điều chỉnh, lại cũng phương mùi thơm khắp nơi, để cho người ăn còn muốn ăn.

Lúc này, phía trước đột nhiên có một cỗ xông xao, thật giống như có một cái gì sự vật mới lạ bị người trong ba tầng bên ngoài ba tầng đất bao quanh, những thứ kia ăn dựa quần chúng đều chắc chắn lấy làm kỳ.

Tô Trọng Khang vốn là muốn từ bên cạnh đi vòng qua, hẳn trước sau như một không có thói quen đi làm ăn dựa quần chúng, nhưng là hẳn một nghĩ đến cái thế giới này mới lạ trò vui nhưng là xa so với hẳn nguyên lai cái thế giới kia nhiều hơn, nói không chừng liền thật là cái gì không phải trò vui.

Từ ăn dựa quần chúng nhiệt liệt phản ứng là có thể có thể thấy một lớp.

Cho nên, Tô Trọng Khang ở quầy người một cái sau, vẫn là quyết định đi sung làm một lần ăn dựa quần chúng.

Khi hẳn phí sức tâm tư, rốt cuộc nặn đến hàng trước lúc, hẳn phát hiện bị vây vào giữa lại là mấy vị anh đẹp trai người đẹp. Bọn họ xếp thành một hàng, mỗi cá nhân trước mặt cũng để một cái bàn vuông nhỏ, trên bàn để đủ loại thức ăn ngon, bày la liệt.

Mà bọn họ có cầm đũa, có cầm nĩa, đều ở đây ưu nhã ăn, không ngừng ăn.

Cứ như vậy một hồi thời gian, Tô Trọng Khang thấy cách hẳn gần đây vị kia anh đẹp trai, thì đã ăn xong rồi một mâm tiên giáo cùng một chén xào mặt.

Có thể ăn như vậy!

Tô Trọng Khang tự cho là hẳn liền thật có thể ăn, nhưng nhìn đến những người này lấy gió cuốn mây tan khí thế, đang không ngừng tiêu diệt trước mắt thức ăn lúc, hẳn thật sự là mở rộng tầm mắt. Minh cùng bọn họ vừa so sánh với, thật vẫn là tiểu vũ kiến đại vu.

Dọa người hơn chính là, những người này vóc người nhìn đều thật giỏi, căn bản cũng sẽ không qua mập. Tô Trọng Khang cảm thấy hẳn não sức chứa mau không đủ dùng, có một cái vấn đề từ mới vừa rồi vẫn quanh quẩn ở hẳn trong đầu, mà hẳn phát hiện mình căn bản là không cách nào tìm được câu trả lời.

Đó chính là bọn họ thân thể nhỏ nhỏ trong, đem những thứ đó cũng ăn đi nơi nào! Chẳng lẽ bọn họ đều có một cái cân bằng dạ dày sao?

Bằng không bọn họ làm sao biết như vậy có thể ăn, điều này thật sự là thật bất khả tư nghị.

Đang lúc Tô Trọng Khang bách tư bất đắc kỳ giải lúc, chính giữa xuất hiện một vị người chủ trì, cầm ống nói, bắt đầu tiến hành giải thích.

"Các vị khán giả, các vị huynh đệ tỷ muội, hoan nghênh các người đi tới chúng ta đại dạ dày vương thế giới. Nếu như các người cảm thấy mình đối với thức ăn có một loại vượt qua thường nhân nhiệt tình, hơn nữa có thể buông ra bụng dạ dày sức chứa lớn đến có thể bị sợ xấu bên người nhân, như vậy mời các người hòa tống gia nhập chúng ta hội đoàn!"

"Ồ chỗ này, người có thể tìm được chung một chí hướng đồng bạn, người có thể cùng mọi người cùng nhau chia sẻ các loại thức ăn ngon, trọng yếu nhất chính là người có thể đi theo chúng ta cùng nhau tham gia tranh giải, vì quê hương thắng được một phần vinh dự!"

"Bây giờ, các người thấy những thứ này anh đẹp trai người đẹp, chính là chúng ta hội đoàn dậm thành viên! Trải qua chúng ta hệ thống huấn luyện, bọn họ có thể tùy tiện ăn sạch trước mắt thức ăn ngon! Các vị ăn hàng môn, các người còn đang chờ cái gì! Các người còn đang vì mình đại khẩu vị không giống với những người khác mà tự ti sao? Mau mau gia nhập chúng ta đại gia đình đi! Nếu như có ý hướng, có thể tới ta bên này nhận một phần tờ đơn, số người có hạn, tới trước được trước nha!"

Nghe một cái như vậy giàu có cảm xúc mạnh mẽ, khẳng khái hùng dũng giọng, Tô Trọng Khang cũng muốn trực tiếp đi qua cầm tờ đơn. Nhưng là, hẳn vừa nhìn thấy những mỹ nữ này anh đẹp trai giống như quái vật như vậy khẩu vị lúc, hẳn liền lập tức ngừng lại!

Nếu là ta trở nên có thể ăn như vậy lời, như vậy quán trà hẳn sẽ bị ta được ăn sập tiệm đi. Tô Trọng Khang trong lòng lặng lẽ nghĩ.

Bất quá, ở Tô Trọng Khang do dự lập tức, lại có năm sáu người tuổi trẻ không chịu nổi cám dỗ, đi tới cầm tờ đơn.

Đột nhiên, Tô Trọng Khang ở nơi này chút cái gọi là đại dạ dày vương trung, lại thấy được một vị người quen!

Nàng bất ngờ chính là hôm qua tới trong quán trà dùng giữ ấm ly bỏ túi nước trà khí chất người đẹp.

Nàng hôm nay, toàn thân trang phục càng lộ ra sạch sẽ gọn gàng một ít, chỉ mặc một bộ hũ nhân tay ngắn cùng quần jean, trên mặt hơi hóa đậm trang, nhưng là nàng bên trái má lúm đồng tiền vẫn ngọt mà khả ái.

Trước mặt nàng giống vậy để vậy nhiều thức ăn ngon, nhưng là nàng không giống với có ít người lang thôn hồ yết, nàng ăn cũng không nhanh, mỗi ăn một miếng, cũng sẽ nhai hai ba cái, sau đó sẽ nuốt xuống.

Những thứ kia thức ăn ngon, ở nàng ném thử một chút, lại cho người khác một loại đặc biệt ăn ngon cảm giác. Cho nên, mặc dù nàng cũng không phải là ăn nhiều nhất, cũng không phải ăn nhanh nhất, nhưng nhìn nàng thưởng thức thức ăn ngon người lại nhiều nhất.

Không nghĩ tới nàng lại là một vị bọn họ cái gọi là đại dạ dày vương. Tô Trọng Khang nhìn vị kia lối ăn như cũ ưu nhã nàng, có chút khó tin.

Đến khi vây xem ăn dựa quần chúng đủ nhiều, vị kia đứng ở chính giữa người chủ trì lại bắt đầu kêu gọi gia nhập. Bất quá, hẳn lần này hô lại để cho Tô Trọng Khang lập tức thì có động tâm cảm giác.

Nguyên lai, bọn họ cái này đại dạ dày vương hội đoàn phải đi năm mới thành lập, chỉ đang đào quét dân gian người tài giỏi dĩ sĩ cùng các loại ăn hàng! Theo gia nhập đại dạ dày vương càng ngày càng nhiều, hơn nữa cũng xuất hiện một nhóm rất là ưu tú tuyển thủ, bọn họ cái này hội đoàn càng ngày càng

nổi danh.

Lúc này, đến từ những thành thị khác đại dạ dày vương tổ chức phát tới thư khiêu chiến, muốn cùng bọn họ cùng trảng cạnh kỹ, nhất quyết cao thấp.

Vốn là, đây chẳng qua là dân gian hội đoàn tư để hạ tranh tài hữu nghị mà thôi, bọn họ liên hiệp lạng lẽ cử hành là được rồi.

Không ngờ, chuyện này lại bị ngành chánh phủ chú ý đến, vì đánh vang mỗi người thành phố phẩm chất, cũng vì có thể phổ biến rộng rãi đặc sắc thức ăn ngon, hai phe chánh phủ định thâm rộng rãi hoa hạ khu đại dạ dày vương tới tham gia tranh giải, hơn nữa còn thâm rộng rãi các loại dân gian thức ăn ngon.

Chỉ cần có thể ghi danh dự thi thành công, cũng trúng tuyển đại dạ dày vương tranh giải trong lúc thập đại hậu tuyển đặc sắc thức ăn ngon, cuối cùng đầu võ ra hạng nhất thức ăn ngon sẽ được hai triệu liên bang tiền thưởng, hơn nữa còn có một loạt ưu đãi các biện pháp.

Trước mặt những thứ kia tin tức, Tô Trọng Khang không thêm để ý chút nào, nhưng là phía sau cái đó hai triệu liên bang tiền thưởng, xác thật thật đánh động hắn.

Nếu như hắn mang hắn kia nồng thang hương trà mì sợi dự thi, có lẽ hắn có như vậy một tia cơ hội có thể độc chiếm ngao đầu.

Có hai triệu liên bang tiền, như vậy hắn là có thể rất nhanh trả hết nợ những thứ kia thiếu hệ thống nợ, hơn nữa hắn còn có thể thu hoạch tương đối cao danh tiếng, cứ như vậy, hắn quán trà làm ăn cũng sẽ so với bây giờ tốt hơn nhiều.

Phạm loại này loại, tham gia cái này thức ăn ngon tuyển chọn cuộc so tài, nhưng là trăm lợi không một làm hại chuyện, khó trách Tô Trọng Khang trong lòng nhao nhao muốn thử thử.

Nghĩ thông suốt sau, Tô Trọng Khang lại dò xét một chút hệ thống, vốn là hắn cho là lúc này kích động một chút hệ thống nhiệm vụ. Nếu như hoàn thành, có thể còn có thể từ trong đạt được hệ thống một ít khen thưởng, không nghĩ tới, hệ thống không có động tĩnh gì.

Nếu hệ thống không có đề kỳ, Tô Trọng Khang rốt cục vẫn phải không chống cự nổi kénch xù tiền thưởng cám dỗ, ghi danh dự thi.

Hắn đại khái viết vào một chút tài liệu cá nhân, hơn nữa đem hắn khoản mì sợi khen đến có ở trên trời dưới đất vô địch trình độ, lưu loát liễu mấy trăm chữ sau, lúc này mới nộp lên.

Nhân viên làm việc thu hồi tờ nào tờ ghi danh, sau đó cho Tô Trọng Khang một cái mã số bài, cũng báo cho biết hắn đặc sắc thức ăn ngon tuyển chọn cuộc so tài sau khi khởi động, sẽ kịp thời thông báo hắn, để cho hắn trước thời hạn chuẩn bị sẵn sàng.

Ghi danh sau khi thành công, khi Tô Trọng Khang đang suy nghĩ có muốn tiếp tục hay không vậy xem đi xuống lúc, hắn lại nhận được một trận điện tới.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Long Phượng trà lâu

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

"Này, vị nào?" Tô Trọng Khang rất nghi ngờ, bởi vì hắn ở cái thế giới này cũng không có người quen, hơn nữa hắn đời trước giống như cũng là thật cô tịch, cơ hồ rất ít sẽ có người cho hắn gọi điện thoại, nhưng là hắn hay là nhấn nút trả lời.

"Tô lão bản sao, là ta, Hoàng Diễm Diễm, Nhan Thanh Ny bạn." Bên đầu điện thoại kia truyền đến một cá ỏn ẻn ỏn thanh âm.

"Nga, có chuyện gì không?" Tô Trọng Khang sau khi nghe xong, trong đầu tự nhiên làm theo liền hiện ra cái đó có cuồng dã vóc người nhưng lại tám mắt là lướt đàn bà.

"Là như vậy! Chúng ta bên này nhiều hơn tới một tám người mới ca vương thế vị cuộc so tài chọn nội bộ phiếu, vừa vặn nhà ta sư huynh tới nay đại biểu diễn, nếu như ngài có rảnh rồi, có thể tới cùng nhau nhìn một chút." Hoàng Diễm Diễm cũng cảm thấy mình đột nhiên gọi điện thoại cho chỉ có mấy lần duyên người có chút kỳ quái, nhưng là nàng hay là nhắm mắt làm như vậy.

Chuyện này nhưng là công Dịch Thịnh sư huynh làm, mặc dù làm như vậy, cuối cùng người ta không nhất định sẽ lãnh nàng tình, nhưng là nàng hay là hết

mình cố gắng lớn nhất đi làm.

"Hải tuyền?" Tô Trọng Khang có chút mơ hồ, coi như nàng bên kia nhiều hơn phiếu, cũng không đạo lý không gọi được người đi, làm sao sẽ cho mình đâu!

Bên đầu điện thoại kia Hoàng Diễm Diễm rất hiển nhiên nghe được Tô Trọng Khang đầu này nghi ngờ, nàng suy nghĩ một chút sau, vẫn là quyết định nói thật.

Nguyên lai, lần này người mới ca vương thế vị cuộc so tài hiện ra mấy vị thực lực cường hãn đối thủ. Lấy Dịch Thịnh sư huynh thực lực mà nói, mặc dù hẳn có nắm chắc có thể thông qua sơ cuộc so tài phục cuộc so tài, tiến vào trận chung kết trung, nhưng là hẳn có thể cũng là dừng bước nơi này mà thôi, như quả không có gì bất ngờ xảy ra.

Vừa vặn, Hoàng Diễm Diễm đang cùng những người khác trao đổi trung, làm quen một vị rất lợi hại làm từ người. Thông qua nàng ống tay áo thiện vũ, nàng rất nhanh cùng vị này làm từ người leo lên giao tình. Vị kia làm từ người rất hiển nhiên cũng đúng Hoàng Diễm Diễm rất có hảo cảm, đáp ứng nàng nếu như có thích hợp bài hát lời, có thể ưu tiên giúp nàng viết một ca khúc từ.

Cho nên, Hoàng Diễm Diễm liền đem ký tên vì Chu Kiệt Luân mấy bài hát phát ra cho vị này làm từ người nghe. Quả nhiên không ra nàng đoán, vừa nghe xong những thứ này bài hát sau, vị kia làm từ người liền lập tức mắc câu, hơn nữa đối với có thể giúp những thứ này bài hát viết lời ca cảm thấy rất vinh hạnh.

Như vậy thứ nhất, đối với Hoàng Diễm Diễm mà nói, đây thật là một ngủ gà ngủ gật thì có người đưa gối tới, muốn cái gì sẽ tới cái gì chuyện đẹp, cũng làm nàng cao hứng hự.

Hôm nay còn dư lại cũng chỉ có cuối cùng hạng nhất, chỉ cần có thể thông qua Tô Trọng Khang giải quyết vị kia Chu Kiệt Luân lời, như vậy nàng Dịch Thịnh sư huynh liền có thể ở trận chung kết lúc diễn hát độc cụ hoa hạ gió ca khúc, tươi đẹp toàn trường.

Nghe xong những thứ này sau, Tô Trọng Khang mới chợt hiểu ra. Nguyên lai Hoàng Diễm Diễm vòng như vậy một vòng lớn, vì chính là chuyện này nha!

Vốn là lấy hẳn nguyên lai định, hẳn là cảm thấy mình thật vất vả đi tới dị thể, hơn nữa trong đầu có thể là dựng một cái thế giới khác dậm thật là nhiều tài nguyên, hơn nữa hẳn bây giờ đáng đáp cũng coi như coi được, có lẽ có thể rất dễ dàng làm cái ca vương các loại. Đến lúc đó, không nói là dong ruổi vòng giải trí, ít nhất là có thể ở ca đàn đứng vững gót chân.

Chỉ cần hẳn tiện tay cầm ra một ít quái chích dân ca khúc, làm chính hẳn sáng tác lời, như vậy hẳn muốn thực hiện cái mục tiêu này vẫn là rất dễ dàng.

Nhưng là, hẳn ở thử mấy lần sau, liền quyết định buông tha con đường này. Chủ yếu nhất nguyên nhân chính là ở chỗ, hẳn giọng không đủ để chống đỡ hẳn đi lên điều này nhìn như khang trang đại đạo thành công đường.

Cũng không phải nói hẳn giọng làm sao không tốt, chủ yếu là hẳn hát những thứ này ca khúc lúc, ngay cả chính hẳn cũng cảm không nhúc nhích được, như vậy hẳn muốn lấy cái gì tới cảm động những người khác đâu!

Nhưng là, hẳn lại cảm thấy nếu như có thể ở dị thể trung, để cho những thứ này ca khúc hào phóng hào quang lời, như vậy cái này không mất vì một cộc mỹ nói, đồng thời, hẳn còn có thể từ trong kiếm được một ít tiền.

Vốn là hẳn liền quyết định phải đem ca khúc giao cho người khác đi diễn hát, chẳng qua là lần trước còn không biết Dịch Thịnh bọn họ ca hát thực lực, cho nên lúc đó cũng không có lập tức đáp ứng bọn họ thỉnh cầu.

Nếu Hoàng Diễm Diễm lần này cung cấp một lần hiếm có cơ hội, có thể coi như trảng thương thức cái đó Dịch Thịnh sư huynh diễn hát thực lực, như vậy, Tô Trọng Khang thật vẫn không cách nào cự tuyệt.

Coi như cuối cùng Dịch Thịnh diễn hát phong cách quả thật không thích hợp lắm những thứ này ca khúc lời, như vậy ở nơi này ca sĩ tụ tập chọn hiện trường lời, muốn tìm được một cái thật chính thích hợp ca sĩ, đó cũng là tương đối dễ dàng đi.

Nghĩ thông suốt những thứ này sau, Tô Trọng Khang tại chỗ đáp ứng buổi tối sẽ đứng hện tới.

Hoàng Diễm Diễm vốn đang quyết định coi như là mềm mại cứng rắn của cũng phải đem Tô Trọng Khang kéo đến hải tuyền hiện trường, lại không nghĩ rằng nàng mới vừa nói lên, đối phương liền đáp ứng lập tức.

Cho nên, bọn họ liền ước định chạng vạng tối gặp mặt thời gian địa điểm.

Đề điện thoại xuống Tô Trọng Khang, lại xem nhìn một hồi đám này đại dạ vương biểu diễn sau, chỉ có thể tạm thời lui xuống.

Nhìn bọn họ như vậy nồng nhiệt ăn thức ăn ngon, hẳn phát hiện mình lại rất nhanh liền lại có muốn ăn uống dục vọng, chỉ bất quá hẳn bây giờ vẫn còn rất chống đỡ, cho nên hẳn không thể không lui ra, mắt không thấy vì tính, như vậy hẳn liền sẽ không cảm thấy đó là một loại hành hạ.

Thừa dịp cái này không đương, hẳn lại mù đi dạo một lúc lâu, cuối cùng khi hẳn đi tới một gian tên là Long Phượng trà lâu lúc, hẳn quyết định đi uống một ly trà, coi như là cùng nghề nghiệp trao đổi.

Từ bên ngoài nhìn thấy, căn này Long Phượng trà lâu rất là khí phái. Toàn bộ trà lâu điều rỗng vẽ phượng, nguy nga lộng lẫy.

Vừa đi tới, thì có hai vị mỹ cô bán hàng hầu hạ ở bên cạnh, các nàng đều mặc cung trang, hơi thì phấn đại, phục vụ thái độ thật vẫn thật thích hợp.

Vừa nhìn thấy có khách đi vào, một vị trong đó cung trang nữ liền tự mình dẫn người đi vào.

Tô Trọng Khang đi theo ở phía sau, rất an tĩnh nghe cung trang nữ giải thích, bên trong cho đại khái là quán trà này đặc sắc. Trải qua mấy đạo cổng hình vòm sau, bọn họ đi tới phòng khách.

Ở cái đại sảnh này trong, tô trọng khang nhắm mắt chọn một bình trà lâu đặc sắc trà, cũng là bọn họ bán được tốt nhất một khoản lá trà, đang núi nhỏ loại.

Mặc dù hần đã sớm làm xong phải bị hung hăng làm thịt một đao đích định, nhưng là khi hần thật khi thấy giá cả lúc, hần hay là không ngừng được mí mắt nhảy chừng mấy lần.

Nếu không phải hần gần đây trên tay có mấy chục ngàn khối tiền đặt cọc, hần thật vẫn uống không dậy nổi trà này, một bầu thì phải 888 nguyên.

Chờ Tô Trọng Khang phó hoàn tiền trà nước sau, hần lấy được rồi một tấm lệnh bài, trên đó viết 18 số, cũng chính là thứ 18 số phòng trà.

Sau đó, hần đi theo phục vụ viên, lại là một trận quẹo trái bên phải vào, mới đi tới trà cửa phòng.

Khi hần đi vào phòng trà lúc, trong phòng thì có một vị nghệ thuật uống trà sư đang đợi.

Đang uống trà trước, nghệ thuật uống trà sư càng cận kề giới thiệu căn này phòng trà bố trí, bất quá, Tô Trọng Khang ở nghiêm túc sau khi nghe xong, liền trực tiếp phân phó hần có thể pha trà.

Ở nơi này đang lúc nho nhỏ trong phòng trà, bố trí tao nhã, còn có các loại mới lạ dụng cụ, có thể để cho người ở thưởng thức trà đồng thời, ngũ quan giác quan thứ sáu lấy được cực lớn cảm thụ.

Tô Trọng Khang nghe xong hần sau khi giới thiệu, cũng rất muốn cảm thụ một phen, nhưng là hần nghe xong các hạng phục vụ giá cả sau, liền tưởng đến mình đáng buồn tiền gửi ngân hàng lúc, chỉ có thể nhịn đau buồn tha.

Hần còn cố ý nhắc nhở mình một chút, mình chẳng qua là tới khảo sát một chút mà thôi, cũng không phải là tới hưởng thụ.

Vị kia nghệ thuật uống trà sư nhìn Tô Trọng Khang trên mặt bóng mờ không chừng biểu tình, cảm giác rất là kỳ quái.

Hần ở quán trà này trong làm như vậy nhiều năm, thật vẫn lần đầu tiên đụng phải loại này chẳng qua là đơn thuần tới uống trà khách hàng.

Hần sẽ không phải là có bị bệnh không! Nghệ thuật uống trà sư yên lặng trong lòng cho Tô Trọng Khang dán lên nhãn hiệu!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Kiểm tra

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Mặc dù bị người trong tối khinh bỉ nhìn một chút, nhưng là Tô Trọng Khang hay là không để ý.

Ở trên cái thế giới này, đối với phục vụ nghề nghiệp quán không hay là thật không tệ, khách hàng là thượng đế lý niệm hay là thông dụng phải thật đao vị.

Bất quá, nếu như người đưa ra không hợp lý phục vụ nhu cầu, người ta cũng có quyền kịp thời hô ngừng. Nếu như người vẫn nhất ý cô được, như vậy cuối cùng sẽ có trọng tài cơ cấu tham gia điều tra.

Mặc dù từ nhìn bề ngoài không ra nghệ thuật uống trà sư ưu tư chập chờn, nhưng là Tô Trọng Khang vẫn là rất bén nhạy từ hần ngôn ngữ tay chân thượng cảm nhận được hần thái độ.

Bất quá, những thứ này nghệ thuật uống trà sư đầu sao kinh nghiệm phong phú, không thấy được có cao siêu nghệ thuật uống trà, nhưng là cơ bản phục vụ thái độ bọn họ vẫn là có.

Cho nên, coi như đối mặt với giống như Tô Trọng Khang loại này cự tuyệt những thứ khác tiêu xài bộ môn khách hàng lúc, bọn họ hay là biểu hiện ra đầy đủ phục vụ nhiệt tình, ít nhất thái độ là hữu hảo.

Bởi vì lần này trùng phao chính là đang núi nhỏ loại trà, nó thuộc về hồng trà một loại, nước trà khẩu vị so với trà xanh hoặc là bạch trà mà nói, sẽ càng đậm đà thuần hậu, lá trà không thể ngâm ở nước trà trong thời gian quá dài, cho nên nghệ thuật uống trà sư chọn dùng là nắp chén.

Tiếp theo trong thời gian, nghệ thuật uống trà sư làm đủ pha trà trước chuẩn bị động tác, quang là rửa ráy nắp chén và ly trà chờ trà cụ, tốn tốt mấy phút.

Những thứ này nghệ thuật uống trà sư động tác êm ái chậm chạp, cũng rất lưu loát, nhưng là ở Tô Trọng Khang loại này người trong nghề trong mắt, một bộ này động tác quá rườm rà, thật là nhiều bước đều là dư thừa, tất cả đều là động tác giả, chỉ là vì đơn thuần để cho thị giác hiệu quả khá hơn một chút mà thôi.

Thật ra thì, pha trà trước chuẩn bị thật vẫn là không thể thiếu được, bọn họ mục đích chủ yếu là vì để cho uống trà người có thể lắng lặng từ phức tạp thế tục trong cuộc sống tránh thoát được, tiến vào an tĩnh tường hòa trà đạo trong.

Như vậy, bọn họ ở tiếp theo thường thức trà khâu mới có thể cảm nhận được ẩn chứa ở nước trà trong linh tính, càng sát hợp trà đạo.

Dĩ nhiên, cũng có kỹ thuật cao siêu nghệ thuật uống trà sư, không bằng vào các loại chuẩn bị động tác, chỉ chỉ bằng vào trong tay một ly nước trà, trong nháy mắt là có thể đem người từ thanh sắc khuyến mãi sâm uất thế giới, lập tức liền kéo đến hân trà đạo trung.

Bất quá, có thể đạt tới loại cấp bậc này nghệ thuật uống trà sư, đã là phượng mao lân giác tồn tại, bọn họ đã có thể đem mình trà đạo thông qua ngôn ngữ tay chân lộ ra ngoài ra, từ đó ảnh hưởng đến bên người người.

Lấy Tô Trọng Khang đại khái phỏng đoán, hẳn ít nhất cần đem sơ cấp pha trà kỹ năng thăng cấp đến trung cấp lúc, có lẽ mới có thể chạm tới cảnh giới bậc này.

Nghệ thuật uống trà sư vẫn còn ở đều đầu vào đáy ngâm trà, nhưng là ở Tô Trọng Khang xem ra, chỗ sơ hở đầy dẫy, nếu như lại để cho hắn tiếp tục nữa lời, mặc dù nói sẽ không để cho nước trà khẩu vị trở nên quá tệ, người ta dù sao cũng là kinh nghiệm phong phú nghệ thuật uống trà sư,

Nhưng là nhưng cũng không cách nào tăng lên chút nào nha!

Nghệ thuật uống trà sư rất hiển nhiên cũng không biết đối diện hân khách uống trà trong lòng quán quít, coi như cho hắn biết, hắn cũng nhất định sẽ khịt mũi coi thường. Mặc dù hắn không phải thiên phú rất cao nghệ thuật uống trà sư, nhưng là hắn bằng vào giữ vững không giải đất luyện tập, cuối cùng có thể trở thành một tên hợp cách hành nghề người, giả vẫn là hắn rất dẫn cho là kiêu ngạo chuyện.

Cuối cùng, Tô Trọng Khang còn chưa nhẫn tâm để cho hắn làm hại những thứ này lá trà. Khi hắn nói lên mình không cần nghệ thuật uống trà sư phục vụ yêu cầu lúc, nghệ thuật uống trà sư ở sau một hồi sững sờ, rất thức thời lui xuống.

Một loại yêu cầu, mặc dù nói bất kinh thường ra hiện, nhưng là hắn cũng từng đụng phải. Có thể nói lên loại này yêu cầu người, không ngoài chỉ có hai loại người, một loại là đối với nước trà yêu cầu tương đối cao, một loại khác chính là đối với nước trà căn bản là không có yêu cầu.

Rất rõ ràng, Tô Trọng Khang quá mức trẻ, mặt mũi còn rất non nớt, cho dù có người nói thẳng hắn nghệ thuật uống trà rất giỏi, có thể tin tưởng lời này người chỉ sợ cũng là lác đác không có mấy, cho nên, nghệ thuật uống trà sư liền trực tiếp đem hắn hoa quy đảo sau một loại người đi.

Đối với loại này chút nào không hiểu được nghệ thuật uống trà ngoài cửa hân mà nói, nghệ thuật uống trà sư cũng lười đi phục vụ, đây không phải là đàn gảy tai trâu, uống phí kính mà!

Cho nên hắn dứt khoát quyết nhiên rời đi, chỉ lưu lại một người ở trong phòng trà.

Tô Trọng Khang bắt đầu dĩ cười một chút, nếu như cái này nghệ thuật uống trà sư lại tiếp tục pha trà đi xuống, coi như trong phòng trà có thể loáng thoáng nghe được cổ điển âm nhạc, hắn vẫn cảm thấy lúng túng nham thì phải phạm vào.

Hay là bây giờ một người thoải mái nha! Tô Trọng Khang từ trên đệm đứng lên, sau đó đặt mông liền ngồi ở pha trà chỗ ngồi.

Bên tai truyền tới ti ông trúc huyền tiếng, hơn nữa phòng trà bố trí tao nhã thư thích, Tô Trọng Khang cảm thấy loại thử nghiệm này hay là thật không tệ. Bất quá đáng tiếc là, hôm nay cũng chỉ có hắn một người một mình thường thức trà, cái này làm cho hắn cảm thấy có chút nhỏ tịch tịch.

Tô Trọng Khang ở trong phòng trà không lo lắng đất thường thức trà trứ, mà ở long phượng trà lầu tầng chót sang trọng trong phòng trà, lúc này lại rối loạn bộ.

"Cái gì! Hôm nay sẽ có người tới trong quán trà kiểm tra, chuyện này làm sao đến bây giờ mới biết! Người là không phải là không muốn làm!" Ở nơi này đang lúc chữ thiên số một trong phòng trà, có một vị lối ăn mặc một thiếu phụ hướng về phía một vị khác âu phục nam vênh mặt hất hàm sai khiến đất găm to.

Nhưng là, vị này âu phục nam nhưng cũng không dám thở mạnh một cái, chỉ có thể không ngừng bồi không phải, một mực thanh minh mình trước là thật

không có nghe được tiếng gió.

Vị này thiếu phụ giận không thể kiệt, mặc dù nàng cùng vị này âu phục nam tư để hạ có vài tia dính dính, mà nàng cũng thích vô cùng trước mắt vị này áo mũ cảm thú, nhưng là bây giờ liên quan đến trà lâu sinh tử tồn vong, nàng cũng bắt chấp.

"Người lập tức cho ta đi tra một chút rốt cuộc là vị kia muốn đi qua, sau đó nhất định phải an bài phục vụ tốt nhất, để cho hần chút nào không khơi ra tật xấu. Nếu như chuyện này làm hư hại lời, chúng ta trà lâu thật vất vả tích lũy xuống danh dự rất có thể thì sẽ hủy trong chốc lát." Giận dữ sau thiếu phụ, ờ ra lệnh sau, cũng là lập tức liền bình tĩnh lại. Việc cần kíp, là muốn lập tức giải quyết chuyện này, nếu như có thể thuận lợi giải quyết, bọn họ trà lâu rất có thể sẽ cao hơn một tầng.

"Ta mới vừa rồi liền nghe, nghe nói lần này giám khảo phải đi những địa khu khác mời mời tới, trừ vị kia người đứng đầu ra, không người biết rốt cuộc là kia mấy vị?" Âu phục nam biết hần không nói nữa, vạn nhất xuất hiện không kết quả tốt, hần ở biết không báo dưới tình huống, có thể phải gánh vác càng nhiều trách nhiệm hơn. Cho nên coi như hần biết rõ đối phương sẽ giận dữ dưới tình huống, vẫn là đem mình lấy được tin tức cũng toàn bộ thoái thác.

Nhưng mà, thiếu phụ nghe xong sau, lại không có giận dữ, ngược lại rơi vào trầm tư.

Sau một hồi, nàng mới lên tiếng: "Nếu lần này là động thật, vậy chúng ta cũng không cần muốn quá mức khẩn trương! Chỉ cần bọn họ làm từng bước liền ban địa lời, chắc hẳn kết quả cũng sẽ không quá kém. Bất quá, người vẫn phải là phân phó, toàn bộ đều phải cho ta lên tinh thần, không muốn cho ta xảy ra cái gì sơ suất."

Đoạn thời gian này, vừa lúc là một năm một lần trà lâu tính cấp kiểm tra cuộc sống. Dĩ vãng năm qua nói, giống như loại này theo thông lệ công tác kiểm tra, mặc dù trà lâu ngành kiện (hardware) đồng bộ cũng thật nặng muốn, nhưng vẫn là có người sẽ đi chui không từ, cứ như vậy, vốn là ngành kiện (hardware) đồng bộ cũng không tệ trà lâu, thì có thể sẽ bị kéo xuống.

Cho nên, vì giữ được trà lâu tính cấp, nàng đang bắt thật là cứng món đồng bộ đồng thời, còn phải hoa những thứ khác tâm tư, ít nhất không nên để cho những thứ kia chui không chết người đem nàng giẫm ở dưới chân.

Mà hôm nay, quy tắc ở có biến dưới tình huống, nàng cũng chỉ có thể lấy bất biến ứng vạn biến.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Gặp nhau tức hữu duyên

Tác giả: Tiểu Hữu Hân Sơn

Trong phòng trà.

Tô Trọng Khang lấy tay nhẹ nhàng cầm lên trà viên tỉ mỉ quan sát một phen, bởi vì đang nếm nhò loại trà đồ lá trà giống như là dùng từng kim hoặc là từng cùi xông chế mà thành, cho nên hần cách thật xa liền ngửi thấy vô cùng nồng nặc mùi thơm.

Trong tay hần lá trà, điều tác coi như mập trắng, ánh sáng màu cũng ô nhuận, nhìn ra được nhà này long phượng trà lâu coi như là lương tâm chủ quán, không có dùng hạng kém lá trà cho đủ số.

Bất quá, phẩm định lá trà phẩm cấp là hay không tốt đẹp, quang dùng nhìn bằng mắt thường trà thước là xa xa không đủ, còn phải xem thang sắc, ngửi mùi thơm, phẩm mùi vị, nhìn lá để vân vân. Chỉ có những yếu tố này cũng đạt tới thượng cấp, lúc này mới có thể coi như là trà ngon.

Vốn là Tô Trọng Khang chỉ bằng mới vừa rồi trẻ tuổi nghệ thuật uống trà sư tay nghề liền kết luận quán trà này hữu danh vô thực, bây giờ ngược lại là cảm thấy mình vào trước là chủ quan niệm, hần là hiểu lầm người ta trà lâu.

Cứ như vậy, hần đối với tiếp theo nước trà ngả là có chút mong đợi.

Giả đang nếm nhò loại trà nhưng là được gọi là hồng trà giới tị tổ, lấy thơm phức mùi thơm cân. Trên địa cầu, bởi vì địa vực, khí hậu, đất đai, phẩm loại và chế pháp hạn chế, khoản hồng trà nhưng là rất khó bắt chước, hơn nữa nó ở tương đối dài trong một đoạn thời gian, nhưng là Anh quốc hoàng gia lễ pháp và Âu Châu vương thất quý tộc hưởng dụng đặc chủng trà, sản khu dặm lá trà có 95% là tiêu đi nước ngoài, chỉ có số ít ở thị trường quốc nội tiêu

thụ, tiêu chuẩn bên trong tường nở hoa ngoài tường hương.

Cho nên, khi thấy trong quán trà lại bán ra đang núi nhỏ loại trà lúc, Tô Trọng Khang không nói hai lời liền chọn nó. Hơn nữa hần mới vừa rồi ăn ở bên ngoài quá nhiều thức ăn ngon, vừa vận uống một chút hồng trà, trợ giúp dạ dày tràng tiêu hóa.

Hồng trà thiên ôn, không giống với trà xanh khổ hàn, đặc biệt thích hợp ở sau khi ăn xong thường thức, có nuôi dạ dày công hiệu, nghe nói nó còn có thể phụ trợ máu đường điều chỉnh.

Tô Trọng Khang điều chỉnh một chút tư thế ngồi, để cho thân thể giãn ra khai, dù sao bên này cũng chỉ có một mình hần, ngược lại không cần quá đang ngồi ngay thẳng.

Mặc dù vị kia nghệ thuật uống trà sư mới vừa rồi liền đem trà cụ thanh tẩy qua một lần, nhưng là vì để cho mình tĩnh tâm xuống, Tô Trọng Khang vẫn dựa theo mình tiết tấu lại bắt đầu lại.

Ở hần truyền thừa trong trí nhớ, thượng hạng đang núi nhỏ loại trà lại tương đối thích hợp đại hồ hoặc là ly lớn trùng phao, như vậy sẽ tốt hơn đất giữ nó mùi thơm cùng mùi vị. Không giống với những thứ khác trà, bọn họ trà thang lãnh sau sẽ xuất hiện vị đắng hoặc là sáp cảm, mà thượng hạng đang núi nhỏ loại trà thang lãnh sau, nhưng sẽ vị ngọt nhuận miệng, lại có chịu đựng cua, nửa nòng cũng không khổ đặc điểm.

Mặc dù trà này viên chọt nhìn lại phẩm chất còn có thể, nhưng là Tô Trọng Khang nhưng không cho là lúc này là thượng hạng đang núi nhỏ loại trà. Nếu như là nói như vậy, như vậy tin tưởng trà lâu chủ nhân là không bỏ được lấy ra bán.

Trong quán trà chọn dùng nắp chén là thủy tinh chất liệu, như vậy có thể càng trực quan xem nước trà biến hóa, hơn nữa hồng trà nước trà vốn là màu sắc liền sẽ tương đối tươi đẹp,

Cùng ly thủy tinh có thể tương phản thành thú, thị giác hiệu quả sẽ tốt hơn một ít.

Tiếp theo, Tô Trọng Khang mở hết hỏa lực, đem những ngày qua tích lũy pha trà kinh nghiệm toàn bộ cô đọng ở nơi này một bình nước trà trong.

Khi hần rót cuộc rót trà ngon sau, một cổ thuần xinh đẹp từng hương vị ở trong phòng trà trôi giạt.

Mà mới vừa rồi kia tựa như nước chảy mây trôi một màn, xuyên thấu qua như ẩn như hiện cửa kiếng, bị một vị đứng dịp đi qua lão giả tất cả đều thu vào trong mắt.

Đang lúc Tô Trọng Khang ngửi kỳ mùi thơm, nữa xem kỳ thang sắc, định từ từ thưởng thức lúc, có một vị lão giả tinh thần quắc thước lại âm thầm đi vào.

"Vị tiểu huynh đệ này nếu như không ngại, lão hủ có thể hay không đòi ly nước trà uống?" Vị lão giả kia ngược lại cũng không làm bộ, vừa tiến đến liền trực tiếp khai môn kiến sơn địa nói.

Tô Trọng Khang nhìn lão giả một cái, ngược lại cũng không không ưa, ngược lại thì giống như đối đãi bạn cũ vậy, từ bên cạnh cầm ra một cái ly thủy tinh, châm vào tám phần đầy nước trà, sau đó trực tiếp đặt ở trước mặt của lão giả.

Tô Trọng Khang từ lão giả này gương mặt nhìn lên, cũng biết hần cũng là một yêu trà người, hơn nữa hần mới vừa rồi cũng cảm thấy ở nơi này loại nơi một mình uống trà có chút không thú vị, nhưng là hần vừa không có chung một chí hướng trà hữu, còn cảm thấy rất là tịch mịch đâu!

Không nghĩ tới, hần mới vừa rót trà ngon, cái này thì có người tiến vào. Nhìn từ điểm này, vị lão giả cũng coi là vị có lộc ăn người.

Cổ nhân nói, gặp nhau cần gì phải từng quen biết. Ở trong quán trà gặp phải, khẳng định chính là yêu trà người, một điểm này là không thể nghi ngờ. Cho nên, theo Tô Trọng Khang đưa tới một ly trà, bọn họ liền vừa uống trà một bên thiên nam địa bắc đất mù khăn.

Nước trà này vừa vào miệng, Tô Trọng Khang cảm thấy trong miệng có một cổ thuần, thuần, thuận đích thoải mái trượt cảm, bất quá ở hần nuốt xuống lúc, nước trà trở về cam trung rõ ràng mang theo một cổ cay độc kích thích mùi thuốc lá.

Theo lý thuyết, Tô Trọng Khang bây giờ nghệ thuật uống trà tài nghệ cũng còn coi là không tệ, chỉ cần là tinh phẩm cấp trở xuống nước trà, đều có thể tăng lên nửa cấp tả hữu hiệu quả.

Nếu như không phải là quá kém lá trà, như vậy Tô Trọng Khang ít nhất có thể đem nước trà tăng lên tới tam đẳng ưu phẩm cấp bậc.

Mà nước trà này uống đã miễn cưỡng coi như là tam đẳng ưu phẩm lấy thượng cấp, cho nên tổng hợp phân tích sau, trà này lá hần là vừa vận tam đẳng ưu phẩm cấp.

Vị lão giả kia đã gặp cảnh đòi dường như còn thật nhiều, ở toàn bộ uống trà trong quá trình, đều là hần nói nhiều, Tô Trọng Khang càng nhiều hơn chính là làm cái người lắng nghe nhân vật.

Không thể không nói, uống trà lúc thật vẫn phải có một người bạn. Ở gần người này không tới chừng mười phút đồng hồ, bình này đang núi nhỏ loại trà đã bị bọn họ trùng phao liêu sáu bảy lần, cho đến nước trà cơ hồ không trà mùi, bọn họ lúc này mới xóa bỏ.

Cho đến lúc này, vị lão giả kia mới nhớ lại, hần mới vừa rồi chẳng qua là đi ra đi thăm một phen mà thôi, không nghĩ tới liền đòi ly nước trà uống thời gian,

lại liền trì hoãn lâu như vậy.

Vừa vặn, Tô Trọng Khang cũng định uống xong trà sắp đi ra ngoài. Vì vậy, bọn họ hai người liền trước sau chân ra phòng trà.

Sắp chia ra lúc, bọn họ hai người lẫn nhau bắt tay, lúc này mới đường ai nấy đi.

Ở cỗ thì hậu, trà lâu vốn chính là trăm họ trao đổi tin tức tư tin chỗ, coi như là ở hiện đại, trà lâu vẫn có giá một loại chức năng. Cho nên, ở trong quán trà uống trà lúc, tình cờ đụng phải một hai vị nói thượng lời cùng tốt, thật sự là quá bình thường bất quá.

Hơn nữa yêu trà người vậy sẽ tương đối không câu chấp một ít, duyên tới liền tụ, duyên tán cũng không bắt buộc.

Cho nên, bọn họ mặc dù trò chuyện rất là nhiệt liệt, ở tách ra lúc nhưng cũng sẽ không có chút nào cảm giác.

Khi mới vừa rồi vị kia nghệ thuật uống trà sư dẫn Âu phục nam đi tới kia đang lúc phòng trà lúc, bên trong đã sớm trống trơn như đã.

"Mới vừa rồi người kia thật sự là một người độc thân, hơn nữa còn là trực tiếp muốn người rời đi, không cần phục vụ?" Âu phục nam nhíu mày một cái, trong lòng hơi có một tia không ổn.

"Đúng vậy, ta mới vừa rửa ráy hoàn trà cụ sau, hắn thì phải ta rời đi, hành động ngược lại là thật quái dị." Nghệ thuật uống trà sư không hiểu tại sao chủ quán lại đột nhiên đối với một cái quái dị khách hứng thú lớn như vậy.

Người này sẽ không phải là hấn lo lắng người kia đâu? Âu phục nam trong lòng nghi vấn càng ngày càng nặng. Hấn lại hỏi cận kề một chút mới vừa rồi người kia tướng mạo tuổi tác, khi biết người nọ còn thật lúc còn trẻ, vốn là căng thẳng đích thân kinh lúc này mới buông lỏng một ít.

"Đi thôi, cùng ta cùng đi điều quân chế đi ra." Âu phục nam suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn là có chút không yên tâm.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Tử trung phần

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Lúc này, Tô Trọng Khang cũng không biết mình lại bị theo dõi. Bất quá, coi như hấn biết, hấn chắc chỉ có thể cười khổ đi.

Mà ở một cái khác trong phòng trà, mới vừa rồi lão già kia bất ngờ trong hàng. Ở hấn bên người, tụ tập mấy cái nhìn rất là uy nghiêm người.

"Hò lão, người có thể rút cuộc trở lại!" Một cái đàn ông trung niên trên ghẹo một câu, nếu như Tô Trọng Khang ở chỗ này, hấn nhất định có thể nhận ra người này chính là Liễu Liên Hải.

"Tiểu Liễu, các người nơi này người tuổi trẻ thật là không được nha! Mới vừa rồi ta liền đi ra ngoài hoảng đất một chút, lại liền đụng phải một vị nghệ thuật uống trà rất giỏi người tuổi trẻ." Lão già về mặt tươi cười, nhìn ra được hấn tâm tình cũng không tệ lắm.

"Ha ha ha, có thể có được Hò lão khẳng định, người tuổi trẻ kia xem ra hấn rất là bất phàm. Đúng rồi, Hò lão làm sao không đem hấn kéo qua để cho chúng ta quen biết một chút nha!" Đứng ở Liễu Liên Hải bên cạnh một vị bụng phệ người trung niên lấy lòng nhận lấy lời.

Mấy ngày trước, bọn họ đám người này tề tụ ở Đông hải thành phố nghỉ ngơi. Một cái vô tình, bọn họ uống được Liễu Liên Hải giấu riêng không chịu kỳ nhân lá trà.

Vốn là bọn họ cũng chỉ là muốn làm ồn ào cái này nam nhân nhỏ mọn mà thôi, không nghĩ tới, khi bọn hấn uống xong sau, kinh vi thiên nhân, thậm chí ngay cả vị này Hò lão đều kinh động.

Vị này Hò lão chính là bọn họ một vòng dậm uy tín, bình thường thích nhất thu thập các loại trân quý lá trà.

Theo nhân sĩ biết chuyện tiết lộ, Hò lão nhà nhưng là cát kỹ mấy loại cực phẩm lá trà. Theo lý thuyết, hấn đã uống lá trà vô số, đối với Liễu Liên Hải loại này chẳng qua là ngoài cửa hấn mang theo lá trà hấn thì sẽ không có chút nào hứng thú.

Nhưng là, lúc ấy Hồ lão sau khi uống xong, nói liên tục mấy tiếng tốt, hơn nữa còn tại chỗ đánh liền coi là lấy giá cao cất giấu vật quý giá lon bị đơn giản thùng hàng trà.

Bực này trận thế bị dọa sợ một đám hi hi ha ha quần chúng vây xem, bọn họ lúc này mới ý thức được mới vừa rồi mình uống lá trà rất là bất phàm.

Trong đó nhất kinh ngạc còn chúc Liễu Liên Hải, giá lon lá trà nhưng là hẩn từ hợp tác lâu bên kia đoạt lại, lúc ấy cũng không cảm thấy có chỗ đặc thù gì, chẳng qua là cảm giác thật giống như khẩu vị lại tốt hơn một chút mà thôi, hẩn còn tưởng rằng là mình vị giác nhạy cảm hơn liễu, lại không nghĩ rằng giống như loại này 2 vạn giá lá trà lại có thể xuất hiện loại này xoay ngược lại.

Đối mặt với một đám như sói như hổ, muốn hợp bọn phân quang lá trà mọi người, hẩn thật sự là thụ sủng nhược kinh. Đã thành thói quen uống loại trà này Liễu Liên Hải, đương nhiên là hết sức phản đối với những người này vô sỉ hành động.

Cuối cùng, hẩn chỉ có thể đem thật tình nói ra, trà này lá là xài 2 vạn liên bang tiền từ một cái không biết tên trong quán trà mua được.

Hồ lão sau khi nghe xong, tại chỗ liền cho thấy muốn đi qua biết một chút về,

Hẩn rất rõ ràng đất khẳng định trà này là là tinh phẩm cấp thấp đại trà nổi tiếng, lấy 2 vạn giá cả, có thể mua được một lượng là cảm ơn trời đất, không nghĩ tới Liễu Liên Hải lại có thể mua được ngay ngắn một cân, hơn nữa lại xa xỉ đến đem hẩn làm công việc trà vậy uống.

Sau đó, hẩn liền than thở một câu, có phải hay không hẩn không ra quá lâu, thế đạo này biến hóa quá nhanh, ngay cả loại này trà ngon đều có thể tùy ý làm hại! Hơn nữa, hẩn còn rất đau lòng nhìn túi này bị hết sức thông thường chân không túi bọc lá trà, thờ dài chừng mấy tiếng sau mới chán nản rời đi.

Một đám người sau khi đi, Liễu Liên Hải hoàn toàn bối rối! Hẩn đột nhiên có chút nhớ khóc, tốt như vậy lá trà lại để cho hẩn trâu nhai mẫu đơn tao đập.

Nhìn giá chỉ còn lại nửa cân không tới lá trà, hẩn vội vàng đem bọn họ thận trọng giấu đi, lại cũng không để cho người tùy ý làm hại.

Thứ hai ngày, bọn họ đoàn người sớm sớm sẽ theo Liễu Liên Hải trở lại Mân Nam thành phố, định hạo hạo đăng đăng đi tìm tìm nhà kia không bắt mất nhưng đủ để cho người tươi đẹp vô danh tiệm nhỏ.

Khi bọn hẩn đoàn người đi tới trong truyền thuyết quán cóc này trong, phát hiện quán cóc này lại không có mờ nghiệp. Cái này làm cho đoàn người tại chỗ liền sảo sảo nháo nháo liễu đứng lên, không ngừng kêu Liễu Liên Hải đãi khách không chu đáo.

Liễu Liên Hải lúc này thật sự là người cảm ăn vàng ngay cả, có miệng không nói ra nha! Vì không để cho bọn họ lại tiếp tục mơ ước mình kia số lượng không nhiều lá trà, hẩn chỉ có thể đem một đám người dẫn tới hẩn trước kia thường tới Long Phụng trà lâu.

"Hồ lão, ta cùng người nói cái đó chủ nhân quán trà, là ta đã thấy lợi hại nhất nghệ thuật uống trà sư. Ta dám nói một câu, hẩn tay nghề chính là so với một ít kinh nghiệm phong phú tài xế, cũng là không ngại nhiều đề cho." Liễu Liên Hải vừa nghe đến ngay cả luôn luôn mắt cao hơn đầu Hồ lão, cũng đối với Mân Nam thành phố khen không dứt miệng, một cổ cảm giác tự hào tự nhiên nảy sinh, tại chỗ chính là một trận ba hoa, tự khen liễu đứng lên.

Liễu Liên Hải bực này hành động, lập tức liền chọc giận vốn là oán niệm rất sâu một số người, bọn họ mang ê ầm giọng, nói: "Người cứ tiếp tục đắc ý đi! Nếu là ngày mai vẫn không thể nào uống được người nói những thứ kia trà, người còn dư lại những thứ kia lá trà coi như không họ Liễu, tất cả đều phải cho chúng ta lấy ra."

Vừa nghe đến mình lại đưa tới chúng giận, Liễu Liên Hải trong nháy mắt cũng không dám nói tiếp liễu. Hẩn tại chỗ liền bày tỏ, ngày mai nhất định cho chủ nhân quán trà gọi điện thoại, lúc này mới bỏ đi những người khác tâm tư.

Giam không thất bên trong, âu phục nam ánh mắt không nháy mắt nhìn chăm chăm màn ảnh. Bởi vì trong phòng trà đã là thuộc về khách nhân riêng tư đất, cho nên ở bên trong phòng trà tình hình, hẩn không có biện pháp kiểm tra, hẩn chỉ có thể kiểm tra ở nơi công chúng trưng hình ảnh.

Cho đến hẩn thấy có một già một trẻ hai người đi ra phòng trà sau, hẩn mới xoay người rời đi.

Cái này lão già, hẩn mới rồi có đi bãi phòng qua, biết hẩn là khách quen cũ Liễu Liên Hải mang khách tới, ở Đông hải thành phố coi như là có chút danh vọng, khẳng định không phải hẩn người muốn tìm.

Đến nỗi người trẻ tuổi này, vốn là hẩn ngược lại là thật không thèm để ý, bất quá, hẩn lại có thể cùng cái này lão già leo lên giao tình, đây cũng là ra hẩn dự liệu. Bất quá, hẩn cũng có thể không sai biệt lắm có thể khẳng định người này cũng không nên là người kia.

Tô Trọng Khang ở phố thức ăn ngon vừa rồi rảnh đi dạo một chút, kiến thức một ít hắc khoa học kỹ thuật sau, bước lên đi đài truyền hình xe buýt.

Khi hẩn chạy tới đài truyền hình cửa lúc, Hoàng Diễm Diễm đã sớm ở bên kia chờ.

Ngay sau đó, hẩn theo Hoàng Diễm Diễm ở thông qua kiểm tra an ninh sau, tiến vào đài truyền hình.

Cùng Tô Trọng Khang chỗ ở địa cầu có chút bất đồng, cái thế giới này đài truyền hình phần lớn là tư nhân thiết lập, không chịu nào đó tổng cục quản hạt.

Nếu như người có tiền, người có thể bao ngay ngắn một cái đài truyền hình một cái lúc đoạn, sau đó đem người muốn xem tiết mục ở đoạn thời gian này phát hình ra tới.

Cho nên, ở cái thế giới này một ít từ trung phần, bọn họ thường xuyên cũng ngại quyền một ít hần quyền một ít, sau đó tập hợp, mua một đoạn thời gian, phát ra một ít bọn họ yêu cầu diễn xướng hội hoặc là điện ảnh các loại.

Cái này đài truyền hình là Mân Nam thành phố lớn nhất, cũng là phóng xạ khu rộng nhất, cho nên nó lâu làm việc xây ở thật phồn hoa khu phố, cao ốc có chừng sáu mươi sáu tầng, cái này ở cao ốc không nhiều Mân Nam địa khu coi như là thật hùng vĩ kiến trúc.

Tô Trọng Khang đi theo Hoàng Diễm Diễm ngồi xem quang điện thế tiến vào người mới thế vị cuộc so tài chỗ ở diễn bá thất.

Khi bọn hần bước vào diễn bá thất lúc, Tô Trọng Khang tại chỗ liền hù dọa. Hần vốn là còn tưởng rằng cái này chọn nội bộ phiếu hần sẽ thật thiếu, không nghĩ tới, loại này phiếu căn bản là đại chúng phiếu mà!

Lúc này, diễn bá trong phòng không sai biệt lắm có bốn năm trăm cái người xem, trong đó một ít còn mặc giống nhau sáo trang, giờ chiếu lấp lánh người ả mộ chuyên dụng bản, hơn nữa còn có đội hô.

Hoàng Diễm Diễm theo võ đài hành lang, đem Tô Trọng Khang lãnh được diễn bá thất phía trước nhất, ở chỗ này, chỉ có mấy chục chỗ ngồi mà thôi.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Rung động

Tác giả: Tiểu Hữu Hân Sơn

Tô Trọng Khang ở Hoàng Diễm Diễm dưới sự hướng dẫn, ngồi ở võ đài ngay phía trước vip chỗ ngồi. Chưa từng hưởng thụ vip đãi ngộ hần, còn thật có chút không có thói quen.

Đặc biệt là thấy hần phía sau có một đám đông nghịt người xem, hần lại có chút chột dạ, bất quá loại cảm giác này thật sự là quá tuyệt vời!

Bọn họ nói trước nửa giờ vào sân, thừa dịp chọn còn chưa bắt đầu, Hoàng Diễm Diễm thấp giọng hướng Tô Trọng Khang giảng giải trận này chọn xem chút.

Bởi vì lần này tham gia tranh tài người dự thi quá nhiều, lại tăng thêm cuộc so tài chuyên thời gian tương đối chắc, cho nên làm chủ đơn vị không có biện pháp đem những người này từng bước từng bước mời lên đài diễn hát.

Ở ban ngày thời điểm, những thứ kia giám khảo thầy chỉ có thể chia làm mấy tổ, từ số lượng cao dự thi trong video chú trọng chọn lựa ra hạt giống tuyển thủ, sau đó an bài bọn họ ở buổi tối diễn bá thất tiến hành khảo hạch, từ đó chắc chắn tiến vào phục cuộc so tài thí sinh.

Tổng thể mà nói, tối nay trận này chọn đội hình là cường đại nhất, bên trong bao la Dịch Thịnh ở bên trong 50 nhiều tên cố ý chọn lựa ra tuyển thủ, mà còn dư lại hạ có thể đi vào phục cuộc so tài số người chỉ có không tới mười.

Hơn nữa hơn khoa trương là, 50 nhiều tên người dự thi trung, đã từng ra khỏi đĩa hát chuyên nghiệp ca sĩ thì có ba cái nhiều, một người trong đó còn cầm lấy âm nhạc loại tiểu tướng hạng, coi như là có chút danh tiếng.

Như quả không có gì bất ngờ xảy ra, bọn họ ba cái là nhất định có thể bắt được phục cuộc so tài số người, như vậy còn dư lại năm mươi tuyển thủ muốn cướp đến còn dư lại kia sáu tám giấy thông hành, cái này độ khó liền tương đối lớn.

Nhưng là, Hoàng Diễm Diễm rất hiển nhiên không cho là như vậy. Ở nàng trong mắt, nàng Dịch Thịnh sư huynh là nhất định có thể từ trong mở một đường máu, coi như là cạnh tranh kịch liệt hơn đích phục cuộc so tài, nàng cũng tin tưởng Dịch Thịnh có thể bắt được hần mong muốn.

"Người nói là Dịch Thịnh chờ một chút muốn hát hần viết kia một bài hoa hạ phong ca khúc?" Tô Trọng Khang nghe Hoàng Diễm Diễm thẳng thắn nói, kinh hô, "Có thể quá mạo hiểm hay không"

Cái này dù sao cũng là ca hát loại tranh giải, hơn nữa cạnh tranh như vậy kịch liệt, đường đột diễn hát loại này còn không có bị đại chúng tiếp nhận khúc phong, đây thật là rất mạo hiểm!

Đối với mới sự vật, vậy dân chúng thái độ đều là cực đoan, hoặc là sẽ rất thích, hoặc là cũng rất khinh thường, coi như tổng hợp, có thể không ghét cũng chỉ một nửa mà thôi.

Đối với Tô Trọng Khang lo âu, Hoàng Diễm Diễm rất hiển nhiên đã sớm dự liệu được. Nàng lộ ra ý vị sâu xa biểu tình, cảnh giác nhìn một cái những người bên cạnh, sau đó đem mặt lạnh lẽ đến gần Tô Trọng Khang bên tai, rất nhỏ tiếng nói: "Lần này tranh giải có một cái phía sau màn xưởng phim công ty ở hiệp làm, cho nên cuối cùng trận chung kết ra trước mấy tên, không có gì bất ngờ xảy ra, sẽ trở thành nhà kia xưởng phim công ty ký hợp đồng ca sĩ."

"Mà nhà kia xưởng phim công ty mặc dù kích thước không lớn, nhưng là làm việc giới trước sau như một lấy không đi đường thường mà tự cho mình là.

Nghe nói, bọn họ định ở tương lai không lâu, hoàn toàn lật đổ toàn bộ hoa hạ ca đàn, muốn tạo ra một mảnh có thể chứa sở không có cùng loại hình, bắt đồng khúc phong âm nhạc thiên đường, mà không phải là bị một hai loại phong cách âm nhạc độc chiếm"

Mặc dù Hoàng Diễm Diễm tự nhận là ở nói một món không được chuyện, nhưng là Tô Trọng Khang lại nghe hết sức không được tự nhiên. Hắn rất muốn làm bộ an tĩnh nghe xong, sau đó sẽ lộ ra hết sức biểu tình kinh ngạc coi như đáp lại, nhưng mà theo Hoàng Diễm Diễm càng ai càng gần, hắn như thể nào đi nữa cũng không cách nào làm bộ không xảy ra chuyện.

Đặc biệt là hắn bên tai, ở Hoàng Diễm Diễm hơi thở như lan thế công hạ, rất nhanh liền chiêu không ngăn được.

Cũng may loại này cực kỳ lúng túng tình cảnh, ở Hoàng Diễm Diễm kể xong sau, liền hoàn toàn bình tĩnh.

Mà ở Tô Trọng Khang trong lòng, hay là ở sóng lớn mãnh liệt. Ngay cả hắn trong tai, đều ở đây ông ông trực hừng.

Nếu như lúc này có người tỉ mỉ xem Tô Trọng Khang lời, nhất định có thể phát hiện hắn lỗ tai, thậm chí còn hắn gò má còn có cổ, đều là ửng đỏ.

Bất quá, may mắn chính là, tạm thời không có ai đi chú ý đến tên tiểu tử này, hơn nữa toàn bộ diễn bá thất ánh đèn cũng không phải là rất sáng ngời.

Ước chừng lại qua mấy phút, theo càng ngày càng nhiều người tiến vào vip chỗ ngồi khu, tối nay chọn tranh giải cũng bắt đầu.

Đáng giá nhắc tới chính là, ở Tô Trọng Khang bên tay trái, lại tới hai cô gái, một người trong đó là nữ thần phạm mười phần Nhan Thanh Ny, mà một vị khác ăn mặc rất có văn nghệ thanh niên phạm nhi, quyền kinh vàng diễm diễm giới thiệu, nguyên lai nàng chính là các nàng mới gần làm quen nổi danh làm từ người, y tiếc.

Y tiếc rất khốc, chẳng qua là ở vừa mới bắt đầu lễ phép tính chào hỏi một chút, tiếp theo toàn bộ hành trình nghiêm túc mặt. Hơn nữa, bất kể nàng nói chuyện hay là trở về đáp, câu từ đều rất ngắn gọn, tích tụ như kim.

Ngược lại thì Nhan Thanh Ny, từ ngồi ở Tô Trọng Khang bên cạnh sau, luôn sẽ có một dựng không một dựng trò chuyện mấy câu, bất quá nàng trò chuyện đề tài phần lớn là cùng trả một loại có liên quan.

Đặc biệt là khi nàng nghe nói Tô Trọng Khang có một đạo sở trường mùi trà mì sợi lúc, nàng thái độ rõ ràng tốt hơn mấy phần. Nếu như không phải là bọn họ vẫn còn ở diễn bá bên trong phòng, Tô Trọng Khang không nghi ngờ chút nào Nhan Thanh Ny sẽ đỡ hắn trở về sắp xếp đạo này nàng hết sức mong đợi bữa điểm tâm.

Mà ở vũ giữa đài, một vị lại một vị thực lực hát đem lực tục lên đài, mặc dù bọn họ hát công không tệ, cũng có ca hát kỹ xảo, nhưng là bởi vì mỗi một đều rất trung quy trung củ, thật giống như một cái khuôn đúc in ra, cho nên càng về sau, Tô Trọng Khang đều đã chết lặng, mà những thứ khác người xem rất hiển nhiên cũng không ăn một bộ kia.

Đang lúc Tô Trọng Khang mơ màng buồn ngủ lúc, vũ giữa đài đột nhiên vang lên một trận huyền khốc điện cát thanh âm hân, một câu tê tâm liệt phế tiếng gào thét theo sát phía sau, thoáng chốc, vốn là nửa chết nửa sống ăn đưa quần chúng thật giống như đánh máu gà vậy, lập tức liền náo động.

Thậm chí, có chút nhỏ nữ sinh đã bắt đầu hét lên.

Tô Trọng Khang chỉ có thể loáng thoáng nghe được, thật giống như một đám người cũng đang kêu: "Lăng đẳng?"

"Lăng đẳng?" Tô Trọng Khang lấy cùi chỏ đụng một cái gạt gù đắc ý Hoàng Diễm Diễm, rất lớn tiếng quát hỏi.

Hoàng Diễm Diễm dùng ngón tay ở lòng bàn tay của hắn chỗ viết "Chó sói đường" hai chữ.

Lúc này, Tô Trọng Khang mới bừng tỉnh hiểu ra.

Không thể không nói chó sói đường ban nhạc biểu diễn có thể nhìn tính vẫn rất lớn, hơn nữa lại tăng thêm bọn họ ban nhạc thành viên người người đều là thần hình cao lớn khỏe mạnh mãnh nam, giống như là đi lại hà người lừa gạt vậy, khó trách có thể lập tức liền bắt lấy được đám này tiểu nữ sinh đích lòng, dĩ nhiên trong đó còn có một phần nhỏ tiểu nam sinh.

Chó sói đường ban nhạc chủ xướng là một có lịch sự khuôn mặt lại, hơn nữa hắn còn thói quen mang một bộ mắt kính gọng đen, vừa người một bộ đầy đủ âu phục, cái này làm cho vóc người của hắn càng hiển lộ không thể nghi ngờ.

Dĩ nhiên, mặc dù hắn bề ngoài rất sáng mắt, nhưng là hắn ca hầu đồng dạng là một hô lên là có thể lập tức hấp dẫn người con mắt. Đặc biệt là bọn họ

đòn ruột tức giận điều cồn, một điên lên để cho người vừa yêu vừa sợ.

Cái này tương phản cực lớn ban nhạc, ba đầu năm một khi đẩy ra, lập tức liền tiến vào tầm mắt của mọi người, hơn nữa còn ở gần gũi một năm bên trong, liền dày đặc giàu rồi ba tấm xướng phiến, mặc dù bọn họ bị chúng không phải rất rộng, dấu sao có vài người nghe hết sạch thanh âm của bọn họ sẽ cảm thấy có chút ồn ào, nhưng là bọn họ coi như là giao ra một tấm coi như hợp cách thành tích đơn.

Vốn là xưởng phiến công ty sẽ còn ở tiếp theo hợp tác trung, gia tăng đối với bọn họ tuyên truyền, muốn đem bọn họ chế tạo thành sư cô sát thủ đoàn, nhưng không ngờ tới bọn họ lại lâm vào một món tai tiếng sự kiện.

Ở lớn nhất công chúng sân thượng trung, có ẩn danh người phản phát thứ nhất tin tức, tuyên bố chó sói đường ban nhạc xuất hiện ở đạo trước, đã từng có đoàn viên đảm nhiệm qua ứng triệu nam lang, cũng chính là tục xưng tụng nửa đêm Ngu Lang, hơn nữa còn kèm thêm hình và video.

Tin tức này bộc ra sau, chó sói đường ban nhạc danh dự lập tức thẳng tắp hạ xuống, xưởng phiến công ty phí sức các loại thủ đoạn, cũng không có biện pháp vẫn hồi bọn họ danh dự, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là nhịn đau giải ước.

Ba năm qua, bọn họ chỉ có thể tiếp một ít dưới đất sân duy trì ban nhạc chỉ tiêu, ở biết có cuộc thi đấu này sau, bọn họ cũng tích cực tham gia, muốn từ đầu lại tới.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Bi thương nữ tướng

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Ở nơi này song song trên thế giới, dân chúng đối với gọn gàng xinh đẹp giải trí minh tinh thái độ là số không dễ dàng tha thứ, nói cách khác chỉ cần xác nhận nào đó minh tinh có một ít tai tiếng lời, như vậy hẳn cơ bản muốn cùng vòng giải trí nói gặp lại sau.

Cho nên, tự đánh chó sói đường ban nhạc bị bộc ra cái này tai tiếng sau, toàn bộ ban nhạc liền lâm vào thung lũng, cất bước duy gian. Tên kia nhạc tay mặc dù là minh lúc còn trẻ dốt nát hành động hướng công chúng nói xin lỗi, nhưng là rất hiển nhiên hiệu quả quá nhỏ.

Hắn mấy lần muốn lui đoàn, không muốn liên lụy nữa nhóm người này phần đầu nhiều năm thật vất vả mới có một chút thành tích đồng bạn, nhưng là ở ban nhạc đội trưởng cũng chính là chủ xưởng đại nhân mấy lần giữ lại hạ, lúc này mới tắt kìa một phần tâm tư.

Dấu sao bọn họ từ số không bắt đầu phần đầu, đã kiên trì như vậy nhiều năm, vốn nên bất ly bất khí, trọng yếu hơn chính là, bọn họ cũng không phải là cái gì cũng không có, ít nhất còn có một bộ phận người ái mộ ở sau lưng lặng lẽ ủng hộ bọn họ, mặc dù số lượng rất ít.

Nhưng là, giá cũng đủ rồi. Ban đầu, bọn họ từ cái gì cũng không có đến có chút danh tiếng, hôm nay, cũng chỉ là trở lại nguyên điểm mà thôi, chỉ cần nữa kiên trì tiếp, có lẽ bọn họ thật sự có đồng sơn tái khởi một ngày.

Chó sói đường biểu diễn cực kỳ ra sức, lại tăng thêm nhan trị giá rất cao, ăn dưa quả chúng ở gần gũi dè dặt hạ, cũng lập tức liền đưa vào bọn họ biểu diễn trung, dùng ngôn ngữ tay chân đem trong lòng bọn họ tức giận từng cái phát tiết ra ngoài.

Tô Trọng Khang âm thầm quan sát một trận, hẳn phát hiện, ngay cả cao lãnh nữ thần Nhan Thanh Ny, cũng tạm thời buông xuống bình thời bụng phạm nhi, sáp nhập vào ban nhạc tạo trong không khí.

Tới gần cuối cùng, ca khúc lấy một cá gần gũi mà có lực âm kết thúc, mà ban nhạc chủ xưởng ở một cái xinh đẹp pose sau, mãnh nhất định điểm, áo sơ mi nút áo trong nháy mắt toàn bộ nổ lên, lộ ra bẽn lẽn mà khỏe đẹp đích bắp thịt ngực cùng cơ bụng.

Bực này khóc huỳnh đích hình ảnh lập tức nổ toàn trường nữ sinh thét chói tai cùng bộ phận nam sinh hít hà, đem bầu không khí đẩy tới một cá cao độ.

"Năm lang, ta yêu ngươi!"

"Ta yêu ngươi, năm lang!"

"Năm lang, ta cấp cho ngươi sinh lang tể từ!"

...

Chó sói đường ban nhạc ở nơi này chút tiếng thét chói tai trung rồi đi vô đài, nhưng là những người ái mộ đích xông xáo còn xa xa không có dừng lại.

"Đây cũng quá kính bạo đi" Tô Trọng Khang không chỉ có sách lưỡi thần phục, mặc dù hắn là một thuần gia môn, nhưng là loại này do bắp thịt mãnh nam diễn dịch biểu diễn cũng sẽ không dễ cho hắn không ưa, ngược lại, hắn còn rất là hưởng thụ loại này vương giả vậy không khí.

Có thể là hắn đoạn thời gian này đều ở đây cùng trà giao thiệp với, tính cách yên lặng bị trà đạo dừng dừng thanh u ảnh hưởng.

Thông qua như vậy một bài có thể để cho người phát tiết trong lòng tức giận điều cồn, hắn trong lòng huyết tính cũng có chút ngẩng đầu.

Mặc dù người chung quanh còn đang nghị luận mới vừa rồi kia biểu diễn, nhưng là ngồi ở Tô Trọng Khang bên cạnh ba vị này nữ sinh nhưng lại trả lời đến yên lặng trạng thái, Hoàng Diễm Diễm nội tâm có những thứ khác tâm tư, Nhan Thanh Ny vẫn cao lãnh nữ thần phạm, mà y tiếc còn là một bộ nghiêm túc mặt.

Thấy loại này cảnh tượng, Tô Trọng Khang thật rất khó tưởng tượng các nàng ba người lần trước gặp mặt lúc hận gặp nhau trở hình ảnh, hơn nữa cái này y tiếc còn sẽ chủ động giúp nàng viết từ.

Cái thế giới này thật là làm cho người ta khó mà đoán. Tô Trọng Khang chỉ có thể phát ra như vậy xúc động.

Bởi vì sân bị chó sói đường ban nhạc rang nóng liễu, ở tiếp theo trong tranh tài, những thứ kia tuyển thủ cũng là liều mạng diễn xuất, cũng lấy ra trông nhà bản lãnh, trong lúc nhất thời, để cho Tô Trọng Khang cho là mình là đi tới một trận diễn xướng hội trong, xuất sắc phân trình, mà không phải là kiểm bạt nỗ trương chọn hiện trường.

Theo càng ngày càng nhiều cường hãn tuyển thủ ra sân, toàn bộ tranh giải đã tiến hành được liễu ác liệt trình độ, mà để cho Tô Trọng Khang đang mong đợi Dịch Thịnh lại còn không ra sân, hắn đều có điểm lo lắng cho hắn, nhưng là nhìn lại bên cạnh hắn Hoàng Diễm Diễm, lại vẫn là một bộ lão thần nơi nơi biểu hiện, cái này không cần để cho Tô Trọng Khang xúc động nào tàn phần tìm đủ cường đại.

Bất quá, để cho Tô Trọng Khang càng không lời chính là, những thứ này biểu diễn qua tuyển thủ chính giữa, lại có hơn phân nửa người hoặc là diễn hát cổ điển loại ca khúc, hoặc là hiện ra chán chường hoặc hùng dũng điều cồn, đến nỗi những thứ khác phong cách âm nhạc, thật sự là ít lại càng ít, hơn nữa để cho người tương phản rất lớn.

Thí dụ như nói, trong đó có một người nữ sinh, nàng thanh âm nhận ra độ thật cao, hơn nữa hiện ra âm sắc có chút lưỡi biếng, vốn là nàng là thật thích hợp đi chớ vẩn úy cái loại đó thương cảm tình ca đường đi, nhưng là nàng nhưng cứng rắn phải đi đem mỹ thanh cùng điều cồn kết hợp lại, đây hoàn toàn hiện ra không ra nàng thanh âm mị lực, ngược lại để cho người cảm thấy rất ồn ào.

Ví dụ tương tự vẫn thật nhiều. Mặc dù Tô Trọng Khang đối với âm nhạc cũng coi là hiểu không nhiều, thật nếu để cho hắn nói ra một ít rất chuyên nghiệp lý luận, hắn thật vẫn không cách nào hạt bài, nhưng là hắn dẫn sao đến từ địa cầu, bên kia ưu tú âm nhạc người nhưng là chế ra rất nhiều quái dị dân ca khúc.

Chỉ cần hắn nguyện ý, lại căn cứ tuyển thủ thanh âm đặc chất, tùy ý cảm ra một ca khúc khúc, trong nháy mắt là có thể để cho những thứ kia tuyển thủ thu la một nhóm lớn người ái mộ, không nói gì đồ thẩm đại tím lòi, ít nhất có thể để cho bọn họ thiếu đi mấy năm đường quanh co.

Hơn nữa, Tô Trọng Khang còn phát hiện một món rất ý tứ chuyện, chính là những thứ kia hát nhỏ chúng ca khúc tuyển thủ, coi như bọn họ có biểu hiện cũng không có ở thủy bình tuyển trở lên, nhưng là ăn đưa quần chúng cũng sẽ không có quá lớn không ưa, bao dung lòng vẫn đủ lớn. Nhưng là, chỉ cần là những thứ kia chủ lưu tuyển thủ, hơi vừa ra sai, là có thể nghênh đón phần lớn người hít hà.

Sự phát hiện này để cho Tô Trọng Khang cảm thấy rất không tưởng tượng nổi. Hắn còn là này lớn mật thiết suy nghĩ một chút, hắn cảm thấy cái này rất có thể là chủ lưu âm nhạc thị trường đã bão hòa, có lẽ đây chính là cái đó âm nhạc công ty muốn lật đổ toàn bộ âm nhạc thị trường nguyên nhân chủ yếu một trong.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua. Kia ba tổ bị ký dư hậu vọng chuyên nghiệp ca sĩ cũng liên tiếp biểu diễn hai tổ, trừ chó sói đường ban nhạc ra, còn có một vị rượu thuốc là tăng nữ tướng.

Nàng thanh âm hết sức bắt người, liên liền hô một tiếng nhân nhạ than thờ cũng có thể làm cho đau lòng người. Đặc biệt là nàng tê tâm liệt phế cao âm, để cho tất cả hiện trường người tan nát cõi lòng đầy đất.

Giống như loại này so với chó sói đường ban nhạc hơi cao tăng một hiện trường sức cảm hóa, hơn nữa chẳng qua là bằng vào đặc biệt giọng cùng chính xác căn chữ, mới vừa rồi những thứ kia vì bắp thịt mãnh nam mà hoan hô thanh âm, lập tức liền phản bội.

Thậm chí, hiện trường lại có ăn đưa quần chúng nghe khóc!

Ở Tô Trọng Khang có ý quan sát, cái đó nghiêm túc mặt y tiếc, lần đầu tiên lộ ra nghiêm túc ra biểu tình, từ nàng bị mang vào trong tâm tình của, hắn thấy được thương hại đau lòng hai chữ.

Quả nhiên chỉ có đàn bà mới mở đàn bà nha! Tô Trọng Khang không khỏi than thở một câu.

Rất nhanh, theo tiến vào chọn nửa đoạn sau thời gian, từ Hoàng Diễm Diễm càng ngày càng gấp băng bó về mặt, Tô Trọng Khang cũng lớn dần đoán được nàng Dịch Thịnh sư huynh thì phải đi ra.

Đúng như dự đoán, ở một cá xảy ra bất ngờ trong nháy mắt, Dịch Thịnh sư huynh cầm một cái động tiêu, rất phiêu dật đi ra.

Dịch Thịnh bản thân bề ngoài điều kiện cũng không tệ lắm, trừ hần bình thường không thích nói chuyện bên ngoài, hần có có thể tùy thời tùy chỗ liêu muội ngành kiện (hardware) phương tiện.

Nghe nói, Hoàng Diễm Diễm nhưng là đánh lui mấy vị si mê nữ, lúc này mới nặn đến Dịch Thịnh sư huynh bên người. Hơn nữa nàng cũng chỉ là ở hần bên người mà thôi, Dịch Thịnh trước mắt trong lòng nhưng là chỉ có âm nhạc mà thôi.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Nhiều chuyện

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

"Thật là đẹp trai nha!" Hoàng Diễm Diễm kinh hô thành tiếng. Mặc dù nàng cực lực đè thấp mình giọng, nhưng là bên cạnh ba người hay là nghe rất rõ.

Nhan Thanh Ny còn cố ý quay đầu nhìn một cái cái này mê muội, lộ ra một cái rất chê bỉu tình. Nghiêm túc mặt thì càng khó, trực tiếp coi thường.

"Cái này là ai nha, nhìn vẫn đủ có khí chất, bất quá vẫn là so với nhà ta Phan đẹp trai kém một chút điểm."

Dịch Thịnh mới vừa sáng lên tương, đứng ở Tô Trọng Khang phía sau nào đó trong một cái góc đột nhiên truyền đến tiểu nữ sinh tiếng nghị luận.

"Cái này còn nói có khí chất? Ta cảm thấy hần có chút nương nương, đàn ông đến lượt nhìn bằng nửa con mắt hết thấy, phải có cổ ngạo khí, giống như nhà ta Phan đẹp trai vậy. Nhiều lần ta đi tham gia hần ca hữu hội, hần cũng chưa bao giờ cảm mắt nhìn thẳng ta, thật là đẹp trai!"

"Người có bị bệnh không! Nhà ta Phan đẹp trai tại sao phải nhìn người."

...

Những thứ này tiểu nữ sinh trong miệng Phan đẹp trai, chính là còn không có ra sân cuối cùng một vị tuyển thượng ca sĩ, vị kia đạt được qua âm nhạc thường hạng âm nhạc thiên tài.

Nghe nói, hần mới xuất đạo nửa năm, liền chiêu mộ được một đoàn thiết phần, trong đó lấy trung học đệ nhất cấp trung học đệ nhị cấp nữ sinh chiếm đa số, cũng có một phần nhỏ chuyên nghiệp mẹ.

Hần là một vị rất có ngạo khí hát làm người, cũng rất có tài hoa. Hơn nữa, hần tuyên bố mình vĩnh viễn sẽ không diễn hát những người khác ca khúc, coi như là vì hần lượng thân định tổ cũng không cần.

Nửa năm qua, hần thường xuyên lấy dám nói thật tự cho mình là, cũng từng pháo oanh qua rất nhiều tiền bối ca sĩ. Hần lấy đặc lập độc hành dáng người xông xáo vòng giải trí, coi như đối đãi đi theo hần người ái mộ, cũng rất ít là về mặt ôn hòa, nhưng là hần chưa bao giờ thiếu thiết phần, thậm chí người ái mộ đích số lượng càng ngày càng nhiều.

Mới vừa rồi Tô Trọng Khang thấy đám kia đều nhip đội ngũ, liền tất cả đều là hần người ái mộ.

Trên vô đài.

Dịch Thịnh lấy một đoạn du dương tiếng tiêu coi như mở màn, theo sát phía sau là tiết tấu cảm cực kỳ mãnh liệt cái giá cổ.

Hai loại phong cách khác xa nhạc khí, lại va chạm ra bất đồng tia lửa. Bọn họ lập tức liền bắt được người xem lỗ tai.

Sau đó, Tô Trọng Khang hơi có vẻ thanh âm khàn khàn hát ngâm trứ cổ điều cũng phụ trên đó, kích thích ra không giống tia lửa.

Ở nơi này loại tân hình khúc phong trung, nó không đơn thuần có cổ điển âm nhạc duy mỹ ý cảnh, cũng có tây dương nhạc khí có lực làm nổi, để cho cả bài hát chắc hơn góp.

Dịch Thịnh đích tiếng hát khàn khàn trung lộ ra tinh khiết,

Tựa như giờ khắc này hẳn không phải đang ca, mà là ở nói thứ nhất động nhân tình tiết.

Nó càng giống như là mấy bức thủy mặc vẽ liên tiếp mà thành, từ đó hợp thành một hoàn chỉnh câu chuyện.

Đối với loại này hỗn tạp ca khúc diễn dịch, người xem cũng không có lập tức liền hoàn toàn thích, bất quá, bọn họ cũng rất nghiêm túc nghe xong. Chỉ có rất nhỏ một số người xem, từ bọn họ cuồng nhiệt trong mắt, mới có thể đề luyện ra những thứ khác nội dung.

Cho đến Dịch Thịnh rời đi vô đài, kia dư âm còn để cho người cảm giác thật giống như vẫn còn ở diễn bá trong phòng quanh quẩn.

Lúc này, ở đài truyền hình một cái phòng trống bên trong, có mấy người đang nhìn diễn bá thất biểu diễn hình ảnh, bọn họ mỗi nghe xong một vị người ca diễn hát sau, cũng sẽ ở máy vi tính xách tay thượng đồ đồ viết viết.

Bọn họ là hoa minh đĩa hát mấy vị chế tạo người, lần này thế vị cuộc so tài là bọn họ ở phía sau màn hiệp làm, bọn họ toàn bộ âm nhạc đoàn đội đang ở dưới lầu vì tối nay tranh giải cung cấp tất cả kỹ thuật ủng hộ.

Mà bọn họ cũng không có nhân rồi, ngược lại, bọn họ còn bề bộn nhiều việc, bận bịu vì xưởng phiên công ty chọn lựa ra thích hợp dự bị ca sĩ.

Lần này, xưởng phiên công ty lão tổng định phá phủ trăm chu, bọn họ ảm núp nhiều năm, lại cũng không cam lòng đi theo mấy đại cự đầu phía sau nhật thang uống.

Dựa theo hán ý, hán hoặc là liền đem toàn bộ bánh ngọt đánh nát, nói không chừng còn có thể chia được khối lớn, hoặc là liền trực tiếp bị người bùng đi, ngay cả mặt mặt cũng không thấy được.

Vốn là bọn họ còn có chút thất vọng, mặc dù tối nay chọn cũng có mấy cái tốt mầm non, cũng coi là có một ít nho nhỏ ngạc nhiên mừng rỡ, nhưng là, rất rõ ràng, bọn họ phân lượng còn chưa đủ chống đỡ tất cả tiền đặt cược.

Đang khi bọn họ thất vọng thời điểm, một ca khúc khúc dày đặc không trung xuất thế, lập tức liền đánh trúng mấy người bọn họ cơ.

Mặc dù từ bọn họ kén chọn trong lỗ tai, nó còn chưa đủ thành thực, còn có một chút tỷ vết nào, nhưng là đây cũng không phải điểm chính.

Bài hát này giống như là một cái nhỏ tiểu hóa miêu, nếu như cho nó đầy đủ nhiên liệu, như vậy, nó nhất định có thể biến thành một con hỏa thú, cuốn tới.

Mà bọn họ, chính là kia chất nhiên liệu!

Diễn bá trong phòng tất cả mọi người, rất hiển nhiên không biết bọn họ mới vừa nghe được ca khúc, ở tương lai không lâu sẽ biến thành một trận cuốn vòng giải trí hòa loạn.

Bọn họ chẳng qua là bình thần mà tinh táo đón nhận nó!

Bất quá, ở Phan đẹp trai rút cuộc từ trên trời hạ xuống lúc, đám kia thiết phần nổ, hơn nữa còn là tại chỗ nổ.

Hắn mặt mũi không thể nói đẹp trai, nhưng là cũng rất có cá tính, để cho người một cái sau là có thể nhớ lại.

Để cho người càng khắc sâu ấn tượng, là tự tin của hắn, từ trong ra ngoài tự tin, đi khó nghe một chút nói, đó chính là vương bát khí.

Từ hắn lên đài đến bây giờ, hắn không nhìn thẳng nhìn qua dưới đài một cái, mà là mắt cao hơn ngày, coi người khác với vô vật.

Nhưng là, coi như là hắn như thế nào đi nữa trong mắt không người, dưới đài hắn người ái mộ, vẫn cuồng nhiệt. Các nàng vô cùng hoàn mỹ giải thích, không có được mới là tốt nhất giá một vũ trụ chí lý.

Khúc nhạc dạo vừa vang lên, hắn cũng rất dùng sức đem lời đồng thật chắc tựa vào môi của hắn bên, giống như là muốn ăn nó vậy.

Hắn một tiếng gầm nhẹ, âm nhạc cổ điển một cái, thuộc về hắn thời khắc đã tới rồi.

Trên đài, hắn sở hướng phi mỹ, công không khỏi khác, hắn lấy vượt qua người nói chuyện bình thường ngữ tốc nói lắm bầm, hơn nữa những thứ này từ cũng có thể rõ ràng khả biện đất từng cái truyền vào mọi người dưới đài lỗ tai.

Ở hắn lời ca trong thế giới, hắn có thể kim biên lúc tệ, lấy giữu cột giọng châm chọc hắn không thích hoặc là không ưa đích một vài hành vi; cũng có thể Vương bà mai qua, dùng nhất treo ngôn ngữ đi bình luận mình làm hết thấy; càng khoa trương hơn là, hắn lại nhắc tới mình ca mê, mặc dù không phải là cái gì tốt lời, nhưng là giá đủ để cho hắn ca mê lại lần nữa điên cuồng.

"Lắm mêm!" Tô Trọng Khang nhìn Phan đẹp trai biểu diễn, rất một cách tự nhiên nghĩ tới loại này âm nhạc phong cách.

Chưa nói tới thích, cũng chưa nói tới không thích, coi như người địa cầu, hẳn cũng là nghe rất nhiều, chỉ có thể nói mỗi một người đều có thể theo đuổi của mình thích.

Mặc dù hẳn cũng cảm thấy cái này Phan đẹp trai rất lợi hại, nhưng là hẳn luôn cảm thấy như vậy đối với ca mê thái độ, để cho người cảm giác là lạ. Bất quá, hẳn ca mê hiển nhiên rất hưởng thụ loại này cùng yêu đầu trao đổi phương thức, hẳn làm một người ngoài, thật sự là không tư cách thuyết tam đạo tứ.

Hiện trường vẫn cuồng nhiệt, nhưng là Nhan Thanh Ny các nàng ba người rất hiển nhiên đối với cái này Phan đẹp trai không cảm mạo, chỉ có Tô Trọng Khang một người còn có thể theo tiết tấu tùy ý đánh nhịp.

Rốt cuộc, tràng này chọn hoạt động ở hao tổn lúc mau bốn giờ sau hạ màn.

Kia mấy cái có thể tham gia phục cuộc so tài danh sách cũng theo đó công bố, không nghi ngờ chút nào, kia ba tổ tiếng hô cực cao ca sĩ cũng trùng tuyến, mà Dịch Thịnh cũng là hữu kinh vô hiểm xông vào.

Khi Tô Trọng Khang định lui tràng lúc, Hoàng Diễm Diễm kịp thời kéo lại hẳn, hơn nữa nói: "Còn không có bỏ phiếu chứ?"

"Bỏ phiếu? Không phải kết quả tất cả đi ra sao?" Tô Trọng Khang nghi ngờ nói.

"Còn không có chọn lựa bốn tràng cao nhất chứ?"

Nguyên lai, dựa theo cuộc so tài quy tắc, mặc dù tiến vào phục cuộc so tài năm mươi người do giám khảo chọn lựa, nhưng là mỗi một trận chọn hoạt động đều có thể từ trong chọn lựa một cá bốn tràng cao nhất.

Chỉ cần đạt được bốn tràng cao nhất, hẳn có thể trực tiếp lựa chọn lên cấp trận chung kết, hoặc là ở phục cuộc so tài cường ép cùng một cái người một chọi một pk.

Vậy mà nói, cao nhất người kia đều là sẽ trực tiếp để cho mình lên cấp, dẫu sao đây là tranh giải, hết thấy lấy thành quả làm trọng, không ai sẽ như vậy ngu đi cường ép cùng người pk, trừ phi là có cái gì không thể điều hòa mâu thuẫn.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Người biết Chu Kiệt Luân sao?

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Ở Hoàng Diễm Diễm ánh mắt như đuốc ánh mắt dưới, Tô Trọng Khang chỉ có thể đem quý giá của mình một phiếu bỏ cho Dịch Thịnh.

Mặc dù Hoàng Diễm Diễm đã ở hết sức kéo phiếu, nhưng là Dịch Thịnh cuối cùng vẫn là không có đạt được bốn tràng cao nhất. Dẫu sao mọi người tiếp nhận một loại mới sự vật, giá đều phải cần một cái quá trình.

Không nghi ngờ chút nào, bốn tràng cao nhất hay là Phan đẹp trai, hẳn nào tàn phẫn thật sự là quá nhiều.

Bất quá, để cho người kinh ngạc là, vốn là ở cuối cùng còn có một cái do bốn tràng cao nhất đại biểu toàn bộ lên cấp tuyến thủ lên tiếng khêu, Phan đẹp trai chỉ phải thật tốt cảm ơn một phen giám khảo cùng hiện trường ca mê bạn cũng chỉ xong chuyện, nhưng là hẳn lại thoải phong nhất chuyển, không chỉ có trực tiếp chỉ danh chó sói đường ban nhạc thành viên tư chất thấp kém, còn coi tràng cỡi quần áo bán thịt, chẳng biết xấu hổ, cũng thuận tiện công kích Dịch Thịnh cầm cái loại đó không trúng không dương đồ đi ra xấu hổ mất mặt.

Hắn lời bàn vừa ra, hiện trường xôn xao! Chó sói đường người của ban nhạc tại chỗ liền muốn đi lên hẳn kiện nhất giá, ngay cả luôn luôn nặng nề Dịch Thịnh cũng nhao nhao muốn thử, cuối cùng ở nhân viên làm việc can thiệp hạ, trận này náo nhiệt mới qua loa thu tràng.

Mà ở cuối cùng, Phan đẹp trai lại là trực tiếp buông tha lên cấp quyết tái cơ hội, hẳn tuyên bố trước phải đem chó sói đường ban nhạc ở phục trong cuộc so tài pk rơi, sẽ ở trận chung kết trung trực tiếp đo ván Dịch Thịnh, nếu như Dịch Thịnh có thể may mắn tiến vào quyết tái lời.

Có thể chính mắt nhìn thấy loại này trực tiếp ở trên đài xé ép tiết mục, cái này làm cho Tô Trọng Khang nội tâm hô to đã ghiền, làm một ăn dưa quần

chúng hần, thật là không chê chuyện lớn.

Bất quá, làm một tam quan rất đang thời đại mới thanh niên, hần một mặt rất bội phục Phan đẹp trai loại này có lời lòi, không sợ đắc tội người ba hoa hành động, mặt khác cũng rất đồng tình với bị Phan đẹp trai công kích chó sói đường ban nhạc cùng Dịch Thịnh.

Người có thể không thích, cũng có thể không đồng ý, nhưng là người dùng ác độc ngôn ngữ đi công kích giống vậy đang đeo đuổi mơ ước đồng loại, loại này hành động liền thật không có thường thức.

Cho nên, nếu như có khả năng lòi, hần rất thích với thấy lòng tự tin bạo bằng Phan đẹp trai trực tiếp ở lật thuyền trong mương, nhưng là Tô Trọng Khang cũng biết, loại này xác suất thật là cực kỳ bé nhỏ.

Ở tối nay trước, hần sẽ cảm thấy bằng vào trong tay mình tài nguyên, bụng ai ai đó, nhưng nhìn hoàn tràng này chọn tranh giải sau, nói thật, hần trong lòng cũng không có chắc.

Đi về trên đường, Tô Trọng Khang cũng muốn rất nhiều. Sau đó, hần nghĩ thông suốt, mình nhưng là mang trà đạo truyền thừa hệ thống đi tới cái thế giới này, coi như hần có chủ giác hào quang, vậy cũng có thể cũng chỉ giới hạn ở chỗ trà đạo thượng.

Trước mắt hần chuyện trọng yếu nhất, chính là lái đàng hoàng quán trà là được, tranh thủ sớm ngày đem thiếu hệ thống tiền cho trả hết nợ, đến nỗi những chuyện khác, chỉ có thể tận nhân lực mới tri thiên mệnh.

Đồng thời, hần cũng có quyết định, lấy Dịch Thịnh biểu hiện ra thực lực, do hần tới diễn hát những thứ kia hoa hạ gió ca khúc là thật thích hợp.

Nếu như Dịch Thịnh thật sự có cái đó ý hướng, hần cũng là rất thích với thúc đẩy chuyện này.

Trở lại quán trà sau, Tô Trọng Khang đem trong đầu những thứ này bừa bộn ý niệm tất cả đều ném ở sau óc, ở nghỉ ngơi ngắn ngủi sau, hần lại bắt đầu làm lên hần lão bản hành.

Bây giờ, hần quán trà làm ăn mặc dù còn không tính là hồng hỏa, nhưng là đã đang từ từ phát triển, tin tưởng ở không lâu tương lai, "Một chén quán trà" danh tiếng nhất định có thể ở Hoa Hạ khu đứng vững gót chân, có nó một chỗ ngồi.

Có thể là hần vốn là thần kinh căng thẳng rồi cuộc vào hôm nay nghỉ phép trong một ngày lấy được thư giãn, cũng có thể thật sự là hần gần đây lắng đọng tích lũy đến nhất định biến chất, Tô Trọng Khang tối nay thành quả rất là phong phú.

Hần chẳng những hồng bôi ra ba cân Hoàng Sơn Long Tỉnh trà, mà mà trong đó có một cân hay là nhị đẳng tinh phẩm cấp. Giá một cân tinh phẩm cấp lá trà, cũng không phải là giống như lần trước trong lúc vô tình có được, mà là hần đối với giá chế trà có sâu hơn một chút cảm ngộ.

Đến nỗi vẫn còn ở phơi nắng trụng Bạch Ngân Châm trà, hần lại đi đem bọn họ xoay người một lần, lá trà trụng lượng nước hàm lượng đã chưa đủ bốn thành, chỉ cần nửa phơi nắng một đêm, sáng mai liền có thể trực tiếp cảm ra bên ngoài phòng bốc phơi.

Nhìn hết thấy đều ở đây hướng tốt phương hướng bước vào, Tô Trọng Khang vẫn là rất vui mừng.

Làm xong sau, Tô Trọng Khang mang đối với tương lai tốt đẹp đang mong đợi ngủ thật say.

...

Mà ở Mân Nam trong thành phố nơi nào đó, chó sói đường ban nhạc cùng Dịch Thịnh lại lẫn lộn với nhau.

Bọn họ rất là tức giận cái đó Phan đẹp trai tùy ý đập hành động của người ta, cũng thế muốn ở tiếp theo trong tranh tài cho hần một cái hung hần dạy dỗ, cho nên bọn họ quyết định tạm thời kết thành liên minh, hỗ trợ có vô.

Đối phương thật sự là quá mạnh mẽ, hơn nữa thiết phần vô số, dựa hết vào sức lực của một người, chỉ biết bị hần một một kích phá, càng giúp trường hần kiên cường phách lối.

"Dịch Thịnh, vậy người phục cuộc so tài còn phải diễn hát loại này mới kiểu ca khúc sao?" Chó sói đường ban nhạc chủ xướng năm lang mở miệng hỏi, lập tức liền phá vỡ vốn là nặng nề không khí.

Nghe năm lang hỏi, Dịch Thịnh thờ dài một cái, sau đó mới nói: "Bài hát này đã là ta áp đáy rương. Ta mặc dù còn có những thứ khác kiểu ca khúc, nhưng là muốn dùng những thứ kia đánh bại Phan đẹp trai, hiển nhiên là không đủ."

"Ài, chúng ta mặc dù cũng có mấy thủ trừ bị, nhưng là cũng phần lớn là cùng kiểu, phân lượng cũng là không đủ." Năm lang cũng là liền tiếp thờ dài một cái.

"Bằng không chúng ta nửa cả đêm họp bọn viết ra mấy bài hát, nói không chừng sẽ cho chúng ta kinh ngạc vui mừng!" Chó sói đường ban nhạc cổ tay đột nhiên nói một câu.

Bất quá, khi hần sau khi nói xong, ban nhạc bốn tay lấy sống bàn tay nhẹ nhàng đánh cổ tay cái ót một chút, nói: "Người thật cho là viết ca giống như cứt rau họ a, một trào có thể bắt một bó to. Bây giờ cách phục cuộc so tài còn có ba ngày, người cái phương pháp này hiển nhiên là không lớn bảo hiểm."

"Đúng rồi, Dịch Thịnh, nếu không chúng ta đi tìm những người khác mua ca đi! Ta biết một cái hát làm người, hẳn chắc có cất giấu vật quý giá mấy thú, chúng ta đi ngay thử vận khí một chút, đồng thời, chúng ta cũng viết nữa mấy bài hát, hai quân tè hạ." Năm lang nghe những người khác đàm luận, lập tức vỗ đùi, hỏi.

"Dịch Thịnh cái loại đó hoa hạ gió ca khúc thật vẫn không có nghe nói có ai viết qua, vậy làm sao đi tìm. Chẳng lẽ, ngươi muốn đổi những thứ khác kiểu ca khúc sao?" Bối tư tay nói.

"Ta trong lòng ngược lại là có một người, bất quá không biết các ngươi nghe qua hẳn không có." Dịch Thịnh nhớ lại hẳn ở đó một trong quán trà nghe được bài hát, hơn nữa hẳn tối nay thật giống như cũng nhìn thấy cái đó Tô lão bản ngồi ở dưới đài, chẳng qua là đột nhiên ra như vậy một đương sự, khi hẳn nếu lại đi tìm tìm hẳn lúc, mới phát hiện người ta đều đi về.

"Ai?"

"Một người tên là Chu Kiệt Luân âm nhạc người, các ngươi nghe nói qua hẳn sao?" Dịch Thịnh nói.

Sau đó, hẳn thấy những người khác cũng là một bộ vất hết óc hình dáng, trong lòng trong nháy mắt thì có dự cảm xấu.

Một lát sau, bọn họ đều lắc đầu một cái, bày tỏ căn bản là không có nghe qua có một người như vậy.

"Hắn thế nào? Rất lợi hại phải không?" Cổ tay tò mò hỏi.

"Ta nghe qua mấy thú hẳn viết bài hát, cũng là Hoa Hạ phong, so với do ta viết những thứ này mạnh hơn nhiều, nếu như có thể tìm được hẳn lời, chúng ta có lẽ liền được cứu rồi." Dịch Thịnh sau khi nói xong, đem hẳn kể tiếp qua những thứ kia bài hát phát ra cho bọn họ mấy cái nghe.

Sau khi nghe xong, bọn họ mấy cá đầu tiên là im lặng không lên tiếng, chắc tiếp theo chính là một vui mừng như điên.

Bọn họ cũng coi là có chút kiến thức âm nhạc người, bài hát đích xấu tốt, bọn họ cũng là vừa nghe liền nghe được.

Từ bài hát kết cấu mà nói, cái này âm nhạc người nhất định là một rất bác học người, hẳn đem trung tây phương nhạc khí cũng có thể vừa đúng lúc dung hợp vào một chỗ.

Hẳn nếu có thể làm ra loại này chế tân hình khúc phong, hơn nữa chất lượng cao như vậy, như vậy hẳn nhất định cũng có những thứ khác kiểu tác phẩm ưu tú, trọng yếu hơn chính là, cái này âm nhạc người tạm không vì người biết, chỉ cần bọn họ thành tâm cầu ca lời, như vậy tỷ lệ thành công là rất cao.

Vừa nghĩ tới có thể ở phục cuộc so tài lúc, không bị Phan đẹp trai treo đánh, có lẽ còn có thể xoay ngược lại, bọn họ chính là hưng phấn không thôi.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Phơi nắng

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Thứ hai ngày, Tô Trọng Khang thật sớm đã thức dậy.

Hắn vừa rời giường, liền nhanh đi kiểm tra hôm nay thời tiết, khi hẳn thấy lau một cái ánh nắng đỏ rực mới vừa muốn xuyên thấu ra lúc, lúc này mới yên tâm lại.

Hôm nay nhưng là hẳn những thứ kia Bạch Ngân Châm trà thời khắc máu chốt, có thể thành công hay không đạt hoàn thành nhiệm vụ, hôm nay là có thể thấy rõ.

Mân Nam mùa hè, nhưng thật ra là vô cùng nóng, cơ hồ mỗi một ngày đều là mặt trời rực rỡ cao chiếu, đây là Tô Trọng Khang sau khi chuyển kiếp vô cùng phiền não.

Nhưng là vào hôm nay, hẳn thật hy vọng có thể cả ngày đều thấy thật to mặt trời, càng nhiệt càng tốt.

Nơi tay công chế tạo Bạch Ngân Châm trà một bước cuối cùng, đòi Minh có Cổ thư ký chờ, cần: "Trà người lấy lửa coi như lần, sinh phơi người là hon, cũng gần hơn tự nhiên, lại đoạn yên hòa khí nhĩ."

Nói cách khác, nếu như muốn chế ra tinh phẩm cấp trở lên Bạch Ngân Châm trà, dùng ngày bạo chiếu tỷ lệ sẽ cao hơn một chút.

Cho nên, khi mặt trời mới mọc mang đi ban đêm hạ xuống hơi nước lúc, Tô Trọng Khang liền đem phơi nắng ở trong phòng trà những thứ kia điều nuy phải không sai biệt lắm là trà dọn tới lâu cuối.

Đến nỗi những thứ khác những thứ kia ít đi mầm lòng lá trà, Tô Trọng Khang đem bọn họ chia hai nửa, một nửa cũng chuyên chờ đến lâu cuối, còn dư lại một nửa liền đặt ở bất chước ánh nắng dụng cụ trung.

Những thứ này lá trà chỉ có thể dùng để làm hoa trà loại trà phối, hoặc là nửa hồng bôi sau mới thành trà phân trà túi các loại, cho nên tô trọng khang định cầm bọn họ thí nghiệm một chút, sau đó tương đối hai loại bất đồng phương pháp ưu liệt.

Ở hán làm xong những thứ này sau, Tô Trọng Khang lại nhận được Liễu Liên Hải điện thoại.

Liễu Liên Hải khi biết buổi chiều quán trà biết lái cửa làm ăn lúc, tại chỗ liền bày tỏ hán buổi chiều sẽ mang một đám trà hữu tới uống trà, kêu Tô Trọng Khang nhất định phải chuẩn bị xong thượng đẳng lá trà.

Tô Trọng Khang dò xét một phen tồn kho lá trà lúc, mới phát hiện Đông Phương Mỹ Nhân trà sắp khô kiệt, hôm nay hán bây giờ trong quán trà cũng chỉ có hai loại lá trà mà thôi, thật sự là không cầm ra cái gì thượng đẳng lá trà.

Lúc này, hán đột nhiên nghĩ đến trước hoàn thành nhiệm vụ lúc lấy được trà thực ba trân. Mấy ngày nay hán thật sự là quá bận rộn, cho tới hán đưa cái này quên mất.

Phạm hệ thống cho, phải là tinh phẩm. Đây là Tô Trọng Khang căn cứ như vậy nhiều lần thể nghiệm, mới ra được kết luận.

Nếu như những thứ kia trà hữu thật sự là đưa cho hán đưa tiền thiện tài đồng tử, như vậy những thứ này trà thực ba trân có lẽ có thể phái thượng dụng tràng.

Quyết định hoàn chủ ý sau, Tô Trọng Khang liền vội vàng đi ra cửa thị trường chọn mua nguyên liệu nấu ăn,

Cũng chỉ nửa giờ không tới thời gian, hán liền đem cần những tài liệu kia cũng mua về rồi.

Vốn là hán còn tưởng rằng những thứ này trà thực ba trân nguyên liệu nấu ăn hán sẽ rất quý giá, không nghĩ tới đều là bình thường sẽ cần đến nguyên liệu thức ăn phổ thông mà thôi.

Cái gọi là trà thực ba trân, là hoa hồng tô đường, tiêu muối đào phiến cùng da trâu đường gọi chung. Cái này tổ hợp, chính là trải qua mấy trăm năm truyền thừa xuống kinh điển.

Bọn họ cùng tây phương bánh ngọt có rất khác nhau nhiều, cũng không phải là chỉ lấy quý giá nguyên liệu nấu ăn chông mà thành. Tây phương bánh ngọt thường xuyên phải dùng đến cái gì đen tuyền lộ, bạch tuyền lộ các loại mắc tiền nguyên liệu nấu ăn, có lại là đắt so với hoàng kim.

Mà trà thực ba trân sử dụng đều là tầm thường có thể thấy được tài liệu, sau đó thông qua phức tạp truyền thống tay nghề, lấy hương tô ngon miệng mà nổi tiếng hậu thế, ở dân gian lưu truyền rộng rãi.

Bất quá, mặc dù bọn họ sử dụng đến nguyên liệu nấu ăn đều rất tầm thường, thậm chí rất nhiều nghiệp vụ đầu bếp ở nhà đều có thể chế tạo thành công, nhưng là bọn họ sở chế thành trà thực ba trân không cách nào làm được sắc mùi thơm đều đủ. Bởi vì, trà này thực ba trân trong quá trình luyện chế còn cần dùng đến rất nhiều không muốn người biết mấu chốt thủ pháp.

Những thứ này mấu chốt thủ pháp không nhất định là rất ly kỳ cổ quái, có chút thậm chí chẳng qua là một cái nhắc tay mà thôi, nhưng là bọn họ làm được hiệu quả chính là sẽ có khác biệt.

Hoa hồng tô đường chế tạo cực kỳ tinh tế, nó do tiết tử, hãm lòng, mới đường ba bộ phận tạo thành, tiết tử dùng bột mì, đường, quen thuộc hạt mè, hoa hồng tương hợp chế; hãm lòng dùng là miến bạch đường; mới đường dùng nếp phan lúa mạch chế. Nó cần đi qua mười tám đạo thứ tự làm việc tinh chế sau, có thể để cho thành phẩm đạt tới mùi thơm xông vào mũi, cửa vào nhãn nhụy, ngọt mà không chán ghét, tuyền mà không tiêu tan hiệu quả.

Tiêu muối đào phiến làm lấy phiến mỏng tuyền thúy, thoang thoang ngon miệng đặc sắc nổi danh hậu thế. Ở lúc luyện chế, cần thái dùng thượng đẳng nếp, đen hạt mè, bạch đường, mới hột đào thịt chờ nguyên liệu, trải qua hai mươi đạo thứ tự làm việc tinh chế mà thành, có tuyền thúy ngon miệng, trong ngọt mang mặn, hương tô vị nồng, đáng về kiêm bị chờ đặc biệt hương vị.

Da trâu đường do bạch sa đường, tinh bột, cũng phụ trợ hoa quế, chanh da, hạt mè hãm mà thành, có nhận mà mềm mại, mùi thơm đậm đà, cam ngọt như mật, thực không dính răng, hiểu được vô cùng chờ đặc điểm.

Mặc dù Tô Trọng Khang đã đem những thứ này chế tạo thủ pháp thuộc lòng trong lòng, nhưng là khi hán bắt đầu lúc luyện chế, hay là ra một ít không may, bất quá hán hay là đuổi còn mờ tiem trước thành công làm ra mười mấy phân.

Nhìn những thứ này xinh đẹp phải không thể tả trà thực, Tô Trọng Khang không nhịn được cảm động, thừa dịp mình uống ô long trà lập tức, hần trước ăn thử mấy khối.

Vốn là hần cũng không phải là một cái sở thích ăn ngọt người, nhưng là hần ở căn năm giây bên trong, liền lập tức thu hồi câu nói kia, đặc biệt là phối hợp cam thuần thoang thoang nước trà, tư vị kia thật là tuyệt.

Vì không để cho mình nữa mơ ước những thứ này trà thực, Tô Trọng Khang cắn răng một cái, trực tiếp đem bọn họ chứa ở trà điệp trong, sau đó đặt ở bên trong quán trà.

Hệ thống trước ra một cái cực kỳ biến thái quy định, chỉ cần tức chủ ở bên trong quán trà hưởng dụng bất kỳ thức ăn, như vậy nên tức chủ đem trả cho hệ thống toàn khoản chi phí.

Một điểm này quy định, để cho trước Tô Trọng Khang cực kỳ bất mãn, bởi vì hần cho đến bây giờ, cũng còn không thường thức qua Đông Phương Mỹ Nhân trà mùi vị.

Bất quá, hần bây giờ ngược lại là thật cảm kích hạng quy định. Những thứ kia trà thực ba trăm có thể là dùng để bán lấy tiền, mình ném một chút mùi vị cũng là được rồi.

Buổi chiều một chút.

Khi Tô Trọng Khang vừa mở ra quán trà cửa lúc, Liễu Liên Hải đã dẫn một đám người chờ ở bên ngoài.

Đối với quán trà ở cố định thời gian mở cửa quy củ, bọn họ cũng là có thể hiểu, cho nên ngược lại là không có bao nhiêu lao tao, ngược lại thì cảm thấy đây mới là quy củ người làm ăn.

Cái này ở vô hình trung, để cho bọn họ coi trọng Tô Trọng Khang một cái, dẫu sao hần còn trẻ như vậy, nếu như là có chân tài thực học, có chút kiêu ngạo hoặc là nguyên tắc cũng là ở trong tình lý.

"Thật là đáng tiếc, Hồ lão thậm chí ngay cả đêm trở về Đông Hải, xem ra hần là không lộc ăn." Liễu Liên Hải sau khi ngồi vào chỗ của mình, rất tiếc rẻ thờ dài một cái.

"Cũng không phải sao! Tối hôm qua ta nhìn đầy mắt hần mắt hứng, bất quá hần chuyện bên kia quan trọng nha, nghe nói là cái gì Phù Tang khu người đến." Liễu Liên Hải bên người bụng phệ trung niên nam cũng là nhận Liễu Liên Hải lời.

"Người Phù Tang? Đây có thể ly kỳ, những thứ kia người mắt cao hơn đầu, lại sẽ đến tìm Hồ lão?" Lại có người nhảy ra ngoài, rất hiển nhiên, hần hần ở Phù Tang trong tay của người bị thua thiệt, cho nên căn bản là đối với bọn họ không cảm mạo.

"Thật giống như không phải, là người Phù Tang đi tìm những người khác, những người khác tìm lại được Hồ lão." Bụng bự nam giải thích một câu, bất quá chính hần cũng là mở không được nhiều, cho nên ngược lại thì đem mình cũng làm rối loạn.

"Cái gì tìm tới tìm lui, chúng ta hay là uống trà quan trọng."

"Đứng, đứng, chúng ta hay là uống trà đi." Liễu Liên Hải vội vàng chào hỏi đứng lên.

Lập tức, hần giống như là quán trà nửa người chủ nhân, chào hỏi liên tục hần mang tới trà hữu, đây có thể tiết kiệm Tô Trọng Khang không ít thời gian.

Cho nên ở Liễu Liên Hải theo đề nghị, mỗi người bọn họ đều tự điểm một chén Hoàng Sơn Long Tỉnh trà cùng Đông Phương Mỹ Nhân trà.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 56: Mồm miệng lưu hương

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Mặc dù Liễu Liên Hải lúc trước đem Tô Trọng Khang nghệ thuật uống trà không câu thúc đất hồ khen hải thổi một phen, nhưng là khi bọn họ vừa thấy

được vị này nghe nói còn rất trẻ nghệ thuật uống trà sư lúc, có mấy người trong lòng không chỉ có phạm nổi lên lắm bả.

Cái này cũng quá trẻ tuổi đi! Bọn họ vốn tưởng rằng cái này nghệ thuật uống trà sư coi như như thế nào đi nữa trẻ tuổi, thế nào cũng phải ba mươi ra mặt đi, . Giá đã coi như là rất trẻ, nếu như có cực cao nghệ thuật uống trà rồi, nhưng là trước mắt vị này, lấy bọn họ nhãn lực đến xem, hẳn mới đầu hai mươi thôi.

Cho nên, vào giờ khắc này, bọn họ đối với Liễu Liên Hải lời đã sinh ra hoài nghi.

Ai kêu Liễu Liên Hải bình thường cũng thích bỏ ba hoa! Mấy vị kia tiềm thức cảm thấy mình có thể bị Liễu Liên Hải huênh hoang cho lừa, nhìn nhau một cái, sau đó không hẹn mà cùng cười khò một cái.

Bất quá, bọn họ dù sao cũng là người làm ăn, coi như trong lòng có những ý nghĩ khác, nhưng là ít nhất sẽ không giống lãng đầu thanh vậy lập tức liền nhảy ra, sau đó tại chỗ chỉ trích một cá dám mở quán trà người, miệt thị hẳn căn bản là gạt người, đem mình làm cừu hận hấp dẫn kỳ, cuối cùng bị ba ba ba đất đánh mặt.

Coi như vị này nghệ thuật uống trà sư tay nghề không tốt, nhưng là ít nhất hẳn bên này có trà ngon nha, đây chính là ngay cả Hồ lão cũng sẽ động tâm, bằng không bọn họ chẳng lẽ ăn no không có chuyện làm, chạy tới bên này gió lạnh thổi sao!

Hơn nữa bọn họ nhưng là khách uống trà, một ngày không uống trà liền cả người khó chịu, sáng sớm hôm nay sẽ tùy liễu ngay cả hải khắp nơi mù đi dạo, vẫn còn ở trà núi trong công viên đi thăm thật là nhiều dã cây trà, nghe những thứ này mùi trà vị, sớm đem bọn họ trong bụng con sâu thềm ăn cho tất cả đều câu đi ra.

Bất quá, khi bọn họ thấy Tô Trọng Khang kia lưu loát phiêu dật, chút nào không mang theo một tia yên hòa khí đích động tác lúc, tất cả đều nhìn ngây người.

Bọn họ quả thực rất khó tưởng tượng như vậy một vị trẻ tuổi phải quả đáng nghệ thuật uống trà sư, lại có cao siêu như vậy kỹ thuật, chút nào không thua với một ít kinh nghiệm phong phú tài xế.

Hơn nữa bọn họ còn phát hiện, vị này nghệ thuật uống trà sư động tác không có những thứ kia sắc sỡ động tác, đơn giản không giản lược, cũng là khá cổ mỹ cảm.

Nhìn những người này trước còn một bộ không quá tin tưởng ánh mắt, nhưng là lập tức liền bị Tô lão bản kinh hải, Liễu Liên Hải trong lòng thật vẫn rất có cảm giác thành tựu, lần này có thể nhường cho hẳn rất cuộc đương mi thổ khí một cái, nhìn bọn họ sau này còn dám hay không ở sau lưng kêu hẳn "Ba hoa".

Một phút sau, Tô Trọng Khang liền pha xong hai chén trà. Bất quá, khi hẳn mới vừa dừng tay lúc, hai chén nước trà liền bị đã sớm đối khát khó nhịn hai vị khách uống trà cho bụng đi.

Liễu Liên Hải động tác chậm một bước, mới vừa đưa tay ra, ngay cả chén trà bên đều không mò tới, liền trở mắt nhìn bị bụng đi, đây có thể đem hẳn gấp đến độ trực giậm chân.

"Tay sắp có, tay chậm vô!" Cướp trước một bước bụng bị nam, hắc hắc không ngừng cười, ở dưới con mắt mọi người, rất hưởng thụ tuyết uống một hớp.

Theo nước trà ở hẳn đầu lưỡi lưu chuyển lúc, hẳn chỉ cảm thấy toàn thân lỗ chân lông lập tức liền toàn bộ mở ra.

Những thứ này nước trà nhưng là mới vừa của đi ra ngoài, còn bốc hơi nóng đầu, nhưng là hẳn nhưng cảm giác được từ hẳn đầu lưỡi bắt đầu, một cổ mát rượi sáng khoái đích cảm giác trong nhảy mắt liền bày kín toàn thân.

"Trà ngon!" Bụng bị nam không tự chủ được quát một tiếng, sau đó hướng về phía vẫn còn ở pha trà Tô Trọng Khang giơ ngón tay cái lên, nói: "Tô lão bản nước trà, thật là cực tốt."

Tiếng nói vừa dứt, hẳn lại trâu uống mấy hớp, trực uống được trà mùi thơm khắp nơi, lúc này mới nghỉ ngơi một chút những thứ khác còn chưa uống được nước trà khách uống trà, nhìn đầy mặt hẳn thích ý hình dáng, rồi rít lên tiếng khiển trách hẳn đích hành vi bỉ ổi, lại dùng cướp, điều này thật sự là quá ghê tởm.

Bất quá, nghe được hẳn tôn sùng như vậy chén này nước trà, nghe cả phòng mùi trà vị, bọn họ càng thêm mong đợi.

Chỉ chốc lát sau, Tô Trọng Khang lại pha xong hai chén, lúc này tranh đoạt người là thêm, Liễu Liên Hải ngồi xa a, mới vừa đứng lên, chén trà sẽ không có, đưa đến những người khác cũng cười âm lên không dứt.

Đến khi rốt cuộc đến phiên hẳn lúc, phía trước khách uống trà cũng đều đem chén trà uống được đất triều thiên, khi phát hiện mình đích chén trà sẽ bị bụng bị nam lại đoạt đi, liễu ngay cả hải lúc này cũng không thuận liễu, hẳn vội vàng hô: "Đây có thể quá phạm a! Ta cũng thềm ăn đến bây giờ, vị này anh!"

Nghe được Liễu Liên Hải dưới tình thế cấp bách kêu tiếng này anh, hơn nữa đối tượng hay là trước sau như một cùng hẳn cãi và vị kia, những người khác lại là một trận cười âm lên.

Bụng bự nam cũng chỉ được rồi nói: "Nhìn ở người kều ta một tiếng anh phân thượng, ta trước hết đem nó nhường cho người, tốt em trai."

Sau đó, hân hướng về phía Tô Trọng Khang, lại tới một câu: "Tô lão bản, cho thêm ta tới một chén."

Một tiếng này lời còn chưa dứt, những thứ khác khách uống trà cũng đều rồi rít yêu cầu thêm một chén nữa.

Vì phòng giữa đám người khác hạ đoạt mình nước trà, bụng bự nam chủ động sung làm trật tự bảo vệ viên, điểm đầu người, nói: "Lần này mọi người được ngoan ngoãn xếp hàng, đừng để cho người ta Tô lão bản chuyện tiểu chúng ta. Ta trước kều, cho nên ta chén thứ nhất là ta, người chén thứ hai, người chậm một ít chỉ có thể thứ ba chén... Ta lão đệ người cuối cùng nói, chỉ có thể cuối cùng một chén."

...

Chỉ như vậy, tất cả mọi người bọn họ cũng mỗi người ít nhất uống hai chén nước trà, lúc này mới dừng lại.

Tô Trọng Khang mặc dù cũng là bận rộn không thể tách rời ra, nhưng là hân trong lòng thoải mái nha! Bọn họ mỗi nhiều một chút một chén trà, mình là có thể kiếm nhiều một ít, trả lại thiếu khoản độ tiền triển thì càng sắp một phần.

Khi bọn hân ở hơi làm nghỉ ngơi, tán gẫu nhạo báng lúc, Tô Trọng Khang lúc này mới ở không một hồi, hân nhìn bày ở trong quầy trữ vật trà thực ba trân, mới biết mình tại sao đưa cái này quên mất.

Bởi vì những thứ này trà thực nguyên liệu nấu ăn không phải hệ thống tự mang, cho nên hệ thống ở kết toán lúc, sẽ không khấu trừ tài liệu phí, nhưng là nếu muốn ở quán trà mua bán lời, như vậy hệ thống vẫn sẽ định giá. Một trà đĩa trà thực ba trân, lượng không nhiều, một đĩa bán một trăm liên bang tiền.

Cho nên, khi hân cùng những thứ này khách uống trà nói bên này có thuần thủ công chế tạo trà thực lúc, bọn họ cũng đều tự điểm một phần.

Vốn là bọn họ chẳng qua là cổ động mà thôi, dầu sao nước trà này để cho bọn họ uống hết sức hài lòng, hơn nữa còn có Đông Phương Mỹ Nhân trà còn không có uống nữa!

Nước trà này tuy tốt, nhưng là kết hợp với trà thực cùng nhau hưởng dụng lời, như vậy sẽ cho người càng thích ý nhiều lắm, dầu sao nước trà có thể kích thích lưỡi lời, hơn nữa có vài người không thích hợp vô ích phúc uống quá nhiều nước trà.

Khi Tô Trọng Khang đem những thứ kia trà điệp lấy ra lúc, bọn họ rồi rít xúc động trà này thực làm quá tinh xảo, hơn nữa màu sắc cũng phối hợp phải cực tốt, để cho người nhìn một cái thì có thêm ăn.

Hoa hồng tương đỏ, đường sương đích bạch, đen hạt mè đích đen cùng lúa mạch đích kim, bọn họ hai hai phối hợp, hoặc là thay nhau quán quanh, ở trà điệp trung lẫn nhau hòa vào nhau, lập tức là có thể hấp dẫn bọn họ con người. Có vài người còn cố ý cầm lấy điện thoại ra, đem bọn họ hình dáng vô tới.

"Tô lão bản, người những thứ này trà thực cũng để cho chúng ta không bỏ được hạ miệng nha!" Bụng bự nam bụng giá điệp trà thực, thật vẫn để cho hân không thể nào hạ miệng.

"Chúng ta lần trước tới uống trà, Tô lão bản làm sao không đem nó lấy ra." Liễu Liên Hải cũng là nhìn những thứ này liên tục khen.

Tô Trọng Khang nghe ra Liễu Liên Hải trong lời nói ý, chỉ có thể bất đắc dĩ nói: "Đoạn thời gian trước quá bận rộn, chỉ có mấy ngày gần đây mới có rãnh làm được một chút."

Khi có vài người thử ăn đệ nhất miệng lúc, trong nháy mắt liền lại bị mùi vị của nó tươi đẹp đến.

Trà thực trụng ngọt, cũng sẽ không ngọt phải quá kinh tâm động phách, ngược lại thì mang một cổ thoang thoảng, một cắn, mồm miệng lưu hương, lại uống một ngụm trà lúc, tư vị kia thật sự là tuyệt.

Khi có vài người lập tức ăn xong giá điệp trà thực ba trân lúc, mới phát hiện hân nước trà cũng còn chưa tới đâu, bất đắc dĩ, chỉ có thể gọi thêm một mâm.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Q bác

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Bởi vì tối hôm qua cùng chó sói đường ban nhạc gặp mặt nói chuyện đến rất khuya, cho nên Dịch Thịnh một mực ngủ đến buổi trưa mới tỉnh lại. Khi hắn lộn một cái khai điện thoại di động lúc, phát hiện lại có thật là nhiều không kể đó điện, còn có thật nhiều cái tin tức, hơn nữa hắn ở Q bác thượng người trang chính xuống nói một chút, cũng bị vô số bình luận nhét vào nổ.

Chuyện gì xảy ra? Khó khăn đạo xảy ra điều gì quá chừng chuyện!

Trong nháy mắt, vốn là còn điểm mơ mơ màng màng Dịch Thịnh, lập tức tỉnh táo lại.

Hắn vội vàng lật nhìn một chút không kể đó điện, trong đó chó sói Đường chủ hát tổng cộng đánh bảy tám thông điện thoại, mà Hoàng Diễm Diễm cũng đánh ba thông, những thứ khác đều là một ít quen nhau người.

Cho nên hắn vội vàng bấm năm lang điện thoại.

"Này, đã xảy ra chuyện gì?" Đối phương vừa nhận, Dịch Thịnh liền vội vàng hỏi một câu. Bọn họ tối hôm qua lẫn nhau cam kết muốn chung nhau tiến thoái, tạm thời thành lập liên minh, cho nên lẫn nhau một có tin tức gì, thì sẽ lẫn nhau truyền đạt.

Chẳng lẽ là bọn họ làm xong muốn diễn hát ca khúc! Đột nhiên có một cái ý niệm trực tiếp xuất hiện ở Dịch Thịnh trong đầu.

"Chúng ta bị Phan đẹp trai đuổi giết!" Đối diện truyền tới năm lang rất tức giận thanh âm.

"Đuổi giết? Chuyện gì xảy ra?" Dịch Thịnh hoàn toàn không nghĩ ra, hắn có chút bối rối.

Trong điện thoại năm lang hít sâu một hơi, sau đó nói: "Vốn là chúng ta cho là Phan đẹp trai chẳng qua là ở hiện trường nói một chút lời độc ác, dẫu sao chẳng qua là một cuộc tranh tài mà thôi, thắng thua cũng thật bình thường. Nhưng không nghĩ đến, hắn lại sáng sớm ngay tại Q bác thượng phát biểu nói một chút, đối với chuyện tối ngày hôm qua hắn đại gia thôi phồng, chỉ mặt gọi tên đất đá kích chúng ta. Bây giờ, hắn những thứ kia người ái mộ tất cả đều chạy đến chúng ta người trang chính thượng chửi rủa."

"Chúng ta bị cả bán!" Dịch Thịnh lúc này mới mau chóng tỉnh ngộ. Ở trên cái thế giới này, ở trên võ đài lẫn nhau sang thanh là một món rất thường gặp chuyện, nhưng là rồi đi vô đài, phần lớn người sẽ không đem những thứ này ăn oán mang tới trong cuộc sống thực tế.

Bác là liên bang bên trong lớn nhất công chúng sân thượng, phía trên người sử dụng đều là thực danh nhận chứng, nó chính là một cái cô đọng ở in tờ nét bình đài thế giới sức ảnh. Ở chỗ này, người có thể phơi sừng vật, tú ân ái, cũng có thể than phiền cuộc sống, còn có thể viết các loại tiết mục ngắn bác người cười một tiếng.

Dĩ nhiên, cũng có rất nhiều người sẽ ở bác thượng bạo liều, hoặc là giải quyết ân oán cá nhân, dù sao chuyện gì đều có.

Mà Dịch Thịnh vạn vạn không nghĩ tới tự có một ngày lại sẽ cho người ở phía trên chỉ mặt gọi tên chỉ trích. Phải biết, cái thế này vị cuộc so tài chẳng qua là địa phương một cái cuộc so tài chuyện mà thôi, phóng xạ phạm vi rất có hạn, hơn nữa những thứ kia chọn hiện trường cũng chỉ là sẽ kéo tập sau đó mới ở trên ti vi truyền.

Bây giờ Phan đẹp trai trực tiếp ở Q bác thượng xé rách mặt, đem chuyện này ra ánh sáng ở mặt của mọi người trước, điều này thật sự là để cho người ngoài ý liệu chuyện.

Bất quá, căn cứ Phan đẹp trai phong cách hành sự, đây cũng là không nhường chút nào người cảm thấy đột ngột chuyện.

"Còn có một việc muốn cùng người nói." Yên lặng ngắn ngủi sau, bên đầu điện thoại kia tiếp tục truyền đến chó sói đường ban nhạc chủ xướng thanh âm, cùng mới vừa rồi giọng so sánh, tỏ ra có chút thấp.

"Chuyện gì?" Dịch Thịnh trả lời.

"Ta hôm nay cùng cái đó hát làm người liên lạc rồi, bất quá, ta không có có thể bắt được tác phẩm của hắn."

Dịch Thịnh sau khi nghe xong, ngược lại thì lập tức liền an ủi hắn, "Vây ta buổi chiều mang các người đi chỗ đó tiệm trà đi, khả năng này là chúng ta cơ hội cuối cùng."

...

Mà ở bên trong quán trà.

Liễu Liên Hải mang tới những thứ này khách uống trà nhưng là uống trà uống kinh khủng.

Nước trà này uống, trà thực ăn, hơn nữa còn lẫn nhau lẫn nhau nhạo báng, cuộc sống này có thể quá quá thích ý.

Cho đến cuối cùng, mỗi một người đều uống bụng tròn ý mãn, lúc này mới định quyền luyện không thôi rời đi.

Bất quá, ở trước khi rời đi, bọn họ cũng đều còn đánh muốn mua một ít trở về tâm tư.

Khi bọn họ ấn ứng đem muốn mua Liễu Liên Hải trước cái loại đó lá trà nói ra sau, Tô Trọng Khang còn đầu óc mơ hồ.

Cho đến bọn họ đem Hồ lão nói dọn sau khi đi ra, Tô Trọng Khang giờ mới hiểu được nguyên lai là ra một trận quạ đen.

Tạ Kim Hoa đem Tô Trọng Khang cố ý muốn nửa bán nửa tặng tinh phẩm cấp lá trà cho Liễu Liên Hải, mà Liễu Liên Hải làm tưởng những thứ kia cũng là hai chục ngàn một cân lá trà, lúc này mới để cho những người khác phát hiện, cho nên mới có về sau những chuyện này.

Khi Tô Trọng Khang đem những thứ này nói cho bọn họ nghe lúc, những thứ này khách uống trà đang cảm thán Liễu Liên Hải vận khí tốt lúc, cũng đồng thời cười nhạo hắn có mắt không biết kim tương ngọc, sai đem mẫu đơn khi có nhai.

Mà đây cũng làm Liễu Liên Hải cho sầu khổ, cứ như vậy, hắn phải thế nào đối mặt Tạ Kim Hoa, kia lá trà có thể bị uống xong hết rồi.

"Cái đó, Tô lão bản, ngươi lần này nhất định phải giúp ta một lần. Vô luận như thế nào, ngươi phải giúp ta lấy một cân giống nhau lá trà, ta mới phải trả lại cho lão Tạ! Bằng không, ta thật là không mặt mũi thấy hắn." Liễu Liên Hải mang một tấm mặt nhăn nhó, dùng cực kỳ đáng thương giọng hướng về phía Tô Trọng Khang nói.

Tô Trọng Khang nhìn như vậy đáng thương tương Liễu Liên Hải, vừa vận hắn tới hôm qua hồng bôi ra một cân lá trà, vừa vận có thể bán đi, dù sao hắn bây giờ kỹ thuật có đề cao, tinh phẩm cấp lá trà cũng không phải như vậy xa không với tới.

Cho nên, hắn lập tức liền định đem cân lá trà giao cho Liễu Liên Hải.

Lúc này, những thứ khác khách uống trà thấy Tô Trọng Khang lấy ra một lon lá trà, trong mắt đều rói rít sáng lên, bọn họ khá vậy đã nhìn ra, giống như loại này tinh phẩm cấp lá trà nhưng là số lượng có hạn, vừa vận lần này đụng phải, lần sau muốn đụng phải có thể cũng không biết là lúc nào.

Cho nên, bọn họ thất chũy bát thiết nói ra.

"Lão Liễu, ngươi cái này cũng không phúc hậu. Ngươi một người thì phải đem người ta Tô lão bản hai cân lá trà cho mua hết."

"Đúng vậy, ngươi ăn thịt, cũng phải cho chúng ta ăn mấy hóp đi. Cũng không thể nuốt một mình nha, nhiều người nhìn như vậy đâu!"

"Ta nói lão đệ nha! Anh đây có thể phải nói ngươi. Ngươi cũng sẽ không học một ít người ta lỗ dung, cũng cho ca ca ta để cho lê một chút."

Nhìn như vậy nhiều người mơ ước kia lon lá trà, Liễu Liên Hải cũng gấp, chỉ có thể cãi: "Lon lá trà liền quân cho ta, kế tiếp phản ngách ta nhất định không nữa cùng các ngươi đoạt, ta bảo đảm!"

"Bằng không lon quân cho ta, còn dư lại đều cho các ngươi, ta cũng không đoạt, lão đệ."

"Đúng nha, đúng nha, quân cho ta đi."

Nhìn bọn họ nhóm người này ở lẫn nhau bấm, Tô Trọng Khang cũng là một cái đầu hai cái đại.

Đang khi bọn họ tranh đoạt thời điểm, liễu ngay cả hải đích điện thoại di động đột nhiên vang lên. Hắn vốn là định trực tiếp nhấn tắt đích, nhưng là nhìn một cái là Hồ lão đích dãy số, liền trực tiếp nhận.

Đến khi nói một tràng sau, Liễu Liên Hải cất điện thoại di động, hướng về phía những người khác nói: "Mọi người không cần đoạt, cân lá trà Hồ lão có những thứ khác chỗ dùng. Chúng ta phải đem giá cân lá trà nhường cho Hồ lão, các ngươi muốn lúc trở về giúp nó mang về cho Hồ lão đi."

Vốn là mọi người còn tranh đoạt không dưới, bất quá vừa nghe là Hồ lão, lúc này mới dừng lại tràng này có thể vĩnh viễn không kết quả tranh luận.

Nếu không có tinh phẩm cấp lá trà, những người này chỉ có thể đưa ánh mắt chuyển hướng hơi thiếu chút nữa đích phẩm cấp, khi biết bây giờ chỉ có thể đặt trước lúc, cũng đều chỉ có thể bất đắc dĩ buông xuống tiền đặt cọc, lưu lại phương thức liên lạc.

Đem những người này cũng đưa đi sau, Tô Trọng Khang mới có thể hơi buông lỏng một chút.

Bất quá nhìn tài khoản đậm những thứ kia con số, hắn trong lòng đặc biệt có cảm giác thành tựu.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Chương 58: Cây giống

Tác giả: Tiểu Hưu Hàn Sơn

Ở hệ thống định giá trung, trước tam đẳng ưu phẩm cấp trở lên Hoàng Sơn Long Tinh trà, trên thực tế cũng chỉ coi là tam đẳng ưu phẩm cấp giá cả, không tồn tại cảnh đòi thượng sẽ có một cái tam đẳng ưu phẩm cấp trở lên trung gian đương vị, cho nên giá bán lẻ vì 500 khắc lá trà hai chục ngàn liên bang tiền.

Mà đã là nhị đẳng tinh phẩm cấp Hoàng Sơn Long Tinh trà, kỳ giá cao đến 500 khắc lá trà hai trăm ngàn liên bang tiền, ước chừng tăng giá gấp mười tiền.

Giá cao ngách lời đem Tô Trọng Khang đều sợ ngây người. Đồng thời, hắn cũng càng thêm kiên định đất muốn ở sau này lối kinh doanh trung đòn ruột tinh phẩm đường đi.

Chỉ cần hắn một ngày bán ra một cân tinh phẩm cấp lá trà, như vậy thiếu hệ thống kia hai trăm nhiều vạn tiền, không tới một tháng liền có thể trả sạch.

Một tháng mức buôn bán cao đến sáu triệu trở lên! Một năm liền có thể bảy chục triệu!

Mặc dù chỉ cần có tiền, như vậy tiền nhiều tiền ít cũng chỉ là một đồng con số mà thôi. Nhưng là, Tô Trọng Khang ở còn chưa chuyển kiếp đến cái thế giới này trước, cũng chỉ là một giống vầy giai cấp thợ thuyền mà thôi, đừng bảo là một tháng sáu triệu cao thu vào, hắn ngay cả một tháng sáu ngàn khối đều không dẫn qua mấy lần.

Hơn nữa, hắn còn một chút cũng không lo lắng bán không được! Hắn bây giờ quang là thu những thứ kia người khác đặt trước tiền đặt cọc, thì có hơn mấy triệu.

Chỉ cần hắn có liên tục không ngừng tinh phẩm cấp lá trà, hắn hoàn toàn có thể không cần khai giá tiệm trà.

Hắn từng vô số lần ảo tưởng mình mỗi ngày đều có thể nằm đếm tiền, trước kia đây chẳng qua là không tưởng, nhưng là đối với hôm nay có một tay thật là bản lĩnh Tô Trọng Khang mà nói, đây chẳng qua là thời gian sớm muộn mà thôi.

Còn có một cái thiên đại tin tức tốt, chính là trà đạo truyền thừa hệ thống thương thành rốt cuộc có thể đổi hàng hóa.

Trải qua như vậy nhiều ngày tích lũy, thanh danh của hắn trị giá rốt cuộc vượt qua một ngàn tích phân, cái này là thương thành hàng hóa đổi thấp nhất ngưỡng cửa.

Hắn kiểm tra một chút, phát hiện mình có thể đổi hàng hóa vẫn thật nhiều, bất quá đều là một ít rồi rác đồ chơi nhỏ mà thôi.

Vốn là hắn định chờ danh vọng trị giá nữa nhiều hơn một chút lại tới đổi, như vậy có thể lựa chọn thứ tốt tương đối nhiều, nhưng là khi hắn phải nhót nhắm thương thành lúc, đột nhiên phát hiện một cái rất vật đặc biệt.

Tiền đình mây mù cây trà cây giống: Dùng công nghệ cao sinh vật kỹ thuật thiên cấm thành sống, linh tính tế bào cùng mẫu cây tương tự độ đạt phần trăm chỉ chín mươi lăm, hơn nữa thành lập thần bí thời gian mô hình, bảy ngày sau tức có thể hái lá trà.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến, cái này tiền đình mây mù cây trà không phải là những thứ kia người Phù Tang ở trà núi trong công viên làm động tác nhỏ, muốn len lén mang về Phù Tang cái loại đó!

Tô Trọng Khang nhớ hắn khi đó còn thi hành một lần hệ thống nhiệm vụ,

Hắn lúc ấy thiếu chút nữa thì quỵ, cho nên ấn tượng rất khắc sâu.

Hắn cẩn thận suy nghĩ một chút, dẫu sao một buổi này cây trà ước chừng phải một ngàn danh vọng đáng giá, mặc dù nói bảy ngày sau tức có thể hái lá trà, nhưng là một buổi cây trà có thể hái phân lượng quá ít, cuối cùng có thể chế thành thành phẩm cũng là cực kỳ có hạn.

Cuối cùng, hắn cắn răng một cái, trực tiếp đổi một cây cây giống. Đây chính là để cho người Phù Tang cũng thêm thường tồn tại, chỉ cần có thể chế thành lá trà, coi như thành phẩm rất ít, đó cũng là giá trị liên thành.

"Đình đông "

Vừa dứt lời, Tô Trọng Khang bên người liền xuất hiện một cái cao cỡ nửa người chậu bông, vẻ xanh biếc dồi dào, sinh cơ bừng bừng.

Tô Trọng Khang rất kỳ càng chu đáo đất quan sát một hồi, phát hiện những thứ kia mầm lá thượng đều có một tầng kim biên, vàng này bên ở bạch bạch

lông măng hạ trông rất đẹp mắt.

Hắn thừa dịp muốn lên lầu cuối đi lật một chút lá trà không đương, đem giá chậu cây giống cũng dời đi lên.

Khi hắn làm xong những thứ kia, vừa về tới quán trà lúc, phát hiện Dịch Thịnh cùng chó sói đường ban nhạc toàn thể thành viên lại đều tới.

"Tô lão bản, chắc hẳn chúng ta ý đó, người chắc biết đi." Dịch Thịnh vừa nhìn thấy Tô Trọng Khang, liền từ chỗ ngồi đứng lên nghênh đón.

"Ta không có biện pháp giúp các người tiền cứu." Tô Trọng Khang biết bọn họ ý hướng, chính là thông qua hắn tới hướng Chu Kiệt Luân cầu ca. Nhưng là ở trên cái thế giới này căn bản cũng không có một người tên là Chu Kiệt Luân âm nhạc người, đây chẳng qua là hắn một thời nổi dậy mới bịa đặt một cá giả tưởng nhân vật mà thôi.

Nghe được Tô Trọng Khang như vậy dứt khoát, chút nào cũng không có chừa chỗ thương lượng giọng, bọn họ nhìn nhau một cái, từ trong mắt của đối phương đều thấy được thất vọng.

Mặc dù bọn họ trước ở tới lúc, liền làm xấu nhất định. Nhưng là, đích thân nữ nghe được cái này kết quả lúc, mọi người đều khó che thất vọng thần sắc.

"Nhưng là ta có thể làm chủ đem ca khúc giao cho các người." Tô Trọng Khang không nghĩ tới hắn câu nói kia sẽ cho bọn họ tạo thành lớn như vậy ảnh hưởng, vốn là một đám tinh khí thần tràn đầy thiếu niên tử, trong nháy mắt cũng chưa có nụ cười.

"Thật sao?" Chó sói đường ban nhạc cổ tay, đầu tiên kịp phản ứng, kinh ngạc vui mừng hỏi ngược lại một tiếng.

Lúc này, những người khác mới chậm rãi phản ứng lại. Sau khi nghe xong, vốn là rũ đầu, từ khí trầm trầm một đám người trong nháy mắt liền lại vui mừng vui vẻ lên.

"Nhưng là" Tô Trọng Khang lại trầm tư một chút, tiếp tục nói.

Lúc này, năm lang tay vượt tim, làm tan nát cõi lòng trạng, thở hổn hển, nói: "Đại ca, người hay là duy nhất nói xong đi, như vậy một đoạn một đoạn, đem chúng ta cũng bị sợ ra bệnh tim liễu."

"Chính phải chính phải, ta sợ nhất người khác nói được một nửa, sau đó nói nhưng là." Chó sói đường ban nhạc bối tư tay cũng vội vàng phụ họa.

"Các người chó quỷ rầy, để cho người ta nói xong, đừng đánh đoạn nha!" Dịch Thịnh trong lòng cũng là khởi khởi phục phục, lại tăng thêm hắn vốn là không lớn thích nói chuyện, cho nên có lúc phản ứng liền so với người khác chậm một nhịp.

Nghe Dịch Thịnh đích lời sau, những người khác lúc này mới ngậm miệng ba, đem nói chuyện thời gian để lại cho chờ nói chuyện Tô Trọng Khang.

"Ta có thể đem ca khúc giao cho các người, nhưng là các người phải bảo đảm ca khúc nguyên vẹn tính, ngoài ra, bài hát này bản quyền cũng không pháp nhượng cho các người." Tô Trọng Khang suy nghĩ một chút, nói.

Hắn bây giờ độc thân ở dị thế, những thứ này ca khúc coi như là hắn cùng thế giới cũ duy nhất còn có quan hệ, hắn có thể không muốn gặp lại những thứ này ca khúc bị tùy tiện soạn lại, dấu sao những thứ này ca khúc đã coi như là rất thành thực.

Nghe nửa câu đầu lúc, bọn họ còn không cảm thấy có cái gì, cái yêu cầu này coi là là chuyện đương nhiên, đại đa số âm nhạc người tác phẩm thật không hy vọng bị người mù đôi.

Nhưng là, bọn họ sau khi nghe nửa câu lúc, liền mặt lộ vẻ khó khăn. Bài hát này khúc không có bản quyền, vậy bọn họ ở nơi công chúng diễn hát có thể sẽ không có bảo đảm, nếu như bị bản quyền tất cả người cho tố cáo, bọn họ coi như phải đối mặt kiện.

"Chúng ta có thể cầm tiền mua ca, nhưng là giá bản quyền có thể hay không nửa thương lượng một chút?" Năm lang lấy lòng nói, ở cái thế giới này, kiến thức bản quyền nhưng là rất được coi trọng đích, sách lậu các loại đem đối mặt ketchup tiền trả lại, tính chất tồi tệ người còn khả năng đối mặt lao ngục tai ương.

"Ta có thể trao tặng các người bộ phận quyền hạn, nhưng là giá bản quyền ta cũng không pháp cho các người, ta cũng không phải là Chu Kiệt Luân." Tô Trọng Khang bĩu môi, tiếp tục nói: "Bài hát này miễn phí cho các người hát, không thu người tiền."

Nhìn Tô Trọng Khang như vậy kiên quyết thái độ, chút nào cũng không thoái lui, những người khác cũng cảm thấy chuyện này có chút khó làm.

Lúc này, chó sói đường ban nhạc cổ tay nói: "Chúng ta lần này tới liền là tìm ra cái đó có thể đem Phan tiểu tử đánh ngã tác phẩm, người ta cũng trao tặng cho chúng ta quyền hạn, hơn nữa còn không thu tiền, cái này là đủ rồi. Làm sao đến một cái lúc mấu chốt, các người liền ngu ngốc đâu!"

"Đối với hắc, chúng ta làm sao đem dự tính ban đầu quên mất đâu!"

Nghĩ thông suốt một điểm này sau, bọn họ liền lại lạc quan đứng lên.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Trà Đạo Truyền Thừa Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Mân Nam hoan nghênh người

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Khi Tô Trọng Khang đem mang theo lời ca giản phỏ tùy ý rút ra một tấm cho Dịch Thịnh, hắn vừa nhìn thấy ca tên lúc, liền mừng rỡ như điên.

Bài hát này chính là hắn trước nghe qua bài hát trung nhất có cảm giác, theo hắn càng cận kề xem lời ca lúc, hắn vốn đang coi là buông lỏng về mặt dần dần không thấy, ngược lại càng thêm nghiêm túc.

"Bài hát này thật là tuyệt!" Dịch Thịnh trầm mặc sau một thời gian ngắn, thật cao hứng nói một câu.

Vốn là Tô Trọng Khang là định cảm ra mấy bài hát để cho hắn chọn một bài, nhưng là sau đó suy nghĩ một chút, như vậy có thể hay không quá điệu giới. Những thứ này ca khúc tạm lại không nói hồng biến đại giang nam bắc, ít nhất là truyền bá độ cao vô cùng, chỉ cần tùy tiện cảm ra một bài, cũng có thể ở diễn xướng hội thượng đưa tới một mảnh đại hợp hát.

Bất quá, Tô Trọng Khang cũng rất giật mình, mình tùy tiện rút ra một bài, lại liền quất trúng Dịch Thịnh thích nhất.

"Tô lão bản, cho chúng ta tới mấy chén trà." Dịch Thịnh nhìn hết sức cao hứng, nắm tay một chiếc, liền đem những người khác tụ tập một đoàn, nhiệt liệt bàn luận bài hát này.

Đang cùng bọn họ trao đổi thời điểm, hắn đối với bài hát này có khắc sâu hơn hiểu.

Tô Trọng Khang một bên pha trà, vừa nhìn bọn họ như mê như say đất đắm chìm trong ca khúc trung, loại cảm giác này thật vẫn thật kỳ diệu.

Nếu như lúc này bên cạnh bọn họ có nhạc khí lời, Tô Trọng Khang không nghi ngờ chút nào bọn họ sẽ lập tức xao xao đã đã đứng lên.

Nhìn Dịch Thịnh mừng rỡ hình dáng, năm lang là thật lòng vì hắn cảm thấy cao hứng. Nếu không phải Tô lão bản bên này vừa vặn có tương tự khúc phong ca khúc, hắn thật không có biện pháp tưởng tượng chuyện sau này tình.

Cái đó Phan tiểu tử hạ chiến thư, ung dung hơn đánh bại Dịch Thịnh hát loại này chẳng ra gì ca khúc, nếu như Dịch Thịnh ở tiếp theo trong tranh tài diễn hát những thứ khác khúc phong ca khúc, như vậy không cần Phan tiểu tử xuất thủ, hắn trước hết một bại đồ.

Cho nên, vì cổ thủ trận địa, Dịch Thịnh thì nhất định phải tìm được tương tự ca khúc, hơn nữa kỳ chất lượng còn phải so với chính hắn kia chủ yếu tốt.

Còn như mình, dù sao thì là điều cần loại, giá một loại ca vẫn tương đối dễ tìm.

Nếu Dịch Thịnh chuyện bên này giải quyết, vậy kế tiếp bọn họ đến lượt bận bịu chuyện của mình.

Đến khi bọn họ uống trà xong, cả bài hát khúc cũng quen thuộc xong hết rồi, Dịch Thịnh còn coi trảng thanh hát mấy lần.

Không thể không nói, Dịch Thịnh thanh âm thật vẫn là thật hợp thích hát loại này hoa hạ gió ca khúc, để cho người nghe rất có hình ảnh cảm.

Bất quá, Tô Trọng Khang hay là dùng hắn hơi mỏng kiến thức mặt chỉ điểm hắn một chút,

Bài hát này quan điểm chính là tương đối bi thương, cho nên Dịch Thịnh cần đem thanh âm hắn trúng cảm giác cô tịch biểu hiện ra, như vậy càng phù hợp lời ca trúng ý cảnh.

Dịch Thịnh thử y theo Tô Trọng Khang yêu cầu như vậy hát, quả nhiên, hắn một hát đi ra, lập tức sẽ để cho người cảm giác không giống nhau.

Nếu như nói hắn trước chỉ có một ít chút phần khích lời, như vậy hắn bây giờ thật là có lòng tin hơn, cũng rất mong đợi cùng Phan đẹp trai giữa đánh một trận.

Khi bọn hắn định theo Tô Trọng Khang cáo từ lúc, Tô Trọng Khang kịp thời gọi lại chó sói đường ban nhạc, sau đó cũng cho bọn họ một tờ giấy.

Bọn họ cầm lên nhìn một cái, lại là khác một ca khúc.

Bọn họ vốn là trước khi tới thì có định, nếu như có khả năng lời, bọn họ cũng muốn cầu một ca khúc. Bất quá, khi nhìn đến Dịch Thịnh bắt được như vậy

một bài chất lượng cao ca khúc lúc, đột nhiên cũng không dám lên tiếng, không nghĩ tới người ta ngược lại chủ động lấy ra.

Chó sói đường ban nhạc lập tức liền toàn vay lại, có thể viết ra mới vừa rồi cái loại đó ca khúc âm nhạc người, làm sao cũng không phải dung tay.

Không giống với bọn họ trước kia tức giận điều cồn, bài hát này từ nhìn một cái đó là có thể để cho người hải ngất trời.

Bọn họ từ xuất đạo đến bây giờ, cũng đều là chỉ diễn hát qua tức giận điều cồn ca khúc, kỳ hình giống hần là cổ hóa, lần này đột nhiên thay đổi lớn như vậy, có thể hay không không bị ca mê tiếp nhận!

Mang loại này tâm tình thấp thỏm, bọn họ tiếp tục quen thuộc ca khúc, càng nhiều nỗ một phần, liền càng thích.

Bọn họ hoàn toàn không nghĩ tới, điều cồn trừ đối với xã hội này tức giận, chán chường chờ mặt trái ưu tư bên ngoài, lại còn có thể như vậy chơi!

Bất quá, bọn họ chỉ một nhìn cái này giản phở, không trải qua mấy lần tập luyện, còn không cách nào tính toán bài hát này rốt cuộc có phải hay không thích hợp bọn họ, cho nên bọn họ hướng tô trọng Khang cáo lỗi một chút, liền nhanh đi về suy nghĩ lui liễu.

Chiều đãi hoàn giá hai tốp để cho người tổn sức tâm lực khách sau, Tô Trọng Khang lại cảm thấy có chút mệt mỏi.

Khi hần chuẩn bị đánh một chút truân, lười biếng một chút lúc, lại lại tới hai vị khách nhân.

Một người trong đó khách, vừa đi vào quán trà, liền lập tức kêu một tiếng, "Tô lão bản."

"Hoan nghênh hoan nghênh." Tô Trọng Khang ngoài mặt đang nói hoan nghênh nhiệt liệt lời, nhưng là ở trong đầu nhưng đang điên cuồng tìm kiếm trí nhớ.

Vị khách nhân này hần cũng có điểm quen mặt, nhưng là hần có thể là gần đây chiều đãi khách hơi nhiều, trong lúc nhất thời lại quên mất người đến là ai.

"Tô lão bản, người nên sẽ không quên ta là ai chứ?" Nhìn Tô Trọng Khang âm tình bất định biểu tình, người đầu, trêu ghẹo một câu.

"Ha ha ha." Tô trọng Khang trong nháy mắt không lời chống đỡ, chỉ có thể lúng túng cười một chút.

Cũng may người đầu, cũng không thêm đề ý, ngay sau đó liền nói: "Ta là Lý Hạo nha, người trước còn nói ta là người khai trương vị khách nhân thứ nhất đầu! Ta lúc ấy trước khi đi, còn hướng người mua lá trà."

"Nga, nguyên lai là người nha!" Tô Trọng Khang mới nghĩ tới, hần lúc ấy khai trương hơn nửa ngày, cũng chỉ có một khách, hơn nữa hần nhớ vị này còn không là người bản xứ, hình như là tới thấy bạn trên mạng, chẳng qua là lúc đó thật giống như bị thả chim bồ câu.

Thấy Tô Trọng Khang rất cục thì nghĩ tới, Lý Hạo cũng là thật vui mừng. Hần vốn chính là một cá người khiêm tốn, bằng không bên người cũng sẽ không chỉ có lưu vĩ quân như vậy một vị đồng đảng.

Vị này Tô lão bản đầu sao coi như là gián tiếp tham dự hần một đoạn không muốn nhớ lại khỏi quá khứ, mặc dù hần lúc ấy cũng không biết nội tình, nhưng là đầu sao người ta sau đó dùng một chén nước trà sẽ để cho mình từ thấp triều trung đi ra, nếu không mình phỏng đoán còn phải vùi lấp ở bên trong rất lâu đây!

"Hoan nghênh người lại tới đến Mân Nam!" Tô Trọng Khang đối với Lý Hạo đến bày tỏ hoan nghênh.

"Ta thật thích nơi này." Lý Hạo trả lời một câu, sau đó chỉ đứng ở bên cạnh hần người, giới thiệu: "Vị này là ta bạn tốt, hần uống ta mang về lá trà sau, liền kêu ta nhất định phải nhìn thời giờ mang hần tới bên này."

"Hoan nghênh, mau mời ngồi." Tô Trọng Khang chào hỏi một chút, loại này coi như là khách trở lại, một cá quán trà có thể hay không thuận lợi mở tiếp, chủ yếu dựa vào chính là những thứ này khách trở lại.

Bằng vào tốt đẹp tiếng đồn, những thứ này khách trở lại tự nhiên sẽ mang tới những khách hàng khác, thí dụ như Tạ Kim Hoa mang tới Liễu Liên Hải, Liễu Liên Hải lại mang tới những khách nhân khác.

Chính là bởi vì những thứ này khách trở lại, hần quán trà ở ngắn thời gian ngắn ngủi liền bước qua vừa mới bắt đầu khó khăn kỳ, bằng không hần nơi này vị trí địa lý thật sự là không tốt, muốn hồng hòa đứng lên, thật sự là phải từ từ nẫu.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Chương 60: Tặng thêm

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Khi Lý Hạo mình càng nhiều suy nghĩ trà đạo, hần lại càng cảm thấy mình hiểu càng ít. Lúc mới bắt đầu, hần còn cười nhạo đồng đảng Luru Vĩ Quân nghệ thuật uống trà quá tốn, nhưng là hần bây giờ coi như là biết, nếu như hần muốn đạt tới Luru Vĩ Quân tài nghệ như vậy, ít nhất còn cần mấy năm.

Dĩ nhiên, hần có thể không bỏ được cảm từ Tô Trọng Khang bên này mua về lá trà luyện tay, hơn nữa vốn là như vậy một chút mà thôi, lại bị đồng đảng đúng dịp lấy hào đoạt đất cảm một ít, cũng không còn lại bao nhiêu.

Bình thời, hần cảm tới luyện tay là cảnh đòi thượng tương đối tầm thường phổ phẩm cấp lá trà, nhưng coi như hần đã rất tích cực tiết kiệm, một tháng cũng phải tiêu phí hơn ngàn khối.

Hơn nữa, hần bây giờ còn nghĩ muốn lợi dụng nghiệp vụ thời gian, đi nghệ thuật uống trà lớp đào tạo học tập. Vì góp ra giá một khoản không rẻ học phí, hần lại đem trước kia trân tàng một ít bản số lượng hạn chế công tử hoặc là đồ dùng biểu diễn cầm đi ra ngoài bán lấy tiền.

Chuyện này nếu như bị những thứ khác hai thứ nguyên trần đầy hữu biết, bọn họ nhất định sẽ kinh ngạc cảm đều phải rớt.

Người nào không biết Lý Hạo vì trần đầy mà si, ngay cả trước kia muốn tìm bạn gái đều là đi cái phương hướng này đi chọn lựa.

Mà nay, hần lại sẽ vì cái này nghệ thuật uống trà, buông tha hần mười mấy năm qua tinh thần trụ, hần sẽ không phải là điên rồi sao!

Nếu như những thứ kia cho là Lý Hạo điên mất người đứng trước mặt của hần lúc, nhất định không nhận ra hôm nay Lý Hạo.

Cùng so với trước kia, toàn thân hần bấp thịt càng khảnh thực liễu, sắc mặt cũng hồng nhuận rất nhiều, cặp kia lâu dài ngâm ở manga đậm cá cua mắt, cũng so với trước kia có thần liễu. Mà hết thấy các thứ này, đều là trà đạo cho hần quà tặng.

Nhìn ngời ở đối diện mặt đầy cung kính Lý Hạo cùng hần bên cạnh cái đó cả những đồng đảng, Tô Trọng Khang sùng nhục bất kính, mà là trọng chán một chút mơ màng buồn ngủ thần chí, bắt đầu bận bịu sống.

Cũng không thấy hần có phức tạp hơn tay nghề, chỉ một mấy cái thủ bộ động tác, liền đem đối diện ánh mắt của hai người hấp dẫn tới.

Vốn là có chút tê liệt ngời Luru Vĩ Quân, lập tức liền cứng lên.

Hần quả thực khó mà tin tưởng, trước mắt vị này nhìn so với hần còn trẻ một chút tiểu ca đẹp trai, lại ở một cái trong nháy mắt cho hần một loại núi cao ngưỡng mộ ảo giác.

Lúc này, hần nhớ lại lần trước cùng Lý Hạo còn khoe khoang khoáng lác, nói chuẩn bị muốn cùng vị này đấu trà.

Thật may mới vừa rồi vừa nói ra miệng, bằng không bây giờ chỉ sợ cũng phải độn thổ trong kẻ hồ đi, bị người gây phải mảnh vụn đều không còn dư lại.

Ở đây sao ngắn thời gian ngắn ngủi bên trong, Tô Trọng Khang đã đem hai chén nước trà bung đến bọn họ trước mặt.

Nghe tựa như đậm thực hương,

Lập tức là có thể chìm đắm trong đó chén trà, bọn họ hai người lại không bỏ được uống.

Bất quá, khi Luru Vĩ Quân đưa tay đi chạm chén trà lúc, hần lòng chợt quất một cái.

Hần lại tròn to hai mắt, đem toàn bộ chén trà cũng bung ở lòng bàn tay chỗ, nghiêng đầu hoảng nào đất nhìn một phen.

"Người không uống trà không? Người không uống, cảm vội tới ta đi." Lý Hạo nâng lên chén trà, cẩn thận xuýt uống một hớp, để cho nước trà tự nhiên dòng nước chảy ở trong miệng.

Chiều này nhưng là hần mới gần mới học, không giống với dĩ vãng hần miệng to đất uống trà, bây giờ hần phẩm khởi trà tới cũng là hữu mô hữu dạng.

Đối với người mới học mà nói, chỉ có dùng loại phương thức này, mới có thể đầy đủ cảm nhận được trà trong nước ý vị.

Luru Vĩ Quân lấy tay ngăn cản rót Lý Hạo làm bộ muốn đưa tới tay, trong miệng còn nói nói: "Đừng làm rộn, uống người trà đi! Không thấy ta đang nghiên cứu đâu!"

Nghe không đứng đắn người vừa nói nghiêm chỉnh lời, Lý Hạo cũng không khỏi vui vẻ lên, cười nói: "Hôm nay nhưng là tới uống trà, người bụng người ta chén trà làm gì, muốn xem ra hoa nhĩ tới sao! Ta nói người nha, nữa không uống trà, nước trà này đến lượt lạnh, cũng đừng làm hại một chén trà

ngon."

Lưu Vĩ Quân nhìn Tô Trọng Khang một cái, càng phát càng tò mò. Nếu như hần ánh mắt không có vấn đề, như vậy căn này quán trà lai lịch có thể to lắm.

Bằng không có ai biết dùng những thứ này đồ cổ, mục đích vền vẹn chỉ là làm uống trà khí cụ mà thôi.

Tô Trọng Khang trong lòng cũng là kinh ngạc một chút, thật giống như đây là lần đầu tiên có người đối với uống trà chén trà thấy hứng thú. Nhưng là, hần ngoài mặt vẫn là tỉnh bơ, coi như bị hần nhận ra, vậy cũng chỉ có thể đánh chết không thừa nhận.

Nếu là tin tức này bị truyền ra ngoài, nói không chừng sẽ đưa tới không cần thiết phiền toái. Hôm nay, hần cũng chỉ biết là những thứ này chén trà coi như là đồ cổ, đến nỗi càng tin tức cụ thể, khả năng này cần nhân sĩ chuyên nghiệp tới xác nhận.

Lưu Vĩ Quân rất cẩn thận bụng chén trà, sau đó khẽ nhấp một cái. Mùi vị của nước trà này không cần nói nhiều, dĩ nhiên là so với mình của những thứ kia bất nhập lưu nước trà tốt hơn uống nhiều, một cổ mát rượi ý từ đầu lưỡi thẳng tới bụng, tiêu thử chỉ khát.

Bất quá, càng làm cho hần đắc ý là, hần lại có thể cảm hư hư thực thực xây điêu từ chén trà uống trà.

Phải biết, ở Tống triều thời điểm, giống như loại này xây điêu chun trà (khi đó không gọi chén trà, phần lớn gọi chun trà), cũng không phải là vậy dân chúng có thể sử dụng, đặc biệt là giống như loại này phẩm chất nhìn cũng không tệ, ở trong xã hội không người có địa vị nhất định, đó là có tiền đều không phải mua.

Có thể là hần lòng hư vinh đang tác quái, hần càng uống lại càng cảm thấy nước trà này thật vẫn rất phi phàm. Có một cái chớp mắt như vậy đang lúc, hần thật muốn đem chân nửa nâng lên khu một chút, nhưng là cuối cùng nhịn được.

"Như thế nào, nước trà này so với người được rồi." Lý Hạo nhìn hơi hí hóp mắt đang hưởng thụ sinh hoạt lưu vĩ quân, hỏi.

"Quả thật không tệ. Tư vị này coi như là nửa kén chọn khách uống trà, cũng là không khơi ra chút nào tật xấu." Lưu Vĩ Quân như cũ hơi hí mắt ra, ngay cả ngách đầu cũng không ngẩng một chút.

Lý Hạo nhìn thô bỉ tiểu tử, trong lòng âm thầm bật cười, không có hảo ý nói: "Vậy trước kia người nói muốn cùng người ta Tô lão bản làm gì chứ?"

Nghe lời này một cái, Lưu Vĩ Quân chợt mở cặp mắt ra, trong miệng ngậm kia một hộp nước trà bị tiềm thức nuốt vào, nhưng bởi vì là thành linh đất, cho nên bị sặc chừng mấy lần, nhỏ tay run một cái, thiếu chút nữa thì đem chén trà đổ.

Hần nhìn trên bàn vậy một chút xú đi ra ngoài nước trà, có một chút đau lòng, nhưng là lo lắng hơn hay là kia chén trà, đến khi xác nhận nó không chút nào tổn thương lúc, lúc này mới hoàn toàn yên lòng.

Sau đó, lấy rất giọng khẳng định, nói: "Ta trước hình như là nói nếu như nước trà này không tệ, vậy ta định muốn cùng ông chủ mua một ít lá trà trở về."

"Ha ha ha, thật là như vậy sao?" Lý Hạo nhìn về mặt cảnh giác Lưu Vĩ Quân, chính là một trận ha ha cười to.

Lưu Vĩ Quân trực tiếp coi thường Lý Hạo, quay lại đối một cái mặt này vui vẻ nhìn Tô Trọng Khang nói: "Tô lão bản, nếu như ta mua một hai cân lá trà, người bên này có hay không tặng thêm trà gì chén các loại. Ta cũng không lòng tham muốn dạng gì, liền ta cầm trên tay cái này, như thế nào?"

"Không có tặng thêm chén trà, cũng không có lá trà." Tô Trọng Khang nhìn trước mắt giả tựa như quen bày trò vô liêm sỉ, cảm giác có chút chiều không ngăn được coi như biết rõ hần là đùa giỡn, cũng không dám buông lỏng cảnh giác chút nào.

Hần trước kia bên người thì có loại người này, bọn họ lòng dạ ngược lại không xấu, chính là miệng thiếu, đòi mấy cái miệng trên da tiện nghi cũng vui vẻ.

Cho nên, hần biết đối phó thứ người như vậy, phải ban đầu liền cự tuyệt hẳn. Muốn ngàn lần không thể cùng bọn họ đùa bỡn miệng lưỡi, nói không chừng cuối cùng bị bọn họ bêu.

"Làm sao ngay cả lá trà cũng không có a?" Lưu Vĩ Quân mặt đầy á nảo.

"Nếu như các người muốn mua trà lời, có thể phải trước thời hạn hẹn trước. Bất quá, bây giờ số người đã xếp hàng một tuần sau đó, nếu như các người muốn, chỉ có thể trả trước tiền đặt cọc, lá trà đến hàng, mới có thể cho các người gọi qua bưu điện quá khứ."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Chương 61: Chiếc nhẫn

Tác giả: Tiểu Hữu Hàn Sơn

Mặc dù bọn họ trước khi tới đã dự liệu được nhà này ẩn nấp ở sâu hạng trùng quán trà, sớm muộn có một ngày sẽ hóa lên, nhưng là bọn họ không nghĩ tới ngày này sẽ tới nhanh như vậy.

Khi bọn hắn phó hoàn tiền đặt cọc, định gọi thêm hai chén đất nhiều lắm Đông Phương Mỹ Nhân trà thử uống một chút lúc, có một nhóm khách không mời mà đến đi vào.

"Nơi này ai là ông chủ nhà?" Dẫn đầu một người nhìn rất là tàn bạo, mặc rộng mở hoa áo sơ mi cùng sa than khổ, trên chân còn kẹp một người chữ kéo.

Loại này nhìn một cái chính là đến tìm gốc, Tô Trọng Khang nhanh chóng từ dưới đáy bàn cầm ra một cái chiếc nhẫn, lấy nhanh như chớp không kịp bịt tai tốc độ bộ ở trên tay.

Trong nháy mắt một cổ ảm áp liền chảy khắp hắn toàn thân, Tô Trọng Khang cảm giác hắn trong thân thể tràn đầy lực lượng.

"Nếu như các ngươi là tới uống trà, vậy ta rất hoan nghênh. Nhưng là, nếu như các ngươi là tới gây chuyện, vậy cũng chớ trách ta không khách khí." Tô Trọng Khang vốn là ôn hòa siêu nhiên trong ánh mắt, đột nhiên liền lóe lên lau một cái huyết sắc.

Cái này chiếc nhẫn là hệ thống xây dựng cái này quán trà sau, vì bảo đảm túc chủ cùng bên trong quán trà tài sản an toàn, cố ý lưu lại một đạo ám thủ.

Cái thể giới này mặc dù khắp mọi mặt luật pháp pháp quy đều rất kiện toàn, hơn nữa cũng rất nhân tính hóa, đối với người xấu hoặc là ác nhân trừng phạt lực độ cũng rất lớn, nhưng là những thứ này quy định dù sao cũng là chết, luôn có chỗ sơ hở có thể chui.

Nếu như ngươi cảm thấy cái thể giới này rất an toàn, không cần mua một ít đen khoa học kỹ thuật sản phẩm dùng để phòng thân, như vậy khi ngươi bị người tìm tới cửa lúc, ngươi sẽ biết cái gì mới là tuyệt vọng.

Bởi vì những người này nếu dám tìm thượng ngươi, như vậy bọn họ nhất định là tìm được một ít chỗ sơ hở hoặc là góc chết, nói không chừng đến lúc đó còn phản vu cáo ngươi, để cho ngươi so với đầu nga còn oan.

Cho nên, ở công nghệ cao trên thể giới sinh tồn, ngươi hoặc là bình thường không có gì lạ, trên người một chút cũng không có người khác mơ ước đồ, cuộc sống ở tầng dưới chót nhất, hoặc là trước phải học như thế nào bảo đảm mình an toàn.

Tô Trọng Khang dù sao cũng là hệ thống túc chủ, không nói ở tương lai sẽ đạt được bao lớn thành công, ít nhất ở sau này nhất định là sẽ sáng lên nóng lên. Đến nỗi hắn phát là cảnh vật gì cái gì nhiệt, vậy thì phải hoàn toàn quyết định bởi với hắn cùng hệ thống giữa hồ động.

Nhưng là, hệ thống là quyết không cho phép nó chỗ ở túc chủ bị người tùy ý giết, phải làm chuyện này chắc cũng là nó.

Đặc biệt là căn này tầm thường trong quán trà, ít nhiều gì cũng có thật nhiều là sẽ để cho người đồ mất đồ, nếu như bị người cướp đi, đó không phải là trọt thiên hạ lớn kê sao!

Cái này chiếc nhẫn chính là hệ thống lưu lại bảo vệ túc chủ cùng quán trà tài sản an toàn lớn nhất cây vào.

Chỉ cần túc chủ đeo nó lên, hơn nữa kích hoạt, nó liền sẽ tự động thả ra một ít đặc biệt sinh vật năng lượng. Túc chủ lấy được những năng lượng này sau, toàn thân thân thể tố chất, bao gồm phản ứng, lực lượng chờ cũng sẽ có được tương ứng đề cao.

Dĩ nhiên, loại này thần kỳ bảo bối cũng không phải là hệ thống không có đền bù tặng cho túc chủ, mỗi một lần sử dụng, phải bỏ ra giá nhất định.

Trước mắt, hắn kích hoạt là yếu nhất một đương, thuật cận chiến, có thể ở trong vòng năm phút hóa thân làm nghề đánh cận chiến tay.

Mặc dù nghe thật giống như không phải rất lợi hại đáng về, nhưng là như vậy đã phải hao phí Tô Trọng Khang một trăm danh vọng đáng giá.

Trừ đi hắn mua buổi cây kia tiên đình mây mù trà cây giống đi tìm một ngàn danh vọng trị giá, hắn cũng cũng chỉ còn lại có mấy trăm, mà kích hoạt cao hơn một đương ít nhất phải một ngàn danh vọng trị giá, cho nên hắn chỉ có thể bộ đáng này.

Ở nơi này chờ chậm một cái liền bùng nổ thời khác, Tô Trọng Khang lại tức cười ép đất cảm thấy hắn hắn kêu một câu "Biến thân", sau đó lập tức liền đổi cả người trang phục, bắt quá, loại này trung hai ý tưởng hắn chỉ có thể ở trong đầu bắt chước một chút. Hình ảnh kia quá đẹp, chính hắn hắn sẽ trước không chịu nổi đi.

"Khẩu khí thật là lớn." Người dẫn đầu sau lưng đi ra một người mặc màu trắng áo lót trắng hán, sau đó tay hắn thượng lạng lẽ nhấn một cái dụng cụ, cả phòng bên trong quán trà nhiệt có thể cảm ứng khí thì hoàn toàn không nhay.

Đến hôm nay công nghệ cao thời đại, máy theo dõi hoặc là máy thu hình sớm bị đào thải, thay vào đó là nhiệt có thể cảm ứng khí, nó có thể theo dõi mỗi một thân thể người tán ra sinh vật ba, coi như người như thế nào đi nữa nguy trang hoặc là dị cho,

Nó cũng có thể ở trong biển người mệnh mông một giây phong tỏa người, hơn nữa còn có thể trả lại như cũ mỗi một sinh vật ba ở thời gian nhất định bên trong quỹ tích.

Có thể quay mũi loại sinh vật này ba dụng cụ ở nhiệt có thể cảm ứng khí một khi ra đời, rất nhanh ở trên thị trường liền xuất hiện. Bất quá, bởi vì liên bang tra cấm, phần lớn dụng cụ cũng bị tiêu hủy. Nhưng là chỉ cần có tiền, người là có thể bỏ tiền mua đến.

Cho nên nói, bất kể ở bất kỳ thời đại, đều có người có thể rất dễ dàng đánh vỡ trật tự xã hội.

Tại sao ở một ít niên đại, người xấu sẽ tương đối thiếu đâu, là bởi vì làm người xấu giá vốn quá cao, cái mất nhiều hơn cái được. Chỉ phải có đầy đủ lợi ích, không có gì là không thể nào phát sinh.

Nhìn những thứ kia nhiệt có thể cảm ứng khí bị phế, Lý Hạo cùng Lưu Vĩ Quân bắt đầu có chút luống cuống. Bọn họ nhưng là an phận thủ thường lương dân, nơi nào sẽ đụng phải loại trạng huống này.

Bọn họ vốn định mau rời đi, nhưng nhìn đến Tô Trọng Khang kia thẳng tắp tích lương, chỉ cảm thấy một trận an lòng, bất quá, bọn họ hay là từ từ dời đi một khoảng cách.

"Người bây giờ báo cảnh sát vẫn còn kịp." Một nhóm người cười rất gian trá, bọn họ thích nhất thấy người khác bị dọa đến run lẩy bẩy đáng vể.

Bất quá, trong dự liệu mềm chân tôm lại không có xuất hiện, ngược lại hắn còn đi về phía trước mấy bước.

Nhìn cái này đáng điệu, bọn họ cũng không nhịn được nữa, con mồi lại dám khiêu khích người thợ săn, thật vẫn là không chê mạng lớn.

Nếu không phải bọn họ lần này nhận được nhiệm vụ chẳng qua là gây hấn hai cái tay, bọn họ nhất định là cùng tiến lên sau đó đem hắn đánh cho thành cây bông vải.

Màu trắng áo lót trắng hán, nhận được đại lão ám chỉ sau, liền bước nhanh đi tới, hắn đưa ra bàn tay thật to, muốn giống như lão ưng bắt con gà con vậy đem trước mắt người này vụn.

Giống như loại này thư sinh yếu đuối, hắn có thể một cá đối phó một đám, một quyền liền có thể đánh rụng bọn họ răng cửa, để cho bọn họ trong nháy mắt mất đi sức phản kháng.

Bất quá, trong dự liệu chuyện lại không phát sinh, đối phương chỉ là một lắc mình liền tránh ra.

Một cái tảo đường chân tán công tới, ở bất ngờ không kịp đề phòng dưới tình huống, tráng hán lại bị quét ngã xuống đất.

"Kìên, cho ta toàn thượng." Cách mấy bước xa đại lão, ra lệnh một tiếng, sau lưng hắn chúng tiểu nhân liền chen chúc tới.

Tô Trọng Khang cũng không để lại tay, giống như loại này liền là thuần túy tới quấy rối. Nếu như hắn hay là nguyên lai cái đó thư sinh yếu đuối, hắn dám khẳng định mình kết quả tuyệt đối sẽ không rất tốt, thậm chí là đem mệnh đã cho không có, cũng là có thể.

"Bành bành bành "

Tô Trọng Khang phản ứng bén nhạy, coi như những người khác vậy lại, hắn cũng một chút đều không sợ, những thứ này ở hắn trong mắt chẳng qua là lấy nhiều người khi dễ người thiếu mà thôi, đánh nhau đều không gì chương pháp.

Ngắn ngủn một phút sau, những người này liền bị Tô Trọng Khang một người một quyền cho đánh ngã xuống đất, kêu thảm không đứng lên nổi.

"Nói, là ai cho các người lớn như vậy lá gan, dám đến tìm ta phiền toái!" Tô Trọng Khang đi tới còn nằm trên đất gào thảm đại lão bên người, dùng bàn tay vỗ một cái hán gò má, dò hỏi.

"Ai u, đại ca, ta thật vẫn không biết là ai bảo chúng ta tới. Chúng ta chẳng qua là thu tiền làm việc côn đồ mà thôi, những vật này là sẽ không để cho chúng ta biết." Đại lão sờ một cái bị vỗ sưng đỏ miệng, mặt đầy lầy lòng.

Bọn họ làm ăn là ở trên mạng nhận, người kia còn ăn danh liễu mình thân phận, coi như là lưới cảnh tham gia, muốn tìm được người này, cũng là thật phiền toái.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Chương 62: Hũ sành

Tác giả: Tiểu Hưu Hàn Sơn

Lý Hạo cùng Lưu Vĩ Quân chỉ như vậy trợn to hai mắt, nhìn cái này vóc người cùng bọn họ không sai biệt lắm người tuổi trẻ, lại có thể ở ngắn thời gian ngắn ngủi bên trong quật ngã những đại hán này, hơn nữa tỏ ra là bình thường.

"Giúp ta báo cảnh sát." Tô Trọng Khang quay đầu lại, hướng về phía hai người nói.

"Tốt, được." Lý Hạo luôn miệng kêu, nhưng là bởi vì mới vừa rồi đánh vào quá lớn, hân liên tục nhấn nhiều lần cũng theo như sai rồi.

"Báo cảnh sát? Người cũng không cần báo cảnh sát tốt, hôm nay coi như là chúng ta tài, không nghĩ tới người hay là vị ẩn giấu cao thủ đánh cận chiến."

"Những thứ kia nhiệt có thể cảm ứng khí đã mất hiệu lực, coi như người báo cảnh sát cũng vô ích. Hơn nữa chúng ta phía trên có người, coi như chúng ta bị bắt vào, cũng là lập tức có thể đi ra ngoài." Nằm dưới đất bạch áo lót trắng hân hiển nhiên không phục lắm, hân cảm thấy mình nếu không phải ban đầu liên khinh địch, cũng sẽ không bị đánh bẹp. Hôm nay, hân cũng chỉ có thể như vậy cứng rắn chống, chỉ cần trước khí thế thượng hù dọa ở đây người, để cho hân không nên đem chuyện làm lớn chuyện, lần sau tìm lại trở về sân là được.

"Phía trên có người? Chẳng lẽ ta liền không người sao!" Tô Trọng Khang sửng sốt một chút, sau đó không chịu thua thọt một câu.

Tô Trọng Khang kia sửng sốt một chút phản ứng thời gian rất ngắn, nhưng vẫn là bị người cố ý nhìn ở trong mắt.

Rất hiển nhiên, đây chính là bọn họ kết quả mong muốn. Đối với những thứ này căn cơ không sâu bình dân bách tính, chỉ cần bọn họ không chứng có nơi tay, nữa dọn ra sau lưng mạnh núi dựa lớn, đem bọn họ hù dọa ở, đến cuối cùng còn chưa phải là chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không.

Bất quá bọn họ lần này nhận không những thứ này đau khổ da thịt, chỉ có thể sau này nữa tới báo thù.

Nhìn Tô Trọng Khang có chút yếu xuống khí thế, bạch áo lót trắng hân định lại thêm cây đuốc, rất đặc ý nói: "Trà núi chỗ Phó sở trưởng, chính là lão đại chúng ta anh rể. Chỉ cần hân biết người đánh em vợ của hân, khẳng định để cho người không ăn được bao đi."

"Các người lợi dụng tầng quan hệ này đã làm không ít chuyện xấu đi." Tô Trọng Khang lạnh như băng nói. Nếu đem người sau lưng bọn họ cho moi ra một người, vậy hân cũng sẽ không định lại tiếp tục giả giả bộ nữa.

Đến nỗi sâu hơn tầng thứ những chuyện kia, hân bây giờ cũng không quản được, cho nên còn không bằng lúc này dừng lại.

Nếu như bọn họ còn không chịu bỏ qua, nhất định phải tới nữa kiếm chuyện, chỉ cần có cái này chiếc nhẫn nơi tay, hân thật vẫn không sợ người khác tới cứng rắn.

Bất quá, sau này xem ra muốn càng cẩn thận, nói không chừng người khác nhìn mạnh bạo vô dụng, sẽ đổi dùng âm mưu quỷ kế.

"Báo cảnh sát đi." Tô Trọng Khang lại nghiêng đầu về phía sau phân phó một câu, sau đó đem nhiệt có thể cảm ứng khí tồn trữ dụng cụ lấy ra.

Nhìn cái này tồn trữ dụng cụ còn hoàn hảo không tổn hao gì, nằm trên đất những người đó lúc này mới bắt đầu luống cuống.

Không đạo lý nha! Bọn họ nhớ rõ ràng đã phá hư cảm ứng khí, nó thế nào thấy một chút việc cũng không có. Hơn nữa, nếu như nó không xấu lời, như vậy mới vừa rồi những lời đó có phải hay không cũng đều bị lực tiến vào.

Vào giờ khắc này, bọn họ có một loại ngày muốn sụp xuống ảo giác. Vốn là bình tĩnh nằm dưới đất đại lão, một lần thì phải bò dậy, mặc dù trên người truyền đến hàng loạt cảm giác đau, nhưng là hân không cảm giác chút nào, nhờ giọng cầu khẩn.

"Các người hay là đi cục cảnh sát với người anh rể nói đi."

Rất nhanh, những người này liền bị hai cái cảnh sát viên mang đi. Hơn nữa, Tô Trọng Khang còn cố ý bán sao một phần làm vật chứng, giao cho bọn họ mang đi.

Hân còn thật không sợ phần này vật chứng bị người muội đi, nó nhưng là bị trực tiếp ghi danh ở sách, coi như anh rể hân quyền hạn lớn hơn nữa, cũng không dám động nó.

"Tô lão bản, nguyên lai người thân thù giời như vậy nha, hoàn toàn không nhìn ra." Lưu Vĩ Quân nhìn bọn họ bị mang đi bóng lưng, kia mắt ti hí thần đột nhiên trở nên có chút nóng như lửa.

"Người có muốn tới hay không qua mấy chiêu?" Tô Trọng Khang lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, mặc dù hần mới vừa rồi nhìn thật rạng rỡ đích, nhưng là thật ra thì cũng chỉ có năm phút mà thôi.

Mới vừa rồi hần kia cũng sốt một chút, chính là nhận ra được trong cơ thể năng lượng lại bị trên tay chiếc nhẫn cho thu về.

Đồng thời, mới có thể lượng biến mất sau, hần trong cơ thể đột nhiên cũng có một cỗ mất sức cảm.

Như vậy xem ra,

Cái này chiếc nhẫn mặc dù là đồ tốt, nhưng là nó cũng có tác dụng phụ.

Bất quá, Lưu Vi Quân tất lại không biết thật tình, hần vừa nghe đến Tô Trọng Khang muốn cùng hần khoa tay múa chân mấy chiêu, cũng làm hần bị sợ gần chết, vội vàng cáo lỗi một tiếng, sau đó kéo Lý Hạo rời đi.

Tô Trọng Khang lại cứng rắn chống giữ một hồi, cho đến bây giờ sau, lúc này mới đóng kín quán trà.

Hần nằm trên giường nghỉ ngơi một hồi, cho đến cảm giác khôi phục không sai biệt lắm sau, lúc này mới mau dậy.

Hần suy tính một chút, hần cỗ thân thể này thật sự là quá gầy yếu đi, cho tới mới vừa rồi làm ngo kia mấy cá hơi có chút khó khăn động tác sau, liền một mồ hôi tê liệt.

Vì sau này có thể tránh khỏi xuất hiện loại này có chút mất mặt hậu di chứng, hần cảm thấy là thời điểm mỗi ngày nhích chút thời gian rèn luyện một chút.

Bất quá, nói đến rèn luyện, thật ra thì hần mỗi ngày ở trộn xào lá trà lúc, cũng coi là một loại trong đó, chỉ bất quá nó hiệu quả cực kỳ nhỏ.

Tô Trọng Khang leo lên lầu cuối sau, nhìn những thứ này bị ngày phơi không sai biệt lắm Bạch Ngân Châm trà, trong lòng rất là vui mừng.

Hần vớt một cái lá trà tỉ mỉ xem, mỗi một viên lá trà cũng giống như là cây ngân châm vậy, hơn nữa phủ đầy bạch, nữa vừa nghe, những thứ này lá trà mùi thơm không phải rất nồng đậm, nhưng là nhưng hết sức nhẹ nhàng khoan khoái.

Chỉ cần nữa hơi dùng văn hòa hồng bồi một chút, đem bọn họ nội bộ mùi trà vị đầy đủ dẫn dắt sau khi ra ngoài, những thứ này bạch trà coi như là hoàn thành.

Hơn nữa đối với trà xanh cùng ô long trà mà nói, bạch trà đáng sợ hơn có cất giữ giá trị.

Đặc biệt là những thứ kia cất giấu vật quý giá liệu ba năm trở lên bạch trà, nó đã có một ít dược liệu.

Trong thời gian kế tiếp, Tô Trọng Khang lại bận rộn. Hần đầu tiên là đem đỉnh trên lầu lá trà cũng thu hồi trong phòng trà, sau đó phân nhóm đem những thứ này lá trà dùng thấp ôn hồng nhiệt, thẳng đến có thể ngửi ra tương đối mùi trà đậm đà vị, lúc này mới đem chi đặt ở hũ sành bên trong.

Làm như vậy chỗ tốt là, những thứ này bạch trà trời sanh cũng chưa có yên hỏa khí, cho nên phẩm cấp quyết không sẽ quá thấp.

Đồng thời, hần còn so sánh một chút quyền kinh bình thường ngày phơi cùng công nghệ cao bắt chước ngày chiếu hai loại lá trà, phát hiện bọn họ phẩm chất thật ra thì chênh lệch không lớn, bình thường ngày chiếu lá trà chất lượng muốn hơi khá hơn một chút.

Đến khi hần đem những thứ này lá trà cũng sau khi hoàn thành, trong đó còn bao gồm những thứ kia ít đi mầm lòng lá trà, hần vội vàng kiểm tra một chút nhiệm vụ.

Bởi vì hần loáng thoáng nhận ra được, những thứ này bạch trà cũng chỉ cuối cùng mới do nhân viên chế biến một chút, những thứ khác khâu phần lớn là tự nhiên phát sinh. Cho nên, bọn họ tận lực nhiều giữ nguyên thiên nhiên đặc tính, không có quá nhiều bởi vì can thiệp, lấy trên thực tế lá trà bình cấp tiêu chuẩn, bậc này phẩm chất lá trà ít nhất là sẽ không thấp hơn tinh phẩm cấp bậc.

Khi Tô Trọng Khang giao trái tim tư chìm vào nhiệm vụ khu lúc, nhiệm vụ biểu hiện vì hoàn thành.

Chế trà nhiệm vụ mời tức chủ ở ba ngày bên trong, thành công chế ra mười cân Bạch Ngân Châm trà. (đã hoàn thành)

Khen thưởng nhiệm vụ: đặc chế lá trà hũ sành một con

(bởi vì tức chủ chế ra mười cân Bạch Ngân Châm trà, đều đạt tới tinh phẩm cấp bậc.)

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

